MAJ 2022

Liahona

Visar oss alla vägen till Jesus Kristus

President Nelson: ”Dela med dig av Jesu Kristi kraft och frid”

Nya generalauktoritetssjuttio, generalpresidentskap för Hjälpföreningen och Primär

17 nya tempel tillkännagivna

SANNA LÄRJUNGAR, AV JARED BARNES

”När vi tittar på våra liv och ser hundra saker att göra, känner vi oss överväldigade. När vi ser en sak – att älska och tjäna Gud och hans barn, på hundra olika sätt – då kan vi arbeta på dessa saker med glädje.

Det är så vi frambär hela vår själ: genom att offra allt som håller oss tillbaka, och helga resten åt Herren och hans syften.”

– Äldste Dieter F. Uchtdorf, ”Vårt uppriktiga allt”

Innehållsförteckning maj 2022

Årgång 146 • Nummer 5

Lördagens förmiddagsmöte

6 **Predika fredens och fridens evangelium**
President Russell M. Nelson

8 **Missionärstjänsten är till evig välsignelse för mig**
President M. Russell Ballard

11 ***Vi* är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**
Reyna I. Aburto

14 **Men vi gav inte akt på dem**
Äldste David A. Bednar

17 **Den som följer Jesus skapar fred**
Äldste Neil L. Andersen

21 **En mäktig förändring i hjärtat: ”Jag har inget mer att ge dig”**
Äldste Eduardo Gavarret

24 **Trons stege**
Äldste Larry S. Kacher

27 **Stadig i stormarna**
President Henry B. Eyring

Lördagens eftermiddagsmöte

30 **Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän**
President Dallin H. Oaks

32 **Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2021**
Jared B. Larson

34 **Var inte rädd. Bara tro!**
Äldste Jeffrey R. Holland

37 **Han har uppstått med läkedom under sina vingar: Vi kan vara mer än segrare**
Äldste Patrick Kearon

40 **Lyft upp ditt hjärta och gläd dig**
Äldste Marcos A. Aidukaitis

43 **Vi har alla en historia**
Äldste Gerrit W. Gong

47 **Fungerar planen?**
Äldste Adrián Ochoa

50 **”Då ska jag göra så att det svaga blir starkt”**
Äldste Kevin S. Hamilton

54 **Omvändelse till Guds vilja**
Äldste Quentin L. Cook

Kvinnornas möte

58 **Inledningsord**
President Dallin H. Oaks

59 **Lärdomar vid brunnen**
Susan H. Porter

62 **Gör det som har störst betydelse**
Rebecca L. Craven

65 **Video: ”Ni är de kvinnor han förutsåg”**

66 **Förbund med Gud stärker, beskyddar och förbereder oss för evig härlighet**
Jean B. Bingham

70 **Din gudomliga natur och eviga bestämmelse**
Äldste Dale G. Renlund

Söndagens förmiddagsmöte

78 **Vårt förhållande till Gud**
Äldste D. Todd Christofferson

81 **Kristus helar det som är trasigt**
Amy A. Wright

84 **Älska, dela med sig, inbjuda**
Äldste Gary E. Stevenson

88 **Så älskade Gud oss**
Äldste Michael T. Ringwood

91 **För att hela världen**
Äldste Ronald A. Rasband

94 **Undervisa barn och ungdomar om oberoende**
Äldste Hugo E. Martinez

97 **Styrkan i andligt momentum**
President Russell M. Nelson

Söndagens eftermiddagsmöte

101 **Gudomlig kärlek i Faderns plan**
President Dallin H. Oaks

104 **Förbundsstigen: vägen till evigt liv**
Äldste Adeyinka A. Ojediran

107 **Modigt lärjungeskap i de sista dagarna**
Äldste Jörg Klebingat

111 **Omvändelse är vårt mål**
Mark L. Pace

115 **I förundran över Kristus och hans evangelium**
Äldste Ulisses Soares

118 **Kom in i Guds fålla**
Äldste Randy D. Funk

122 **Vårt uppriktiga allt**
Äldste Dieter F. Uchtdorf

126 **Nu är stunden inne**
President Russell M. Nelson

72 **Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**

128 **Statistisk rapport för år 2021**

129 **Nyligen kallade**

135 **Kyrkonytt**

143 ***Kom och följ mig* – Undervisa om, lär dig av och tillämpa budskap från generalkonferensen**

Australien.

192:a årliga generalkonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 2 april 2022
Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Jose L. Alonso
Avslutningsbön: Camille N. Johnson
Musik av Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy dirigenter; Richard Elliott och Brian Mathias, organister: ”Kom, låt oss prisa Gud”, *Psalmer*, nr 57; ”Awake and Arise”, *Hymns*, nr 8, arr. Wilberg; ”Kärleken råder här”, *Barnens sångbok*, s. 102–103, arr. Cardon; ”Låt oss sträva fram”, *Psalmer*, nr 166; ”Denna dag av fröjd och glädje”, *Psalmer*, nr 34, arr. Wilberg; ”O fröjda dig, du jord”, *Psalmer*, nr 37, arr. Murphy.

Lördagens eftermiddagsmöte, 2 april 2022
Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Biskop W. Christopher Waddell
Avslutningsbön: Jan E. Newman
Musik av en kör bestående av studenter från Brigham Young University–Idaho; Paul Busselberg och Randall Kempton dirigenter; Joseph Peeples och Linda Margetts organister: ”Kom, låt oss nu glädjas”, *Psalmer*, nr 3, arr. Busselberg; ”Kanhända ej uppå stormigt hav”, *Psalmer*, nr 178, arr. Kempton; ”Jag vet han älskar mig”, *Barnens sångbok*, s. 42–43, arr. Busselberg; ”The Spirit, Lord, Has Stirred Our Souls”, *Hymns*, nr 157, arr. Busselberg.

Kvinnornas möte, 2 april 2022
Mötesledare: Jean B. Bingham
Inledningsbön: Rebecca Mehr
Avslutningsbön: Andrea Spannaus
Musik av en kvinnokör från stavar i Utah; Lea Tarrant dirigent; Linda Margetts organist: ”Let Zion in Her Beauty Rise”, *Hymns*, nr 41, arr. Kasen; ”We Listen to a Prophet’s Voice”, *Hymns*, nr 22, arr. Murphy; ”Kom, Guds barn, från land och stad”, *Psalmer*, nr 28; ”O må min själ i bön dig nå”, *Psalmer*, nr 205, arr. Dalton.

Söndagens förmiddagsmöte, 3 april 2022
Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Shayne M. Bowen
Avslutningsbön: Äldste Benjamín de Hoyos
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg dirigent; Brian Mathias och Andrew Unsworth organister: ”Se, högt på bergets krön”, *Psalmer*, nr 4; ” ”Press Forward, Saints”, *Hymns*, nr 81, arr. Wilberg; ”Han lever, min Förlossare”, *Psalmer*, nr 83, arr. Wilberg; ”En grundval blev lagd”, *Psalmer*, nr 38; ”Ifall Jesus stod bredvid mig”, DeFord, arr. Cardon; ”It Is Well with My Soul”, Spafford och Bliss, arr. Wilberg.

Söndagens eftermiddagsmöte, 3 april 2022
Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Evan A. Schmutz
Avslutningsbön: Äldste Vern P. Stanfill.
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy dirigenter; Andrew Unsworth och Richard Elliott organister: ”In Hymns of Praise”, *Hymns*, nr 75, arr. Murphy; ”Jag längtar så till templet”, *Barnens sångbok*, s. 99, arr. Murphy; ”Tack, Gud, att profeter du sänder”, *Psalmer*, nr 10; ”The Iron Rod”, *Hymns*, nr 274, arr. Wilberg; ”Our Prayer to Thee”, Nelson och Parry, arr. Wilberg.

Konferenstal finns tillgängliga
Generalkonferenstal finns tillgängliga digitalt i appen Evangeliebiblioteket och på conference.ChurchofJesusChrist.org. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionsnedsättning finns på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget
Framsidan: *Kristus och Maria vid graven*, av Joseph Brickey
Baksidan: Foto: Cristy Powell

Konferensfoton
Fotografierna i Salt Lake City togs av Cody Bell, Mason Coberly, Leslie Nilsson och Cristy Powell. Övriga fotografier: Janae Bingham, Shirley Brito, Clayton Chan, Xan Craven, Gergana Georgieva, Niel Kabiling, Si Lai, Vanessa Lust, Daniel Martinez, Melanie Miza, Ebick Ngoma, Sayaka Okubo, Danna Phillips B., Yvonne O’Riordan, Valisoa Rakotomanana, Patrick I. Reid, Lyndee Ririe, Helen Rose, Laura Saulle, Niko Serey, Rodrigo Silva, Rebecka Sjödin, Ntebaleng Twala, Masada Vuikadavu, Kau’i Wihongi och Victor Zavala.

Alla bilder utan bildtext togs i konferenscentret eller på Temple Square i Salt Lake City.

Sverige.

MAJ 2022 VOL. 146 NR 5
LIAHONA 18351 180

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktör: Randy D. Funk
Rådgivande: Sharon Eubank, Walter F. González, Jan E. Newman, Michael T. Ringwood

Verkställande chef: Richard I. Heaton
Chef för kyrkans tidskrifter: Aaron Johnston
Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson
Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu
Publikationsassistent: Nancy Sutton
Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Richard M. Romney
Redaktionspraktikanter: Madison Neuner, Victoria Passey

Art director: Tadd R. Peterson
Design: Fay P. Andrus, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy
Designpraktikant: Alyssa McDonald

Samordnare av immateriella rättigheter: Priscilla Biehl Da Silva
Produktionschef: Ammon Harris
Produktion: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Marrissa M. Smith

Tryckerichef: Steven T. Lewis
Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: *Liahona,* Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder ”kompass” eller ”vägvisare”) publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kineiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2022 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2022 Vol. 46 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. USA subscription price is $10.00 per year, Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. **Subscription help line: 1-800-537-5971.** Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store .ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Wales.

Talarregister

Aburto, Reyna I., 11
Aidukaitis, Marcos A., 40
Andersen, Neil L., 17
Ballard, M. Russell, 8
Bednar, David A., 14
Bingham, Jean B., 66
Christofferson, D. Todd, 78
Cook, Quentin L., 54
Craven, Rebecca L., 62
Eyring, Henry B., 27
Funk, Randy D., 118
Gavarret, Eduardo, 21
Gong, Gerrit W., 43
Hamilton, Kevin S., 50
Holland, Jeffrey R., 34
Kacher, Larry S., 24
Kearon, Patrick, 37
Klebingat, Jörg, 107
Larson, Jared B., 32
Martinez, Hugo E., 94
Nelson, Russell M., 6, 97, 126
Oaks, Dallin H., 30, 58, 101
Ochoa, Adrián, 47
Ojediran, Adeyinka A., 104
Pace, Mark L., 111
Porter, Susan H., 59
Rasband, Ronald A., 91
Renlund, Dale G., 70
Ringwood, Michael T., 88
Soares, Ulisses, 115
Stevenson, Gary E., 84
Uchtdorf, Dieter F., 122
Wright, Amy A., 81

Ämnesregister

Andlighet, 97, 115, 126
Apati, 115
Balans, 122
Barn, 94
Bud, 107
Dela med sig, 84
Ekonomi och budget, 32
Familjen, 43, 101
Flit, 115
Fredsskapande, 17
Frid, 6, 97, 115
Frälsningsplanen, 24, 47, 88, 101
Förberedelse, 126
Förbund, 14, 21, 27, 62, 66, 97, 104
Förlåtelse, 81, 97
Förrättningar, 14, 104
Försoningen, 37, 50
Gamla testamentet, 88
Generalkonferensen, 6, 58
Glädje, 62, 66
Gud Fadern, 78, 88
Gudomlig natur, 11, 43, 59, 70
Handlingsfrihet, 17, 70
Helande, 11, 37, 81, 91
Helgelse, 122
Helige Anden, den, 104, 111
Himmelska föräldrar, 70
Hjälpföreningen, 11
Humanitär hjälp, 91
Inröstning, 30
Insamling, 6, 40
Jesus Kristus, 6, 11, 14, 17, 24, 27, 34, 37, 47, 50, 54, 59, 66, 78, 81, 88, 91, 97, 104, 107, 115, 118
Joseph Smith, 54, 91
Kraft, 59
Kristi ljus, 34
Kunskap, 115
Kvinnor, 58
Kyrkans lära, 58
Kyrkans medlemsantal, 11, 128
Kärlek, 70, 84, 88, 101, 115
Lagar, 101
Lydnad, 24
Lärjungeskap, 11, 14, 62, 84, 107, 122
Missionsarbete, 6, 8, 54, 84
Mormons bok, 54
Motgångar, 6, 24, 27, 34, 37, 47, 59, 66, 78, 97, 107, 126
Motstånd, 17
Mål, 94
Nåd, 50
Oberoende, 94
Omvändelse, 21, 54, 111, 118
Omvändelse, 27, 47, 50, 54, 70, 97
Profeter, 70, 107, 111
Påskhögtiden, 111
Religionsfrihet, 91
Rädsla, 34
Sabbatsdagen, 21
Sakramentet, 104
Satan, 97
Självmord, 34
Skriftstudier, 111
Släktforskning, 43
Stridighet, 17
Tempel, 66, 101, 126
Tempeltjänst, 43
Tillit, 62, 78
Tjänande, 8, 66, 91, 122
Tro, 24, 27, 47, 50, 78, 81, 118
Underverk, 97
Unga kvinnor, 70
Ungdomar, 8, 34, 40, 94
Uppenbarelse, 6, 70
Uppoffringar, 122
Vår himmelska Moder, 70
Välsignelser, 8, 118
Ämbeten, 30
Ödmjukhet, 47, 50
Övergrepp, 37

Välkommen till det här numret

Höjdpunkter från den 192:a årliga generalkonferensen

Vilken välsignelse det är i dessa svåra tider att få vägledning och råd från Herren Jesus Kristus, som leder sin återställda kyrka genom levande profeter och apostlar.

Under generalkonferensen gav Herren flera uppmaningar genom sin profet, president Russell M. Nelson. Här är några:

1. Dela med dig av Jesu Kristi kraft och frid

President Nelson påminde kyrkans medlemmar om vårt ”heliga [ansvar] att dela med oss av Jesu Kristi kraft och frid till alla dem som vill lyssna”. I dessa utmanande tider förtjänar alla ”att få veta var de kan finna det hopp och den frid ’som övergår allt förstånd’ [Filipperbrevet 4:7]”.

- För att läsa president Nelsons uppmaning till varje värdig, duglig ung man att förbereda sig för en mission och att verka som missionär, se ”Predika fredens och fridens evangelium” på sidan 6.

2. Bygg upp ett positivt andligt momentum

President Nelson lärde: ”Vi har aldrig behövt *positivt* andligt momentum mer än vi gör nu, för att bromsa farten varmed ondskan och tidens mörka tecken intensifieras.”

- Hitta fem specifika uppmaningar från president Nelson om att öka vårt andliga momentum i ”Styrkan i andligt momentum” på sidan 97.

3. Välj hur du ska tillbringa din tid

President Nelson förklarade att det finns saker utanför vår kontroll. ”Men det finns några saker vi *kan* kontrollera”, sa han, ”bland annat hur vi använder vår tid.”

- Läs president Nelsons uppmaning att ägna tid åt att fokusera på templets välsignelser i ”Nu är stunden inne” på sidan 126.

När du studerar och handlar efter de här uppmaningarna uppmanar vi dig att berätta om din upplevelse för andra genom *Liahona*. ■

DELA MED DIG AV DINA UPPLEVELSER TILL OSS!

”När ni vet detta, saliga är ni om ni också gör det” (Johannes 13:17).

Vi vill höra hur du välsignas av att tillämpa det du lär dig av generalkonferensen.

- Vad lärde du dig?
- Hur tillämpar du det?
- Hur har du välsignats av att tillämpa det?

Din berättelse kan hjälpa andra att börja se välsignelserna av att tillämpa de här sanningarna i sina egna liv. Skicka dina upplevelser med e-post till **liahona@ChurchofJesusChrist.org.**

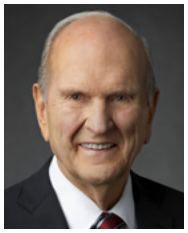

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Predika fredens och fridens evangelium

Vi har det heliga ansvaret att dela med oss av Jesu Kristi kraft och frid till alla som vill lyssna.

Mina kära bröder och systrar, välkomna till generalkonferensen! Jag har sett fram emot den här dagen med stor förväntan. Jag ber för er *varje dag*. Jag har också bett att den här konferensen ska bli en tid av andlig förnyelse för var och en av er.

Sedan förra konferensen har svårigheterna i världen fortsatt. Den globala pandemin påverkar fortfarande våra liv. Och nu har världen skakats av en konflikt som sprider skräck över miljontals oskyldiga män, kvinnor och barn.

Profeter har sett vår tid då det skulle bli krig och krigsrykten och när hela jorden skulle vara i uppror.[1] Som Jesu Kristi efterföljare vädjar vi till ländernas ledare att de ska hitta fredliga lösningar på sina stridigheter. Vi uppmanar människor överallt att be för de behövande, att göra vad de kan för att hjälpa de nödställda och att söka Herrens hjälp för att få ett slut på alla stora konflikter.

Bröder och systrar, Jesu Kristi evangelium har aldrig behövts mer än vad det behövs i dag. Stridigheter bryter mot allt som Frälsaren stod för och undervisade om. Jag älskar Herren Jesus Kristus och vittnar om att hans evangelium är den *enda* varaktiga lösningen för att uppnå fred. Hans evangelium är ett fredens och fridens evangelium.[2]

Elfenbenskusten.

Hans evangelium är det *enda* svaret när många i världen chockas av rädsla.[3] Det här understryker det trängande behovet som finns att vi följer Herrens befallning till sina lärjungar att ”gå ut i *hela* världen och förkunna evangeliet för *hela* skapelsen”.[4] Vi har det heliga ansvaret att dela med oss av Jesu Kristi kraft och frid till alla som vill lyssna och som låter Gud råda i sina liv.

Alla som har ingått förbund med Gud har lovat att bry sig om andra och tjäna de behövande. Och vi kan visa vår tro på Gud och alltid vara redo att svara de som frågar om ”det hopp [vi] har”[5]. Var och en av oss har en uppgift att fylla i Israels insamling.

I dag intygar jag starkt att Herren bett *varje* värdig, duglig ung man att förbereda sig för och verka som missionär. För unga män som är sista dagars heliga är missionärstjänst ett prästadömsansvar. Ni unga män har sparats för den här tiden när Israels utlovade insamling äger rum. När ni verkar som missionärer har ni en avgörande roll i den här exempellösa händelsen!

För er unga och dugliga systrar är en mission också en storslagen, men *valfri*, möjlighet. Vi *älskar* systermissionärer och välkomnar dem helhjärtat. Det ni bidrar med till det här arbetet är storslaget! Be för att få veta om Herren vill att du ska verka som missionär och den Helige Anden kommer att svara i ditt hjärta och förstånd.

Kära unga vänner, ni är livsviktiga för Herren. Han har sparat er tills nu för att ni ska hjälpa till att samla Israel. Beslutet att gå på mission,

LEVANDE VATTEN, AV SIMON DEWEY.

vare sig det är en proselyterings- eller servicemission, kommer att välsigna er och många andra. Vi välkomnar också äldre par att tjäna när deras omständigheter tillåter. Deras ansträngningar är helt enkelt oersättliga.

Alla missionärer undervisar och vittnar om Frälsaren. Världens andliga mörker gör att Jesu Kristi ljus behövs mer än någonsin. Alla förtjänar möjligheten att få lära sig om Jesu Kristi återställda evangelium. Alla förtjänar att få veta var de kan finna det hopp och den frid ”som övergår allt förstånd”[6].

Må denna konferens vara en tid av frid och andlig påfyllnad för er. Må ni söka och få personlig uppenbarelse under de här mötena. Det ber jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Läran och förbunden 88:91.
2. Se Läran och förbunden 27:16.
3. Se Lukas 21:26.
4. Markus 16:15; betoning tillagd; se även Matteus 28:19.
5. 1 Petrusbrevet 3:15.
6. Filipperbrevet 4:7.

President M. Russell Ballard
tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

Missionärstjänsten är till evig välsignelse för mig

Det är min bön att ni unga män och unga kvinnor och era föräldrar kommer till insikt om hur missionärstjänsten är till evig välsignelse i livet.

Tack, president Nelson, för att du än en gång gett oss den här maningen om missionärstjänst.

Syskon, för flera år sedan när jag höll tal på generalkonferensen försämrades plötsligt synen i mitt vänstra öga på grund av något som kallas makuladegeneration, som därefter blev värre och har gjort att jag inte kan använda det ögat.

I och med denna utmaning är jag evigt tacksam för mina andra sätt att se, såsom förmågan att se det förgångna i ett nytt ljus. När jag har sett tillbaka på mitt liv har jag kunnat se vissa upplevelser som har gjort betydande skillnad. En av dessa upplevelser är hur min heltidsmission som ung man i England har varit till välsignelse i mitt liv och format min andliga bestämmelse.

Wales.

Jag har begrundat hur de ekonomiska svårigheterna i samband med den stora depressionen på 1930-talet ledde till en olycklig vändning för mina föräldrar och vår familj. Min far blev så upptagen av att rädda sin bilfirma och försörja sin familj under den här svåra tiden att mina föräldrar under en period inte gick i kyrkan.

Även om vi inte närvarade vid kyrkans möten som familj hindrade det mig inte från att då och då närvara med mina vänner.

På den tiden fanns tanken på att gå ut som missionär i bakhuvudet, men det var inte något jag pratade med mina föräldrar om.

När jag gick på college bestämde flera vänner och jag oss för att gå på mission. Jag träffade min biskop och fyllde i min missionärsansökan medan mina föräldrar var bortresta. När mina föräldrar kom hem igen överraskade jag dem med nyheten att jag hade kallats att tjäna i Storbritannien. Jag är tacksam för att de entusiastiskt stöttade det här beslutet, och för goda vänner som hjälpte mig att fatta beslutet att tjäna.

Mitt tjänande som missionär förberedde mig för att bli en bättre make och far, och för att lyckas i affärslivet. Det förberedde mig också för att under en hel livstid tjäna Herren i hans kyrka.

På generalkonferensen i april 1985 kallades jag att hålla tal på prästadömsmötet. Jag riktade mina ord till de unga männen. Jag talade om att förbereda sig för att tjäna som missionär. Jag sa: ”Av all den lärdom jag har fått genom mina uppgifter i kyrkan har ingen varit viktigare för mig än de lärdomar jag fick som nittonårig äldste då jag tjänade på mission på heltid i Storbritannien.”[1]

Colombia.

Herren känner dig. När du är på mission får du upplevelser som hjälper dig att lära känna honom bättre. Du växer andligen när du tjänar honom. I hans namn skickas du på ärenden att tjäna andra. Han ger dig erfarenhet av att få maningar från den Helige Anden. Herren bemyndigar dig att undervisa i hans namn. Du kan visa honom att han kan lita på dig och förlita sig på dig.

För drygt fem månader sedan följde äldste Jeffrey R. Holland och äldste Quentin L. Cook, som också tjänat som missionärer på de brittiska öarna, med mig och besökte medlemmar och missionärer i detta vackra land. Medan jag var där reflekterade jag över mina upplevelser som ung missionär. Jag vittnar om att det var på min mission som jag kom till insikt om att min himmelske Fader och min Frälsare Jesus Kristus känner och älskar mig.

Jag välsignades med att få ha två underbara missionspresidenter, Selvoy J. Boyer och Stainer Richards, tillsammans med deras hängivna livskamrater Gladys Boyer och Jane Richards. När jag nu ser tillbaka ser jag ännu tydligare att de litade på mig och älskade mig. De undervisade mig om evangeliet. De förväntade sig mycket av mig. De gav mig många krävande uppdrag och ledarskapsansvar för att hjälpa mig växa och förbereda mig för ett liv av tjänande.

Jag har också reflekterat över hur jag kallades av president Spencer W. Kimball att presidera över Kanadamissionen Toronto tillsammans med min kära hustru Barbara och våra barn vid vår sida. President Kimball kallade oss att tjäna i april 1974, kort efter sitt inspirerande budskap om mission med titeln ”När världen är omvänd”[2]. I det talet beskrev president Kimball sin vision av hur evangeliet skulle föras ut till hela världen. Han efterlyste många fler missionärer från olika delar av världen. Han påminde oss om Herrens förväntning ”att var och en ska … höja en varningens röst till jordens invånare”[3]. President Kimballs undervisning om denna förväntning på unga män att utföra en mission blev ett samtalsämne i hem runt om i världen. Denna förväntning har inte förändrats. Jag är tacksam för att president Russell M. Nelson också påminde om Herrens förväntning den här förmiddagen.

Det har gått nästan tio år sedan president Thomas S. Monson tillkännagav sänkningen av missionsåldern för unga män och unga kvinnor.[4] Som jag ser det var en huvudsaklig anledning till den här förändringen att fler av våra ungdomar skulle ges den livsförändrande möjligheten att verka som missionär.

Som en Herren Jesu Kristi apostel uppmanar jag nu er unga män – och de unga kvinnor som har en önskan om att tjäna som missionär – att genast börja prata med era föräldrar om att gå ut som missionär. Jag uppmanar er också att prata med era vänner om att gå på mission, och om ni har någon vän som inte känner sig säker på den saken uppmuntrar ni honom eller henne att prata med sin biskop.

Lova er själva och er himmelske Fader att ni ska gå på mission och att er strävan hädanefter ska vara att hålla era hjärtan, händer och sinnen rena och värdiga. Jag uppmanar er att se till att få ett starkt vittnesbörd om det återställda evangeliet.

Fäder och mödrar till dessa underbara ungdomar, ni har en viktig roll i den här förberedelseprocessen. Börja i dag att prata med era barn om missionärstjänst. Vi vet att familjen har det mest grundläggande inflytandet vad gäller att hjälpa våra unga män och unga kvinnor att förbereda sig.

Om du fortfarande har åldern inne för att tjäna som missionär men inte

Kenya.

har gjort det än på grund av pandemin eller andra orsaker, uppmanar jag dig att göra det nu. Prata med din biskop, och förbered dig för att tjäna Herren.

Jag uppmanar er biskopar att hjälpa alla unga män och unga kvinnor som närmar sig missionsåldern att förbereda sig för tjänande, och jag uppmanar också er biskopar att ta reda på vilka som är gamla nog men ännu inte tjänat. Uppmana varje ung man att bli missionär, såväl som varje ung kvinna som har en önskan om att tjäna.

Till de missionärer som tjänar just nu: Vi tackar er. Ni har varit missionärer under en världsomfattande pandemi. Till följd av det har er missionsupplevelse skilt sig från min missionsupplevelse eller från alla missionärers upplevelser som tjänade före 2020. Jag vet att det inte har varit lätt. Men till och med under denna svåra tid hade Herren ett verk för er att utföra, och ni har gjort det fantastiskt bra. Ni har till exempel använt tekniken på nya sätt för att hitta dem som är redo att få höra om återställelsen av Jesu Kristi evangelium. Eftersom ni har tjänat flitigt och i enlighet med era förmågor, vet jag att Herren är nöjd med er insats. Jag vet att ert tjänande är till välsignelse för er i livet.

När ni blir avlösta från er mission, kom då ihåg att ni inte blir avlösta från aktivitet i kyrkan. Bygg vidare på de goda vanor ni förvärvat på er mission, fortsätt att stärka ert vittnesbörd, arbeta hårt, be och lyd Herren. Hedra de förbund ni har ingått. Fortsätt att vara till välsignelse för och tjäna andra.

Det är min bön att ni unga män och unga kvinnor och era föräldrar kommer till insikt om hur missionärstjänsten är till evig välsignelse i livet. Må ni i era sinnen ha vetskap om och i era hjärtan känna kraften i uppmaningen som Herren gav Mosiahs stora missionärssöner. Han sa: ”Gå ut … och befäst mitt ord. Men ni ska vara uthålliga i tålamod och lidanden så att ni kan visa fram goda exempel … genom mig. Då ska jag göra er till ett redskap i mina händer till många själars frälsning.”[5]

Må Gud välsigna kyrkans ungdomar med en önskan om att förbereda sig och tjäna honom, är min ödmjuka bön som jag uppsänder den här förmiddagen i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. M. Russell Ballard, ”Var beredda att tjäna”, *Nordstjärnan*, juli 1985, s. 39.
2. Se Spencer W. Kimball, ”När världen är omvänd”, *Nordstjärnan*, sep. 1984, s. 1–6. Det här talet hölls den 4 april 1974, vid ett seminarium för regionrepresentanter.
3. Läran och förbunden 63:37.
4. Se Thomas S. Monson, ”Välkomna till konferensen”, *Liahona*, nov. 2012, s. 4–5.
5. Alma 17:11.

Reyna I. Aburto.
andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Vi är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kyrkan är mer än byggnaderna och den kyrkliga strukturen. Kyrkan är vi, medlemmarna, med Kristus i spetsen och profeten som hans språkrör.

Efter att ha fått en inbjudan att ”komma och se”[1] besökte jag Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för första gången när jag var 26 år gammal. Jag hade nyligen separerat från min första make. Jag hade en treårig son. Jag kände mig maktlöst rädd. Jag kom in i byggnaden och fylldes av värme när jag märkte tron och glädjen hos människorna omkring mig. Det var verkligen ”en tillflykt undan stormen”[2]. Tre veckor senare ingick jag dopförbundet med min himmelske Fader och påbörjade min resa som Kristi lärjunge, även om mitt liv inte har varit fullkomligt under resan.

För att jag skulle få de eviga välsignelserna behövde många fysiska och andliga delar finnas på plats. Jesu Kristi evangelium hade återställts och predikats, möteshuset hade byggts och underhållits, det fanns en kyrklig struktur – från profeten till lokala ledare – och en gren fylld av förbundsmedlemmar som var redo att omfamna mig och min son när vi fördes till Frälsaren, fick ”näring genom Guds goda ord”[3] och gavs möjligheter att tjäna[4].

Från begynnelsen har Gud strävat efter att samla och organisera sina barn[5] för ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för”[6] oss. Med detta syfte i åtanke har han befallt oss att bygga platser för gudsdyrkan[7] där vi tar emot kunskap och frälsningens och upphöjelsens förrättningar, ingår och håller förbund som binder oss till Jesus Kristus[8], begåvas med ”gudaktighetens kraft”[9] och ofta samlas tillsammans för att minnas Jesus och stärka varandra i honom[10]. Kyrkans organisation och dess byggnader är till för vår andliga välfärd. ”Kyrkan är … den byggnadsställning varmed vi bygger eviga familjer.”[11]

När jag pratade med en vän som gick igenom en svår tid, frågade jag hur han överlevde ekonomiskt. Med tårar i ögonen svarade han att hans biskop hjälpte honom genom att använda fasteoffermedel. Han tillade: ”Jag vet inte var min familj och jag hade varit om det inte hade varit för kyrkan.” Jag svarade: ”Kyrkan är dess *medlemmar*. Det är de som villigt och med glädje ger fasteoffer för att hjälpa dem av oss som står i behov. Du tar emot frukten av deras tro och beslutsamhet att följa Jesus Kristus.”

Mina medlärjungar till Kristus, låt oss inte underskatta det förunderliga verk som Herren utför genom *oss*, sin kyrka, trots våra tillkortakommanden. Ibland är vi givare och ibland är vi mottagare, men vi är alla en familj i Kristus. Hans kyrka är den struktur han har gett oss för att vägleda och välsigna oss när vi tillber honom och tjänar varandra.

En del systrar har bett mig om ursäkt i tron att de inte är aktiva medlemmar i Hjälpföreningen för att de verkar i Primär eller Unga kvinnor. Dessa systrar är bland de mest aktiva medlemmarna i Hjälpföreningen eftersom de hjälper våra dyrbara barn och ungdomar att stärka sin tro på Jesus Kristus.

Hjälpföreningen begränsas inte till ett rum i en byggnad, en söndagslektion, en aktivitet eller ett presidentskap på lokal- eller generalnivå. Hjälpföreningen är kyrkans förbundskvinnor.

Madagaskar.

Den är *vi – var och en av oss* och *vi alla*. Den är vår ”globala gemenskap av medkänsla och tjänande”.[12] Vart vi än går är vi alltid en del av Hjälpföreningen när vi strävar efter att uppfylla dess gudomliga syfte, vilket är att kvinnor ska utföra Guds verk enskilt och gemensamt[13] genom att ge lindring: ”lindring från fattigdom, lindring från sjukdom, lindring från tvivel, lindring från okunnighet – lindring från allt som hindrar … glädje och framåtskridande”[14].

Liknande tillhörighet finns i kyrkans äldstekvorum och kyrkans organisationer för alla åldrar, även för våra barn och ungdomar. Kyrkan är mer än byggnaderna och den kyrkliga strukturen; kyrkan är *vi*, medlemmarna. *Vi* är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med Kristus i spetsen och profeten som hans språkrör. Herren har sagt:

”Se, detta är min lära: Den som omvänder sig och kommer till mig, han är min kyrka. …

Och … alla som är av min kyrka och som är ståndaktiga i min kyrka intill änden, dem ska jag grunda på min klippa.”[15]

Syskon, låt oss inse hur privilegierade vi är att tillhöra Jesu Kristi kyrka, där vi kan förena vår tro, våra hjärtan, styrkor, sinnen och händer åt honom för att utföra hans mäktiga underverk. Kristi kyrkas ”kropp består ju inte av en enda kroppsdel utan många”[16].

En tonårig pojke sa till sin mor: ”När jag var liten, varje gång jag gav en dollar i tionde, trodde jag att med den *enda* dollarn skulle ett *helt* möteshus byggas. Visst är det dumt?”

Rörd svarade hon: ”Det är underbart! Föreställde du dig dem?”

”Ja!” utbrast han. ”De var vackra och det fanns miljontals av dem!”[17]

Mina kära vänner, låt oss ha ett barns tro och glädjas åt vetskapen om att även våra minsta ansträngningar gör stor skillnad i Guds rike.

Vårt syfte i hans rike borde vara att föra varandra till Kristus. Vi läser i skrifterna att Kristus gav följande inbjudan till nephiterna:

”Har ni några som är sjuka bland er? För dem hit. Har ni några som … lider på något sätt? För dem hit så ska jag bota dem, för jag hyser medlidande med er, mitt inre är fyllt av barmhärtighet. …

Jag ser att er tro är tillräcklig för att jag ska kunna bota er.”[18]

Har vi inte alla lidanden som kan föras fram till Jesu fötter? En del av oss har fysiska utmaningar, många fler kämpar med känslomässiga svårigheter, andra kämpar med att vårda de sociala banden, och vi söker alla andrum när våra andar utmanas. Vi lider *alla* på något sätt.

Vi läser att ”hela mängden tillsammans [gick] fram med sina sjuka och … med *alla* dem som led på något sätt, och han *botade* dem *var och en* allteftersom de fördes fram till honom.

Och alla, både de som hade blivit botade och de som var friska, föll ner för hans fötter och tillbad honom.”[19]

Från en liten pojke som med tro betalar tionde, till en ensamstående mor i behov av Herrens kraftgivande nåd, till en far som kämpar för att försörja sin familj, till våra förfäder i behov av frälsningens och

upphöjelsens förrättningar, till var och en av oss som förnyar förbund med Gud varje vecka – vi behöver varandra, och vi kan föra varandra till Frälsarens återlösande läkedom.

Mina kära syskon, låt oss följa Jesu Kristi inbjudan att föra oss själva och våra lidanden till honom. När vi kommer till honom och tar med oss dem vi älskar till honom, ser han vår tro. Han gör dem hela och han gör oss hela.

Som ”Kristi fridsamma efterföljare”[20] strävar vi efter att bli ”av ett hjärta och ett sinne”[21] och att vara ödmjuka, undergivna, milda, beredvilliga, fulla av tålamod och långmodighet, vara måttliga i allt, vara noga med att alltid hålla Guds bud, fulla av tro, hopp och kärlek och att överflöda av goda gärningar[22]. Vi strävar efter att bli lika Jesus Kristus.

Jag vittnar om att som Kristi kyrka är vi, som president Russell M. Nelson har lärt, medlen genom vilka ”vår Frälsare och Återlösare Jesus Kristus utför några av sina mäktigaste kraftgärningar under tiden från nu och fram till sin återkomst”[23].

Herren har sagt:

”Se, jag ska påskynda mitt verk i dess tid.

Och jag ger er … en befallning att ni ska komma tillsammans och organisera er och förbereda er och heliggöra er. Ja, rena era hjärtan och rentvå era händer och era fötter inför mig, så att jag kan göra er rena.”[24]

Må vi svara på denna gudomliga uppmaning och med glädje komma tillsammans, förbereda och heliggöra oss, är min ödmjuka bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Johannes 1:46; se även Dieter F. Uchtdorf, ”Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat”, *Liahona*, maj 2019, s. 15–18; David A. Bednar, ”Kom och se”, *Liahona*, nov. 2014, s. 107–110.
2. Jesaja 25:4; Läran och förbunden 115:6.
3. Moroni 6:4.
4. Se Gordon B. Hinckley, ”Unga män och nyomvända”, *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 47.
5. Se t.ex. Matteus 28:19–20; Efesierbrevet 4:11–13; Jakob 5:61–62, 71–72; 3 Nephi 26:20–21; 27:5–8; 28:23; Läran och förbunden 20; 21; 88:73–74; 115:4; 138:30–35, 55–56; Mose 5:58–59; 6:22–23; Abraham 3:22–28; 4.
6. Mose 1:39.
7. Se t.ex. 2 Moseboken 25:8; 5 Moseboken 12:5–14; Läran och förbunden 59:9; 109:8.
8. Se Russell M. Nelson, ”Templet och din andliga grund”, *Liahona*, nov. 2021, s. 93; David A. Bednar, ”Med Guds kraft i stor härlighet”, *Liahona*, nov. 2021, s. 28–30.
9. Läran och förbunden 84:20; se även 1 Nephi 14:14; Läran och förbunden 95:8; *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 3.5; 27.2, JesuKristiKyrka.org.
10. Se Mosiah 18:25; Alma 6:6; 15:18; 4 Nephi 1:12; Moroni 6:4–6; Läran och förbunden 20:75; 59:9; 101:22.
11. L. Tom Perry, ”En tradition av ljus och vittnesbörd”, *Liahona*, dec. 2012, s. 12.
12. ”The Role of Women”, *Muslims and Latter-day Saints: Beliefs, Values, and Lifestyles*, ChurchofJesusChrist.org.
13. Se *Allmän handbok*, 9.1.1.
14. John A. Widtsoe, *Evidences and Reconciliations*, sammanst. av G. Homer Durham, 3 band i 1 (1960), s. 308.
15. Läran och förbunden 10:67, 69; se även 1 Korintierbrevet 12:12–31; Mosiah 18:17; 3 Nephi 18:5–16; 26:21.
16. Se 1 Korintierbrevet 12:14.
17. Se Reyna I. Aburto, *Reaching for the Savior* (2021), s. 89–90.
18. 3 Nephi 17:7–8.
19. 3 Nephi 17:9–10; betoning tillagd.
20. Moroni 7:3.
21. Mose 7:18.
22. Se Alma 7:23–24.
23. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96.
24. Läran och förbunden 88:73–74.

Taiwan.

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

Men vi gav inte akt på dem

(1 Nephi 8:33)

Förrättningar och förbund visar oss vägen till och hjälper oss att alltid minnas vår förbindelse med Herren Jesus Kristus i vår strävan framåt längs förbundsstigen.

Min hustru Susan, våra tre söner och deras hustrur, alla våra barnbarn och äldste Quentin L. Cook, som suttit bredvid mig i de tolvs kvorum i nästan 15 år, skulle alla lätt kunna vittna om det faktum att jag inte sjunger bra. Men trots min bristande sångförmåga älskar jag att sjunga återställelsens psalmer. Kombinationen av inspirerade texter och storslagna melodier hjälper mig att lära mig evangeliets grundläggande principer och lyfter min själ.

En psalm som varit till välsignelse för mig på förunderliga sätt är ”Låt oss sträva fram”. Nyligen har jag begrundat och lärt mig något av en viss rad i refrängen i den psalmen. ”*Frukta icke ondskans hån och hot*; modigt går vi fienden emot.”[1]

Frukta icke ondskans hån och hot.

När jag sjunger ”Låt oss sträva fram” tänker jag ofta på människorna i Lehis syn som trängde sig fram på stigen som ledde till livets träd, och som inte bara ”klamrade sig fast”[2] utan som ”ständigt höll fast vid ledstången av järn tills de kom fram och föll ner och åt av trädets frukt”[3]. Lehi beskrev skarorna i den stora och rymliga byggnaden som ”hånfullt [pekade] finger åt [honom] och … dem som åt av frukten”[4]. Hans bemötande av glåporden och förolämpningarna är minnesvärda: ”*Men vi gav inte akt på dem*.”[5]

Min bön är att den Helige Anden ska välsigna och upplysa oss var och en när vi tillsammans betänker hur vi kan stärkas så att vi ”inte ger akt på” de onda inflytandena och hånfulla rösterna i dagens värld som vi lever i.

Ge inte akt

Med orden *ge akt* menas att lägga märke till eller uppmärksamma någon eller något. Texten i psalmen ”Låt oss sträva fram” manar oss alltså att fatta ett orubbligt beslut om att inte bry oss om ”ondskans hån och hot”. Och Lehi och de som var med honom och tog del av frukten från trädet är goda föredömen när det gäller att inte bry sig om det hån och det förakt som så ofta kommer från den stora och rymliga byggnaden.

Kristi lära, skriven ”med den levande Gudens Ande … på tavlor av kött i [våra] hjärtan”[6] ökar vår förmåga att ”inte ge akt” på de många distraktionerna, smädelserna och villospåren i vår fallna värld. Till exempel, tro som fokuseras i och på Herren Jesus Kristus utrustar oss med andlig styrka. Tro på Återlösaren är en handlingens och kraftens princip. När vi handlar i enlighet med sanningarna i hans evangelium, välsignas vi med andlig förmåga att sträva fram genom dödlighetens utmaningar med fokus på den glädje som Frälsaren erbjuder oss. Förvisso är det så att ”om vi handlar rätt finns ej fruktan i vår själ, ty då vet vi att allting till slut skall gå väl”.[7]

Sydafrika.

En personlig förbindelse genom förbund

Genom att ingå heliga förbund och värdigt ta emot prästadömsförrättningar går vi i ok med och binder oss till Herren Jesus Kristus och vår himmelske Fader.[8] Det innebär helt enkelt att vi litar på Frälsaren som vår Förespråkare[9] och Medlare[10] och förlitar oss på hans förtjänster, barmhärtighet och nåd[11] under livets resa. I och med att vi ståndaktigt kommer till Kristus och går i ok med honom, tar vi emot de renande, helande och stärkande välsignelserna av hans oändliga och eviga försoning.[12]

När vi följer och älskar våra förbundsförpliktelser skapas en förbindelse med Herren som är djupt personlig och andligt kraftfull. När vi hedrar villkoren för heliga förbund och förrättningar dras vi gradvis och successivt närmare honom[13] och upplever den inverkan som hans gudomlighet och faktiska existens har i våra liv. Jesus blir då mycket mer än huvudpersonen i skrifternas berättelser – hans exempel och lärdomar påverkar varje önskan, tanke och handling.

Uppriktigt sagt saknar jag förmåga att till fullo beskriva den exakta beskaffenheten hos och kraften i vår förbundsförbindelse med Guds uppståndne och levande Son. Men jag vittnar om att förbindelserna med honom och vår himmelske Fader är verkliga och är de yttersta källorna till visshet, frid, glädje och den andliga styrka som förmår oss att ”icke [frukta] ondskans hån och hot”[14]. Som lärjungar till Jesus Kristus som ingår och håller förbund kan vi välsignas med att ”modigt [gå] fienden emot; ty vår Herre står bredvid oss”[15], och inte bry oss om onda inflytanden och världens hån.

Bulgarien.

När jag träffar medlemmar i kyrkan runt om i världen frågar jag dem ofta: Vad hjälper dig att inte ge akt på världens inflytande, smädelser och hån? Deras svar är ytterst lärorika.

Tappra medlemmar betonar ofta vikten av att inbjuda den Helige Andens kraft i sina liv genom meningsfulla skriftstudier, innerliga böner och rätt förberedelser för att delta i sakramentets förrättning. Något som också ofta nämns är det andliga stödet från trofasta familjemedlemmar och pålitliga vänner, de viktiga lärdomar som erhålls genom verksamhet och tjänande i Herrens återställda kyrka, och förmågan att urskilja den fullständiga tomheten i allt som finns i eller kommer från den stora och rymliga byggnaden.

I dessa medlemmars svar har jag lagt märke till ett visst mönster som är särskilt talande. Först och främst har dessa lärjungar fasta vittnesbörd om vår himmelske Faders plan för vår lycka och Jesu Kristi roll som vår Återlösare och Frälsare. Och för det andra är deras andliga kunskap och övertygelse individuell, personlig och specifik – de är inte allmänna eller abstrakta. Jag hör dessa hängivna själar tala om hur förbund ger styrka att övervinna motstånd och hur deras förbindelse med den levande Herren stöder dem i både goda och svåra tider. För dessa individer är Jesus Kristus sannerligen en personlig Frälsare.

Heliga förbund och förrättningar fungerar lite som en kompass i våra liv. Kompassen är ett verktyg vi använder för att ta ut huvudriktningarna nord, syd, öst och väst, så att vi kan navigera och orientera oss geografiskt. På liknande sätt kan våra förbund och förrättningar visa oss vägen till och hjälpa oss att alltid minnas vår förbindelse med Herren Jesus Kristus i vår strävan fram på förbundsstigen.

Huvudriktningen för oss alla under jordelivet är att komma till och fullkomnas i Kristus.[16] Heliga förbund och förrättningar hjälper oss att behålla vårt fokus på Frälsaren och sträva, med hans nåd[17], efter att bli mer som han. Helt visst vet vi ”att Herren skall leda vår kamp för sanningens ord och bud”[18].

Ett fast tag om ledstången

Vår förbindelse genom förbund med Gud och Jesus Kristus är kanalen genom vilken vi kan ta emot förmågan och styrkan att ”inte [ge] akt”. Och det här bandet stärks i och med att vi ständigt håller fast vid ledstången av järn. Men som Nephis bröder frågade: ”Vad betyder ledstången av järn som vår far såg …?

Nya Zeeland.

Och [Nephi] sa till dem att det var *Guds ord* och de som hörsammar *Guds ord* och *håller fast vid det*, de ska aldrig förgås. Inte heller ska motståndarens frestelser och brinnande pilar slå dem med blindhet för att leda dem till undergång.”[19]

Jag ber er notera att förmågan att motstå motståndarens frestelser och brinnande pilar är ett löfte till de personer som ”ständigt håller fast vid” snarare än bara då och då ”klamrar sig fast vid” Guds ord.

Det är intressant att aposteln Johannes beskrev Jesus Kristus som Ordet.[20]

”I begynnelsen var *Ordet*, och *Ordet* var hos Gud, och *Ordet* var Gud. …

Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till. …

Och *Ordet* blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern. Och han var full av nåd och sanning.”[21]

Därför är ett av namnen på Jesus Kristus ”Ordet”.[22]

Dessutom står det i den åttonde trosartikeln: ”Vi tror att Bibeln är *Guds ord* i den mån den är rätt översatt. Vi tror också att Mormons bok är *Guds ord*.”[23]

Alltså är Frälsarens lärdomar, såsom de nedtecknats i de heliga skrifterna, också ”ordet”.

Jag vill mena att ett fast tag om Guds ord innebär 1) att minnas, hedra och stärka de personliga förbindelser vi har med Frälsaren och hans Fader genom det återställda evangeliets förbund och förrättningar, och 2) att under bön uppriktigt och ständigt använda de heliga skrifterna och levande profeters och apostlars undervisning som säkra källor till uppenbarad sanning. När vi är bundna till och ”håller fast vid” Herren och förvandlas genom att leva efter hans lära[24], lovar jag att vi personligt och kollektivt blir välsignade med att kunna ”stå på heliga platser och … inte rubbas”[25]. Om vi förblir i Kristus, så förblir han i och vandrar med oss.[26] Det är vår förvissning ”att Herren skall leda vår kamp för sanningens ord och bud”[27].

Vittnesbörd

Sträva fram. Håll fast. Ge inte akt.

Jag vittnar om att vi genom att vara trogna förbunden och förrättningarna i Frälsarens återställda evangelium får förmåga att *sträva fram* i Herrens verk, att *hålla fast* vid honom som Guds Ord, och att *inte ge akt* på motståndarens lockelser. Må vi var och en i kampen för det rätta svinga ett svärd, ja, ”höja sanningens svärd”[28], i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Låt oss sträva fram”, *Psalmer*, nr 166, betoning tillagd.
2. 1 Nephi 8:24.
3. Se 1 Nephi 8:30.
4. 1 Nephi 8:33.

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kvorum

Den som följer Jesus skapar fred

Fredsstiftare är inte passiva; de är övertygande på Frälsarens sätt.

Mina kära bröder och systrar, när vi upplever allvarliga dagar av tumult, stridigheter och – för många – djupt lidande, fylls våra hjärtan av överväldigande tacksamhet för vår Frälsare och de eviga välsignelserna i Jesu Kristi återställda evangelium. Vi älskar honom och litar på honom, och vi ber att vi för evigt ska följa honom.

Utmaningen med sociala medier

Internets kraftfulla inverkan är en välsignelse och en utmaning som är unik för vår tid.

I en värld av sociala medier och information som sprids med blixtens hastighet kan en persons röst mångfaldigas exponentiellt. Den rösten, vare sig den är sann eller falsk, vare sig den är rättvis eller dömande, vare sig den är vänlig eller grym, färdas omedelbart över hela världen.

Inlägg på sociala medier om omtanke och godhet går ofta obemärkta förbi, medan föraktets och ilskans ord ofta dundrar i våra öron, vare sig det gäller politisk filosofi, människor på nyheterna eller åsikter om pandemin. Ingen person och inget ämne, inte heller Frälsaren och hans återställda evangelium, är immun mot det här sociala fenomenet med polariserade röster.

Att bli en fredsstiftare

Bergspredikan är ett budskap till alla men gavs särskilt till Frälsarens lärjungar, de som hade valt att följa honom.

Herren undervisade om hur man ska leva, då och nu, i en föraktfull värld. ”Saliga är de som skapar frid”, förkunnade han, ”för de ska kallas Guds barn.”[1]

Genom skölden, som är vår tro på Jesus Kristus, blir vi fredsstiftare och

Jamaica.

5. 1 Nephi 8:33; betoning tillagd.
6. 2 Korintierbrevet 3:3.
7. *Psalmer*, nr 166.
8. Se Matteus 11:28–30.
9. Se Moroni 7:28; Läran och förbunden 110:4.
10. Se Johannes 14:6; 1 Timoteusbrevet 2:5; Läran och förbunden 107:19.
11. Se 2 Nephi 2:8.
12. Se Alma 7:11–13.
13. Se 3 Nephi 27:14–15.
14. *Psalmer*, nr 166.
15. *Psalmer*, nr 166.
16. Se 3 Nephi 12:20; Moroni 10:32–33.
17. Se 2 Nephi 25:23.
18. *Psalmer*, nr 166.
19. 1 Nephi 15:23–24; betoning tillagd.
20. I Joseph Smiths översättning, Johannes 1:1 står det: ”I begynnelsen predikades evangeliet genom Sonen. Och evangeliet var ordet, och ordet var hos Sonen, och Sonen var hos Gud, och Sonen var av Gud” (i Handledning för skriftstudier).
21. Johannes 1:1, 3, 14; betoning tillagd.
22. ”Ordet” är en titel på Jesus Kristus som återfinns på flera platser i skrifterna (se Johannes 1:1, 14; 1 Johannesbrevet 1:1; Uppenbarelseboken 19:13; Läran och förbunden 93:8–10; Mose 1:32).
23. Trosartiklarna 1:8, betoning tillagd.
24. Se 2 Korintierbrevet 5:17; Mosiah 3:19; 5:2; 27:25–26; Alma 5:49; Moroni 10:32.
25. Läran och förbunden 45:32.
26. Se Johannes 15:4–8; Läran och förbunden 50:41–43; Mose 6:33–34, 39.
27. *Psalmer*, nr 166.
28. *Psalmer*, nr 166.

släcker – vilket innebär att lugna, svalka eller kväva – motståndarens alla brinnande pilar.[2]

När vi gör vår del är hans löfte att vi ska kallas ”Guds barn”. Varje människa på jorden är av Guds ”släkt”[3], men att kallas ”Guds barn” betyder mycket, mycket mer. När vi kommer till Jesus Kristus och sluter förbund med honom blir vi ”hans avkomlingar” och ”rikets arvingar”[4], ”Kristi barn, hans söner och hans döttrar”[5].

Hur lugnar och svalkar en fredsstiftare de brinnande pilarna? Absolut inte genom att rygga inför dem som förtalar oss. I stället förblir vi trygga i vår tro och delar den med övertygelse, men alltid utan vrede eller illvilja.[6]

Nyligen, efter en hårt formulerad debattartikel som var kritisk mot kyrkan, gav pastor Amos C. Brown, nationell ledare inom medborgarrättsrörelsen och pastor i Third Baptist Church i San Francisco, följande svar:

”Jag respekterar upplevelsen och perspektivet hos den person som skrev dessa ord. Jag ser visserligen inte det han ser.

Jag ser det som ett av mitt livs största glädjeämnen att känna dessa ledare [i kyrkan], bland annat president Russell M. Nelson. De är enligt min bedömning förkroppsligandet av det bästa ledarskap vårt land har att erbjuda.”

Sedan tillade han: ”Vi kan gnälla över hur saker och ting var. Vi kan vägra erkänna allt det goda som pågår nu. … Men de här tillvägagångssätten läker inte vår nationella splittring. … Som Jesus lärde utrotar vi inte det onda med mer ont. Vi älskar generöst och lever barmhärtigt, även mot dem vi tror är våra fiender.”[7]

Pastor Brown är en fredsstiftare. Lugnt och respektfullt svalkade han de brinnande pilarna. Fredsstiftare är inte passiva; de är övertygande på Frälsarens sätt.[8]

Vad ger oss den inre styrkan att svalka, lugna och släcka de brinnande pilarna riktade mot de sanningar vi älskar? Styrkan kommer av vår tro på Jesus Kristus och vår tro på hans ord.

”Saliga är ni när människor hånar … er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull. …

För er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er.”[9]

Fredsstiftare som president Nelson och pastor Amos Brown är inte passiva; de är övertygande på Frälsarens sätt.

Vikten av handlingsfrihet

Två viktiga principer vägleder vår önskan att vara fredsstiftare.

För det första: Vår himmelske Fader har gett varje individ sin moraliska handlingsfrihet, med förmågan att välja sin egen väg.[10] Denna handlingsfrihet är en av Guds största gåvor.

För det andra: Med den här handlingsfriheten tillät vår himmelske Fader ”en motsats till allting”[11]. Vi ”smakar det bittra så att [vi] kan värdesätta det goda”[12]. Det bör inte förvåna oss att det finns motsatser. Vi lär oss att skilja mellan gott och ont.

Vi gläds åt välsignelsen av handlingsfrihet och förstår att det kommer att finnas många som inte tror på det vi tror på. Faktum är att i de sista dagarna är det få som väljer att göra sin tro på Jesus Kristus central för allt de tänker och gör.[13]

På grund av sociala medieplattformar kan en misstroende röst framstå som en mängd negativa röster,[14] men även om det är många röster väljer vi fredsstiftarnas väg.

Herrens ledare

Somliga anser att första presidentskapet och de tolvs kvorum har världsliga motiv, i likhet med ledare inom politik, affärsliv och kultur.

Men vi får våra ansvar på ett helt annat sätt. Vi blir inte framröstade eller utvalda bland ansökande. Utan någon särskild yrkesförberedelse har vi kallats och ordinerats att bära vittnesbörd om Jesu Kristi namn över hela världen till vårt sista andetag. Vi bemödar oss om att välsigna de sjuka, de ensamma, de nedstämda och de fattiga och att stärka Guds rike. Vi strävar efter att få veta Herrens vilja och förkunna den, särskilt för dem som söker evigt liv.[15]

”Jag är så tacksam för det som kyrkan har gjort”, säger Kalanga Muya. ”Jag kan nu läsa, skriva och tala franska.” Över 400 elever i Mbuji-Mayi välkomnas och undervisas av 16 lärare som är medlemmar i Jesu Kristi kyrka.

Även om vår ödmjuka önskan är att Frälsarens lärdomar ska hedras av alla, är Herrens ord genom hans profeter ofta tvärt emot världens tänkande och trender. Så har det alltid varit.[16]

Frälsaren sa till sina apostlar:

”Om världen hatar er, ska ni veta att den har hatat mig före er. …

Allt detta kommer de att göra … därför att *de inte känner honom* som har sänt mig.”[17]

Omsorg om alla

Vi älskar verkligen och bryr oss om alla våra medmänniskor, oavsett om de tror som vi gör eller inte. Jesus lärde oss i liknelsen om den barmhärtige samariern att de som har olika trosuppfattningar uppriktigt bör sträcka sig ut för att hjälpa alla behövande, vara fredsstiftare och söka efter goda och ädla saker.

I februari förkunnade en rubrik i *Arizona Republic*: ”Tvåparti-lagförslag som stöds av sista dagars heliga ska skydda homosexuella och transpersoner i Arizona.”[18]

Som sista dagars heliga är vi ”glada över att vara en del av en koalition av trossamfund, företag, hbtq-personer och samhällsledare som har arbetat tillsammans i en anda av tillit och ömsesidig respekt”[19].

President Russell M. Nelson frågade en gång eftertänksamt: ”Kan inte gränslinjer finnas utan att bli stridslinjer?”[20]

Vi strävar efter att vara ”Kristi fridsamma efterföljare”[21].

Tillfällena att inte reagera

Några av attackerna mot Frälsaren var så illvilliga att han inte sa något. ”Översteprästerna och de skriftlärda … anklagade honom häftigt … och … hånade honom”, men Jesus ”svarade [dem] inte.”[22] Det finns tillfällen när att vara fredsstiftare innebär att vi motstår impulsen att reagera och i stället, med värdighet, förblir tysta.[23]

Det är hjärtskärande för oss alla när hårda eller avvisande ord om Frälsaren, hans efterföljare och hans kyrka uttalas eller publiceras av dem som en gång stod sida vid sida med oss, tog sakramentet med oss och vittnade med oss om Jesu Kristi gudomliga mission.[24]

Detta hände också under Frälsarens verksamhet.

Några av Jesu lärjungar som var med honom under hans mest majestätiska underverk bestämde sig för att ”sluta vandra med honom”[25]. Tråkigt nog kommer inte alla att förbli fasta i sin kärlek till Frälsaren och sin beslutsamhet att hålla hans bud.[26]

Jesus lärde oss att dra oss bort från vredens och stridighetens krets. Vid ett tillfälle, när fariseerna hade konfronterat Jesus och gjort upp planer för att döda honom, står det i skrifterna att Jesus drog sig undan dem[27] och underverk skedde när ”många följde honom, och han botade dem alla”.[28]

Vara till välsignelse för andra

Vi kan också dra oss undan stridigheter och välsigna andras liv[29] utan att för den skull isolera oss i vår egen vrå.

I Mbuji-Mayi i Demokratiska republiken Kongo var några till en början kritiska till kyrkan, eftersom de inte förstod vår tro eller kände våra medlemmar.

För en tid sedan var Kathy och jag med på en mycket speciell gudstjänst i Mbuji-Mayi. Barnen var oklanderligt klädda och hade klara ögon och stora leenden. Jag hade hoppats kunna tala till dem om deras utbildning men fick veta att många inte gick i skolan. Med mycket små humanitära medel lyckades våra ledare hitta ett sätt att hjälpa till.[30] Nu välkomnas och undervisas över 400 elever – flickor och pojkar, medlemmar såväl som de som inte tillhör vår tro – av 16 lärare som är medlemmar i Jesu Kristi kyrka.

14-åriga Kalanga Muya sa: ”[Eftersom vi inte hade så mycket pengar] kunde jag inte gå i skolan på fyra år. … Jag är så tacksam för vad kyrkan har gjort. … Jag kan nu läsa, skriva och tala franska.”[31] På tal om det här initiativet sa borgmästaren i Mbuji-Mayi: ”Jag inspireras av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för medan [andra] kyrkor är splittrade, var och en i sin hörna … [arbetar ni] med [andra] för att hjälpa det behövande samhället.”[32]

Malaysia.

Älska varandra

Varje gång jag läser Johannes kapitel 13 påminns jag om Frälsarens fullkomliga exempel som fredsstiftare. Jesus tvättade kärleksfullt apostlarnas fötter. Sedan, läser vi, ”skakades han i sin ande”[33] när han tänkte på att någon han älskade förberedde sig för att förråda honom. Jag har försökt föreställa mig Frälsarens tankar och känslor när Judas lämnade dem. Intressant nog, vid detta allvarsamma tillfälle talade Jesus inte mer om sina ”skakade” känslor eller om svek. I stället talade han till sina apostlar om kärlek med ord som strömmat genom århundradena:

”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er …

Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar.”[34]

Må vi älska honom och älska varandra. Må vi vara fredsstiftare, så att vi kan kallas ”Guds barn” är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matteus 5:9.
2. Se Efesierbrevet 6:16; Läran och förbunden 3:8.
3. Apostlagärningarna 17:28.
4. Se Mosiah 15:11.
5. Mosiah 5:7.
6. President Dallin H. Oaks sa: ”Kristi efterföljare bör vara föredömen i fråga om hövlighet. Vi bör älska alla, lyssna uppmärksamt och intressera oss för deras uppriktiga övertygelser. Även om vi inte håller med dem ska vi aldrig vara ovänliga. Vårt ställningstagande och vår kommunikation ska inte vara stridslysten” (Att älska andra och leva med olikheter, *Liahona*, nov. 2014, s. 27).
7. ”Amos C. Brown: Follow the LDS Church’s Example to Heal Divisions and Move Forward”, *Salt Lake Tribune*, 20 jan. 2022, sltrib.com.
8. Äldste Dale G. Renlund har sagt: ”När kristuslik kärlek genomsyrar våra liv hanterar vi meningsskiljaktigheter med saktmod, tålamod och välvilja” (”Kristi frid utplånar fiendskap”, *Liahona*, nov. 2021, s. 84).
9. Matteus 5:11–12.
10. Se 2 Nephi 10:23.
11. 2 Nephi 2:11.
12. Mose 6:55.
13. Se 1 Nephi 14:12.
14. Färska uppgifter visar att så många som tre av fem personer delar en rubrik för en berättelse som de inte ens har läst (se Caitlin Dewey, ”6 in 10 of You Will Share This Link without Reading It, a New, Depressing Study Says”, *Washington Post*, 16 juni 2015, washingtonpost.com; Maksym Gabielkov och andra, ”Social Clicks: What and Who Gets Read on Twitter?” [uppsats som presenterades vid 2016 års Sigmetrics International Conference on Measurement and Modeling of Computer Science, 14 juni 2016], dl.acm.org).
15. Bli inte förvånade om era personliga åsikter ibland inte genast överensstämmer med Herrens profets lärdomar. De här stunderna låter oss lära och ödmjuka oss när vi går ner på knä i bön. Vi går framåt i tro och litar på Gud eftersom vi vet att vi så småningom får större andlig klarhet från vår himmelske Fader.
16. Se Läran och förbunden 1:14–16.
17. Johannes 15:18, 21; betoning tillagd.
18. Se ”Bipartisan Bill Supported by Latter-day Saints Would Protect Gay and Transgender Arizonans”, *Arizona Republic*, 7 feb. 2022, azcentral.com.
19. ”Why the Church of Jesus Christ Supports a New Bipartisan Religious Freedom and Non-discrimination Bill in Arizona”, 7 feb. 2022, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
20. Se Russell M. Nelson, ”Lär oss tolerans och kärlek”, *Nordstjärnan*, juli 1994, s. 67.
21. Moroni 7:3. President Gordon B. Hinckley sa: ”Vi måste inte bara vara toleranta, vi måste utveckla en anda av bekräftande tacksamhet för dem som inte ser saker och ting som vi ser dem. Vi behöver inte på något sätt kompromissa med vår teologi, våra övertygelser, vår kunskap om evig sanning så som den har uppenbarats av himlens Gud. Vi kan bära vårt eget vittnesbörd om sanningen, stillsamt, uppriktigt, ärligt, men aldrig på ett sätt som förolämpar andra. … Vi måste lära oss att visa uppskattning och respekt för andra

som är lika uppriktiga i sin tro och sina seder som vi är” (”Out of Your Experience Here” [andakt vid Brigham Young University, 16 okt. 1990], s. 6, speeches.byu.edu).
22. Se Lukas 23:9–11.
23. Äldste Dieter F. Uchtdorf har sagt: ”Som Jesu Kristi efterföljare följer vi [hans] exempel. Vi skambelägger eller angriper inte andra. Vi strävar efter att älska Gud och tjäna vår nästa. Vi strävar efter att med glädje hålla Guds bud och leva efter evangeliets principer” (”Five Messages That All of God’s Children Need to Hear” [andakt vid Brigham Young University Education Week, 17 aug. 2021], s. 5, speeches.byu.edu).
24. Äldste Neal A. Maxwell sa: ”Kyrkans medlemmar kommer att förbli liksom vetet bland ogräset fram till tusenårsriket. En del ogräs till och med låtsas vara vete, såsom de enträgna få som predikar för oss andra om kyrkans lära, som de inte längre tror på. De kritiserar användningen av kyrkans resurser, till vilka de inte längre bidrar. De söker nedlåtande ge råd till bröderna som de inte längre stödjer. Kritiska, fast naturligtvis inte självkritiska, lämnar de kyrkan, men kan inte låta kyrkan vara” (”Bli som ett barn”, *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 69).
25. Se Johannes 6:66.
26. Man kan bara få ”en kortvarig njutning av synden” (se Hebreerbrevet 11:24–26).
27. Se Matteus 12:1–15.
28. Matteus 12:15.
29. Se 3 Nephi 11:29–30.
30. Med hjälp av Don Bosco Foundation fick skolprogrammet värdefull expertis inom undervisning samt material.
31. Muleka, en förälder, sa: ”Jag älskar det här programmet eftersom det har gett min dotter … möjligheten att … lära sig läsa och skriva och hoppas på en bättre framtid. Jag kunde inte skicka henne till skolan eftersom jag bara säljer majsmjöl på marknaden och tjänar … tillräckligt endast för mat. Jag tackar verkligen kyrkan för det här.” Syster Monique, en lärare, sa: ”Det här programmet kom som en stor välsignelse för de här barnen. I min klass … är de flesta av dem föräldralösa. De älskar skolan, går regelbundet på lektioner och gör sina läxor” (kommentarer och foton från äldste Joseph W. Sitati, 24 feb. 2022).
32. Borgmästare Louis d’Or Ntumba Tshipota, tal under ett offentligt möte om läs- och skrivkunnighetsprojektet i Mbuji-Mayi som startades av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 10 okt. 2021.
33. Johannes 13:21.
34. Johannes 13:34–35.

Äldste Eduardo Gavarret
i de sjuttios kvorum

En mäktig förändring i hjärtat:

”Jag har inget mer att ge dig”

Denna hjärtats förändring är ingen händelse; det krävs tro, omvändelse och ständigt andligt arbete för att det ska ske.

Inledning

Fredagen den 28 oktober 1588, efter att ha förlorat rodret så att det endast var styrbart med hjälp av åror, kolliderade skeppet *La Girona*, som tillhörde den stora spanska armadan, med klipporna vid Lacada Point i Nordirland.[1]

Skeppet kapsejsade. En av de skeppsbrutna som kämpade för att överleva bar en guldring som hans fru hade gett honom några månader tidigare med inskriptionen: ”Jag har inget mer att ge dig.”[2]

”Jag har inget mer att ge dig” – en fras och en ring med en hand som håller ett hjärta, ett uttryck för kärlek från en hustru till sin man.

Koppling till skrifterna

När jag läste den här berättelsen gjorde den djupt intryck på mig och jag tänkte på det Frälsaren begär: ”Och som offer till mig ska ni frambära ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande.”[3]

Jag tänkte också på folkets reaktion på kung Benjamins ord: ”Ja, vi tror alla de ord som du har talat till oss … som har åstadkommit en mäktig förändring inom oss, eller i våra hjärtan, så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott.”[4]

Chile.

Personlig koppling

Låt mig berätta om en upplevelse jag hade när jag var 12 år gammal, som fortfarande påverkar mig.

Min mamma sa: ”Eduardo, skynda dig. Vi är sena till kyrkans möten.”

”Mamma, jag stannar hemma med pappa i dag”, svarade jag.

”Är du säker? Du behöver vara med på mötet för ditt prästadömskvorum”, sa hon.

Jag svarade: ”Stackas pappa! Han kommer att vara ensam. Jag stannar hemma med honom i dag.”

Pappa var inte medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Min mamma och mina systrar gick till söndagens möten. Så jag gick till pappa i hans verkstad där han tyckte om att vara på söndagarna, och som jag hade sagt till min mamma tillbringade jag en stund, det vill säga, några minuter med honom och sedan frågade jag: ”Pappa, är allt okej?”

Han fortsatte med sin hobby som var att reparera radioapparater och klockor, och bara log mot mig.

Sedan sa jag till honom: ”Jag går och spelar med mina vänner.”

Utan att titta upp sa min pappa: ”I dag är det söndag. Ska inte du vara i kyrkan?”

”Jo, men i dag sa jag till mamma att jag inte skulle med”, svarade jag. Pappa fortsatte med sitt, och för mig innebar det tillåtelse att gå därifrån.

Den morgonen var det en viktig fotbollsmatch och mina vänner hade sagt att jag inte fick missa den, för vi måste vinna den matchen.

Filippinerna.

Min utmaning var att jag behövde passera framför kyrkan för att ta mig till fotbollsplanen.

Fast besluten rusade jag mot fotbollsplanen och stannade till strax innan jag kom till den stora stötestenen, kyrkan. Jag sprang till den motsatta trottoaren där det fanns några stora träd, och bestämde mig för att springa mellan dem så att ingen skulle se mig, eftersom medlemmarna kom till mötena vid samma tidpunkt.

Jag kom precis i tid för matchstart. Jag kunde spela och gå hem innan mamma kom hem.

Allt hade gått bra; vårt lag hade vunnit och jag var överlycklig. Men den väl genomförda löpningen till fotbollsplanen gick inte obemärkt förbi vår rådgivande till diakonernas kvorum.

Broder Félix Espinoza hade sett mig springa snabbt från träd till träd i ett försök att inte bli upptäckt.

I början av veckan kom broder Espinoza hem till mig och bad att få tala med mig. Han sa inget om det han hade sett på söndagen, inte heller frågade han mig varför jag hade missat mitt möte.

Han gav mig bara en lektionsbok och sa: ”Jag vill att du undervisar prästadömsklassen på söndag. Jag har markerat lektionen åt dig. Den är inte så svår. Jag vill att du läser den, så kommer jag förbi om två dagar och hjälper dig att förbereda lektionen.” När han hade sagt det, gav han mig lektionsboken och gick.

Jag ville inte hålla lektionen, men jag kunde inte förmå mig själv att säga nej till honom. Jag hade planerat att stanna hemma med pappa igen den söndagen – med andra ord, det skulle vara en till viktig fotbollsmatch.

Broder Espinoza var en person som ungdomar beundrade.[5] Han hade

Guatemala.

funnit det återställda evangeliet och förändrat sitt liv, eller med andra ord, sitt hjärta.

När lördagseftermiddagen kom tänkte jag: Nåja, kanske vaknar jag sjuk i morgon och behöver inte gå till kyrkan. Det var inte fotbollsmatchen som oroade mig längre; det var lektionen jag behövde undervisa, särskilt en lektion om sabbatsdagen.

Söndagen kom och jag vaknade friskare än någonsin. Jag hade inga ursäkter – inget sätt att komma undan.

Det var första gången jag höll en lektion, men broder Espinoza fanns där vid min sida och det var den dagen en mäktig förändring ägde rum i mitt hjärta.

Från den stunden började jag helga sabbatsdagen, och med tiden – med president Russell M. Nelsons ord – har sabbatsdagen blivit en glädje[6].

”Herre, jag ger dig allt; jag har inget mer att ge dig.”

Erhållande

Hur erhåller vi den mäktiga förändringen i hjärtat? Den inleds med och sker till slut

1. när vi studerar skrifterna för att få den kunskap som stärker vår tro på Jesus Kristus, vilket skapar en önskan att förändras[7]
2. när vi utvecklar denna önskan genom bön och fasta[8]

3. när vi handlar enligt ordet som vi studerade eller tog emot, och vi ingår ett förbund att överlämna våra hjärtan till honom, precis som med kung Benjamins folk.[9]

Igenkänning och förbund

Hur vet vi att vårt hjärta förändras?[10]

1. Vi vill behaga Gud i allt.[11]
2. Vi behandlar andra med kärlek, respekt och omtanke.[12]
3. Vi ser att Kristi egenskaper blir en del av vår karaktär.[13]
4. Vi känner den Helige Andens vägledning mer konstant.[14]
5. Vi håller ett bud som har varit svårt för oss att lyda och fortsätter sedan att leva efter det.[15]

När vi lyssnar noga på våra ledares råd och villigt väljer att följa dem, har vi då inte upplevt en mäktig förändring i hjärtat?

”Herre, jag ger dig allt; jag har inget mer att ge dig.”

Underhåll och fördelar

Hur underhåller vi den mäktiga förändringen?

1. Vi tar del av sakramentet varje vecka och förnyar förbundet att ta på oss Kristi namn, alltid minnas honom och hålla hans bud.[16]
2. Vi vänder våra liv mot templet.[17] Regelbundna tempelbesök hjälper oss att upprätthålla ett nytt och förnyat hjärta när vi deltar i förrättningarna.
3. Vi älskar och tjänar vår nästa genom tjänandeaktiviteter och missionsarbete.[18]

Till vår stora glädje stärks då den inre förändringen och sprids tills den överflödar i goda gärningar.[19]

Sverige.

Denna hjärtats mäktiga förändring ger oss en känsla av frihet, tillit och frid.[20]

Denna hjärtats förändring är ingen händelse; det krävs tro, omvändelse och ständigt andligt arbete för att det ska ske. Det börjar när vi vill underkasta oss Herrens vilja, och förverkligas när vi ingår och håller förbund med honom.

Denna personliga handling har en positiv inverkan både på oss och på människorna omkring oss.

Som president Russel M. Nelson har sagt: ”Föreställ er hur snabbt de förödande konflikterna i hela världen – och i våra egna liv – skulle kunna lösas om vi alla valde att följa Jesus Kristus och vägledas av hans lärdomar.”[21] Denna handling, att följa Frälsarens lärdomar leder till en mäktig förändring i hjärtat.

Kära bröder och systrar, ungdomar och barn, när vi deltar i konferensen den här helgen, låt våra profeters ord, som kommer från Herren, tränga in i våra hjärtan så att vi upplever en mäktig förändring.

Till dem som ännu inte har anslutit sig till Herrens återställda kyrka uppmanar jag er att lyssna på missionärerna med en uppriktig önskan att få veta vad Gud förväntar sig av er och uppleva den inre förvandlingen.[22]

I dag är det dags att välja att följa Herren Jesus Kristus. ”Herre, jag ger dig mitt hjärta; jag har inget mer att ge dig.”

Precis som ringen som hämtades upp från vraket, när vi ger våra hjärtan till Gud räddas vi från det här livets stormiga hav, och samtidigt förädlas och renas vi genom Kristi försoning och blir ”Kristi barn” eftersom vi är andligen ”födda av honom”.[23]

Om detta vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Pedro Luis Chinchilla, ”*La Girona*: La Historia del Mayor Naufragio de la Gran Armada”, armadainvencible.org/la-girona.
2. Ring på Ulster Museum, Belfast, Nordirland.
3. 3 Nephi 9:20.
4. Mosiah 5:2.
5. Félix Espinoza var nationell mästare i baskisk *pelota*. Han tävlade i lokala mästerskap och världsmästerskap. Han avled den 5 mars 2022.
6. Se Russell M. Nelson, ”Sabbatsdagen är en lust och en glädje”, *Liahona*, maj 2015, s. 129–132.
7. Se 2 Timoteusbrevet 3:15–17.
8. Se Alma 17:3.
9. Se Mosiah 5:5.
10. Se Mosiah 5:2–5; Alma 5:26–29.
11. Se Johannes 8:29.
12. Se 3 Moseboken 19:18; Matteus 22:39.
13. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), kap. 6, ”Hur utvecklar jag kristuslika egenskaper?” s. 115–128.
14. Se Läran och förbunden 11:12–13.
15. Se Ordspråksboken 4:4; 1 Timoteusbrevet 1:5.
16. Se Läran och förbunden 20:77–79.
17. Se Mosiah 2:6.
18. Se Mosiah 2:17; Läran och förbunden 81:5.
19. Se Ether 12:4.
20. Se 4 Nephi 1:15–16.
21. Russell M. Nelson, ”Ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse”, *Liahona*, nov. 2021, s. 6.
22. Se Jeremia 29:12–13; Mosiah 18:10; Läran och förbunden 20:37.
23. Mosiah 5:7.

Äldste Larry S. Kacher
i de sjuttios kvorum

Trons stege

Otro blockerar vår förmåga att se underverk, medan benägenheten att tro på Frälsaren frigör himlens krafter.

Hur kommer livets utmaningar att påverka vår tro på Jesus Kristus? Och vilken effekt kommer vår tro att ha på den glädje och frid vi upplever i detta liv?

Året var 1977. Telefonen ringde och beskedet slet våra hjärtan itu. Carolyn och Doug Tebbs höll på att flytta till sitt nya hem efter slutförda universitetsstudier. Äldstekvorumet hade kommit för att lasta flyttbilen. Doug ville kolla att vägen var fri innan han backade ut och tog en sista titt. Vad han inte kunde se var att hans lilla dotter Jennie plötsligt sprang bakom lastbilen i precis fel stund. På ett ögonblick vad deras älskade Jennie borta.

Vad skulle nu ske? Skulle smärtan de kände så djupt och den ofattbara känslan av förlust skapa en oöverbrygglig klyfta mellan Carolyn och Doug, eller skulle detta på något vis binda samman deras hjärtan och cementera deras tro på sin himmelske Faders plan?

Vägen genom deras lidanden har varit lång och smärtsam, men någonstans ifrån kom de andliga reserverna till att inte tappa hoppet utan att ”hålla sig kvar på sin väg”[1]. På något vis blev det här fantastiska paret ännu mer kristuslika. Mer hängivna. Mer medkännande. De trodde på att Gud, i sin tid, skulle helga deras lidanden till deras bästa.[2]

Även om smärtan och förlusten inte skulle, och inte kunde, lämna dem helt, fick Carolyn och Doug tröst i förvissningen att om de stadigt höll sig kvar på förbundsstigen så skulle deras älskade Jennie vara deras för alltid.[3]

Deras exempel har stärkt min tro på Herrens plan. Vi ser inte allt. Det gör han. Herren sa till Joseph Smith i Libertyfängelset att ”allt detta ska ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo. Människosonen har stigit ner djupare än allt detta. Är du större än han?”[4]

När vi accepterar Herrens vilja, lär han oss hur vi ska vandra med

Kanada.

Bolivia.

honom.[5] När jag som ung missionär tjänade i Tahiti blev jag ombedd att delta i välsignelsen av ett sjukt spädbarn. Vi lade våra händer på hans huvud och välsignade honom med att bli bättre. Hans hälsa började förbättras, men så blev han sjuk igen. En andra gång välsignade vi honom, men med samma resultat. En tredje förfrågan kom. Vi vädjade till Herren om att hans vilja skulle ske. Kort därpå återvände hans lilla ande till sitt himmelska hem.

Men vi kände frid. Vi ville att barnet skulle leva, men Herren hade andra planer. Att acceptera hans vilja i stället för vår egen, är nyckeln till att finna glädje oavsett våra omständigheter.

Den enkla tro vi har på Jesus Kristus när vi först börjar lära oss om honom, kan förbli i våra hjärtan när vi möter livets utmaningar. Vår tro på honom kan och kommer att leda oss genom livets komplexiteter. Ja, vi ska få se att det finns enkelhet på andra sidan livets komplexiteter[6] genom att förbli ”[ståndaktiga] i Kristus, med fullkomligt klart hopp”[7].

En del av livets syfte är att låta dessa potentiella stötestenar bli till klivstenar när vi klättrar på det som jag kallar ”trons stege” – en stege, eftersom det visar på att tron inte är statisk. Den kan gå upp eller ner, beroende på de val vi gör.

I vår strävan att bygga tro på Frälsaren kanske vi inte helt förstår Guds kärlek till oss, och vi kanske lyder hans lagar av pliktkänsla. Skuldkänslor kan till och med bli vår främsta motivationskraft, i stället för kärlek. En äkta kontakt med honom har kanske inte upplevts ännu.

När vi försöker stärka vår tro blir vi kanske förvirrade av Jakobs ord. Han påminner oss om att ”tron utan gärningar är död”.[8] Vi kanske snubblar om vi tror att allt hänger på oss. Om vi förlitar oss för mycket på oss själva kan det hindra vår förmåga att få tillgång till himlens krafter.

Men när vi börjar få sann tro på Jesus Kristus, börjar vårt tänkesätt att förändras. Vi inser att lydnad och tro på Frälsaren kvalificerar oss för att alltid ha hans Ande hos oss.[9] Lydnaden är inte längre en irritation, utan blir till en strävan.[10] Vi inser att lydnad mot Guds bud gör att han kan lita på oss. Med hans förtroende kommer ökat ljus. Detta ljus vägleder vår färd och gör att vi tydligare kan se vilken väg vi ska ta.

Men det finns mer. När vår tro på Frälsaren växer, ser vi en knappt märkbar förändring som inbegriper en gudomlig insikt om vår relation med Gud – en stadig rörelse bort från ”Vad vill jag?” till ”Vad vill Gud?” Liksom Frälsaren vill vi handla ”inte som jag vill, utan som du vill”.[11] Vi vill utföra Guds verk och vara ett redskap i hans händer.[12]

Vår utveckling är evig. President Russell M. Nelson har sagt att det finns så mycket mer som vår himmelske Fader vill att vi ska veta.[13] När vi utvecklas förstår vi bättre vad Herren lärde Joseph Smith: ”För om ni håller mina bud ska ni få ta emot hans fullhet och förhärligas i mig … Därför säger jag er: Ni ska ta emot nåd för nåd.”[14]

Hur högt vi klättrar på trons stege väljer vi själva. Äldste Neil L. Andersen lärde att ”Tro är ingen tillfällighet, det är ett val”.[15] Vi kan välja att göra de val som behövs för att stärka vår tro på Frälsaren.

Tänk vilken inverkan val hade när Laman och Lemuel klättrade nedför stegen, medan Nephi klättrade högre upp. Finns det ett tydligare exempel än skillnaden mellan Nephis svar att ”jag ska gå och göra”[16], kontra Laman och Lemuel,

som just hade sett en ängel, och som svarade med: ”Hur är det möjligt att Herren ska [hjälpa oss]”?[17]

Otro blockerar vår förmåga att se underverk, medan benägenheten att tro på Frälsaren frigör himlens krafter.

Också när vår tro är svag, är Herrens hand alltid utsträckt.[18] För flera år sedan fick jag i uppdrag att omorganisera en stav i Nigeria. I sista minuten ändrades datumen. Det fanns en man i staven som hade bestämt sig för att sticka från stan under det första konferensdatumet. Han ville inte riskera att bli kallad som stavspresident.

Medan han var bortrest var han med om en hemsk olycka, men han skadades inte. Det fick honom att fundera över varför hans liv hade blivit sparat. Han tänkte om angående sitt beslut. Han omvände sig och deltog ödmjukt vid det nya konferensdatumet. Och ja, han kallades till att bli ny stavspresident.

Äldste Neal A. Maxwell lärde att ”fullständig lycka endast kan nås genom att vi rättar vår vilja efter Guds. Allt annat resulterar i ’en mindre del’.”[19]

Frankrike.

USA.

När vi har gjort ”allt det som står i vår makt” är det dags att ”stå stilla och se Guds frälsning”.[20] Jag såg detta när jag var stödbroder åt familjen McCormick. Mary Kay, som varit gift i 21 år, tjänade troget i sina ämbeten. Ken var inte medlem i kyrkan och hade inget intresse av att bli det, men eftersom han älskade sin fru valde han att gå i kyrkan med henne.

En söndag kände jag mig manad att bära mitt vittnesbörd för Ken. Jag frågade honom om jag fick göra det. Hans svar var enkelt och tydligt: ”Nej, tack.”

Jag var förbryllad. Jag hade känt en maning och försökt följa den. Det var frestande att anse att jag hade gjort min del. Men efter mycket bön och eftertanke kunde jag se att även om min avsikt var rätt hade jag förlitat mig för mycket på mig själv och för lite på Herren.

Senare kom jag tillbaka, men med ett annat tänkesätt. Jag skulle bara vara ett redskap i Herrens händer, utan någon annan önskan än att följa Anden. Tillsammans med min trofaste kamrat Gerald Cardon kom vi hem till familjen McCormick.

Efter en stund kände jag mig manad att be Gerald sjunga ”Han lever, min Förlossare”[21]. Han gav mig en frågande blick, men med förtröstan på min tro gjorde han det. En underbar ande fyllde rummet. Maningen kom att be Mary Kay och Kristin, deras dotter, bära sina vittnesbörd. När de gjorde det blev Anden starkare. Faktum är att efter Kristins vittnesbörd rann tårarna nedför Kens kinder.[22]

Gud hade tagit över. Hjärtan blev inte bara berörda, utan förändrade för alltid. 21 år av otro sköljdes bort av den Helige Andens kraft. En vecka senare döptes Ken. Ett år senare beseglades Ken och Mary Kay i Herrens hus för tid och all evighet.

Tillsammans hade vi upplevt vad det innebär att ersätta vår vilja med Herrens vilja, och vår tro på honom ökade.

Tänk gärna på några frågor som ställts av Guds profeter, när du strävar efter att klättra på din tros stege:

Är jag avklädd mitt högmod?[23]

Ger jag plats i mitt hjärta åt Guds ord?[24]

Låter jag mina lidanden helgas till mitt bästa?[25]

Är jag villig att låta min vilja införlivas i Faderns vilja?[26]

Om jag har känt mig manad att sjunga sången om den återlösande kärleken, har jag den känslan nu?[27]

Låter jag Gud råda i mitt liv?[28]

Om du ser att din nuvarande väg strider mot din tro på Frälsaren, sök dig då tillbaka till honom. Din och dina efterkommandes upphöjelse beror på det.

Må vi så trons frön djupt i våra hjärtan. Må vi ge näring åt dessa frön när vi binder oss till Frälsaren genom att hålla de förbund vi har slutit med honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Läran och förbunden 122:9.
2. Se 2 Nephi 2:2.
3. Se Alma 7:11–12.
4. Läran och förbunden122:7–8.
5. Se Mose 6:34.
6. Se Bruce C. och Marie K. Hafen, ”Faith Is Not Blind” (andakt vid Brigham Young University–Hawaii, 24 jan. 2017), speeches.byuh.edu.
7. 2 Nephi 31:20.
8. Jakobs brev 2:20.
9. Se Moroni 4:3.
10. Se Mary Ellen Smoot, ”Vi är medel i Guds händer”, *Liahona*, jan. 2001, s. 105.
11. Matteus 26:39.
12. Se Alma 29:9.
13. Se Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95.
14. Läran och förbunden 93:20.
15. Neil L. Andersen, ”Tro är ingen tillfällighet, det är ett val”, *Liahona*, nov. 2015, s. 65.
16. 1 Nephi 3:7.
17. 1 Nephi 3:31.
18. Se 3 Nephi 9:14.
19. Neal A. Maxwell, ”Uppgå i Faderns vilja”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 23.
20. Läran och förbunden 123:17.
21. ”Han lever, min Förlossare”, *Psalmer*, nr 83.
22. Se Moroni 6:9.
23. Se Alma 5:28.
24. Se Alma 32:27–28.
25. Se 2 Nephi 2:2.
26. Se Mosiah 15:7.
27. Se Alma 5:26.
28. Se Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, *Liahona*, nov. 2020, s. 94.

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Stadig i stormarna

När livets stormar kommer kan du stå stadigt eftersom du står på den klippa som din tro på Jesus Kristus utgör.

Mina kära bröder och systrar, vi har i dag välsignats med att höra inspirerade Guds tjänare ge råd och uppmuntran. Var och en av oss, var vi än är, vet att vi lever i allt svårare tider. Min bön är att jag ska kunna hjälpa er stå stadiga i de stormar vi möter, med ett fridfullt hjärta.[1]

Det vi ska börja med är att minnas att vi var och en är ett älskat barn till Gud och att han har inspirerade tjänare. Dessa Guds tjänare har förutsett tiden vi lever i. Aposteln Paulus skrev till Timoteus: ”Du ska veta att i de sista dagarna blir det svåra tider.”[2]

Alla som har ögon till att se tidernas tecken och öron till att höra profeternas ord vet att det är sant. De största farorna kommer till oss från ondskans krafter. Dessa krafter ökar. Och därför kommer det att bli svårare, inte lättare, att hedra förbunden vi måste ingå och hålla för att efterleva Jesu Kristi evangelium.

För dem av oss som är oroliga för oss själva och för dem vi älskar finns det hopp i löftet som Gud har

Mexiko.

gett om en säker plats i kommande stormar.

Låt mig berätta om denna plats. Den har upprepade gånger beskrivits av levande profeter. I Mormons bok berättar till exempel en inspirerad och kärleksfull far för sina söner hur de ska stärka sig själva för att stå stadigt i de stormar som väntar dem: ”Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, ska detta inte ha någon makt att dra er ner till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla.”[3]

Det elände och oändliga lidande som han talade om är de fruktansvärda följderna av våra synder om vi inte helt och hållet omvänder oss från dem. De växande stormarna är Satans frestelser och tilltagande angrepp. Det har aldrig varit viktigare än nu att förstå hur man bygger på denna säkra grundval. För min del finns det inget bättre ställe att titta i än i kung Benjamins sista predikan, också nedtecknad i Mormons bok.

Kung Benjamins profetiska ord är tillämpliga på oss i vår tid. Han hade personligen upplevt krigets fasor. Han hade försvarat sitt folk i strid och förtröstat på Guds kraft. Han såg tydligt Lucifers hemska makt att fresta, att försöka övervinna och göra Guds barn modfällda.

Han uppmanade sitt folk och oss att bygga på den enda säkra klippan, som är Frälsaren. Han förklarade att vi är fria att välja mellan rätt och fel och att vi inte kan undgå följderna av våra val. Han talade på ett direkt och skarpt sätt eftersom han kände till den sorg som skulle drabba dem som inte lyssnade till och följde hans varningar.

Så här beskrev han följderna som kommer av vårt val att antingen följa Andens maningar eller att följa de onda budskap som kommer från Satan, vars uppsåt det är att fresta och förgöra oss:

”För se, ett ve har uttalats över honom som föredrar att lyda den [onde] anden, för om han föredrar att lyda honom och blir kvar och dör i sina synder, dricker han fördömelse till sin egen själ. För han får som lön evigt straff, eftersom han har överträtt Guds lag mot sitt eget bättre vetande. …

Om den människan därför inte omvänder sig utan framhärdar och dör som fiende till Gud, så väcker den gudomliga rättvisans fordringar hennes odödliga själ till livligt medvetande om hennes egen skuld, vilket får henne att rygga tillbaka från Herrens närhet, och fyller hennes bröst med skuldkänslor och smärta och ångest, vilka är som en outsläcklig eld vars lågor flammar uppåt i evigheters evighet.”

Kung Benjamin fortsatte: ”O, alla ni gamla män, och likaså ni unga män, och ni små barn som kan förstå mina ord, för jag har talat tydligt till er för att ni ska kunna förstå: Jag ber att ni ska väckas till hågkomst om deras hemska belägenhet som har fallit i överträdelse.”[4]

För min del skapar kraften i denna varning att omvända sig en bild i mitt sinne av den säkra tid då du och jag ska stå inför Frälsaren efter det här livet. Vi vill av hela vårt hjärta inte rygga tillbaka utan i stället se upp på honom, se honom le och höra honom säga: ”Bra, du gode och trogne tjänare! … Gå in i din herres glädje!”[5]

Kung Benjamin klargör hur vi kan få hopp om att få höra dessa ord om vi i detta liv lär oss hur vår natur kan förändras genom Jesu Kristi försoning. Det är det enda sättet som vi kan bygga på den säkra grundvalen och på så sätt stå fasta under kommande frestelsers och prövningars stormar. Kung Benjamin beskriver denna förändring i vår natur med en vacker metafor som alltid berört mitt hjärta. Den användes av profeter under tusentals år och av Herren själv. Det är följande: Vi måste bli som ett barn – ett litet barn.

Japan.

En del får svårt att acceptera detta. De flesta av oss vill vara starka. Vi kanske tycker att det är att vara svag att vara som ett barn. De flesta föräldrar ser fram emot när deras barn beter sig mindre barnsligt. Men kung Benjamin, som förstod såväl som någon annan människa vad det betyder att vara stark och modig, gör det klart för oss att man inte är barnslig bara för att man är som ett barn. Det är att vara som Frälsaren, som bad till sin Fader om styrka att kunna göra sin Faders vilja och sona alla sin Faders barns synder, och sedan gjorde det. Vår natur måste förändras för att bli som ett barn så att vi kan få den styrka vi behöver för att stå stadigt och känna frid i tider av fara.

Här är kung Benjamins gripande beskrivning av hur denna förändring går till: ”För den naturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från Adams fall, och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ger efter för den Helige Andens maningar och lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning och blir som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på henne, alldeles som ett barn underkastar sig sin far.”[6]

Vi får den förändringen när vi sluter och förnyar förbund med Gud. Det för med sig kraften i Kristi försoning så att våra hjärtan kan förändras. Vi kan känna det varje gång vi som en Kristi lärjunge tar del av sakramentet, utför en tempelförrättning för en avliden förfader, vittnar om Frälsaren eller tar hand om någon som behöver hjälp.

Med dessa erfarenheter blir vi med tiden som ett barn i vår förmåga att älska och lyda. Vi börjar stå på den säkra grunden. Vår tro på Jesus Kristus leder oss till omvändelse och till att hålla hans bud. Vi lyder och vi får kraft att motstå frestelser, och vi får den Helige Andens utlovade sällskap.

Costa Rica.

Vår natur förändras till att bli som ett litet barn, lydig mot Gud och mer kärleksfull. Den förändringen gör att vi kan ha glädje av de gåvor som kommer genom den Helige Anden. Att ha Andens sällskap tröstar, vägleder och stärker oss.

Jag har lärt mig en del av vad kung Benjamin menade när han sa att vi kunde bli som ett litet barn inför Gud. Jag har lärt mig av många erfarenheter att den Helige Anden oftast talar med en stilla röst, som är lättast att höra när ens hjärta är saktmodigt och undergivet, som ett barns. Faktum är att bönen som fungerar är: ”Jag vill endast det du vill. Säg bara vad det är, så gör jag gör det.”

När livets stormar kommer kan du stå stadigt eftersom du står på den klippa som din tro på Jesus Kristus utgör. Den tron leder dig till att omvända dig dagligen och ständigt hålla dina förbund. Då kommer du alltid att minnas honom. Och genom hatets och ogudaktighetens stormar känner du dig stadig och hoppfull.

Dessutom kommer du att upptäcka att du når ut för att lyfta andra till säkerheten på klippan tillsammans med dig. Tro på Jesus Kristus leder alltid till större hopp och till känslor av kärlek till andra, vilket är Kristi sanna kärlek.

Jag bär mitt högtidliga vittnesbörd om att Herren Jesus Kristus har gett dig uppmaningen: ”Kom till mig.”[7] Han inbjuder dig, av kärlek till dig och till dem du älskar, att komma till honom för att få frid i det här livet och evigt liv i den kommande världen. Han vet mycket väl vilka stormar du kommer att möta i ditt prövning som en del av lycksalighetsplanen.

Jag vädjar till dig att ta emot Frälsarens uppmaning. Som ett saktmodigt och kärleksfullt barn, ta emot hans hjälp. Ingå och håll förbunden han erbjuder i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. De stärker dig. Frälsaren känner till stormarna och tillflyktsorterna på vägen hem till honom och till vår himmelske Fader. Han vet vägen. Han är vägen. Det vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Jag har känt mig manad att gå tillbaka till ett tal som jag höll för flera år sedan. För hänvisning: se ”Som ett barn”, *Liahona*, maj 2006, s. 14–17.
2. 2 Timoteusbrevet 3:1.
3. Helaman 5:12.
4. Mosiah 2:33, 38, 40.
5. Matteus 25:21.
6. Mosiah 3:19.
7. Matteus 11:28.

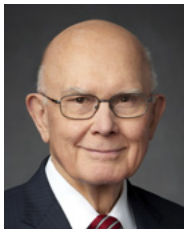

Framläggs av president Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän

Bröder och systrar, jag framlägger nu kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän för röstning.

Vi ber er visa ert stöd på det vanliga sättet oavsett var ni befinner er. Om någon är emot något av förslagen ber vi er kontakta er stavspresident.

Det är föreslaget att vi stöder Russell Marion Nelson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Dallin Harris Oaks som förste rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om någon, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Dallin H. Oaks som president för de tolv apostlarnas kvorum och M. Russell Ballard som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong och Ulisses Soares.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stöder rådgivarna i första presidentskapet samt de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visas det på samma sätt.

Följande områdessjuttio har avlösts från sina uppdrag: Mark D. Eddy, Ryan K. Olsen, Jonathan S. Schmitt och Denelson Silva.

De som med oss vill visa sin uppskattning för deras utmärkta tjänande kan visa det.

Vi avlöser Hjälpföreningens generalpresidentskap från och med den 1 augusti 2022 enligt följande: Jean B. Bingham som president, Sharon Eubank som första rådgivare och Reyna I. Aburto som andra rådgivare.

Vi avlöser även Primärföreningens generalpresidentskap från och med den 1 augusti 2022 enligt följande: Camille N. Johnson som president, Susan H. Porter som första rådgivare och Amy A. Wright som andra rådgivare.

Alla som vill instämma i vårt tack till dessa systrar för deras hängivna tjänande, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som generalauktoritetssjuttio: Mark D. Eddy, James

W. McConkie III, Isaac K. Morrison, Ryan K. Olsen, Jonathan S. Schmitt och Denelson Silva.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Vi vill nämna att 45 nya områdessjuttio inröstades under ledarskapsmötet på generalkonferensen torsdagen den 31 mars och sedan tillkännagavs på newsroom.ChurchofJesusChrist.org tidigare i veckan.

Vi inbjuder er att stödja dem i deras nya uppgifter.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är däremot, visa det med samma tecken.

Det är föreslaget att vi stöder följande som Hjälpföreningens nya generalpresidentskap, vilket träder i kraft den 1 augusti 2022: Camille N. Johnson som president, Jeannie Anette Dennis som första rådgivare och Kristin Mae Yee som andra rådgivare.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är däremot, visa det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som Primärs nya generalpresidentskap som också träder i kraft den 1 augusti 2022: Susan H. Porter som president, Amy A. Wright som första rådgivare och Tracy Y. Browning som andra rådgivare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är däremot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stöder övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Tack bröder och systrar för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare.

Förändringar bland områdessjuttio

Följande områdessjuttio inröstades under ett ledarskapsmöte som hölls som en del av generalkonferensen:

Elzimar Gouvêa de Albuquerque, Roland J. Bäck, Raúl Barrón, Bruno V. Barros, Eric Baxter, Oscar Bedregal, Joep Boom, Michael P. Brady, Randall A. Brown, Kennedy F. Canuto, Stephen K. Christensen, Nathan A. Craig, Mark Anthony Dundon, Favio M. Durán, Amândio A. Feijó, Claude R. Gamiette, Scott L. Hymas, Jason C. Jensen, Roberto G. F. Leite, John W. Lewis, Paulo Renato Marinho, Blaine R. Maxfield, Eduardo R. Mora, David Ngabizele, João Luis Oppe, Justice N. Otuonye, Emanuel Petrignani, Daniel Piros, Craig W. J. Raeside, Nelson Ramírez, Alexey V. Samaykin, Jose Antonio San Gabriel, Jose Estuardo Sazo, Steven D. Shumway, Oswaldo J. Soto, Mark G. Stewart, Scott N. Taylor, Roseveltt de Pina Teixeira, Gordon L. Treadway, Harold Truque, Nikolai Ustyuzhaninov, Carlos Ernesto Velasco, Kyle A. Vest, Sergio Villa, Min Zu Wang ■

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2021

Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kära bröder: Som föreskrivet genom uppenbarelse och upptecknat i kapitel 120 i Läran och förbunden, auktoriseras utbetalningar ur kyrkans fonder av rådet för tiondemedlens användning, vilket utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum och presiderande biskopsrådet. Kyrkans enheter fördelar medel enligt godkända budgetar, riktlinjer och praxis.

Kyrkans revisionsavdelning, som består av auktoriserade yrkesmän och är fristående från alla andra avdelningar i kyrkan, har ansvaret att utföra revisioner för att uppnå godtagbar säkerhet beträffande inkomna bidrag, utförda utbetalningar och skyddande av kyrkans medel.

På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans tillgångar för året 2021 i allt väsentligt har bokförts och förvaltats enligt av kyrkan godkända budgetar, och enligt tillvägagångssätt och riktlinjer för revisioner. Kyrkan följer själv de råd som ges till dess medlemmar om att leva inom sina tillgångar, undvika skulder och spara för framtida behov.

Högaktningsfullt,
Kyrkans revisionsavdelning
Jared B. Larson
Verkställande direktör ■

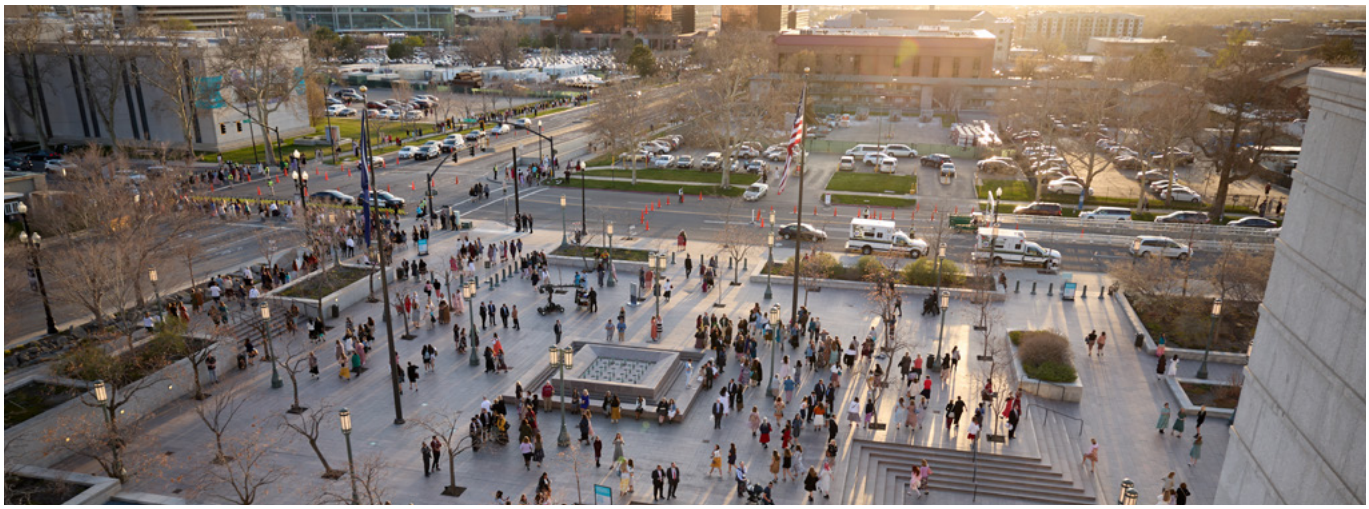

BANK
us bank

Äldste Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas kvorum

Var inte rädd. Bara tro!

Börja ert sökande efter lycka genom att ta emot det överflöd vi redan har fått av givaren av varje god gåva.

Jag riktar mitt tal i dag till de unga i kyrkan, vilket betyder alla i president Russell M. Nelsons ålder eller yngre. Jag använder sällan åskådningsmaterial men jag kan inte motstå att dela den här.

Denna *cri de coeur* kommer från min åttaåriga vän Marin Arnold och skrevs när hon var sju år. Jag ska översätta hennes tidiga reformerade egyptiska åt er:

Käre biskop!
ginralkonfirensen
var Tråkig varför
Måsste vi
Ha den? berätta varför
Helsningar, Marin
Arnold."[1]

Nåväl Marin, det tal jag ska hålla kommer helt säkert att göra dig besviken igen. Men när du skriver till din biskop för att klaga är det viktigt att du säger att jag heter "Kearon. Äldste Patrick Kearon."

I nästan två år har en pandemi av bibliska proportioner omslutit vår planet, och även om plågan satte stopp för nästan allt på det sociala planet, satte den uppenbarligen inte stopp för brutalitet, våld och grym politisk aggression – varken nationellt eller internationellt. Som om det inte vore nog står vi fortfarande inför långvariga sociala och kulturella utmaningar, allt från ekonomisk nöd till förorening av miljön till rasmässiga orättvisor och mer därtill.

Sådana hårda vindar och mörka dagar kan vara nedslående för de unga ibland oss, de som vi hoppas på när vi söker optimism och entusiasm inför morgondagarna i våra liv. Det har sagts att "ungdomens kraft är världens gemensamma rikedom. De unga … är vår framtids ansikten."[2] Dessutom är våra barn de förvaltare i vilkas händer denna kyrkas öde ska läggas.

Med tanke på rådande tider är det förståeligt om de ungas idealism försvagas lite. Dr Laurie Santos, professor vid Yale University, skapade nyligen en kurs med titeln Psychology and the Good Life [Psykologin och det goda livet]. "Första året kursen erbjöds, registrerade sig nästan [en fjärdedel] av *[alla]* universitetsstudenter på grundnivå."[3] Över 64 miljoner människor lyssnade sedan på hennes podcast. En journalist skrev om det här fenomenet och noterade hur smärtsamt det är att se så många begåvade, unga elever – och vuxna – desperat "leta efter något som de har förlorat" eller, ännu värre, längta efter något de aldrig har haft.[4]

Min vädjan i dag till våra ungdomar, och till er föräldrar och vuxna som ger dem råd, är att börja ert sökande efter lycka genom att ta emot det överflöd vi redan har fått av givaren av varje god gåva.[5] När nu många människor i världen ställer själens djupa frågor borde vi svara

Wales.

USA.

med Jesu Kristi evangeliums ”glädjebudskap”[6]. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som håller upp världens Frälsares mission och budskap, erbjuder det mest evigt betydelsefulla sättet att både hitta det goda och göra gott i denna nödens tid.

President Russell M. Nelson har sagt att denna generation av unga människor har förmåga att ha ”större inverkan [för det goda] på världen än någon tidigare generation”[7]. Vi, av alla människor, borde ”sjunga sången om den återlösande kärleken”[8], men det kräver disciplin – eller med andra ord, ”lärjungeskap” – sådan som håller vakt mot negativa attityder och destruktiva vanor som får oss att sjunga falskt när vi försöker sjunga sången om evig frälsning.

Även när vi stannar kvar ”på den soliga sidan av gatan”[9] stöter vi då och då på den där personen som är fast besluten att hitta något dystert och trist i allt. Du känner till hans motto: ”Det är alltid som mörkast precis innan det blir kolsvart.” Vilken ond syn och vilken eländig tillvaro! Ja, ibland kanske vi vill springa bort från där vi är, men vi bör absolut aldrig springa bort från de vi är – barn till den levande Guden som älskar oss, som alltid är redo att förlåta oss och som aldrig någonsin kommer att överge oss. Du är hans dyrbaraste ägodel. Du är hans barn, till vilket han har gett profeter och löften, andliga gåvor och uppenbarelser, underverk och budskap och änglar på båda sidor om slöjan.[10]

Han har också gett dig en kyrka som stärker familjer under jordelivet och binder dem samman för evigheten. Den tillhandahåller över 31 000 församlingar och grenar där människor samlas och sjunger och fastar och ber för varandra och ger av sina medel till de fattiga. Det är här varje person namnges, räknas in och betjänas och där obetalda vänner och medmänniskor tjänar varandra på frivillig basis i ämbeten som sträcker sig från själavård till lokalvård. Unga vuxna – men även äldre par – verkar som missionärer i tusental på egen bekostnad utan att ha något alls att säga till om beträffande var de ska verka. Medlemmar, unga som gamla, traskar iväg till templen för att utföra heliga förrättningar som är nödvändiga för att binda samman den mänskliga familjen – en djärv aktivitet i en sådan splittrad värld, men en som förkunnar att sådan splittring bara är tillfällig. Dessa är några av anledningarna till ”det hopp [vi] har”[11].

I vår tid ställs naturligtvis alla Jesu Kristi lärjungar inför oerhört svåra problem. Ledarna i denna kyrka uppoffrar sina liv i sökandet efter Herrens vägledning för att hitta lösningen på dessa utmaningar. Om några *inte* blir lösta på ett sätt som tillfredsställer alla, kanske dessa utgör en del av det kors som Jesus sa att vi måste ta upp för att kunna följa honom.[12] Det är just för att det skulle bli mörka dagar och svåra problem som Gud lovade att han, ur ett moln på dagen och en eldpelare om natten, skulle vägleda profeter, ge en ledstång av järn, öppna en trång port som leder till en smal stig, och framför allt ge oss kraften att fullborda vårt lopp.[13]

Så snälla, snälla, stanna kvar på hela festmåltiden även om du inte är så säker på broccolin. Sola dig i *hans* ljus och låna *ditt* ljus till saken.[14] De har rätt i Primär: Jesus *vill* verkligen att du ”en solstråle [ska] vara”[15].

När den judiske ledaren Jairus vädjade till Jesus att bota hans 12-åriga dotter som låg döende hemma, uppehöll den omgivande folkmassan Frälsaren så länge att en tjänare kom och sa till denne orolige far: ”’Din dotter är död. Besvära inte Mästaren mer.’

Jesus hörde det och svarade honom: ’Var inte rädd. Bara tro, så blir hon räddad.’”[16]

Och det blev hon. Och det blir du också. ”Var inte rädd. Bara tro.”

Eftersom var och en av er som lyssnar är dyrbar för Gud och för denna kyrka, avslutar jag med denna speciella apostoliska förkunnelse. Innan du någonsin fick den Helige Andens gåva

hade Kristi ljus planterats i din själ;[17] ”ljuset som finns i allting, … ger liv åt allting”[18] och är ett gott inflytande i alla människors hjärtan som någonsin har levt eller någonsin kommer att leva. Det ljuset gavs för att skydda och undervisa dig. Ett av dess huvudbudskap är att livet är den dyrbaraste av alla gåvor, en gåva som vi endast kan ha för evigt genom Herren Jesu Kristi försoning. Som världens ljus och liv[19] kom Guds enfödde Son för att ge oss liv genom att besegra döden.

Vi måste engagera oss helt och fullt för denna livets gåva och skynda att hjälpa de människor som riskerar att ge upp denna heliga gåva. Ledare, rådgivande, vänner, familj – var uppmärksamma på tecken på depression, förtvivlan eller något som ger antydan om självskadebeteende. Erbjud din hjälp. Lyssna. Gör någon form av ingripande när så är lämpligt.

Till alla av våra ungdomar där ute som har det svårt, oavsett era bekymmer eller svårigheter, är död genom självmord uppenbarligen *inte* svaret. Det lindrar inte smärtan som du känner eller som du tror att du orsakar. I en värld som så förtvivlat behöver allt ljus den kan få, snälla minimera *inte* det eviga ljus som Gud satte i *din* själ innan den här världen var till. Prata med någon. Be om hjälp. Förgör *inte* ett liv som Kristus gav *sitt* liv för att bevara. Du kan bära jordelivets svårigheter, för vi hjälper dig att bära dem. Du är starkare än du tror. Hjälp *finns* att få från andra och särskilt från Gud. Du är älskad, och du behövs! Vi behöver dig! ”Var inte rädd. Bara tro.”

Någon som stod inför omständigheter som var mycket mer desperata än vad du och jag någonsin kommer att uppleva, ropade en gång: ”Gå framåt [mina älskade unga vänner]. Mod, … och framåt, framåt till seger! Låt era hjärtan glädjas och vara mycket glada.”[20] Vi har så mycket att vara glada för. Vi har varandra och vi har honom. Förvägra oss inte möjligheten att ha dig, vädjar jag om i Herrens, Jesu Kristi, vår Mästares heliga och helgade namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Marin Arnold, e-post till Jeffrey R. Holland, 11 feb. 2022, används med tillstånd.
2. Kailash Satyarthi, i ”Thoughts on Being Young”, *Forbes India*, 25 feb. 2021, forbesindia.com.
3. David Marchese, ”Yale’s Happiness Professor Says Anxiety Is Destroying Her Students”, *New York Times Magazine*, 18 feb. 2022, nytimes.com.
4. David Marchese, ”Yale’s Happiness Professor Says Anxiety Is Destroying Her Students”.
5. Se Jakobs brev 1:17; se även Moroni 10:5–20.
6. Bible Dictionary, ”Gospels”; se även Handledning för skriftstudier, ”Evangelierna”.
7. Russell M. Nelson, ”A Personal Invitation to Participate in Seminary and Institute” [En personlig inbjudan att delta i seminariet och institutet], 4 feb. 2019, ChurchofJesusChrist.org.
8. Alma 5:26.
9. Det här uttrycket är taget från en populär jazzsång från 1930-talet med titeln ”On the Sunny Side of the Street”, med text av Dorothy Fields (se ”On the Sunny Side of the Street”, Jazz Standards, jazzstandards.com).
10. Jeffrey R. Holland, ”Änglabetjäning”, *Liahona*, nov. 2008, s. 29–31.
11. 1 Petrusbrevet 3:15.
12. Se Matteus 16:24; Markus 10:21; Lukas 9:23.
13. Se t.ex. 2 Moseboken 13:21–22; Amos 3:7; 1 Nephi 8:24, 30; 2 Nephi 9:41.
14. Se Matteus 5:15–16; 3 Nephi 12:15–16.
15. ”Jag vill en solstråle vara”, *Barnens sångbok*, s. 38.
16. Lukas 8:49–50; se även v. 41–42, 51–56.
17. Se Johannes 1:9; Läran och förbunden 93:2.
18. Läran och förbunden 88:13; se även v. 6–12.
19. Se Mosiah 16:9; 3 Nephi 9:18; 11:11; Ether 4:12; se även Johannes 8:12.
20. Läran och förbunden 128:22.

Guam.

Äldste Patrick Kearon
i de sjuttios presidentskap

Han har uppstått med läkedom under sina vingar:

Vi kan vara mer än segrare

Jesus har övervunnit denna världens övergrepp och gett dig kraft att inte bara överleva, utan en dag, genom honom, övervinna dem och segra.

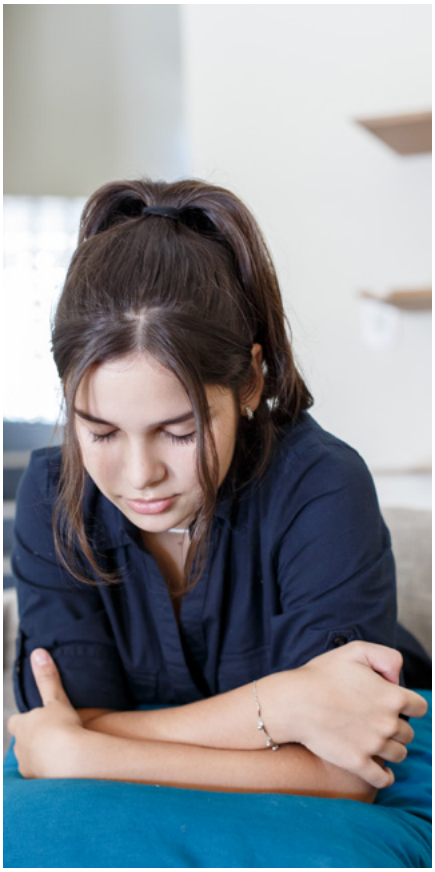

Brasilien.

Marin, jag heter äldste Holland, och nu kommer det bara att gå utför.

Vi är mer än segrare

Vi fascineras alla av överlevarberättelser. Vi hör berättelser om oförskräckta upptäcktsresande och vanliga människor som lyckats hålla sig vid liv mot alla odds och förväntningar, och vi kan inte låta bli att fråga oss: Hade jag klarat det där?

Jag tänker genast på den brittiske upptäcktsresanden Ernest Shackleton och besättningen på hans skepp HMS *Endurance* som led skeppsbrott i den antarktiska isen och förblev strandade på en obebodd ö i nästan två år. Shackletons utomordentliga ledarskap och okuvliga beslutsamhet räddade livet på hans mannar, trots de oerhört svåra förhållandena.

Sedan tänker jag på Apollo 13:s besättning som for genom rymden för att landa på månen! Men en katastrof inträffade när en syretank exploderade, och uppdraget måste avbrytas. Då de led brist på syre improviserade besättningen och markkontrollen på ett genialiskt sätt och förde alla tre astronauterna tryggt tillbaka till jorden.

Jag förundras över individer och familjer som häpnadsväckande nog överlever, som fallit offer för krig, är fängslade i läger, och de som blir flyktingar som hjältemodigt håller hoppets låga brinnande för andra som lider, som sprider godhet när de står inför brutalitet och som på något sätt lyckas hjälpa andra att härda ut bara en dag till.

Skulle du eller jag överleva i någon av dessa extrema omständigheter?

Men några av er kanske tänker på berättelserna om överlevare, och er själ ropar att *ni* genomlever en överlevnadsberättelse *just nu*, som offer för övergrepp, försummelse, mobbning, våld i hemmet eller annat liknande lidande. Ni befinner er mitt i ert eget desperata försök att överleva en situation som känns väldigt lik ett katastrofalt skeppsbrott eller ett lovande uppdrag som plötsligt avbrutits. Blir ni någonsin räddade? Klarar ni er igenom er egen överlevnadsberättelse?

Svaret är *ja*. Ni kan överleva. Ni har faktiskt redan blivit räddade; ni har redan blivit frälsta – av den som har lidit just den pina ni lider och uthärdat just den smärta ni utstår.[1] Jesus har övervunnit den här världens övergrepp[2] för att ge er kraft att inte bara *överleva*, utan en dag genom honom övervinna och till och med *segra* – att helt höja er över smärtan, eländet, ångesten och se dem ersättas av frid.

Aposteln Paulus frågar:

”Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? …

Men i *allt* detta vinner vi *en övervältigande seger genom honom som har älskat oss*.”[3]

Löftena till Israels förbundsfolk

Ni minns säkert när president Russell M. Nelson gav följande uppmaning under generalkonferensen. Han sa: ”När du studerar skrifterna under de kommande sex månaderna uppmanar jag dig att göra en lista över allt Herren har lovat att han ska göra för Israels förbundsfolk. Jag tror att du blir förvånad!”[4]

Här är bara några av de kraftfulla och trösterika löften som vår familj hittade. Föreställ dig att Herren talar dessa ord till dig – till *dig* som överlever – eftersom de *är* till dig:

Var inte rädd.[5]

Jag känner ditt lidande, och jag har kommit för att rädda dig.[6]

Jag lämnar dig inte.[7]

Mitt namn är över dig och mina änglar har fått befallning om dig.[8]

Jag ska göra under bland er.[9]

Vandra med mig, lär av mig; jag ska ge dig vila.[10]

Jag är mitt ibland er.[11]

Du är min.[12]

Till dem som överlever

Med dessa försäkranden i åtanke vill jag tala direkt till dem som känner att det inte finns någon utväg ur deras överlevnadsberättelse på grund av det trauma som andras grymma handlingar har orsakat. Om detta är din överlevnadsberättelse, så gråter vi med dig. Vi längtar efter att du ska få övervinna förvirringen, skammen och rädslan, och vi längtar efter att du genom Jesus Kristus ska *segra*.

Från offer till överlevare till segrare

Om du har upplevt någon form av övergrepp, våld eller förtryck kan du efteråt ha tanken att de här händelserna på något sätt var ditt fel och att du förtjänar att bära den skam och skuld du känner. Du kanske har haft tankar som dessa:

- Jag kunde ha förhindrat det här.
- Gud älskar mig inte längre.
- Ingen kommer någonsin att älska mig.
- Jag är skadad bortom all räddning.
- Frälsarens försoning gäller andra, men inte mig.

De här felaktiga tankarna och känslorna kan ha varit ett hinder för att söka hjälp hos familj, vänner, ledare eller yrkesmän, så du har kämpat ensam. Om du har sökt hjälp av dem du litar på kanske du fortfarande brottas med tankar av skam och till och med självförakt. Följderna av dessa händelser kan finnas kvar i många år. Du hoppas att du en dag ska må bättre, men på något sätt har den dagen ännu inte kommit.

Övergreppet var inte, är inte, och kommer aldrig att vara ditt fel, oavsett vad förövaren eller någon annan kan ha sagt. Om du fallit offer för grymhet, incest eller andra perversioner är du inte den som behöver omvända sig – du är inte ansvarig.

Mexiko.

Du är inte mindre värdig eller mindre värdefull eller mindre älskad som människa, eller som dotter eller son till Gud, på grund av vad någon annan har gjort mot dig.

Gud ser dig inte nu, inte heller har han någonsin sett dig, som någon att förakta. Vad som än har hänt dig så skäms han *inte* för dig eller är besviken på dig. Han älskar dig på ett sätt du ännu inte har upptäckt. Och du *kommer* att upptäcka det när du litar på hans löften och när du lär dig att tro på honom när han säger att du är ”*dyrbar* i [hans] ögon”[13].

Du definieras inte av de fruktansvärda saker som gjorts mot dig. Den underbara sanningen är att du definieras av din evigt existerande identitet som son eller dotter till Gud, och av din Skapares fullkomliga, gränslösa kärlek och inbjudan att helt och fullt bil helad.

Även om det kan verka omöjligt, kännas omöjligt, *kan* helande komma genom underverket av den återlösande kraften i Jesu Kristi försoning, han som har uppstått ”med läkedom under sina vingar”[14].

Vår barmhärtige Frälsare som segrar över mörker och fördärv har makt att rätta till *alla* fel, en livgivande sanning för dem som andra har felat mot.[15]

Var medveten om att Frälsaren har stigit ned under *allt*, till och med det som har hänt dig. Därför vet han exakt hur verklig fasa och skam känns, och hur det känns att bli övergiven och nedbruten.[16] Från djupet av försoningens lidande förlänar Frälsaren hopp som du trodde gått förlorat för evigt, styrka du trodde du aldrig skulle få, och helande som du inte kunde tänka dig var möjligt.

Övergrepp fördöms uttryckligen av Herren och av hans profeter

Det finns ingen plats för något slags övergrepp – fysiskt, sexuellt, psykiskt eller verbalt – i något hem, något land eller någon kultur. Inget som en hustru, ett barn eller en make gör eller säger, gör att de ”förtjänar” att bli slagna. Ingen, i något land eller någon kultur, ”ber om” aggression eller våld från någon annan med myndighet eller av någon som är större och starkare.

De som begår övergrepp och som försöker dölja sina svåra synder kan komma undan med det en tid. Men Herren, som ser allt, känner handlingarna och hjärtats tankar och avsikter.[17] Han är en rättvisans Gud, och hans gudomliga rättvisa kommer att skipas.[18]

Mirakulöst nog är Herren också en nådens Gud mot de uppriktigt ångerfulla. Förövare – även de som en gång själva utsatts för övergrepp – som bekänner, överger sin synd och gör *allt* i sin makt för att gottgöra och återställa, har tillgång till förlåtelse genom Kristi försonings under.

För de falskt anklagade medför dessa anklagelsers outsägliga allvar sin egen skärseld. Men även de välsignas av Frälsarens ställföreträdande lidande för dem och vetskapen om att sanningen slutligen kommer att segra.

Men förövare som inte omvänder sig kommer att stå inför Herren och redogöra för sina avskyvärda brott.

Herren själv är kristallklar i sitt fördömande av övergrepp av alla slag: ”Men den som förleder en av dessa små …, för honom hade det varit bättre att få en kvarnsten hängd om halsen och bli sänkt i havets djup.”[19]

Avslutning

Kära vänner som har blivit så fruktansvärt sårade – och vad det anbelangar, alla som har utsatts för orättvisor i livet – ni kan få en ny början och en nystart. I Getsemane och på Golgata tog Jesus ”på sig *varje* smärta, varje synd och all den ångest och det lidande som *någonsin* upplevts av dig och mig”[20], och han har övervunnit allt! Med utsträckta armar erbjuder Frälsaren dig helandets gåva. Med mod, tålamod och trofast fokus på honom kan du inom en snar framtid ta emot den här gåvan helt och hållet. Du kan släppa din smärta och lägga den vid hans fötter.

Kanada.

Din milde Frälsare förkunnade: ”Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att [du] ska ha liv, och liv i överflöd.”[21] Du är en överlevare, du kan helas, och du kan lita på att med Jesu Kristi kraft och nåd kommer du att övervinna och segra.

Jesus specialiserar sig på det som verkar omöjligt. Han kom hit för att göra det omöjliga möjligt, det oåterlösliga återlösningsbart, för att hela dem som inte kan helas, rätta till det som inte kan rättas till, för att lova det som inte kan utlovas.[22] Och han är riktigt bra på det. Han är faktiskt fullkomlig på det. I Jesu Kristi, vår Helares namn, amen.

Äldste Marcos A. Aidukaitis
i de sjuttios kvorum

Lyft upp ditt hjärta och gläd dig

Vi föddes vid den här tidpunkten i en gudomlig avsikt: Israels insamling.

När Herren talade till Thomas B. Marsh, en nyomvänd, sa han uppmuntrande: ”Lyft upp ditt hjärta och gläd dig för stunden för din mission har kommit” (Läran och förbunden 31:3).

Jag tror att den här uppmaningen kan vara en inspiration för alla medlemmar i kyrkan. När allt kommer omkring har vi alla fått uppdraget av vår himmelske Fader att samla Israel på båda sidor om slöjan.

”Den insamlingen”, har president Russell M. Nelson sagt, ”är det viktigaste som sker på jorden i dag. Inget annat kan jämföras i fråga om omfattning, inget kan jämföras i fråga om betydelse, inget annat kan jämföras i fråga om majestät.”[1]

Det finns förvisso många värdiga saker i världen. Det är omöjligt att nämna dem alla. Men skulle du inte vilja delta i en stor sak inom räckhåll för dig och där ditt bidrag gör en avgörande skillnad? Insamlingen gör evig skillnad för alla. Människor i alla åldrar kan delta i den här saken oavsett deras omständigheter och var

Taiwan.

För mer information och resurser, se ”Abuse” under Life Help på ChurchofJesusChrist.org. ■

SLUTNOTER

1. Se Alma 7:11–12. President Russell M. Nelson har lärt: ”[Jesus Kristus blev] brutalt smädad, hånad, bespottad och gisslad. I Getsemanes trädgård tog vår Frälsare på sig *varje* smärta, *varje* synd och *all* den ångest och det lidande som *någonsin* upplevts av dig och mig och av alla som har levt eller någonsin kommer att leva. Under tyngden av denna olidliga börda blödde han ur varje por [se Läran och förbunden 19:18]. Allt detta lidande intensifierades när han grymt korsfästes på Golgatas kors” (”Kyrkans rätta namn”, *Liahona*, nov. 2018, s. 88).
2. Se Johannes 16:33; Filipperbrevet 4:13.
3. Romarbrevet 8:35, 37; betoning tillagd.
4. Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, *Liahona*, nov. 2020, s. 95.
5. Se Jesaja 41:10; 2 Nephi 8:7.
6. Se 2 Moseboken 3:7–8.
7. Se 5 Moseboken 31:6.
8. Se Läran och förbunden 109:22.
9. Se Josua 3:5.
10. Se Matteus 11:28; Läran och förbunden 19:23; Mose 6:34.
11. Se Läran och förbunden 38:7.
12. Se Jesaja 43:1.
13. Jesaja 43:4; betoning tillagd.
14. Malaki 4:2.
15. Äldste Dale G. Renlund vittnade om att ”allt som är orättvist i livet kan bli rätt igen genom Jesu Kristi försoning” (”Upprörande orättvisor”, *Liahona*, maj 2021, s. 43; se även *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* [2004], s. 52; Jesaja 61:1–3; Uppenbarelseboken 21:4).
16. Se Läran och förbunden 88:6; 122:5–8.
17. Se Alma 18:32; 39:8.
18. Se 2 Nephi 9:17; Läran och förbunden 1:1–3.
19. Matteus 18:6. ”Den hemska och brutala sexuella misshandeln … ligger bortom allt förstånd. … Det är ett brott mot det som är heligt och gudomligt. … Det är klandervärt och förtjänar den strängaste fördömelse. Vanära över den man eller kvinna som sexuellt förbryter sig mot ett barn. När missdådaren gör detta, förutom att den allvarligaste skada sker, står han eller hon också under Herrens fördömelse” (Gordon B. Hinckley, ”Rädda barnen”, *Nordstjärnan*, jan. 1995, s. 57).
20. Russell M. Nelson, ”Kyrkans rätta namn”, s. 88.
21. Johannes 10:10.
22. Se Lukas 4:16–19.

Filippinerna.

de bor. Det finns ingen annan sak i världen som är mer inkluderande.

I ett särskilt tal till ungdomarna sa president Nelson att ”vår himmelske Fader har reserverat många av sina ädlaste andar – man kan säga det bästa teamet – till den här slutfasen. Dessa ädla andar – dessa de finaste spelarna, dessa hjältar – är *ni*!”[2]

Ja, du har förberetts från före detta liv och fötts nu för att delta i det stora arbetet med Israels insamling på båda sidor om slöjan i dessa sista dagar (se Läran och förbunden 138:53–56).

Varför är denna sak så viktig? Därför att ”själarna är mycket värdefulla i Guds ögon” (Läran och förbunden 18:10). Och eftersom ”var och en som tror på [Jesus Kristus] och blir döpt, han ska bli frälst, och … ska ärva Guds rike” (3 Nephi 11:33). Dessutom ska ”allt vad … [Fadern] har ges åt” dem som tar emot hans förrättningar och håller hans förbund (Läran och förbunden 84:38). Dessutom är ”arbetarna få” (se Lukas 10:2).

Endast i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga finner vi kraften, myndigheten och sättet att erbjuda en sådan välsignelse till andra, levande eller döda.

Som president Nelson sagt: ”*Varje gång* du gör *någonting* som hjälper *någon* – på ena eller andra sidan om slöjan – att ta ett steg mot att ingå viktiga förbund med Gud och få sina väsentliga dop- och tempelförrättningar, hjälper du till att samla in Israel. Så enkelt är det.”[3]

Det finns många sätt att hjälpa till med insamlingen, men jag vill särskilt tala om ett: att verka som heltidsmissionär. För många av er innebär det att vara en undervisande missionär. För många andra innebär det att vara servicemissionär. Men världen försöker distrahera ungdomar från detta heligaste ansvar med hjälp av rädsla och osäkerhet.

Några andra distraktioner kan vara att uppleva en pandemi, lämna ett bra jobb, skjuta upp sin utbildning eller vara särskilt intresserad av någon romantiskt. Alla får sina egna utmaningar. Sådana distraktioner kan uppstå just när vi inträder i Herrens tjänst, och val som känns uppenbara senare är inte alltid lika lätta i stunden.

Jag vet av erfarenhet hur bekymrad en sådan ung person är. När jag förberedde mig för att gå ut som missionär försökte en del överraskande krafter göra mig modfälld. En av dem var min tandläkare. När han insåg att mitt besök var så att jag kunde bli missionär försökte han få mig att avstå från att tjäna. Jag hade ingen aning om att min tandläkare var emot kyrkan.

Avbrottet i min utbildning var också komplicerat. När jag bad om två års ledighet från mitt universitetsprogram fick jag veta att det inte var möjligt. Jag skulle förlora min plats på universitetet om jag inte kom tillbaka efter ett år. I Brasilien var det här allvarligt eftersom det enda kriteriet för inträde i ett universitetsprogram var en mycket svår och konkurrensbetonad examen.

Efter att gång på gång ha insisterat fick jag motvilligt veta att jag, efter att ha varit borta i ett år, kunde ansöka om ett undantag av extraordinära skäl. Det kunde godkännas eller inte. Jag var livrädd vid tanken på att göra om det där svåra

Sydafrika.

antagningsprovet efter två års tid borta från studierna.

Jag var också särskilt intresserad av en ung kvinna. Flera av mina vänner delade samma intresse. Jag tänkte för mig själv: Om jag går ut som missionär löper jag en risk.

Men Herren Jesus Kristus var min stora inspiration att inte vara rädd för framtiden när jag strävade efter att tjäna honom av hela mitt hjärta.

Han hade också en mission att utföra. Med egna ord förklarade han: ”Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min egen vilja, utan hans vilja som har sänt mig” (Johannes 6:38). Och var hans mission lätt? Naturligtvis inte. Hans lidande, som var en viktig del av hans mission, fick honom, ”den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och ande – och [han] önskade att [han] inte skulle behöva dricka den bittra kalken och rygga –

dock, ära vare Fadern, och [han] drack och fullbordade [sina] förberedelser för människobarnen” (Läran och förbunden 19:18–19).

Att verka som heltidsmissionär kan verka svårt för oss. Kanske krävs det att vi ger upp viktiga saker för ett tag. Herren vet detta mycket väl, och han kommer alltid att vara vid vår sida.

Faktum är att i sitt budskap till missionärerna i *Predika mitt evangelium* lovar första presidentskapet: ”Herren kommer att belöna och rikligen välsigna dig när du ödmjukt och under bön tjänar honom.”[4] Det är sant att alla Guds barn välsignas på ett eller annat sätt, men det finns en skillnad mellan att bli välsignad och att bli rikligt välsignad i hans tjänst.

Kommer ni ihåg de utmaningar jag trodde att jag stod inför före min mission? Min tandläkare? Jag hittade en annan. Mitt universitet? De gjorde ett undantag för mig. Kommer ni ihåg den unga kvinnan? Hon gifte sig med en av mina goda vänner.

Men Gud välsignade mig verkligen rikligt. Och jag lärde mig att Herrens välsignelser kan komma på andra sätt än vi förväntar oss. Hans tankar är trots allt inte våra tankar (se Jesaja 55:8–9).

Bland de många rikliga välsignelser han har gett mig för att jag tjänat honom som heltidsmissionär finns större tro på Jesus Kristus och hans försoning, och en starkare kunskap och ett starkare vittnesbörd om hans lärdomar, så att jag inte lätt påverkas av ”varje vindkast i läran” (Efesierbrevet 4:14). Jag blev av med rädslan för att undervisa. Min förmåga att möta utmaningar med optimism ökade. Genom att observera enskilda och familjer som jag träffade eller undervisade som missionär lärde jag mig att Guds lärdomar är sanna när han säger att synd inte ger sann lycka och att lydnad mot Guds bud hjälper oss att blomstra både timligt och andligt (se Mosiah 2:41; Alma 41:10). Och jag lärde mig för egen del att Gud är en underverkens Gud (se Mormon 9).

Allt det här bidrog till min förberedelse för vuxenlivet, bland annat möjligt äktenskap och föräldraskap, tjänande i kyrkan samt yrkesliv och samhällsliv.

Efter min mission hade jag nytta av mitt större mod att presentera mig som en trofast efterföljare till Jesus Kristus och hans kyrka i alla omständigheter och för alla människor, och till och med dela med mig av evangeliet till en vacker kvinna som skulle bli min dygdiga, visa, roliga och älskade eviga livskamrat, mitt livs solsken.

Ja, Gud har rikligen välsignat mig, långt utöver vad jag föreställde mig, precis som han kommer att göra med alla dem som ”ödmjukt och under bön tjänar honom”. Jag är evigt tacksam mot Gud för hans godhet.

Min mission formade mitt liv helt och hållet. Jag lärde mig att det är värt ansträngningen att lita på Gud, att lita på hans visdom och barmhärtighet och på hans löften. Han är trots allt vår Fader, och utan tvekan vill han vårt bästa.

Kära ungdomar över hela världen, jag ger samma uppmaning som vår profet president Nelson har gett er alla ”att gå med i Herrens ungdomskår för att hjälpa till att samla in Israel”. President Nelson sa:

”Det finns *ingenting* som betyder mer. Absolut *ingenting*.

Den här insamlingen borde betyda *allt* för er. Det här *är* det uppdrag ni sändes till jorden att utföra.”[5]

Vi föddes vid den här tidpunkten i en gudomlig avsikt: Israels insamling. När vi verkar som heltidsmissionärer utmanas vi ibland, men Herren själv är vårt stora föredöme och vägleder oss i sådana omständigheter. Han förstår vad en svår mission är. Med hans hjälp kan vi göra svåra saker. Han står vid vår sida (se Läran och förbunden 84:88), och han välsignar oss storligen när vi ödmjukt tjänar honom.

Av alla dessa skäl förvånar det mig inte att Herren sa till Thomas B. Marsh och till oss alla: ”Lyft upp ditt hjärta och gläd dig för stunden för din mission har kommit.” I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. Russell M. Nelson, ”Israels hopp”.
3. Russell M. Nelson, ”Israels hopp”.
4. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. V.
5. Russell M. Nelson, ”Israels hopp”.

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kvorum

Vi har alla en historia

Jag ber er komma och hitta er släkt, alla era generationer, och ta dem med hem.

Vänner, bröder och systrar, vi har alla en historia. I och med att vi upptäcker vår historia knyter vi an, känner tillhörighet och utvecklas.

Jag heter Gerrit Walter Gong. Gerrit är ett holländskt namn, Walter (min fars namn) är ett amerikanskt namn och Gong är förstås ett kinesiskt namn.

Experter uppskattar att ungefär 70–110 miljarder människor har levt på jorden. Kanske har bara en enda fått namnet Gerrit Walter Gong.

Vi har alla en historia. Jag älskar ”regnet mot min kind [och] fläkten av sommarvind.”[1] Jag vaggar fram med pingviner i Antarktis. Jag ger föräldralösa barn i Guatemala, gatubarn i Kambodja och massajkvinnor i det afrikanska Mara-området deras första foton av dem själva.

Costa Rica.

Jag väntar på sjukhuset när vart och ett av våra barn föds – när läkaren väl låter mig hjälpa till.

Jag litar på Gud. Jag tror på att ”[vi] är till för att [vi] ska kunna ha glädje”[2], att det finns en tid för allt som sker under himlen.[3]

Känner du till din historia? Vet du vad ditt namn betyder? Världens befolkning växte från 1,1 miljarder människor år 1820 till nästan 7,8 miljarder år 2020.[4] År 1820 verkar vara en inflexionspunkt i historien. Många som fötts efter 1820 har levande minnen och uppteckningar så att flera släktled kan identifieras. Kan du tänka på ett speciellt, fint minne av en far- eller morförälder eller någon annan släkting?

Oavsett hur många människor som totalt har levt på jorden är antalet ändligt och går att räkna, en person åt gången. Du och jag, vi betyder något.

Och jag ber dig betänka det här: Vare sig vi känner dem eller inte har vi alla genom födseln en mor och en far. Och varje mor och far har genom födseln en mor och en far.[5] Genom vår födelse eller släktlinjen vi adopterats in i, är vi i slutändan alla sammanlänkade i Guds familj och i den mänskliga familjen.

Min förfader drygt 30 generationer bakåt, den förste Dragon Gong, som föddes år 837 e.Kr., grundade vår familjeby i södra Kina. Första gången jag besökte byn Gong sa folket där: ”*Wenhan huilaile*” (”Gerrit har återvänt”).

På min mors sida innehåller vårt levande släktträd tusentals släktnamn, och det finns fler att upptäcka.[6] Var och en av oss har fler släktingar att knyta an till. Om du tror att din gammelfaster har slutfört hela din släktforskning, sätt då igång med att hitta dina avlägsna släktingar och deras släktingar. Koppla de namn som levande släktingar minns till de 10 miljarder sökbara namn som FamilySearch nu har i sin samling på nätet, och de 1,3 miljarder personerna i Släktträdet.[7]

Be vänner eller släktingar att rita ett levande träd. Som president Russell M. Nelson lär har levande träd rötter *och* grenar.[8] Vare sig du tillhör den första eller tionde kända generationen ska du knyta samman gårdagen med morgondagen. Knyt samman rötterna och grenarna i ditt levande släktträd.[8]

Frågan ”Var kommer du ifrån?” frågar efter din släktlinje, födelseplats och ditt hemland. Globalt kan 25 procent av oss spåra vårt hemland till Kina, 23 procent till Indien, 17 procent till övriga delar av Asien och Stillahavsregionen, 18 procent till Europa, 10 procent till Afrika och 7 procent till Nord- och Sydamerika.[10]

Frågan ”Var kommer du ifrån?” manar oss också att upptäcka vår gudomliga identitet och vårt andliga syfte i livet.

Vi har alla en historia.

En familj jag känner knöt samman fem släktgenerationer när de besökte sitt gamla hem i Winnipeg i Kanada. Där berättade farfadern för sina barnbarn om dagen då två missionärer (han kallade dem änglar från himlen) kom med Jesu Kristi återställda evangelium och förändrade deras familj för evigt.

En mamma jag känner uppmanade sina barn och deras kusiner att fråga sin gammelmormor och gammelfarmor om hennes barndom. Denna gamla kvinnas äventyr och lärdomar i livet är nu en dyrbar släktbok som förenar generationer.

En ung man jag känner håller på att sammanställa en ”pappabok”. För ett antal år sedan blev hans far påkörd och dödad av en bil. Nu, för att lära känna sin pappa, samlar den här modige unge mannen in barndomsminnen och berättelser från släkt och vänner.

När frågan om vad som är meningsfullt i livet ställs, rankar de flesta *familjen* högst.[11] Den innefattar levande släktingar och de som gått vidare. Självklart upphör vi inte att existera när vi dör. Vi lever vidare på andra sidan slöjan.

Våra förfäder, som fortfarande är högst levande, förtjänar att bli ihågkomna.[12] Vi minns vårt arv genom muntliga berättelser, klanuppteckningar och släktberättelser, minnesmärken eller minnesplatser och hyllningar med foton, mat eller föremål som påminner oss om nära och kära.

Tänk på var du bor – är det inte underbart hur ditt land och ditt samhälle minns och hedrar förfäder, släktingar och andra som har tjänat och gjort uppoffringar? Till exempel älskade syster Gong och jag hur vi vid skördefesterna i South Molton i Devonshire i England kunde hitta den lilla kyrkan och grannskapet där generationer av våra Bawdensläktingar hade levt. Vi hyllar våra förfäder genom att öppna himlen med tempeltjänst och släktforskning[13] och genom att bli en sammansvetsande länk[14] i kedjan av våra släktled.[15]

I detta tidevarv av ”jag väljer mig själv” har samhällen nytta av att generationer kommer samman på meningsfulla sätt. Vi behöver rötter för att ha vingar – verkliga relationer, meningsfullt tjänande, ett liv bortom

Vare sig du tillhör den första eller tionde kända generationen kan du knyta samman rötterna och grenarna i ditt levande släktträd.

USA.

flyktiga fasader på sociala medier.

Att knyta an till våra förfäder kan förändra våra liv på överraskande sätt. Av deras prövningar och bedrifter får vi tro och styrka.[16] Av deras kärlek och uppoffringar lär vi oss att förlåta och gå framåt. Våra barn kan lättare återhämta sig. Vi får skydd och kraft. Banden till förfäder ger mer närhet, tacksamhet och underverk i familjen. Med sådana band kan vi få hjälp från andra sidan slöjan.

Precis som glädje upplevs i familjer gör även sorger det. Ingen individ är fullkomlig, inte heller någon familj. När de som borde älska, vårda och skydda oss inte gör det, känner vi oss övergivna, generade och sårade. Familjen kan bli ett ihåligt skal. Dock kan vi med himlens hjälp komma att förstå vår familj och sluta fred med varandra.[17]

Ibland kan en orubblig förpliktelse till varaktiga familjerelationer hjälpa oss att åstadkomma svåra saker. I vissa fall kan en samhällsgrupp bli vår familj. En enastående ung kvinna vars problemtyngda familj ofta flyttade, hittade en kärleksfull kyrkfamilj var hon än befann sig, som kunde omhulda henne och bereda henne plats. Genetik och familjemönster påverkar oss men begränsar oss inte.

Gud vill att våra familjer ska vara glada och eviga. Evigheten är för lång om vi gör varandra olyckliga. Glädjen är för kort om dyrbara relationer upphör med det här livet. Genom heliga förbund erbjuder Jesus Kristus sin kärlek, kraft och nåd till att förändra oss[18] och hela våra relationer. Osjälvisk tempeltjänst för våra nära och kära gör vår Frälsares återlösning verklig för dem och oss. Helgade kan vi återvända hem till Guds närhet som evigt förenade familjer.[19]

Den historia vi var och en har är en pågående resa och vi upptäcker, skapar och utvecklas med möjligheter bortom vår föreställningsförmåga.

Profeten Joseph Smith sa: ”För några kan det tyckas som om det är en mycket djärv lära vi talar om – en makt som upptecknar eller binder på jorden och binder i himlen.”[20] Den sällskaplighet som vi skapar här kan existera med evig härlighet där.[21] Faktum är att ”vi kan inte fullkomliggöras utan dem, inte heller kan de fullkomliggöras utan oss”, det vill säga i ”en hel och fullständig och fullkomlig förening”.[22]

Vad kan vi göra nu?

För det första, föreställ dig hur din spegelbild reflekteras fram och tillbaka mellan evighetens speglar. Åt ena hållet föreställer du dig själv som dotter, barnbarn och barnbarnsbarn; åt det andra hållet ler du åt dig själv som faster, mamma och mormor. Så snabbt tiden går! Lägg märke till vilka som finns med dig i varje tid och roll. Samla in deras foton och berättelser – levandegör deras minnen. Uppteckna deras namn, upplevelser och viktiga datum. De är din familj – familjen du har och familjen du vill ha.

När du utför tempeltjänst för dina släktingar, så kommer Elias ande, som är ”en manifestation från den Helige Anden som bär vittne om familjens gudomliga natur”[23], att förena dina fäders, mödrars och barns hjärtan i kärlek till varandra[24].

För det andra, låt släktforskningens äventyr vara avsiktligt och spontant. Ring din farmor. Se det där nyfödda barnet djupt i ögonen. Skapa tid – upptäck evigheten – i varje etapp på din resa. Lär dig om och visa uppriktig tacksamhet för ditt släktarv. Uttryck hyllningar och bli en positiv kraft och, där så behövs, gör ödmjukt allt du kan för att inte föra det negativa vidare. Låt goda ting börja med dig.

För det tredje, gå till familysearch.org. Ladda ner de tillgängliga mobilapparna. De är gratis och roliga. Upptäck, skapa kontakter och känn tillhörighet. Se hur du är släkt med personer i ett rum – hur lätt och givande det är att lägga till namn till ditt levande släktträd, att hitta och vara till välsignelse för dina rötter och grenar.

För det fjärde, hjälp till att förena familjer för evigt. Kom ihåg himlens demografi. Det finns många fler på andra sidan slöjan än på den här sidan. I och med att fler tempel kommer närmare oss ber jag er erbjuda dem som väntar på tempelförrättningar möjligheten att ta emot dem.

Löftet under påsken och alltid är att vi i och genom Jesus Kristus kan bli vår bästa historia, och våra familjer kan bli lyckliga och eviga. I alla våra generationer helar Jesus Kristus dem med förkrossade hjärtan, utropar frihet för de fångna och ger de förtryckta frihet.[25] Förbundsgemenskap med Gud och varandra[26] innebär att vi vet att vår ande och kropp återförenas i uppståndelsen och att våra dyrbaraste

relationer kan fortsätta bortom döden med glädjens fullhet.[27]

Vi har alla en historia. Kom och upptäck din egen. Kom och hitta din röst, din sång, din harmoni i honom. Det här är själva syftet med att Gud skapade himlen och jorden och såg att allt var gott.[28]

Pris vare Guds plan för vår lycka, Jesu Kristi försoning och fortsatta återställelse av hans evangelium och kyrka. Jag ber er komma och hitta er släkt, alla era generationer, och ta dem med hem. I Jesu Kristi heliga och helgade namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Min himmelske Fader älskar mig”, *Barnens sångbok*, s. 16–17.
2. 2 Nephi 2:25.
3. Se Predikaren 3:1.
4. Baserat på Förenta nationernas sekretariat, *The World at Six Billion* (1999), 5, tabell 1; ”World Population by Year”, Worldometer, worldometers.info.
5. Många är välsignade med att ha föräldrar som inte fysiskt födde dem, men ändå är de förenade som familj genom tillitsfulla band, adoption och heliga beseglingsförbund.
6. Jag uttrycker uppskattning för dem som banar väg för att organisera stora antal släktnamn i släktträd.
7. År 2021 lades ungefär 99 miljoner namn till i offentliga släktträd. Och nyligen slutfördes digitalisering av 2,4 miljoner rullar mikrofilm som innehåller ungefär 37 miljarder namn (med en del dubbletter). Dessa uppteckningar över individuella namn kan nu förberedas för sökningar, träffar och för att läggas till i mänsklighetens släktträd.
8. Se Russell M. Nelson, ”Rötter och grenar”, *Liahona*, maj 2004, s. 27–29.
9. När vi upptäcker och bygger vårt levande släktträd ska vi givetvis ha 100 procent respekt för släktingars integritet och frivilliga deltagande, vare sig levande eller avlidna.
10. David Quimette extrapolerade dessa siffror, baserade på Angus Maddison, *The World Economy: A Millennial Perspective* (2001), s. 241, tabell B-10.
11. Se Laura Silver, et al., ”What Makes Life Meaningful? Views from 17 Advanced Economies”, Pew Research Center, 18 nov. 2021, pewresearch.org.
12. 1 Nephi 9:5; 1 Nephi 19:3; Mormons ord 1:6–7 och Alma 37:2 handlar om att föra uppteckningar ”i en vis avsikt”, bland annat för att välsigna framtida släktled.
13. Se Russell M. Nelson och Wendy W. Nelson, ”Öppna himlen genom tempeltjänst och släktforskning”, *Liahona*, okt. 2017, s. 14–19; se även ”RootsTech Family Discovery Day—Opening Session 2017” (video), ChurchofJesusChrist.org.
14. Se Läran och förbunden 128:18.
15. Se Gordon B. Hinckley, ”Keep the Chain Unbroken” (andakt vid Brigham Young University, 30 nov. 1999), speeches.byu.edu. President Hinckley citeras också i David A. Bednar, ”En sammansvetsande länk” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 10 sept. 2017), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
16. Till exempel i vår familj gifte sig Henry Bawden från Devonshire i England med Sarah Howard, som emigrerade med sin familj efter att de slutit sig till kyrkan. När Sarah var i Saint Louis som ung tonåring, dog hennes far, mor och fem syskon. Henry och Sarah fick tio barn. Sarah tog också hand om Henrys första hustru Ann Irelands sex barn efter att hon dött. Sarah var också mor till två små barnbarn efter att hennes (Sarahs) svärdotter avlidit. Trots livets många svårigheter var Sarah varm, kärleksfull, godhjärtad och självklart hårt arbetande. Hon kallades kärleksfullt ”lilla mormor”.
17. När vi med Kristi hjälp förlåter oss själva och varandra, hur svårt det än är, blir vi ”Guds barn” (Matteus 5:9).
18. Se t.ex. Mosiah 3:19.
19. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, JesuKristiKyrka.org.
20. Läran och förbunden 128:9.
21. Se Läran och förbunden 130:2.
22. Läran och förbunden 128:18.
23. Russell M. Nelson, ”En ny skördetid”, *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 34; se även Russell M. Nelson och Wendy W. Nelson, ”Öppna himlen genom tempeltjänst och släktforskning”, s. 16–18.
24. Se Mosiah 18:21.
25. Se Lukas 4:18.
26. Jag har fått veta att det hebreiska ordet för familj – *mishpachah* – kommer från en hebreisk ordrot (*shaphahh*) som betyder ”att förena eller sammanlänka”. Alla roller i familjen är utformade för att stärka familjeband.
27. Se Läran och förbunden 88:15–16, 34; 93:33; 138:17.
28. Se 1 Moseboken 1:4, 31.

Äldste Adrián Ochoa
i de sjuttios kvorum

Fungerar planen?

Jag vittnar om att lycksalighetsplanen fungerar. Den skapades av din himmelske Fader, som känner och älskar dig.

Fungerar planen?

Nyligen hade jag ett samtal med en ung vuxen som verkade som missionär för flera år sedan och nu var engagerad i sitt yrkesliv. På vissa sätt gick hans liv bra. Men hans tro avtog. Han höll på att sjunka i ett hav av tvivel angående Frälsaren och hans kyrka. Han förklarade att han inte fick de välsignelser han förväntade sig av det återställda evangeliet. Han tyckte inte att lycksalighetsplanen fungerade i hans liv.

Mitt budskap i dag är till alla som kanske har liknande känslor. Jag talar till alla er som en gång ”känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken” men inte ”har … den känslan nu”[1].

Vår himmelske Fader har förberett en underbar plan för vår eviga lycka. Men när livet inte utvecklas som vi hoppades, kan det verka som om planen inte fungerar.

Vi kanske känner oss som Jesu lärjungar gjorde när de satt i en båt som var ”långt från land och hårt ansatt av vågorna, eftersom de hade motvind”[2].

Sedan, mycket tidigt på morgonen ”kom Jesus till dem, gående på sjön.

När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta. … Och de skrek av rädsla.

Men genast sade Jesus till dem: ’Var lugna! Det är jag. Var inte rädda.’

Petrus svarade: ’Herre, om det är du, så befall mig att komma till dig på vattnet.’

Han sade: ’Kom!’ Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus.

Men när han såg hur stark vinden var, blev han rädd. Han började sjunka och ropade: ’Herre, rädda mig!’

Genast räckte Jesus ut handen och grep tag i honom och sade: ’Så lite tro du har! Varför tvivlade du?’”[3]

Jag vill delge er tre principer jag har lärt mig av Petrus. Jag ber att dessa principer ska kunna hjälpa alla som känner att lycksalighetsplanen inte fungerar i deras liv.

För det första, handla i tro på Jesus Kristus.

Jag förundras över Petrus tro. På Jesu enkla inbjudan att ”komma” lämnade han sitt stormdrivna fartyg. Han verkade veta att om Jesus Kristus bad honom göra något, så kunde han göra det.[4] Petrus litade mer på Frälsaren än på sin båt. Och den tron gav honom kraft att handla modigt under en stressig och skrämmande situation.

Petrus tro påminner mig om en upplevelse jag hörde talas om från äldste José L. Alonso. Kort efter att äldste

Kenya.

Alonsos son hade gått bort och lämnat efter sig en familj med små barn hörde äldste Alonso barnen prata.

”Vad ska vi göra?” frågade de.

En nioårig dotter svarade: ”Pappa har det bra. Han predikar Jesu Kristi evangelium.”

Liksom Petrus såg denna lilla flicka bortom sina utmaningar och litade på Jesus Kristus och hans försoning. Tro på Frälsaren ger frid och styrka att gå framåt.

Om du ser tillbaka på ditt liv tror jag att du kommer att se att du har utövat tro många gånger. Att gå med i kyrkan är en troshandling. Att tala med vår himmelske Fader i bön är en troshandling. Att läsa skrifterna är en troshandling. Att lyssna på mitt budskap under denna generalkonferens är en troshandling. Som president Russell M. Nelson har sagt: ”Förminska inte den tro du redan har.”[5]

En annan sak jag lärt mig av Petrus är detta:

I svåra tider, vänd dig genast till Jesus Kristus.

När Petrus gick mot Frälsaren blev han skrämd av vinden och började sjunka. Men när Petrus insåg vad som hände försökte han inte trampa vatten på egen hand eller simma tillbaka till skeppet. I stället för att släppa taget om sin tro på Kristus höll han hårdare fast vid sin tro och ropade: ”Herre, rädda mig!”

”Genast räckte Jesus ut handen och grep tag i honom.”[6]

Vi möter alla våldsamma vindar som kan skaka vår tro och få oss att sjunka. När det händer ber jag er komma ihåg att vår himmelske Faders lycksalighetsplan har ett annat namn: återlösningsplanen. Planen var inte att vi skulle glida lätt genom livet, aldrig snubbla, aldrig sjunka, med ett leende på läpparna. Vår himmelske Fader visste att vi skulle behöva återlösas. Det är därför han förberedde återlösningsplanen.[7] Det är därför han sände en Återlösare. När vi kämpar – av någon anledning – betyder det inte att planen inte fungerar. Det är då vi behöver planen som mest!

I sådana stunder, följ Petrus exempel. Vänd er genast till Frälsaren.

”Nu är tiden och dagen för er frälsning. … Uppskjut inte er omvändelses dag.”[8]

Oavsett var vi är och var vi har varit är omvändelse vägen framåt. President Nelson har sagt:

”Inget är mer befriande, mer förädlande eller mer avgörande för vår personliga utveckling än regelbunden, daglig inriktning på omvändelse. …

Vare sig ni går flitigt fram på förbundsstigen, har halkat eller klivit av förbundsstigen, eller inte ens kan se stigen från där ni nu står, vädjar jag till er att omvända er. Upplev den stärkande kraften i daglig omvändelse – av att göra och bli lite bättre varje dag.”[9]

Att komma till Kristus innebär mer än att bara tänka på honom eller prata om honom eller ens älska honom. Det innebär att följa honom. Det innebär att leva på det sätt han lärde oss att leva. Och för oss alla innebär det att vi omvänder oss utan dröjsmål.

En av mina döttrar arbetade förut på en missionärsskola. Hon berättade om en äldste hon undervisade som anförtrodde henne att han inte var säker på att Mormons bok var sann. Han hade bett och bett om ett andligt vittnesbörd, men fick inget svar.

Min dotter bad för att få veta vad hon skulle göra för att hjälpa denne missionär. Intrycket hon fick var att skrifterna inte bara gavs så att vi kan läsa dem och få ett vittnesbörd. De gavs också för att lära oss att hålla Guds bud. Min dotter delgav missionären den här tanken.

Senare såg hon den här missionären igen, och han såg mycket gladare ut. Han berättade att han äntligen hade fått ett vittnesbörd om att Mormons bok är sann. Han visste att detta vittne kom tack vare att han ansträngde sig mer för att *göra* det Mormons bok undervisar om.

Låt oss följa Petrus exempel på att vända sig till Frälsaren i svårigheter. Följ Jesus Kristus i stället för att lita till din egen visdom och styrka. Hur länge du än har försökt trampa vatten utan honom är det aldrig för sent att nå ut till honom. Planen fungerar!

En tredje princip jag lärt mig av Petrus och hans erfarenhet är denna:

Ödmjuka dig inför Herren, så ska han lyfta upp dig till större ting.

Petrus hade visat tro, både genom att gå på vattnet och genom att sträcka sig mot Frälsaren när han behövde hjälp. Ändå såg Frälsaren i

Haiti.

Petrus en potential för så mycket mer. ”Så lite tro du har!” sa han. ”Varför tvivlade du?”[10]

Petrus hade kunnat ta illa upp av den här tillrättavisningen. Man han tog ödmjukt emot den. Han fortsatte att söka större tro på Jesus Kristus. Genom många fler trosstärkande upplevelser – några av dem mycket, mycket svåra – blev Petrus så småningom den bergfasta ledare som Herren behövde. Han åstadkom stora ting i Herrens tjänst.

Vilka stora ting vill Herren att du ska åstadkomma? I hans kyrka och rike finns det många möjligheter att tjäna och betjäna andra på samma sätt som Frälsaren. Han vill att du ska vara en del av hans stora verk. Aldrig kommer lycksalighetsplanen att bli mer verklig för dig än när du hjälper andra att leva efter den.

När jag har byggt upp min egen tro har dessa ord från Alma varit livsomvälvande: ”Välsignade är därför de som ödmjukar sig utan att vara tvungna att vara ödmjuka.”[11] Låt oss ödmjukt sätta oss i en situation där Jesus kan lyfta oss, leda oss och göra det bästa av vår förmåga.[12]

Jag vittnar om att lycksalighetsplanen fungerar. Den skapades av din himmelske Fader, som känner och älskar dig. Det fungerar tack vare att Jesus Kristus övervann synd och död genom sin försoning. Kom till honom, följ honom, och då ”träder den stora återlösningsplanen omedelbart i kraft för [dig]”[13]. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Alma 5:26.
2. Matteus 14:24. Det finns mycket i det moderna livet som står i motsats till en Jesu Kristi lärjunges vägar. Vi lever i den tid Frälsaren förutsade, då ”allt ska vara i uppror och människors hjärtan ska förvisso försmäkta” (Läran och förbunden 88:91; se även Läran och förbunden 45:26).
3. Matteus 14:25–31.
4. Se 1 Ne. 3:7.
5. Russell M. Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, *Liahona*, maj 2021, s. 104.
6. Matteus 14:30–31.
7. Äldste Lynn G. Robbins har sagt: ”Omvändelse är Guds ständigt tillgängliga gåva som tillåter och möjliggör för var och en av oss att gå från misslyckande till misslyckande utan att mista vår entusiasm. Omvändelse är inte hans reservplan om vi skulle råka misslyckas. Omvändelse *är* hans plan, eftersom han vet att vi kommer att göra det. Det här är omvändelsens evangelium” (Lynn G. Robbins, ”Sjuttio gånger sju”, *Liahona*, maj 2018, s. 22).
8. Se Alma 34:31, 33.
9. Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 67.
10. Matteus 14:31.
11. Alma 32:16.
12. Herren har sagt: ”Ingen kan hjälpa till i detta verk om han inte är ödmjuk och fylld av barmhärtighet” (Läran och förbunden 12:8).
13. Alma 34:31.

Äldste Kevin S. Hamilton
i de sjuttios kvorum

”Då ska jag göra så att det svaga blir starkt”

När vi ödmjukar oss och utövar tro på Jesus Kristus, gör Kristi nåd och hans oändliga försoningsoffer det möjligt att förändras.

President Thomas S. Monson berättade en gång om fängelsedirektören Clinton Duffy. ”Under 1940- och 1950-talet var [fängelsedirektör Duffy] känd för sitt arbete med att rehabilitera männen i sitt fängelse. En kritiker sa: ’Du borde veta att leopardens fläckar aldrig går ur!’

Direktör Duffy svarade: ’Du borde veta att jag inte arbetar med leoparder. Jag arbetar med människor, och människor förändras varje dag.’”[1]

En av Satans största lögner är att män och kvinnor inte kan förändras. Den här osanningen berättas och återges på många olika sätt i och med att världen säger att vi helt enkelt inte kan förändras – eller ännu värre, att vi inte borde förändras. Vi får lära oss att våra omständigheter definierar oss. Vi bör ”omfamna den vi verkligen är”, säger världen, ”och vara autentiska mot vårt sanna jag”.

Vi kan förändras

Det är visserligen bra att vara autentisk, men vi bör vi vara autentiska mot vårt verkliga, sanna jag som Guds söner och döttrar med en gudomlig natur och bestämmelse att bli som han.[2] Om vårt mål är att vara autentiska mot denna gudomliga natur och bestämmelse behöver vi alla förändras. Ordet för förändring i skrifterna är *omvändelse*. ”Alltför många”, säger president Russell M. Nelson, ”ser på omvändelse som ett straff – något som ska undvikas utom under mycket allvarliga omständigheter. … När Jesus befaller dig och mig att ’omvända’ oss, ber han oss att [förändra oss].”[3]

Guds villkor

Utvecklare av datorprogram använder villkorssatser för att tala om för datorerna vad de ska göra. De här satserna kallas ibland för om-då-satser. Som, till exempel, om *x* är sant, gör då *y*.

Herren verkar också genom villkor: trons villkor, rättfärdighetens villkor, omvändelsens villkor. Det finns många exempel på villkorssatser från Gud, till exempel:

”Och *om* du håller mina bud och håller ut intill änden, [*då*] ska du få evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor.”[4]

Eller ”*om* ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, [*då*] ska han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft”.[5]

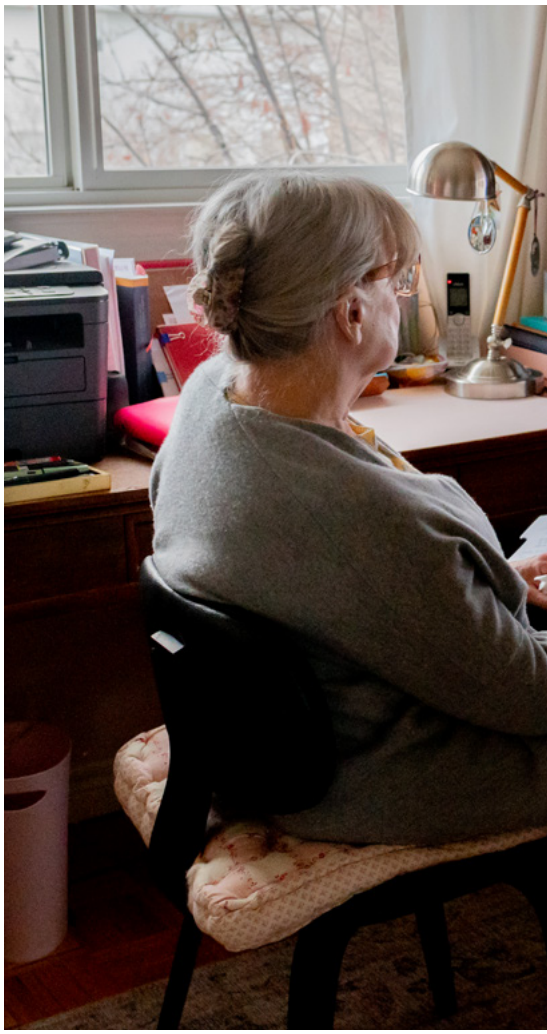

Kanada.

Till och med Guds kärlek, även om den är oändlig och fullkomlig, är också underkastad villkor.[6] Till exempel:

”*Om* ni håller mina bud, [*då*] blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek.”[7]

Äldste D. Todd Christofferson förklarade vidare den här evangeliesanningen med orden: ”En del är benägna att säga: ’Frälsaren älskar mig precis som jag är’, och det är förvisso sant. Men han kan inte ta in någon av oss i sitt rike precis som vi är, ’för intet orent kan vistas där, eller vistas i hans närhet’ [Mose 6:57]. Våra synder måste klaras upp först.”[8]

Det svaga kan bli starkt

Välsignelsen av att få Guds kraft att hjälpa oss förändras är också villkorlig. När Frälsaren talade genom profeten Moroni i Mormons bok lärde han: ”Om människorna kommer till mig ska jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de ska kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. För om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då ska jag göra så att det svaga blir starkt för dem.”[9]

När vi tittar närmare på vad Herren lär oss här ser vi att han först säger att han ger män och kvinnor *svaghet*, singular, vilket är en del av vår jordiska upplevelse som fallna eller köttsliga varelser. Vi har blivit naturliga män och kvinnor på grund av Adams fall. Men genom Jesu Kristi försoning kan vi övervinna vår svaghet, eller vår fallna natur.

Sedan säger han att hans nåd är tillräcklig, och att *om* vi ödmjukar oss och har tro på honom, *då* ska han ”göra så att [allt] *det svaga* [plural] blir starkt för [oss]”. Med andra ord, när vi först förändrar vår fallna natur, vår svaghet, kan vi sedan ändra vårt beteende, våra svagheter.

Villkor för förändring

Låt oss gå igenom kraven för att förändras enligt Herrens mönster:

För det första måste vi ödmjuka oss. Herrens villkor för förändring är ödmjukhet. ”*Om* de ödmjukar sig inför mig”,[10] sa han. Motsatsen till ödmjukhet är högmod. Högmod finns när vi tror att vi vet bättre – när det *vi* tänker eller känner prioriteras framför det *Gud* tänker eller känner.

Kung Benjamin lärde att ”den naturliga människan är en fiende till Gud … och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte … lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning och blir som ett barn: undergiven, mild [och] ödmjuk.”[11]

För att kunna förändras behöver vi lägga av den naturliga människan och bli ödmjuka och undergivna. Vi måste vara ödmjuka nog att följa en levande profet. Ödmjuka nog att ingå och hålla tempelförbund. Ödmjuka nog att omvända oss dagligen. Vi måste vara ödmjuka nog att vilja förändras för att ”överlämna våra hjärtan åt Gud”[12].

För det andra måste vi ha tro på Jesus Kristus Återigen, Frälsarens ord: ”Om de ödmjukar sig inför mig *och har tro på mig*”,[13] ger han oss förmågan att övervinna våra svagheter. Ödmjukhet, tillsammans med tro på Jesus Kristus, ger oss tillgång till den möjliggörande kraften i hans nåd och välsignelsernas fullhet som är tillgänglig tack vare hans försoning.

President Nelson har lärt att ”sann omvändelse börjar med tro på att Jesus Kristus har makten att rena, hela och stärka oss. … Det är *vår* tro som frigör Guds kraft i *våra* liv.”[14]

För det tredje kan han genom sin nåd göra så att det svaga blir starkt. *Om* vi ödmjukar oss och har tro på Jesus Kristus, *då* gör hans nåd det möjligt för oss att förändras. Med andra ord ger han oss kraft att förändras. Det är möjligt för att, som han säger: ”Min nåd är tillräcklig för alla människor.”[15] Hans stärkande, möjliggörande nåd ger oss kraft att övervinna *alla* hinder, *alla* utmaningar och *alla* svagheter i vår strävan att förändras.

Fiji.

Våra största svagheter kan bli våra största styrkor. Vi kan förändras och bli ”nya skapelser”[16]. Det som är svagt kan bokstavligen ”[bli] starkt för [oss]”[17].

Frälsaren genomförde sin oändliga och eviga försoning så att vi faktiskt kunde förändras, omvända oss och bli bättre. Vi kan faktiskt födas på nytt. Vi kan övervinna vanor, beroenden och till och med vår ”benägenhet att göra ont”[18]. Som söner och döttrar till en kärleksfull Fader i himlen har vi kraften inom oss att förändras.

Exempel på förändring

Skrifterna är fulla av exempel på män och kvinnor som förändrades.

Saulus, en farisé och aktiv förföljare av den tidiga kristna kyrkan[19] blev Paulus, en Herren Jesu Kristi apostel.

Alma var präst vid den orättfärdige kung Noas hov. Han hörde Abinadis ord, omvände sig fullständigt och blev en av de stora missionärerna i Mormons bok.

Hans son Alma tillbringade sin ungdom med att försöka förgöra kyrkan. Han var bland ”de uslaste bland syndare”[20] tills han upplevde en hjärtats förändring och själv blev en mäktig missionär.

Mose adopterades av faraos familj och fostrades i lyx som en egyptisk prins. Men när han förstod vem han egentligen var och fick vetskap om sin gudomliga bestämmelse, förändrades han och blev Gamla testamentets store laggivande profet.[21]

Min frus farfar James B. Keysor har alltid imponerat på mig med sin egen mäktiga förändring i hjärtat.[22] Han föddes av trofasta sista dagars heliga pionjärförfäder i Saltsjödalen 1906, förlorade sin mor i unga år och kämpade sig igenom sina ungdomsår. Åren som tonåring och ung vuxen tillbringade han utanför kyrkan, under vilka han fick ett antal dåliga vanor. Ändå träffade han och gifte sig med en trofast kvinna och tillsammans fostrade de fem barn.

År 1943, efter den stora depressionens svåra år och under andra världskriget, lämnade Bud, som han kallades av vänner och familj, Utah och flyttade till Los Angeles för att söka jobb. Under den här tiden hemifrån bodde han hos sin syster och hennes man, som verkade som biskop i deras församling.

Med sin systers och svågers kärlek och inflytande började han få tillbaka sitt intresse för kyrkan och började läsa Mormons bok varje kväll innan han somnade.

En kväll när han läste i Alma kapitel 34 rördes hans hjärta när han läste följande ord:

”Ja, jag vill att ni skall komma fram och inte längre förhärda era hjärtan. …

För se, detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud, ja se, detta livets dag är dagen för människorna att utföra sina verk.”[23]

När han läste dessa verser kom en stark känsla över honom och han visste att han var tvungen att förändra sig, att omvända sig, och han visste vad han måste göra. Han steg upp från sängen och föll på knä och började be och vädja till Herren att förlåta honom och ge honom den styrka han behövde för att göra förändringar i sitt liv. Hans bön besvarades, och från den stunden såg han aldrig tillbaka. Bud började tjäna i kyrkan och förblev en trofast, hängiven sista dagars helig i resten av sitt liv. Han förändrades på alla sätt. Hans sinne, hjärta, handlingar, hela hans väsen förändrades.

Bröder och systrar, vår gudomliga bestämmelse och avsikt är i slutändan att bli som vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus. Vi blir det när vi förändras, eller omvänder oss. Då återspeglas Frälsarens ”bild i [våra] ansikten”[24]. Vi blir nya, rena, och annorlunda, och vi fortsätter helt enkelt att arbeta på det varje dag. Ibland kan det kännas som två steg framåt och ett steg tillbaka, men vi fortsätter att ödmjukt gå framåt i tro.

Och när vi ödmjukar oss och utövar tro på Jesus Kristus, gör Kristi nåd och hans oändliga försoningsoffer det möjligt att förändras.

Jag vittnar om och intygar att Jesus Kristus verkligen är vår Frälsare och Återlösare. Hans nåd är verkligen tillräcklig. Jag förkunnar att han är ”vägen, sanningen och livet”[25]. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Se andra sådana som de kan bli”, *Liahona*, nov. 2012, s. 69.
2. I ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” står det: ”Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar” (JesuKristiKyrka.org).
3. Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 67.
4. Se Läran och förbunden 14:7; betoning tillagd.
5. Se Moroni 10:4; betoning tillagd.
6. President Russell M. Nelson har lärt: ”Fastän den gudomliga kärleken kan kallas fullkomlig, oändlig, bestående och allomfattande, kan den inte korrekt kallas *villkorslös*. Ordet finns inte i skrifterna. Å andra sidan bekräftar många verser att den högre sortens kärlek som Fadern och Sonen känner till var och en av oss – och vissa gudomliga välsignelser som härstammar från den kärleken – är *villkorlig*” (”Den gudomliga kärleken”, *Liahona*, feb. 2003, s. 12–14).
7. Johannes 15:10; betoning tillagd.
8. D. Todd Christofferson, ”Guds kärlek”, *Liahona*, nov. 2021, s. 16.
9. Ether 12:27.
10. Ether 12:27; betoning tillagd.
11. Mosiah 3:19.
12. Se Helaman 3:35.
13. Ether 12:27; betoning tillagd.
14. Russell M. Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, *Liahona*, maj 2021, s. 102.
15. Ether 12:27.
16. Se Mosiah 27:24–26; se även 2 Korintierbrevet 5:17.
17. Ether 12:27.
18. Mosiah 5:2.
19. Se Apostlagärningarna 8:3; 26:10; Galaterbrevet 1:13; Filipperbrevet 3:6.
20. Mosiah 28:4.
21. Se Läran och förbunden 138:41.
22. Se Mosiah 5:2; Alma 5:14.
23. Alma 34:31–32.
24. Alma 5:14.
25. Johannes 14:6.

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kvorum

Omvändelse till Guds vilja

Vår personliga omvändelse omfattar ansvaret att sprida Jesu Kristi evangelium till världen.

Jag är tacksam för president Russell M. Nelsons kraftfulla profetiska uppmaning till missionärstjänst och president M. Russell Ballards och äldste Marcos A. Aidukaitis inspirerande missionärsbudskap i dag.

Ett missionärsuppdrag i Storbritannien i slutet av förra året fick mig att begrunda de dyrbara andliga händelser som var grundläggande för mitt beslut att verka som missionär.[1] När jag var 15 år var min älskade storebror Joe 20 år – åldern då man kunde utföra en mission förr i tiden. I USA var det på grund av Koreakriget ytterst få som tilläts verka som missionärer. Endast en kunde kallas från varje församling per år.[2] Det var en överraskning när vår biskop bad Joe undersöka den här möjligheten med vår far. Joe hade förberett ansökningar till en läkarutbildning. Vår far, som inte var aktiv i kyrkan, hade förberett sig ekonomiskt för att hjälpa honom och motsatte sig att Joe skulle gå ut som missionär. Pappa föreslog att Joe kunde göra mer gott genom att gå läkarutbildningen. Det här var en stor sak i vår familj.

I ett enastående samtal med min vise och föredömlige äldre bror, drog vi slutsatsen att hans beslut om huruvida han skulle verka som missionär och skjuta upp sin utbildning berodde på tre frågor: 1) Är Jesus Kristus gudomlig? 2) Är Mormons bok Guds ord? och 3) Är Joseph Smith återställelsens profet? Om svaret på de här frågorna var ja var det tydligt att Joe kunde göra mer gott genom att föra Jesu Kristi evangelium till världen än genom att bli läkare tidigare.[3]

Den kvällen bad jag innerligt och med verkligt uppsåt. Anden bekräftade på ett obestridligt kraftfullt sätt för mig att svaret på alla de här tre frågorna var ja. Det här var ett betydelsefullt ögonblick för mig. Jag insåg att varje beslut jag fattade under resten av mitt liv skulle påverkas av de här sanningarna. Jag visste också att jag skulle gå ut som missionär om jag fick möjlighet. Under ett liv av tjänande och andliga upplevelser har jag insett att sann omvändelse är ett resultat av att vi medvetet accepterar Guds vilja, och att vi kan vägledas i våra handlingar av den Helige Anden.

Jag hade redan ett vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet som världens Frälsare. Den kvällen fick jag ett andligt vittnesbörd om Mormons bok[4] och profeten Joseph Smith.

Uruguay.

USA.

Joseph Smith var ett redskap i Herrens händer

Ert vittnesbörd stärks när ni vet i hjärtat, genom era böner, att profeten Joseph Smith var ett redskap i Herrens händer. Under de senaste åtta åren har ett av mina uppdrag som en av de tolv apostlarna varit att gå igenom och läsa de anmärkningsvärda Joseph Smith Papers, samt dokumenten och den forskning som ledde till publiceringen av bokserien *De heliga*[5]. Mitt vittnesbörd om och beundran för profeten Joseph Smith har stärkts och förhöjts avsevärt efter att jag har läst de inspirerande detaljerna om hans liv och förutordinerade profetiska verksamhet.

Josephs översättning av Mormons bok genom Guds gåva och kraft var grundläggande för återställelsen.[6] Mormons bok är internt konsekvent, vackert skriven och innehåller svaren på livets stora frågor. Den är ännu ett testamente om Jesus Kristus. Jag vittnar om att Joseph Smith var rättfärdig, fylld av tro, och ett redskap i Herrens händer för att frambringa Mormons bok.

Uppenbarelserna och händelserna i Läran och förbunden tillhandahåller de nycklar, förrättningar och förbund som är nödvändiga för frälsning och upphöjelse. De framlägger inte bara det väsentliga som krävdes för att upprätta kyrkan, utan tillhandahåller också en djup lära som gör att vi kan förstå livets mening, och få ett evigt perspektiv.

Ett av de många exemplen på Joseph Smiths profetiska roll finns i det 76:e kapitlet i Läran och förbunden. Det är en detaljerad uppteckning av synen om himlen, inklusive härlighetsrikena, som profeten Joseph och Sidney Rigdon tog emot den 16 februari 1832. Vid den tiden lärde de flesta kyrkor att Frälsarens försoning inte skulle ge frälsning åt så många. Man trodde att ett fåtal skulle bli frälsta, och att den stora majoriteten skulle bli dömd till helvetet och fördömelse, vilket inbegrep oändliga kval ”av fasansfull och outsäglig intensitet”[7].

Uppenbarelsen i det 76:e kapitlet ger en underbar syn om härlighetsgraderna, där den stora majoriteten av vår himmelske Faders barn som var tappra i sitt förjordiska tillstånd blir rikt välsignade efter den yttersta domen.[8] Synen om de tre härlighetsgraderna, varav den lägsta ”övergår allt förstånd”[9], är en direkt motbevisning av den då starka men felaktiga läran att majoriteten skulle vara dömd till helvetet och fördömelse.

När man inser att Joseph Smith bara var 26 år, hade fått begränsad utbildning och hade liten eller ingen kunskap om de klassiska språk som Bibeln översattes från, var han verkligen ett redskap i Herrens händer. I 17:e versen i kapitel 76 inspirerades han att använda orden *de orättfärdigas uppståndelse* i stället för ordet *fördömelse* som användes i Johannesevangeliet i Bibeln på engelska.[10]

Intressant nog var det 45 år senare en ledare i den anglikanska kyrkan – en klassisk forskare med akademiska meriter[11], Frederic W. Farrar, som författade *The Life of Christ*,[12] – som hävdade att definitionen av *fördömelse* i King James Version av Bibeln var resultatet av översättningsfel från hebreiska och grekiska till engelska.[13]

I vår tid har många anammat tanken att synden inte borde få någon följd. De stöder det ovillkorliga

Brasilien.

överseendet med synden utan omvändelse. Vår uppenbarade lära motsäger inte bara tanken att de flesta skulle vara för evigt dömda till helvetet och fördömelse, utan fastställer också att personlig omvändelse är en befalld förutsättning för att man ska få ta del av Frälsarens försoning och ärva det celestiala riket.[14] Jag vittnar om att Joseph Smith i sanning var ett redskap i Herrens händer för att frambringa återställelsen av hans evangelium!

Tack vare återställelsen av Jesu Kristi evangelium förstår vi vikten av omvändelse och av ”rättfärdighetens gärningar”[15]. Vi förstår den överväldigande innebörden av Frälsarens försoning och hans frälsande förrättningar och förbund, bland annat de som utförs i templet.

”Rättfärdighetens gärningar” utgår från och är omvändelsens frukter. Sann omvändelse sker genom att man medvetet accepterar och beslutar sig för att följa Guds vilja.[16] Den mängd av konsekvenser och välsignelser som kommer av omvändelse är sann och bestående frid, och den personliga förvissningen om fullkomlig lycka[17] – trots livets stormar.

Omvändelse till Frälsaren förändrar en naturlig människa till en heliggjord, pånyttfödd, renad person – en ny varelse i Kristus Jesus.[18]

Många hålls borta från sanningen för att de inte vet var de ska finna den

Vilka är de förpliktelser som följer på omvändelse? I fängelset i Liberty anmärkte profeten Joseph att många ”hålls borta från sanningen för att de inte vet var de ska finna den”[19].

I Herrens förord till Läran och förbunden framställs en helhetsbild av Herrens avsikt med oss. Han förkunnade: ”Eftersom jag, Herren, kände till det elände som skulle drabba jordens invånare, kallade jag på min tjänare Joseph Smith den yngre och talade till honom från himlen och gav honom befallningar.” Han säger vidare: ”Detta för att mitt evangeliums fullhet ska kunna förkunnas av de svaga och ringa till världens ändar.”[20] Det här gäller heltidsmissionärer. Det här gäller var och en av oss. Det här bör vara ett laserfokus för alla som har välsignats med en omvändelse till Guds vilja. Frälsaren inbjuder oss vänligt att vara hans röst och hans händer.[21] Frälsarens kärlek blir vårt vägledande ljus. Frälsaren uppmanade sina lärjungar: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!”[22] Och till Joseph Smith sa han: ”Predika mitt evangelium för varje levande varelse som inte har fått det.”[23]

En vecka efter invigningen av Kirtlands tempel den 3 april 1836, som inföll på påskdagen och även den judiska påskhögtiden, visade Herren sig i en storslagen syn för Joseph och Oliver Cowdery. Herren godtog templet och förkunnade: ”Detta är början på välsignelsen som ska utgjutas över mitt folks huvuden.”[24]

Efter synen visade Mose sig ”och överlämnade … nycklarna till Israels insamling från jordens fyra hörn och till att föra de tio stammarna från landet i norr”[25].

President Russell M. Nelson, vår älskade profet i dag som innehar samma nycklar, sa denna förmiddag: ”Ni unga män har sparats för den här tiden när Israels utlovade insamling äger rum. När ni verkar som missionärer har ni en avgörande roll i den här exempellösa händelsen!”[26]

För att Frälsarens uppmaning att sprida evangeliet ska bli en del av de vi är behöver vi bli **omvända** till Guds vilja. Vi behöver **älska** vår nästa, **dela med oss** av Jesu Kristi återställda evangelium och **inbjuda** alla att komma och se. Som medlemmar i kyrkan värdesätter vi profeten Josephs svar till John Wentworth, redaktör för *Chicago Democrat*, år 1842. Han begärde information om kyrkan. Joseph avslutade sitt svar med att använda ”Sanningens baner” som förord till de tretton trosartiklarna. Baneret förmedlar på ett koncist sätt vad som måste uppnås:

”Ingen gudlös hand kan hindra verkets framgång. Förföljelser må rasa, pöbelhopar må samlas, arméer må förena sig, förtalet må nedsvärta, men Guds sanning ska gå fram kraftfullt, ädelt och oförskräckt, tills den genomträngt varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter har utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat.”[27]

Det här har varit stridsropet för generationer av sista dagars heliga, särskilt missionärerna. I ”Sanningens baners” anda är vi tacksamma, trots en världsomfattande pandemi, för att trofasta missionärer har spridit evangeliet. Missionärer, vi älskar er! Herren ber oss alla att dela med oss av hans evangelium i ord och handling. Vår personliga omvändelse omfattar ansvaret att sprida Jesu Kristi evangelium till världen.

Välsignelserna av att sprida evangeliet innefattar att vi blir mer

omvända till Guds vilja och låter Gud råda i våra liv.[28] Vi välsignar andra så att de kan uppleva en ”mäktig förändring” i hjärtat[29]. Det finns sannerligen evig glädje i att föra själar till Kristus.[30] Att arbeta för att omvända sig själv och andra är den *allra* ädlaste uppgiften.[31] Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Jag verkade i Brittiska missionen från den 1 september 1960 till den 1 september 1962.
2. De andra unga männen behövde vara tillgängliga för militärtjänst.
3. När Joe hade återvänt från sin mission tog han läkarexamen och arbetade som framgångsrik läkare. Hans mission förberedde honom också för att bli biskop, stavspresident, regionrepresentant och missionspresident.
4. Se Moroni 10:4. Jag hade redan läst Mormons bok. Eftersom det här var en allvarlig sak i vår familj bad jag med verkligt uppsåt.
5. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), och vol. 2. *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020).
6. Översättningen påbörjades den 7 april 1829 och slutfördes i början av juli 1829. Det har varit mycket intressant att studera alla fakta kring översättningen. Jag uppskattade särskilt att läsa tryckarens manuskript och originalmanuskriptet till Mormons bok, vilket publicerades som volym 3 och 5 i serien Revelations and Translations [Uppenbarelser och översättningar] i *The Joseph Smith Papers*. Båda är historiskt betydelsefulla volymer.
7. Frederic W. Farrar, *Eternal Hope: Five Sermons Preached in Westminster Abbey, November and December, 1877* (1892), s. xxii.
8. Synen innefattar dem som inte lär sig om Kristus i det här livet, barn som dör före ansvarighetsåldern och de som inte har något förstånd.
9. Läran och förbunden 76:89.
10. Se John 5:29 i King James Version av Bibeln.
11. Farrar utbildades vid King’s College i London och vid Trinity College i Cambridge. Han var präst i Anglikanska kyrkan, ärkediakon vid Westminster Abbey, domprost vid Canterbury Cathedral och predikant för kungliga hovet.
12. Se Frederic W. Farrar, *The Life of Christ* (1874).
13. Se Farrar, *Eternal Hope*, s. xxxvi–xxxvii. Frederic Farrar kände sig manad att tillrättalägga lärorna om fördömelse och helvetet. Han förkunnade starkt det han kallade ”enkla, oförnekliga och obestridliga fakta. … Verbet ’att fördöma’ och besläktade termer förekommer inte en enda gång i Gamla testamentet. Inget ord som förmedlar någon sådan innebörd finns på grekiska i Nya testamentet.” Han förklarar vidare att ordet *fördömelse* är en ”allvarlig felöversättning … [som] förvränger och fördunklar den verkliga innebörden av vår Herres ord” (*Eternal Hope*, s. xxxvii). Farrar framhöll också att de överväldigande bevisen på en kärleksfull himmelsk Fader genom hela Bibeln var ytterligare tecken på att de definitioner av *helvetet* och *fördömelse* som användes i den engelska översättningen var felaktiga (se *Eternal Hope*, s. xiv–xv, xxxiv, s. 93; se även Quentin L. Cook, ”Vår Faders plan – stor nog för alla hans barn”, *Liahona*, maj 2009, s. 36).
14. Förhållandet mellan omvändelse och försoningen beskrivs i Läran och förbunden 19:15–18, 20. Därtill förklaras oändligt straff i Läran och förbunden 19:10–12.
15. Läran och förbunden 59:23.
16. Se Mosiah 27:25; Läran och förbunden 112:13; se även Dale E. Miller, ”Frid och lindring till din själ”, *Liahona*, nov. 2004, s. 12–14.
17. Se Mosiah 2:41.
18. Se Dallin H. Oaks, ”Uppmaningen att bli något”, *Liahona*, jan. 2001, s. 41; se även 2 Korintierbrevet 5:17; Handledning för skriftstudier, ”Omvända sig, omvändelse”.
19. Läran och förbunden 123:12.
20. Läran och förbunden 1:17, 23.
21. Om det är vår önskan, är vi ”kallade till verket” (Läran och förbunden 4:3; se även Thomas S. Monson, ”Kallade till verket”, *Liahona*, juni 2017, s. 4–5).
22. Matteus 28:19.
23. Läran och förbunden 112:28.
24. Läran och förbunden 110:10.
25. Läran och förbunden 110:11.
26. Se Russell M. Nelson, ”Predika fredens och fridens evangelium”, *Liahona*, maj 2022, s. 6–7; se även Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
27. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 141.
28. Se Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, *Liahona*, nov. 2020, s. 92–95.
29. Alma 5:14.
30. Se Läran och förbunden 18:15; se även Jakobs brev 5:19–20.
31. Se Alma 26:22; Läran och förbunden 18:13–16; se även Handledning för skriftstudier, ”Omvända sig, omvändelse”.

Uruguay.

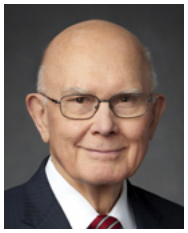

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Inledningsord

Vi vill hedra Guds döttrar under det här speciella mötet genom att fokusera på deras och deras organisationers angelägenheter.

Mina kära systrar, när vi nu inleder detta unika kvinnornas möte på generalkonferensen är jag glad att få förmedla de här inledande orden från första presidentskapet.

Våra lördagsmöten har historiskt sett hållits i olika syften för olika deltagare. I kväll för vi historien vidare genom att för en överskådlig framtid introducera ett nytt syfte och en ny procedur. Jesu Kristi evangelium förändras inte. Evangeliets lära förändras inte. Våra personliga förbund förändras inte. Men med åren förändras de möten vi håller för att förmedla våra budskap och det kommer de mycket sannolikt att fortsätta göra under kommande år.

För närvarande är detta lördagens kvällsmöte ett generalkonferensmöte och inte någon organisations möte. Som med alla möten under generalkonferensen ombesörjs planering, tal och musik av första presidentskapet.

Vi har bett president Jean B. Bingham, generalpresident för Hjälpföreningen, att leda det här mötet. Lördagens kvällsmöten kommer fortsättningsvis att ledas av en av de andra generalämbetsmännen i kyrkan, såsom en medlem i Hjälpföreningens, Unga kvinnors eller Primärs generalpresidentskap, som utsetts av första presidentskapet.

I kväll fokuserar lördagens kvällsmöte under generalkonferensen på sista dagars heliga kvinnors

angelägenheter. Det innefattar läran i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, kyrkans riktlinjer speciellt med avseende på kvinnor, och de allmänna ansvaren och uppgifterna i organisationer som inkluderar kvinnor och flickor i kyrkan. Även om det här mötet avsiktligt sänds ut till deltagare i hela världen, är de deltagare som har inbjudits att närvara på det här mötet i konferenscentret kvinnor och flickor som är 12 år och äldre. Vi har några prästadömsledare med oss som presiderar över de deltagande organisationerna.

Det som vi introducerar här är en återkoppling till de kommunikationsresurser som för närvarande finns tillgängliga för Herrens världsomfattande kyrka och medlemskap. Läran i Jesu Kristi evangelium finns till för alla, så den är vårt främsta motiv och i den omfattningen vill vi sprida den. Vi vill hedra Guds döttrar under det här speciella mötet genom att fokusera på deras och deras organisationers angelägenheter.

Vi är tacksamma för att utsändningstekniken nu ger kyrkans ledare möjlighet att ge detaljerad utbildning genom att vända sig till specifika målgrupper. Vi välkomnar också det faktum att möjligheterna att resa blir allt fler. Det gör att vi kan skicka ledare i kyrkan att fysiskt närvara vid behövliga utbildningar på plats.

Det här är Herrens Jesu Kristi verk. Vi är hans tjänare och leds av hans Helige Ande. Vi nedkallar vår Herres välsignelser över ledarna i dessa organisationer och över de trofasta kvinnor och flickor som tjänar Herren i dessa organisationer och i sina egna liv. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Susan H. Porter
Första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Lärdomar vid brunnen

Vi kan vända oss till Frälsaren för att få den styrka och läkedom som sätter oss i stånd att utföra allt vi sändes hit för att göra.

Vilken glädje det är att få samlas med er alla på detta kvinnornas möte på generalkonferensen.

Jag växte upp i västra New York och gick i en liten gren i kyrkan omkring 3 mil från vårt hem. När jag satt på söndagsskolelektionen i källaren till vårt gamla hyrda möteshus, med endast min vän Patti Jo, hade jag aldrig kunnat drömma om att vara en del av ett globalt systerskap med miljontals kvinnor.

Brasilien.

För fem år sedan blev min make Bruce allvarligt sjuk när vi tjänade tillsammans med de hängivna sista dagars heliga i området Europa Öst. Vi återvände hem och han gick bort bara några veckor senare. Mitt liv förändrades över en natt. Jag sörjde och kände mig svag och sårbar. Jag vädjade till Herren att han skulle vägleda mig: ”Vad vill du att jag ska göra?”

Några veckor senare gick jag igenom posten när en liten bild i en katalog fångade min blick. När jag tittade närmare såg jag att det var en konstnärs illustration av den samariska kvinnan med Kristus vid brunnen. I det ögonblicket talade Anden tydligt till mig: ”*Det där* är vad du ska göra.” En kärleksfull himmelsk Fader bad mig att komma till Frälsaren och lära av honom.

Jag skulle vilja dela tre lärdomar med er, som jag lär mig när jag fortsätter att dricka ur hans brunn med ”levande vatten”[1].

För det första: Våra tidigare och nuvarande omständigheter avgör inte vår framtid

Systrar, jag vet att många av er känner er som jag gjorde, osäkra på hur ni ska möta svåra utmaningar och förluster – förluster eftersom era liv

inte utvecklas som ni hade hoppats på, bett om och planerat för.

Oavsett våra omständigheter är våra liv heliga och har mening och syfte. Var och en av oss är en älskad dotter till Gud, född med gudomlighet i själen.

Vår Frälsare Jesus Kristus gjorde genom sitt försoningsoffer det möjligt för oss att bli renade och botade, i stånd att uppfylla vårt syfte på jorden, oberoende av våra familjemedlemmars beslut, vårt civilstånd, vår fysiska eller psykiska hälsa, eller någon annan situation.

Tänk på kvinnan vid brunnen. Hur var hennes liv? Jesus var medveten om att hon hade haft fem makar och för närvarande inte var gift med mannen hon levde med. Och ändå, trots svårigheterna i hennes liv, var en av Frälsarens första offentliga tillkännagivanden om att han var Messias till henne. Han sa: ”Det Är Jag, den som talar med dig.”[2]

Hon blev ett kraftfullt vittne som förkunnade för folket i staden att Jesus var Kristus. ”Många samarier från den staden kom till tro på honom genom kvinnans ord.”[3]

Hennes tidigare och nuvarande omständigheter avgjorde inte hennes framtid. I likhet med henne kan vi välja att vända oss till Frälsaren i dag för att få den styrka och läkedom som sätter oss i stånd att utföra *allt* vi sändes hit för att göra.

För det andra: Kraften finns inom oss

I en välbekant vers i Läran och förbunden uppmuntrar Herren kvinnor och män att ”verka med iver för en god sak och göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet. *För inom dem finns kraften*.”[4]

Systrar, kraften finns inom *oss* att åstadkomma mycket rättfärdighet!

Guam.

President Russell M. Nelson har vittnat om att ”varje kvinna och varje man som sluter förbund med Gud och håller de förbunden, och som värdigt deltar i prästadömets förrättningar, har direkt tillgång till Guds kraft.”[5]

Jag har kommit att förstå att när vi strävar efter att hålla heliga förbund, slutna vid dopet och i heliga tempel, välsignar Herren oss med ”*sin* helande och stärkande kraft” och med ”andliga insikter och uppvaknanden som [vi] aldrig tidigare haft”.[6]

För det tredje: ”Av det ringa kommer det som är stort”[7]

I bergspredikan lärde Jesus sina lärjungar följande: ”Ni är jordens *salt*”[8] och ”Ni är världens *ljus*”[9]. Senare jämförde han himmelrikets tillväxt med en surdeg ”som en kvinna tar och blandar in i tre mått mjöl tills alltsammans blir syrat”[10].

- Salt
- Surdeg
- Ljus

Till och med i mycket små doser påverkar var och en av dessa allt omkring dem. Frälsaren uppmanar oss att använda hans kraft för att bli som *salt*, *surdeg* och *ljus*.

Salt

Det är överraskande hur stor skillnad en nypa salt gör för smaken på det vi äter. Och ändå är salt en av de billigaste och enklaste ingredienserna.

I 2 Kungaboken läser vi om ”en ung flicka”[11] som hade fångats av arameerna och kom i tjänst hos hustrun till Naaman, högste befälhavare för den arameiska hären. Hon var *som salt*; hon var ung, utan världslig betydelse, och hennes liv som slav i ett främmande land var helt klart inte vad hon hade hoppats på.

Men, hon uttalade två meningar med Guds kraft och vittnade för Naamans hustru: ”Tänk om min herre vore hos profeten i Samaria! Då skulle han befria honom från hans spetälska.”[12]

Hennes ord fyllda av tro förmedlades till Naaman, som handlade enligt hennes ord, vilket fick honom att bli botad både fysiskt och andligt.

Vi fokuserar ofta på tjänarna som övertalade Naaman att bada i floden Jordan, enligt profeten Elishas anvisningar, men Naaman skulle inte ens ha kommit till Elisha utan ”en ung flicka”.

Du kanske är ung eller känner dig obetydlig, men du kan vara *som salt* i din familj, i skolan och i ditt samhälle.

Surdeg

Har du någonsin ätit bröd som inte har jäst? Hur skulle du beskriva det? Kompakt? Tungt? Hårt? Med bara en liten mängd surdeg jäser brödet, utvidgas och blir lättare och mjukare.

När vi bjuder in Guds kraft i våra liv kan vi ersätta ”en modfälld ande”[13] med inspirerade perspektiv som lyfter andra och gör plats så att hjärtan kan läkas.

Nyligen låg en av mina vänner i sängen en juldagsmorgon, utom sig av sorg. Hennes barn tiggde och bad

om att hon skulle stiga upp, men hon var uppfylld av smärtan över sin förestående skilsmässa. Gråtande i sängen utgöt hon sin själ i bön till sin himmelske Fader och berättade om sin förtvivlan.

När hon avslutade sin bön viskade Anden till henne att Gud kände hennes smärta. Hon fylldes av hans medlidande för henne. Denna heliga upplevelse bekräftade hennes känslor och gav henne hopp om att hon inte sörjde ensam. Hon steg upp, gick ut och gjorde en snögubbe med sina barn, vilket ersatte morgonens tunga känslor med skratt och glädje.

Ljus

Hur mycket ljus krävs för att genomtränga mörkret i ett rum? En enda liten stråle. Och den strålen av ljus på en mörk plats kan stråla ut från Guds kraft inom dig.

Även om du kanske känner dig ensam när livets stormar rasar, kan du lysa med ett ljus i mörkret av missförstånd, förvirring och otro. Ditt ljus av tro på Kristus kan vara fast och säkert, och leda andra omkring dig till trygghet och frid.

Systrar, hjärtan kan förändras och liv välsignas när vi erbjuder en nypa salt, en matsked surdeg och en stråle ljus.

Jag vittnar om att *Frälsaren* är saltet i våra liv, som inbjuder *oss* att smaka hans glädje och kärlek[14]. Det är *han* som är surdegen när våra liv är hårda, som ger *oss* hopp[15] och som lyfter våra bördor[16] genom sin ojämförliga makt och återlösande kärlek[17]. *Han* är vårt ljus,[18] som lyser upp *vår* väg tillbaka hem.

Min bön är att vi kan komma till Frälsaren, liksom kvinnan vid brunnen, och dricka av hans levande vatten. Tillsammans med folket i Samarien kan vi då förkunna: ”Nu tror vi … [för] vi har själva hört, och vi vet att han verkligen är världens Frälsare.”[19] I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Johannes 4:10.
2. Johannes 4:26.
3. Johannes 4:39.
4. Läran och förbunden 58:27–28; betoning tillagd.
5. Russell M. Nelson, ”Andliga skatter”, *Liahona*, nov. 2019, s. 77. ”Varje gång ni värdigt tjänar och dyrkar Gud i templet, går [ni] därifrån beväpnade med Guds kraft och med hans änglar som har fått ’befallning om’ er [Läran och förbunden 109:22].”
6. Russell M. Nelson, ”Templet och din andliga grund”, *Liahona*, nov. 2021, s. 94, 95.
7. Läran och förbunden 64:33.
8. Matteus 5:13; betoning tillagd.
9. Matteus 5:14; betoning tillagd.
10. Matteus 13:33.
11. 2 Kungaboken 5:2.
12. 2 Kungaboken 5:3.
13. Jesaja 61:3.
14. Se Alma 36:24–25.
15. Se Ether 12:4.
16. Se Matteus 11:28–30.
17. Se Alma 5:9.
18. Se Psaltaren 27:1; Johannes 8:12; Läran och förbunden 88:50; se även Sharon Eubank, ”Kristus: Ljuset som lyser i mörkret”, *Liahona*, maj 2019, s. 73–76.
19. Johannes 4:42.

Australien.

Rebecca L. Craven
andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Gör det som har störst betydelse

När Jesus Kristus är det centrala i våra liv välsignas vi med andlig styrka, förnöjsamhet och glädje.

För inte så länge sedan fick en kär vän en känsla av att hon skulle besöka en kvinna i sin församling. Hon ignorerade maningen eftersom hon knappt kände henne – det kändes helt enkelt ologiskt. Men eftersom tanken kom om och om igen bestämde hon sig för att handla efter maningen. Eftersom hon redan kände sig illa till mods över det förestående besöket beslutade hon sig för att om hon tog med något till systern så skulle det minska hennes oro. Hon kunde definitivt inte komma dit utan något! Så hon köpte en bytta glass och gav sig iväg för att påbörja det hon oroade sig för skulle bli ett krystat besök.

Hon knackade på kvinnans dörr och systern öppnade strax därpå. Min vän gav henne glassen i en brun papperspåse och samtalet började. Det tog inte lång tid innan min vän förstod varför besöket behövdes. Medan de satt tillsammans på verandan avslöjade kvinnan en mängd utmaningar som hon gick igenom. Efter en timmes samtal i det varma sommarvädret upptäckte min vän att glassen smälte igenom den bruna papperspåsen.

Elfenbenskusten.

Hon utropade: ”Jag är så ledsen att din glass har smält!”

Kvinnan svarade mjukt: ”Det är okej! Jag är laktosintolerant!”

I en dröm sa Herren till profeten Lehi: ”Välsignad är du Lehi på grund av det du har *gjort*.”[1]

Att vara en lärjunge till Jesus Kristus innebär mer än att bara hoppas eller tro. Det kräver ansträngning, handling och åtagande. Det kräver att vi gör något, är ”ordets görare, inte bara dess hörare”[2].

Och vad det gäller den smälta glassen, vad hade störst betydelse? Glassen? Eller att min vän bara gjorde något?

Jag hade en fin upplevelse med en rar ung kvinna som ställde en mycket uppriktig fråga: ”Syster Craven, hur vet du om någonting om kyrkan är sant? För jag känner ingenting.”

I stället för att kasta ur mig ett svar ställde jag först några frågor till henne. ”Berätta om dina personliga skriftstudier.”

Hon svarade: ”Jag läser inte skrifterna.”

Jag frågade: ”Din familj då? Studerar ni *Kom och följ mig* tillsammans?”

Hon sa: ”Nej.”

Jag frågade om hennes böner: ”Vad känner du när du ber?”

Hennes svar: ”Jag ber inte.”

Mitt svar till henne var enkelt: ”Om du vill veta något, måste du göra något.”

Visst stämmer det för allt vi vill lära oss eller veta? Jag uppmanade min nya vän att börja *göra* Jesu Kristi evangelium: be, studera, tjäna andra och lita på Herren. Omvändelsen kommer inte när man inte gör något. Den kommer genom den Helige Andens kraft när vi medvetet anstränger oss för att få veta genom att fråga, söka och bulta. Den kommer genom att göra.[3]

USA.

I Läran och förbunden säger Herren ibland att ”det inte har någon betydelse”[4]. Det får mig att tänka att om vissa saker inte har någon betydelse eller har mindre betydelse så måste det finnas sådant som har störst betydelse. I våra ansträngningar att *göra något* – eller *göra någonting alls* – kanske vi frågar oss: Vad har störst betydelse?

Annonsörer använder ofta slagord som ”nödvändig” eller ”måste-ha” i hopp om att lura oss att tro att produkten de säljer är nödvändig för vår lycka eller vårt välmående. Men är det de säljer *verkligen* nödvändigt? Måste vi *verkligen* ha det? Spelar det *verkligen* någon roll?

Här är något att tänka på. Vad har störst betydelse?

- Hur många ”gillamarkeringar” vi får på våra inlägg på sociala medier? Eller hur älskade och uppskattade vi är av vår himmelske Fader?
- Att ha det senaste klädmodet? Eller att visa respekt för våra kroppar genom att klä oss anständigt?
- Att hitta svar genom att söka på internet? Eller att få svar från Gud genom den Helige Anden?
- Att vilja ha mer? Eller att vara nöjd med det vi har fått?

President Russell M. Nelson har sagt:

”Med den Helige Anden som följeslagare kan du genomskåda den kändiskultur som har drabbat vårt samhälle. Du kan vara smartare än tidigare generationer någonsin har varit. …

Var ett mönster för resten av världen!”[5]

Det krävs ansträngning för att förbli fokuserad på det som är *verkligt nödvändigt* för bestående lycka. Satan vill inget hellre än att vi ska tappa bort våra eviga värderingar, vilket leder oss till att slösa bort värdefull tid, talanger eller andlig styrka på det som inte har någon betydelse. Jag uppmanar var och en av oss att under bön överväga de saker som distraherar oss från att göra det som har störst betydelse.

Vår äldste sons lärare i trean lärde sin klass att ”bestämma över sin hjärna”. Det påminde hennes unga elever om att de kontrollerade sina tankar och därför kunde kontrollera vad de gjorde. Jag påminner mig själv om att ”bestämma över *min* hjärna” när jag känner att jag närmar mig saker som har mindre betydelse.

En elev i high school sa nyligen till mig att det har blivit populärt bland vissa ungdomar i kyrkan att strunta i buden med en beräknad plan att omvända sig senare. ”Det är ett slags hederstecken”, fick jag veta. Herren kommer definitivt att fortsätta förlåta dem som ödmjukt omvänder sig ”med ärligt uppsåt”[6]. Men Frälsarens barmhärtiga försoning ska aldrig användas på ett sådant hånfullt sätt. Vi känner till liknelsen om det förlorade fåret. En herde kommer självklart att lämna de övriga 99 fåren för att hitta det som har förirrat sig. Men kan du föreställa dig glädjen, som de som väljer att vara dessa 99, ger den gode herden? De som håller ihop och hjälper varandra att leva efter sina förbund? Kan du föreställa dig hur världen eller din skola eller ditt arbete eller ditt hem skulle vara om lydnad var det som var populärt? Det handlar inte om att *göra* livet på ett perfekt sätt – det handlar om att ha glädje medan vi *gör vårt bästa* för att leva efter buden som vi har ingått med Herren.

Medan världen uttrycker mer tvivel angående Gud och förvirring och påtryckningar ökar, så är detta tiden

för oss att hålla oss närmast profeten. Eftersom han är Herrens språkrör kan vi lita på att det han uppmanar oss till, råder oss och vädjar till oss att göra är sådant som har störst betydelse.

Även om det inte är enkelt så finns det alltid ett sätt att göra det som är rätt. Medan en ung kvinna pratade med en grupp vänner blev hon sorgsen när samtalet övergick till att kritisera kyrkans normer. Hon insåg att hon inte kunde vara tyst – hon måste göra något. På ett respektfullt sätt talade hon om vår himmelske Faders kärlek och hur de bud han fastställt är till för att välsigna och beskydda hans barn. Det skulle ha varit mycket enklare för henne att inte göra någonting. Men vad hade störst betydelse? Att passa in i gruppen? Eller att *stå upp* som ett vittne om Gud ”alltid och i allting och överallt”[7]?

Om Jesu Kristi återställda kyrka ska komma ut ur dunklet så måste vi komma ut ur dunklet. Som förbundstrogna kvinnor måste vi låta vårt evangelieljus lysa över hela världen genom att kliva fram och stå upp. Vi gör det tillsammans som Guds döttrar – en kraft bestående av 8,2 miljoner kvinnor, 11 år och äldre, vars arbete är detsamma. Vi samlar in Israel när vi deltar i frälsningens och upphöjelsens arbete: strävar efter att leva efter Jesu Kristi evangelium, tar hand om behövande, inbjuder alla att ta emot evangeliet och förenar familjer för evigheten.[8] Jesu Kristi evangelium är ett handlingens och glädjens evangelium! Låt oss inte underskatta vår förmåga att göra det som har störst betydelse. Vårt gudomliga arv ger oss mod och självförtroende att göra och vara allt som vår kärleksfulle himmelske Fader vet att vi kan vara.

Ungdomstemat för det här året kommer från Ordspråksboken 3:5–6:

Malaysia.

”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.

Räkna med honom på alla dina vägar, så ska han jämna dina stigar.”

En nyckel till att lita på Herren är att gå framåt i tro på att han kommer att vägleda oss även när vi inte har alla svar.

Systrar, det handlar inte om glassen. Och det handlar inte om att göra mer. Det handlar om att göra det som betyder något. Det handlar om att tillämpa Kristi lära i våra liv medan vi strävar efter att bli mer som han.

Ju mer vi gör för att stå fast på förbundsstigen, desto mer växer vår tro på Jesus Kristus. Ju mer vår tro växer, desto större blir vår önskan att omvända oss. Och ju mer vi omvänder oss, desto mer stärker vi vår förbundsrelation till Gud. Den förbundsrelationen för oss närmare templet eftersom det är när vi håller templets förbund som vi håller ut till änden.

När Jesus Kristus är det centrala i våra liv, vägleds vi till att göra det som har störst betydelse. Och vi välsignas då med andlig styrka, med förnöjsamhet och med *glädje*! I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 1 Nephi 2:1; betoning tillagd.
2. Jakobs brev 1:22.
3. Se Alma 5:45–46; Russell M. Nelson, ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, *Liahona*, maj 2017, s. 39–42.
4. Se Läran och förbunden 27:2; 80:3.
5. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
6. Moroni 6:8.
7. Mosiah 18:9; se även ”Unga kvinnors tema”, JesuKristiKyrka.org.
8. Se *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 1.2, JesuKristiKyrka.org.

Video: ”Ni är de kvinnor han förutsåg”

År 1979 låg president Spencer W. Kimball på sjukhus och bad sin fru Camilla att läsa hans tal under generalkonferensens kvinnomöte.

Syster Camilla Kimball: ”En stor del av den kraftiga tillväxt som ska äga rum i kyrkan i de sista dagarna beror på att många av de goda kvinnorna i världen (hos vilka det ofta finns en sådan inre känsla av andlighet) ska dras till kyrkan i stora skaror. Detta kommer att ske i den mån kvinnorna i kyrkan återspeglar rättfärdighet och tydlighet i sina liv, och i den mån kvinnorna i kyrkan betraktas som annorlunda – i positiv bemärkelse – än kvinnorna i världen.”[1]

President Russell M. Nelson: ”Mina kära systrar, ni som är våra ytterst viktiga medarbetare under denna avslutande tid, den dag som president Kimball förutsåg är i dag. Ni är de kvinnor han förutsåg! Er dygd, ert ljus, er kärlek, er kunskap, ert mod, er karaktär, er tro och era rättfärdiga liv kommer att föra världens goda kvinnor, och deras familjer, till kyrkan i aldrig förut skådade antal!

Vi behöver er styrka, er omvändelse, er övertygelse, er förmåga att leda, er visdom och era röster. Guds rike är inte och kan inte vara fullständigt utan kvinnor som ingår heliga förbund och sedan håller dem, kvinnor som talar med Guds kraft och myndighet! …

Vilket ämbete ni än har, vilka era omständigheter än är, behöver vi era intryck, era insikter och er inspiration. Vi har behov av att ni höjer er röst och gör er hörda under församlings- och stavsråd. Vi har behov av att varje

Bolivia.

gift syster talar som ’en *aktiv* och *jämställd* partner’ när ni tillsammans med er man leder er familj. Gifta eller ogifta, ni systrar har utpräglade förmågor och en särskild intuition som ni har fått som gåvor av Gud. Vi bröder kan inte kopiera ert unika inflytande.

Vi vet att kronan på verket under hela skapelsen var skapandet av kvinnan! Vi behöver er styrka! …

Jag tackar er, mina kära systrar, och välsignar er att ni må sträcka er till er fulla potential och uppfylla ändamålet med er skapelse, när vi arm i arm går vidare i detta heliga arbete. Tillsammans ska vi förbereda världen för Herrens andra ankomst.”[2] ■

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 225–226.
2. Se Russell M. Nelson, ”En vädjan till mina systrar”, *Liahona*, nov. 2015, s. 96, 97.

Uruguay.

Jean B. Bingham
Hjälpföreningens generalpresident

Förbund med Gud stärker, beskyddar och förbereder oss för evig härlighet

När vi väljer att ingå förbund och hålla dem välsignas vi med mer lycka i det här livet och ett strålande evigt liv i framtiden.

Systrar, vilken glädje att få samlas i ett världsomfattande systerskap! Som kvinnor som ingår och håller förbund med Gud delar vi andliga band som hjälper oss att möta vår tids prövningar och att förbereda oss för Jesu Kristi andra ankomst. Och att hålla dessa förbund låter oss vara kvinnor som kan påverka och föra andra till Frälsaren.

De som har blivit döpta slöt förbund på den oförglömliga dagen att ta på sig Jesu Kristi namn, att alltid minnas honom, att hålla hans bud och att tjäna honom intill änden. När vi gör detta lovar vår himmelske Fader att förlåta våra synder och ge oss den Helige Andens sällskap. Dessa välsignelser sätter oss på den stig som, om vi strävar framåt och håller ut intill änden, låter oss bo med honom och hans Son i det celestiala riket. *Varje* döpt person har löftet om dessa förmåner om de håller förbundet de ingick den särskilda dagen.

De som ingår ytterligare förbund i templet får kraftfulla löften som är beroende av deras personliga trofasthet. Vi lovar högtidligt att lyda Guds bud, leva efter Jesu Kristi evangelium, vara moraliskt rena och helga vår tid och våra talanger åt Herren. I gengäld utlovar Gud välsignelser i det här livet och möjligheten att återvända till honom.[1] I den processen får vi, eller begåvas vi med, kraften att skilja mellan sant och falskt och mellan rätt och fel mitt bland de förvirrande och negativa röster som bombarderar oss. Vilken mäktig gåva!

Som förberedelse för mitt första tempelbesök hjälpte min mor och erfarna systrar från Hjälpföreningen mig att välja de föremål jag behövde, inklusive vackra ceremoniella kläder. Men den viktigaste förberedelsen kom innan jag visste vad jag skulle ha på mig. Efter att ha intervjuat mig för att fastställa om jag var värdig

förklarade min biskop de förbund jag skulle ingå. Hans noggranna förklaring gav mig möjligheten att tänka på och förbereda mig för att ingå dessa förbund.

När dagen kom deltog jag med tacksamhet och frid. Även om jag inte förstod den fulla innebörden av förbunden jag ingick så visste jag att jag var bunden till Gud genom dessa förbund och hade lovats välsignelser som jag knappt förstod, om jag höll dem. Sedan den där första upplevelsen har jag fått en fortsatt försäkran om att när vi håller förbunden vi ingår med Gud så kan vi dra nytta av Frälsarens kraft, och det stärker oss i våra oundvikliga prövningar, beskyddar oss från motståndarens påverkan och förbereder oss för evig härlighet.

Livets upplevelser kan vara allt från humoristiska till hjärtslitande, från dystra till härliga. Varje upplevelse hjälper oss förstå mer om vår Faders allomfattande kärlek och vår möjlighet att förändras genom Frälsarens gåva av nåd. När vi håller våra förbund kan Frälsarens kraft rena oss medan vi lär oss genom erfarenhet – vare sig det är en mindre felbedömning eller ett stort misslyckande. Vår Återlösare är där för att ta emot oss när vi faller *om* vi vänder oss till honom.

Har du någonsin stått på en hög klippa med tårna på kanten och ryggen mot avgrunden nedanför dig? Inom rappellering, även om du är säkert förankrad med flera starka rep och en utrustning som för dig i säkerhet, är det ändå pulshöjande att stå på klippavsatsen. Att kliva bakåt från klippan och svänga ut i luften kräver tro på ett ankare, säkert fastsatt i ett orubbligt föremål. Det kräver tro på personen som bibehåller spänningen i repet medan du firas ner. Och även om utrustningen ger dig en viss förmåga att kontrollera hur du firas ner måste du lita på att din partner inte låter dig falla.

Bulgarien.

Jag minns tydligt när jag rappellerade med en grupp unga kvinnor. Jag var först ut i gruppen. När jag klev bakåt från klippan började jag falla okontrollerat. Tack och lov ryckte repet till och min alltför snabba nedgång stannade upp. Medan jag hängde halvvägs nedför den vassa klippväggen bad jag innerligt för den eller det som hindrade mig från att falla ner på klipporna.

Senare fick jag veta att ankarbulten inte hade satts fast ordentligt och när jag klev ner från klippan kastades personen som säkrade mig på rygg och drogs mot klippavsatsen. På något sätt lyckades han kila fast sina fötter mot några stenar. I den stabila positionen kunde han mödosamt fira ner mig med repet, en hand i taget. Fastän jag inte kunde se honom visste jag att han arbetade med hela sin kraft för att rädda mig. En annan vän stod på marken nedanför klippan, redo att fånga mig om repet inte höll. När jag kom inom räckhåll tog han min sele och sänkte ner mig på marken.

Med Jesus Kristus som vårt ankare och vår fullkomliga partner kan vi vara säkra på hans kärleksfulla styrka i prövningen och slutlig befrielse genom honom. Som president M. Russell Ballard har sagt: ”Tro på Gud och på hans Son, Herren Jesus Kristus, är det … ankare vi måste ha i våra liv, om vi ska hålla oss kvar i tider av sociala virvelströmmar och orättfärdighet. … Vår tro … måste … vara koncentrerad på Jesus Kristus, hans liv och hans försoning, samt på återupprättandet av hans evangelium.”[2]

Japan.

Den andliga utrustning som hindrar oss från att krossas på motgångarnas klippor är vårt vittnesbörd om Jesus Kristus och de förbund vi ingår. Vi kan lita på att dessa stöd vägleder och bär oss till säkerhet. Som vår villiga partner låter Frälsaren oss inte falla utom hans räckhåll. Han är även där i vårt lidande och våra sorger för att upplyfta och uppmuntra oss. Hans kraft hjälper oss att återhämta oss från den ofta förödande effekten av andras val. Men var och en av oss måste sätta på oss selen och se till att knutarna är säkert knutna. Vi måste välja att vara förankrade till Frälsaren, att vara bundna till honom genom våra förbund.[3]

Hur stärker vi det ankaret? Vi ber med ett ödmjukt hjärta, studerar och begrundar skrifterna, tar del av sakramentet med en anda av omvändelse och vördnad, strävar efter att hålla buden och följa profetens råd. Och när vi fullgör våra vardagliga uppgifter på ”högre och heligare”[4] sätt får vi ett starkare band till Frälsaren och hjälper samtidigt andra att komma till honom.

Hur ser dessa ”högre och heligare” sätt ut? Vi försöker leva efter evangeliet i allt vårt umgänge. Vi tar hand om de behövande genom att verkligen stödja dem och uttrycka kärlek genom enkelt tjänande. Vi berättar om evangeliets glada budskap för dem som behöver frid och styrka och ”inte vet var de ska finna den”[5]. Vi arbetar för att förena familjer för evigt på båda sidorna om slöjan. Och för dem som har ingått förbund i Herrens hus, som president Russell M. Nelson förklarade: ”Varje vuxen tempelbesökare bär prästadömets heliga klädnad, [som] … påminner oss …om … att gå på förbundets stig varje dag på ett högre och heligare sätt.”[6] Dessa handlingar är inte bara en enstaka storsatsning, de är nödvändiga för vår dagliga glädje – och eviga lycka.

Det finns ingenting viktigare för vårt eviga framåtskridande än att hålla våra förbund med Gud. När våra tempelförbund är gällande kan vi lita på en glädjefylld återförening med närstående på andra sidan av slöjan. Det barnet, den föräldern eller den maken eller makan som har lämnat jordelivet hoppas av hela sitt hjärta att du är trogen de förbund som binder er samman. Om vi förbiser eller inte tar våra förbund med Gud på allvar riskerar vi dessa eviga band. Nu är det dags att omvända sig, återställa och försöka igen.

Glädjen blir ihålig om vi byter den eviga lyckans välsignelser mot tillfällig bekvämlighet. Hur gamla vi än är så är den sanningen absolut: nyckeln till varaktig lycka är att leva efter Jesu Kristi evangelium och hålla våra förbund. Vår profet, president Nelson, har bekräftat att ”vår ultimata säkerhet och vår enda varaktiga glädje ligger i att hålla fast vid Jesu Kristi återställda evangeliums ledstång av järn, komplett med dess förbund och förrättningar. När vi gör det kan vi säkert ta oss igenom stora svårigheter eftersom vi har tillgång till Guds kraft.”[7]

Många av oss går igenom stora svårigheter. När vi kastas omkring på motgångarnas vågor och ibland förblindas av de strömmande tårar som kommer i dessa svårigheter, kanske vi inte vet åt vilket håll vi ska paddla vårt livs båt. Vi kanske inte ens tror vi har styrka nog att nå land. Att komma ihåg *vem* du är – ett älskat barn till Gud – *varför* du är på jorden, och ditt *mål* att leva med Gud och dina närstående kan hjälpa dig se klarare och leda dig i rätt riktning. Mitt i stormen finns det ett klart ljus som visar vägen. ”Jag är ljuset som lyser i mörkret”, förkunnade Jesus.[8] Vi kan vara förvissade om trygghet när vi vänder oss till hans ljus och håller våra förbund.

Det har varit en förmån att få träffa kvinnor i alla åldrar från vitt skilda omständigheter som håller sina förbund. Varje dag vänder de sig till Herren och hans profet för vägledning i stället för till populära medier. Trots deras individuella prövningar och världens skadliga filosofier som försöker avråda dem från att hålla sina förbund, är de fast beslutna att stanna kvar på förbundsstigen. De litar på löftet om ”allt vad [Fadern] har”[9]. Och

hur gamla ni än är så har varje kvinna här som har ingått förbund med Gud förmågan att hålla upp Herrens ljus och leda andra till honom.[10] När ni håller era förbund kommer han att välsigna er med sin prästadömskraft och göra det möjligt för er att ha en kraftfull inverkan på alla ni kommer i kontakt med. Som president Nelson har förkunnat är ni de kvinnor som kommer att uppfylla de förutsagda profetiorna![11]

Kära systrar, framför allt: stanna kvar på förbundsstigen som leder till Jesus Kristus! Vi har välsignats med att komma till jorden när tempel täcker jorden. Det är möjligt för varje värdig medlem i kyrkan att ingå och hålla tempelförbund. Unga vuxna, ni behöver inte vänta till äktenskap eller mission på att ingå dessa heliga förbund. Du kan förbereda dig som ung kvinna på att få det skydd och den styrka som tempelförbund ger, så snart efter 18 års ålder som du är redo och känner en önskan att hedra dessa tempelförbund.[12] Du som redan har tagit emot templets välsignelser: låt inte kritiker eller distraktioner dra dig bort från eviga sanningar. Studera och fråga pålitliga källor för att få en bättre förståelse av den heliga innebörden av förbunden du har ingått. Besök templet så ofta du kan och lyssna till Anden. Du får känna en ljuv försäkran om att du går på Herrens stig. Du får modet att fortsätta och att ta andra med dig.

Jag vittnar om att när vi väljer att ingå förbund med vår himmelske Fader och får tillgång till Frälsarens kraft att hålla dem så kommer vi att välsignas med större lycka i det här livet än vi kan föreställa oss nu och ett härligt evigt liv i framtiden.[13] I Jesu Kristi namn, amen. ■

Kanada.

SLUTNOTER

1. Se ”About the Temple Endowment”, temples.ChurchofJesusChrist.org.
2. M. Russell Ballard, ”Ankare till själen”, *Nordstjärnan*, sep. 1994, s. 41.
3. Se Matteus 11:28–30.
4. Se Marianne Holman Prescott, ”The Higher and Holier Way”, *Church News*, 8 maj 2019, s. 18.
5. Läran och förbunden 123:12.
6. Russell M. Nelson, ”Avslutande ord”, *Liahona*, nov. 2019, s. 121.
7. Russell M. Nelson, i Sarah Jane Weaver, ”Prophet Addresses 49,089 in Seattle’s Safeco Field”, *Church News*, 23 sep. 2018, s. 8.
8. Läran och förbunden 6:21.
9. Läran och förbunden 84:38.
10. Se 3 Nephi 18:24.
11. Se Russell M. Nelson, ”En vädjan till mina systrar”, *Liahona*, nov. 2015, s. 96.
12. Se *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 26.5.1, JesuKristiKyrka.org.
13. Se ”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, JesuKristiKyrka.org.

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kvorum

Din gudomliga natur och eviga bestämmelse

Jag inbjuder dig att sätta Jesus Kristus i centrum i ditt liv och komma ihåg de grundläggande sanningarna i Unga kvinnors tema.

Kära systrar, tack för att ni är här. Jag känner mig hedrad att få delta i detta kvinnornas möte under generalkonferensen. Vid några tillfällen har jag även haft förmånen att få vara med på Unga kvinnors klasser. Men låt mig påpeka det uppenbara – jag är inte ung och jag är ingen kvinna! Men jag har upptäckt att jag känner mig mindre malplacerad om jag kan läsa upp Unga kvinnors tema tillsammans med de unga kvinnorna. Den djupa lära som Unga kvinnors tema[1] undervisar om är viktig för unga kvinnor, men den kan tillämpas på alla, även på dem av oss som inte är unga kvinnor.

Unga kvinnors tema börjar med ”Jag är en älskad dotter till himmelska föräldrar, med gudomliga egenskaper och en evig bestämmelse”.[2] Det här påståendet innehåller fyra viktiga sanningar. För det första: du är en älskad dotter. Ingenting du gör – eller inte gör – kan förändra det. Gud älskar dig för att du är hans andedotter. Ibland kanske vi inte känner hans kärlek, men den finns alltid där. Guds kärlek är fullkomlig.[3] Vår förmåga att känna den kärleken är det inte.

Anden har en avgörande uppgift i hur Guds kärlek förmedlas till oss.[4] Men den Helige Andens inflytande kan skymmas ”av starka känslor som vrede, hat … [eller] rädsla … [Det är] som att försöka uppskatta en vindruvas delikata smak samtidigt som man äter en jalapeño. … [En smak] tar helt över.”[5] Även beteenden som distanserar oss från den Helige Anden, däribland synd,[6] gör det svårt för oss att uppfatta Guds kärlek till oss.

På liknande sätt kan vår känsla för Guds kärlek avtrubbas av utmanande omständigheter och fysisk eller psykisk ohälsa, bland annat. I alla dessa fall kan råd från pålitliga ledare eller yrkesmän ofta vara till nytta. Vi kan också försöka förbättra vår mottaglighet för Guds kärlek genom att fråga oss själva: Är min kärlek till Gud konstant eller älskar jag honom när jag har bra dagar, men inte lika mycket när jag har dåliga dagar?

Den andra sanningen är att vi har himmelska föräldrar, en far och en mor.[7] Läran om en himmelsk Moder kommer genom uppenbarelse och är en särskiljande uppfattning bland sista dagars heliga. President Dallin H. Oaks förklarade hur viktig den här sanningen är: ”Vår teologi börjar med himmelska föräldrar. Vår största längtan är att bli som dem.”[8]

Väldigt lite har uppenbarats om vår Moder i himlen, men det vi vet sammanfattas i ett evangelieämne som finns i vår app Evangeliebiblioteket.[9] När du har läst vad som står där, vet du allt som jag vet om ämnet. Jag önskar att jag visste mer. Du kanske fortfarande har frågor och vill hitta fler svar. Att söka större insikt är en viktig del av vår andliga utveckling, men var försiktig. Förnuftigt tänkande kan inte ersätta uppenbarelse.

Spekulationer leder inte till större andlig insikt, men det kan leda till att vi blir bedragna eller att vårt fokus avleds från det som uppenbarats.[10] Frälsaren sa till exempel följande till sina lärjungar: ”Därför måste ni alltid be till Fadern i mitt namn.”[11] Vi följer det här mönstret och riktar vår tillbedjan till vår himmelske Fader, i Jesu Kristi namn, och ber inte till vår himmelska Moder.[12]

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

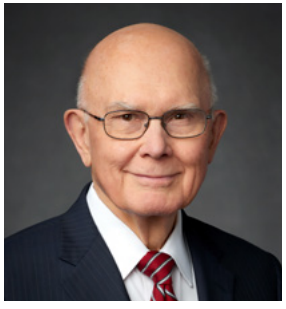

Dallin H. Oaks
förste rådgivare

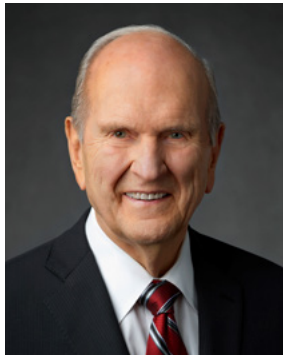

Russell M. Nelson
president

Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

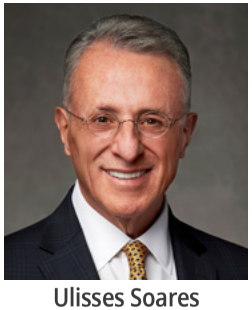

Ulisses Soares

DE SJUTTIOS PRESIDENTSKAP

Patrick Kearon

Carl B. Cook

José A. Teixeira

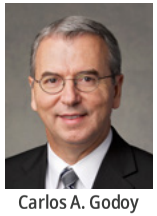

Carlos A. Godoy

Brent H. Nielson

Paul V. Johnson

S. Mark Palmer

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

W. Christopher Waddell
förste rådgivare

Gérald Caussé
presiderande biskop

L. Todd Budge
andre rådgivare

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO
(i alfabetisk ordning)

Marcos A. Aidukaitis
Rubén V. Alliaud
Jose L. Alonso
Jorge M. Alvarado
Ian S. Ardern
Steven R. Bangerter
W. Mark Bassett
David S. Baxter
Jorge T. Becerra
Randall K. Bennett
Hans T. Boom
Shayne M. Bowen
Mark A. Bragg
Matthew L. Carpenter
Yoon Hwan Choi
Craig C. Christensen
Weatherford T. Clayton
Valeri V. Cordón
Joaquin E. Costa
LeGrand R. Curtis jr
Massimo De Feo
Benjamín De Hoyos
Sean Douglas
Edward Dube
Kevin R. Duncan
Michael A. Dunn
Mark D. Eddy
Randy D. Funk
Eduardo Gavarret
Jack N. Gerard
Clark G. Gilbert
Ricardo P. Giménez
Patricio M. Giuffra
Taylor G. Godoy
Christoffel Golden
Walter F. González
Brook P. Hales
Kevin S. Hamilton
Allen D. Haynie
Mathias Held
Matthew S. Holland
David P. Homer
William K. Jackson
Jeremy R. Jaggi
Kelly R. Johnson
Peter M. Johnson
Larry S. Kacher
Jörg Klebingat
Joni L. Koch
Erich W. Kopischke
Alfred Kyungu
Hugo E. Martinez
James W. McConkie III
John A. McCune
Kyle S. McKay
Alvin F. Meredith III
Peter F. Meurs
Hugo Montoya
Isaac K. Morrison
Thierry K. Mutombo
Marcus B. Nash
K. Brett Nattress
S. Gifford Nielsen
Adrián Ochoa
Adeyinka A. Ojediran
Ryan K. Olsen
Adilson de Paula Parrella
Kevin W. Pearson
Anthony D. Perkins
Paul B. Pieper
John C. Pingree jr
Rafael E. Pino
James R. Rasband
Carlos G. Revillo jr
Michael T. Ringwood
Lynn G. Robbins
Gary B. Sabin
Ciro Schmeil
Jonathan S. Schmitt
Evan A. Schmutz
Vaiangina Sikahema
Denelson Silva
Joseph W. Sitati
Vern P. Stanfill
Benjamin M. Z. Tai
Brian K. Taylor
Michael John U. Teh
Juan A. Uceda
Arnulfo Valenzuela
Moisés Villanueva
Juan Pablo Villar
Takashi Wada
Taniela B. Wakolo
Alan R. Walker
Scott D. Whiting
Chi Hong (Sam) Wong
Kazuhiko Yamashita
Jorge F. Zeballos

GENERALÄMBETSMÄN

HJÄLPFÖRENINGEN

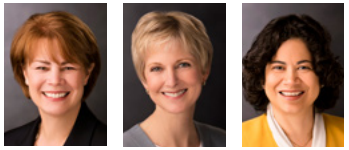

Sharon Eubank
första rådgivare

Jean B. Bingham
president

Reyna I. Aburto
andra rådgivare

SÖNDAGSSKOLAN

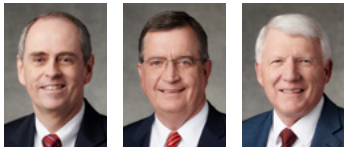

Milton Camargo
förste rådgivare

Mark L. Pace
president

Jan E. Newman
andre rådgivare

UNGA KVINNOR

Michelle D. Craig
första rådgivare

Bonnie H. Cordon
president

Rebecca L. Craven
andra rådgivare

UNGA MÄN

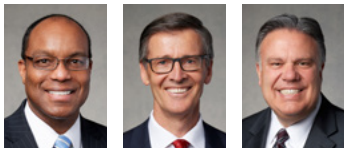

Ahmad S. Corbitt
förste rådgivare

Steven J. Lund
president

Bradley R. Wilcox
andre rådgivare

PRIMÄR

Susan H. Porter
första rådgivare

Camille N. Johnson
President

Amy A. Wright
andra rådgivare

USA.

Ända sedan Gud utsåg profeter har de fått myndighet att tala å hans vägnar. Men de förkunnar inte påhittade lärosatser ”efter eget tycke”[13] eller undervisar om det som inte har uppenbarats. Tänk på orden från den gammaltestamentlige profeten Bileam, som erbjöds en muta för att förbanna israeliterna för att gynna Moab. Bileam sa: ”Även om [Moabs kung] skulle ge mig så mycket silver och guld som hans palats rymmer, kan jag inte överträda Herren min Guds befallning, vare sig i smått eller stort.”[14] Profeter i de sista dagarna är begränsade på samma sätt. Att kräva uppenbarelse från Gud är både arrogant och improduktivt. I stället väntar vi på att Herren och hans tidsplan ska uppenbara hans sanningar genom de medel som han har fastställt.[15]

Den tredje sanningen i det inledande stycket i Unga kvinnors tema är att vi har ”gudomliga egenskaper”, en gudomlig natur. Det här är en inneboende del av vilka vi är. Den är andligt ”genetisk”, nedärvd från våra himmelska föräldrar[16] och kräver ingen ansträngning från vår sida. Det här är vår viktigaste identitet, oavsett hur vi annars väljer att identifiera oss. Att förstå denna djupa sanning är viktigt för alla, men särskilt för personer som tillhör grupper som historiskt sett har marginaliserats, förtryckts eller underkuvats. Kom ihåg att din allra viktigaste identitet är din gudomliga natur som ett Guds barn.

Den fjärde sanningen är att vi har ”en evig bestämmelse”. En sådan bestämmelse kommer inte att tvingas på oss. Efter döden får vi det som vi har kvalificerat oss för och får ”njuta [endast] av det som [vi] är villiga att ta emot”[17]. Med insikt om att vår eviga bestämmelse är beroende av våra val. Det krävs att vi ingår och håller heliga förbund. Den här förbundsstigen är vägen vi kommer till Kristus på och är grundad på absolut sanning och evig, oföränderlig lag. Vi kan inte skapa vår egen väg och förvänta oss Guds utlovade resultat. Att förvänta sig hans välsignelser utan att följa de eviga lagar som de är baserade på[18] är felaktigt, liksom att tro att vi kan röra vid en varm spis och ”bestämma oss för” att inte bli brända.

Ni kanske känner till att jag brukade behandla patienter med hjärtsvikt. De uppnådde bäst resultat genom att följa etablerade, evidensbaserade behandlingsplaner. Trots att de visste detta, försökte vissa patienter att förhandla sig till en annan behandlingsplan. De sa: ”Jag vill inte äta så många mediciner” eller ”Jag vill inte komma på så många uppföljningskontroller.” Naturligtvis var patienterna fria att fatta sina egna beslut, men om de avvek från de optimala behandlingsplanerna fick de sämre resultat. Patienter med hjärtsvikt kan inte välja ett sämre förfaringssätt och sedan skylla sämre resultat på sin kardiolog.

Detsamma gäller oss. Vår himmelske Faders föreskrivna väg leder till de bästa eviga resultaten. Vi är fria att välja, men vi kan inte välja konsekvenserna av att inte följa den uppenbarade vägen.[19] Herren har sagt: ”Den eller det som bryter en lag och inte rättar sig efter lagen, utan försöker vara sin egen lag … kan inte heliggöras genom lag, inte heller genom barmhärtighet, rättvisa eller dom.”[20] Vi kan inte avvika från vår himmelske Faders väg och sedan skylla sämre resultat på honom.

I det andra stycket i Unga kvinnors tema står det: ”Som lärjunge till Jesus Kristus strävar jag efter att bli som han. Jag söker och handlar efter personlig uppenbarelse och tjänar andra i hans heliga namn.” Vi kan utveckla ett vittnesbörd om Jesus Kristus genom att handla i tro.[21] Vi kan göra anspråk på den andliga gåvan ”att veta att Jesus Kristus är Guds Son, och att han blev korsfäst för världens synder”. Eller så kan vi få gåvan att tro på orden från dem som vet,[22] tills vi själva vet. Vi kan följa Frälsarens undervisning och hjälpa andra att komma till honom. På det här sättet deltar vi med honom i hans verk.[23]

Unga kvinnors tema fortsätter: ”Jag ska stå som vittne om Gud alltid och i allting och överallt.” Alla medlemmar i kyrkan behövs som vittnen om Gud,[24] även om apostlarna och de sjuttio har fått i uppdrag att vara särskilda vittnen om Kristi namn.[25]

Föreställ er en hockeymatch där bara målvakten skyddar målet. Utan hjälp från de andra lagspelarna kan målvakten inte försvara målet tillräckligt och laget kommer alltid att förlora. På samma sätt behövs alla i Herrens lag.[26]

Sista stycket i Unga kvinnors tema börjar med ”I min strävan efter upphöjelse värdesätter jag omvändelsens gåva och försöker förbättra mig varje dag”. Tack vare Frälsarens försoningsoffer kan vi omvända oss, lära oss av våra misstag och inte bli fördömda genom dem. President Russell M. Nelson lärde: ”Alltför många ser på omvändelse som ett straff. … Men denna känsla av att bli straffad framkallas av Satan. Han försöker hindra oss från att vända oss till Jesus Kristus, som står med öppna armar med hopp om och villighet att hela, förlåta, rena, stärka, förädla och helga oss.”[27]

När vi uppriktigt omvänder oss blir inga andliga ärr kvar, oavsett vad vi har gjort, hur allvarligt det var eller hur många gånger vi upprepade det.[28] Så ofta som vi omvänder oss och med ärligt uppsåt söker få förlåtelse, kan vi bli förlåtna.[29] Vilken enastående gåva från vår Frälsare Jesus Kristus![30] Den Helige Anden kan försäkra oss om att vi har fått förlåtelse. När vi känner glädje och frid[31] utplånas skuldkänslor[32] och vi plågas inte längre av vår synd[33].

Men även efter uppriktig omvändelse kan vi snubbla. Att snubbla innebär inte att omvändelsen var otillräcklig, utan kan helt enkelt återspegla mänsklig svaghet. Det känns trösterikt att veta att ”Herren ser annorlunda på svagheter än han [ser] på uppror”. Vi bör inte tvivla på Frälsarens förmåga att hjälpa oss med våra svagheter, eftersom ”Herren alltid [talar] om svagheter med barmhärtighet”[34].

Unga kvinnors tema slutar så här: ”Med tro ska jag stärka mitt hem och min familj, ingå och hålla heliga förbund och ta emot templets förrättningar och välsignelser.” Att stärka hemmet och familjen kan innebära att man smider den första länken i en kedja av trofasthet, för vidare ett arv av tro eller återställer det.[35] Oavsett vilket, kommer styrkan genom tro på Jesus Kristus och genom att ingå heliga förbund.

I templet lär vi oss vilka vi är och var vi har varit. Den romerske filosofen Cicero sa: ”Att inte ha kunskap om vad som hände innan du föddes är att dömas till att leva som ett barn.”[36] Han syftade naturligtvis på sekulär historia, men hans klarsynta iakttagelse kan breddas. Vi lever för evigt som barn om vi inte känner till det eviga perspektiv som vi får i templet. Där växer vi upp i Herren, förlänas den Helige Andens fullhet[37] och blir mer fullständigt hängivna som Frälsarens lärjungar.[38] När vi håller våra förbund tar vi emot Guds kraft i våra liv.[39]

Jag inbjuder dig att sätta Jesus Kristus i centrum i ditt liv och komma ihåg de grundläggande sanningarna i Unga kvinnors tema. Om du är villig så kommer den Helige Anden att vägleda dig. Vår himmelske Fader vill att du ska bli hans arvinge och ta emot allt som han har.[40] Han kan inte erbjuda dig mer. Han kan inte lova dig mer. Han älskar dig mer än du vet, och vill att du ska vara lycklig i det här livet och i nästa liv. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Chile.

SLUTNOTER

1. Se Bonnie H. Cordon, ”Älskade döttrar”, *Liahona*, nov. 2019, s. 67; ”Unga kvinnors tema”, JesuKristiKyrka.org.
2. Se även ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, JesuKristiKyrka.org.
3. Se Romarbrevet 8:35, 38–39.
4. Se Galaterbrevet 5:22.
5. Richard G. Scott, ”Att få andlig vägledning”, *Liahona*, nov. 2009, s. 8. Jalapeñon är en medelstor chilipeppar av arten *Capsicum annuum*.
6. Se Mosiah 2:36.
7. Se Gospel Topics, ”Heavenly Parents”, topics.ChurchofJesusChrist.org.
8. Se Dallin H. Oaks, ”Avfall och återställelse”, *Nordstjärnan*, juli 1995, s. 88; se även Läran och förbunden 131:1–4; 132:19. Kvinnor och män kan inte upphöjas utan varandra.
9. Se Gospel Topics, ”Heavenly Parents”, (topics.ChurchofJesusChrist.org). En annan resurs som ger information om ämnet är Uppsatser om evangelieämnen: ”Moder i himlen” (JesuKristiKyrka.org).
10. Även uppriktiga frågor om delvis uppenbarade eller ej uppenbarade

Madagaskar.

sanningar kan få oss att rikta våra blickar ”bortom målet” (Jakob 4:14). Vi behöver framför allt ha en ”fullkomlig förtröstan på hans förtjänster som är mäktig att frälsa” (2 Nephi 31:19), på Jesus Kristus. Att känna behovet av något mer än det som Jesus Kristus erbjuder förminskar omfattningen och kraften av hans obegränsade försoning. När vi gör det vänder vi oss bort från den yttersta ”källan till vilken [vi bör] se för att få förlåtelse för [våra] synder” (2 Nephi 25:26).

11. 3 Nephi 18:19.
12. Se till exempel Russell M. Nelson, ”Lärdomar från Herrens bön”, *Liahona*, maj 2009, s. 47.
13. 4 Moseboken 16:28.
14. 4 Moseboken 22:18.
15. Se Läran och förbunden 28:2–7.
16. Se Gospel Topics, ”Heavenly Parents”.
17. Läran och förbunden 88:32.
18. Se Läran och förbunden 130:20–21.
19. Se 2 Nephi 2:5, 16, 26–27.
20. Läran och förbunden 88:35.
21. Se Russell M. Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, *Liahona*, maj 2021, s. 101–104.
22. Se Läran och förbunden 46:13–14.
23. Se *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 4.1, JesuKristiKyrka.org.
24. Se Mosiah 18:9.
25. Se Läran och förbunden 27:12; 107:23, 25; 124:138–39.
26. Ingen måste göra allt, men alla som är villiga kan göra något. Dessutom kan Gud göra de villiga dugliga, men han kan inte eller kommer inte att göra de dugliga villiga.
27. Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 67.
28. Joseph Smith lärde: ”Det finns aldrig en tid när anden är för gammal för att vända sig till Gud. Alla är inom räckhåll för förlåtande barmhärtighet … Denna lära tycks underbar eftersom den visar den stora gudomliga barmhärtigheten och välviljan i omfattningen av planen för människornas frälsning. Denna härliga sanning är väl ägnad att öka förståndet och hålla själen vid gott mod vid oro, svårigheter och betryck” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 466). Se även Boyd K. Packer, ”Lycksalighetsplanen”, *Liahona*, maj 2015, s. 28.
29. Se Mosiah 26:29–30; Moroni 6:18; Läran och förbunden 58:42–43.
30. Se Moroni 7:27–28. Anmärkningsvärt nog är vår domare också vår förespråkare.
31. Se Mosiah 4:3.
32. Se Enos 1:6.
33. Se Alma 36:19.
34. Richard G. Scott, ”Personlig styrka genom Jesu Kristi försoning”, *Liahona*, nov. 2013, s. 83. Att medvetet planera att synda med en förhärdad avsikt att sedan omvända sig – med andra ord planerad omvändelse – är avskyvärt i Herrens ögon. De som gör detta ”korsfäster Guds Son på nytt” (se Hebreerbrevet 6:4–6). Ta följande varning i beaktande: ”För om vi fortsätter att synda med vett och vilja efter att ha fått kunskap om sanningen, då finns det inte längre något offer för synderna, utan bara en fruktansvärd väntan på domen och en rasande eld” (Hebreerbrevet 10:26–27).
35. Se Jesaja 58:12–14.
36. Marcus Tullius Cicero, *Orator*, trans. H. M. Hubbell, kap. 34, del 120; i *Cicero* (1971), 5:395.
37. Se Läran och förbunden 109:15.
38. Se Läran och förbunden 109:22.
39. Se Läran och förbunden 84:19–20.
40. Se Läran och förbunden 84:36–38.

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kvorum

Vårt förhållande till Gud

Oavsett vad vår jordiska upplevelse kan medföra, kan vi lita på Gud och finna glädje i honom.

Liksom Job i Gamla testamentet finns det de som i tider av lidanden kan känna att Gud har övergett dem. Eftersom vi vet att Gud har makt att hindra eller ta bort alla svårigheter kan vi frestas att klaga om han inte gör det, kanske genom att fråga: ”Om Gud inte beviljar mig den hjälp jag ber om, hur kan jag då ha tro på honom?” Vid ett tillfälle under sina intensiva svårigheter, sa den rättfärdige Job:

”Ni [ska] då veta att det är Gud som har gjort mig orätt, fångat mig i sitt nät.

Jag klagar över våldet mot mig men får inget svar. Jag ropar men får ingen rättvisa.”[1]

I sitt svar till Job begärde Gud att få veta: ”Dömer du mig skyldig för att själv stå rättfärdig?”[2] Eller med andra ord: ”Tänker du ifrågasätta min rättvisa? Tänker du fördöma mig, för att rättfärdiga dig själv?”[3] Jehova ger Job en kraftfull påminnelse om sin allsmäktighet och sitt allvetande, och i djupaste ödmjukhet medger Job att han inte besitter något som är i närheten av Guds kunskap, kraft och rättfärdighet och att han inte kan döma Gud.

”Jag vet att du kan göra allt” sa han, ”inget du beslutar är omöjligt för dig. …

Jag ordade om det jag inte begrep, om det som var för underbart för mig. …

Därför tar jag tillbaka det och ångrar mig i stoft och aska.”[4]

Slutligen fick Job förmånen att se Herren, och ”Herren välsignade slutet av Jobs liv mer än dess början”.[5]

Det är verkligen dåraktigt av oss att med vår jordiska kortsynthet tro oss kunna döma Gud, att till exempel tänka: “Jag är inte lycklig, så Gud måste göra något fel.” För oss, sina jordiska barn i en fallen värld som vet så lite om det förgångna, nuet och framtiden, förkunnar han: ”Alla ting är närvarande för mig, för jag känner dem alla.”[6] I sin visdom varnar Jakob oss: ”Försök därför inte ge Herren råd, utan ta emot råd ur hans hand. För se, ni vet ju själva att han råder med visdom och med rättvisa och med stor barmhärtighet över alla sina verk.”[7]

Det finns de som felaktigt tror att Guds löften innebär att lydnad mot honom ger en specifik avkastning enligt en fastställd matris. De tänker kanske: ”Om jag flitigt utför en heltidsmission kommer Gud att välsigna mig med ett lyckligt äktenskap och barn” eller ”om jag avstår från skolarbete på sabbaten kommer Gud att välsigna mig med bra betyg” eller ”om jag betalar tionde kommer Gud att välsigna mig med det där jobbet jag vill ha.” Om livet inte blir precis på det sättet eller följer den förväntade tidtabellen kan de känna sig svikna av Gud. Men saker och ting är inte så mekaniska i den gudomliga förvaltningen. Vi bör inte tänka på Guds plan som en kosmisk varuautomat där vi 1) väljer önskad välsignelse, 2) stoppar in den summa av goda gärningar som krävs, och 3) varan genast levereras.[8]

Gud håller verkligen sina förbund och löften till var och en av oss. Det behöver vi inte oroa oss för.[9] Jesus Kristus – som steg ner under allt och sedan steg upp i höjden[10] och som har all makt i himlen och på jorden[11] – ser med sin försoningsmakt till att Gud kan och kommer att uppfylla sina löften. Det är väsentligt att vi hedrar och lyder hans lagar, men alla löften som baseras på lydnad mot en lag[12] är inte utformade, framtagna och tidsinställda efter våra förväntningar. Vi gör vårt bästa men måste överlämna handhavandet av välsignelser, både andliga och timliga, åt honom.

President Brigham Young förklarade att hans tro inte var byggd på vissa resultat eller välsignelser utan på hans vittnesbörd om och förhållande till Jesus Kristus. Han sa: ”Min tro vilar inte på Herrens gärningar

Brasilien.

Kenya.

på havets öar, på att han tog folket hit, … inte heller på de förmåner han förlänar det här folket eller det där folket, inte heller på om vi blir välsignade eller inte blir välsignade, utan *min tro vilar på Herren Jesus Kristus, och min kunskap har jag mottagit från honom*."[13]

Vår omvändelse och lydnad, vårt tjänande och våra uppoffringar har betydelse. Vi vill vara bland dem som Ether beskriver som "alltid rika på goda gärningar"[14]. Men det handlar inte så mycket om någon sorts poängräkning i celestiala bokföringsböcker. De här sakerna betyder något eftersom de engagerar oss i Guds verk och är medlen genom vilka vi samverkar med honom i vår egen förvandling från en naturlig människa till en helig.[15] Det som vår himmelske Fader erbjuder oss är sig själv och sin Son, en nära och varaktig relation med dem genom hans Son Jesu Kristi, vår Förlossares, nåd och medling.

Vi är Guds barn, avskilda till odödlighet och evigt liv. Vår bestämmelse är att vara hans arvingar, "Kristi medarvingar"[16]. Vår Fader är villig att vägleda oss var och en längs sin förbundsstig med steg som är anpassade för våra individuella behov och skräddarsydda för hans plan för vår slutgiltiga lycka med honom. Vi kan förvänta oss en växande tillit och tro på Fadern och Sonen, en tilltagande förnimmelse av deras kärlek och den Helige Andens ständiga tröst och vägledning.

Men ändå kan den här stigen inte vara lätt för någon av oss. Det behövs alltför mycket luttring för att den ska vara lätt. Jesus sa:

"Jag är den sanna vinstocken, och min Far är vinodlaren.

Varje gren i mig som inte bär frukt tar [Fadern] bort, och varje gren som bär frukt rensar han så att den bär mer frukt."[17]

Processen av gudaledd luttring och rening blir av nödvändighet outhärdligt smärtsam och plågsam ibland. För att använda Paulus uttryck är vi "Kristi medarvingar, *lika visst som vi lider med honom* för att också förhärligas med honom".[18]

Så, bli i denna luttringens ugn inte arg på Gud, utan kom i stället närmare Gud. Anropa Fadern i Sonens namn. Vandra med dem i Anden, dag för dag. Låt dem undan för undan visa att de är dig trogna. Lär känna dem och dig själv på djupet.[19] Låt Gud råda.[20] Frälsaren försäkrar oss:

"Lyssna till honom som är förespråkaren hos Fadern, han som för er talan inför honom,

och säger: 'Fader, se hans lidanden och död som inte begick någon synd, i vilken du fann gott behag. Se din Sons blod som blev utgjutet, blodet från honom som du utgav för att du själv skulle kunna förhärligas.

Fader, skona därför dessa mina bröder [och mina systrar] som tror på mitt namn, så att de kan komma till mig och få evigt liv.'"[21]

Tänk på några exempel på trofasta män och kvinnor som litade på Gud, övertygade om att hans utlovade välsignelser skulle ges dem i livet eller i döden. Deras tro baserades inte på vad Gud gjorde eller inte gjorde i vissa omständigheter eller ett visst ögonblick, utan på att de kände honom som sin välvillige Fader och Jesus Kristus som sin trofaste Återlösare.

När Abraham just skulle offras av Elkenahs egyptiske präst, ropade han till Gud om att bli räddad, och Gud räddade honom.[22] Abraham överlevde och blev de trofastas fader, genom vars avkomlingar jordens alla släkter skulle bli välsignade.[23] Tidigare hade samme Elkenahs präst på just detta altare offrat tre jungfrur som "för sin dygds skull … vägrade falla ner och tillbe gudar av trä eller sten"[24]. De dog där som martyrer.

Josef, som såldes som slav som tonåring av sina egna bröder, vände sig i sin vånda till Gud. Gradvis fick han en framstående ställning i sin herres hus i Egypten, men sedan

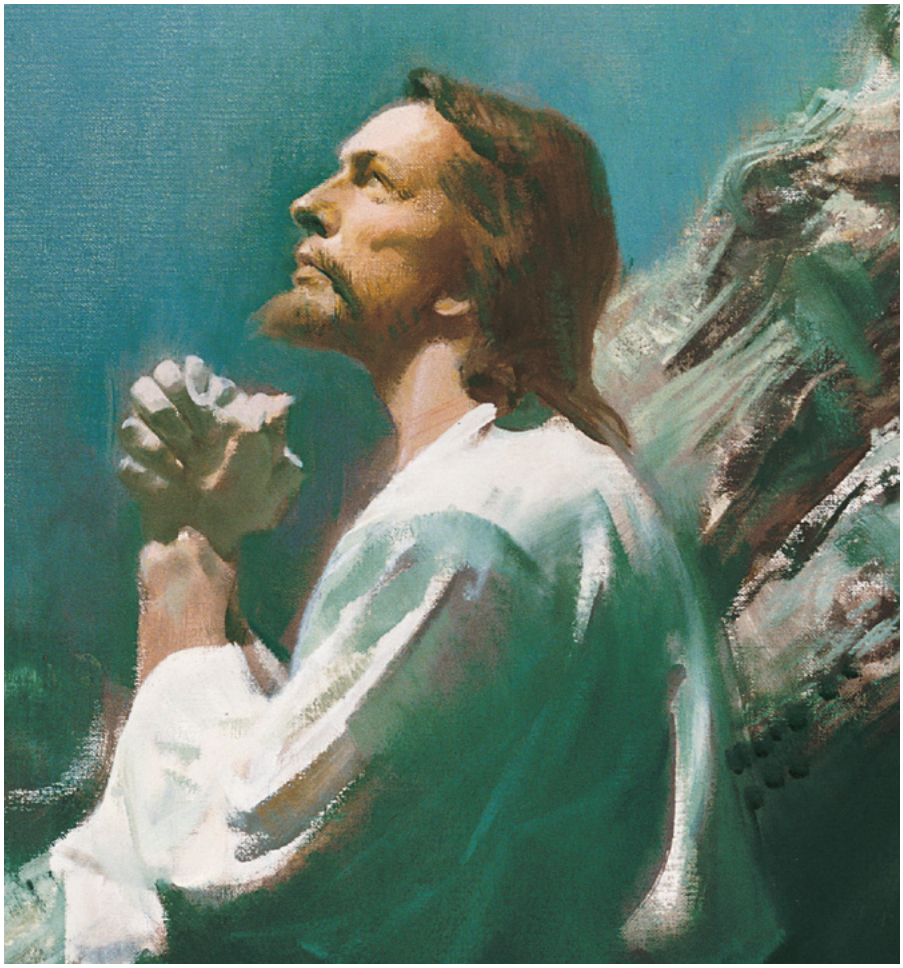

DETALJ FRÅN *KRISTUS I GETESEMANE*, AV HARRY ANDERSON

rycktes alla dessa framsteg bort på grund av Potifars hustrus falska anklagelser. Josef kunde ha tänkt: Så, fängelse var tacken för att jag lydde kyskhetslagen! I stället fortsatte han att vända sig till Gud och hade framgång även i fängelset. Josef blev återigen grymt besviken när fången han blev vän med, trots sitt löfte till Josef, helt glömde bort honom efter att ha återställts till sin position vid faraos hov. Som ni vet ingrep Herren så småningom för att sätta Josef i den högsta positionen av förtroende och makt närmast farao, vilket gjorde det möjligt för Josef att rädda Israels hus. Nog kunde Josef vittna om att ”allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud”.[25]

Abinadi var fast besluten att uppfylla sitt gudomliga uppdrag. ”Jag avslutar mitt budskap”, sa han, ”och sedan gör det ingenting [vad som händer mig] om jag bara blir frälst.”[26] Han besparades inte martyrdöden, men blev förvisso frälst i Guds rike, och hans dyrbaraste konvertit, Alma, ändrade kursen av nephiternas historia fram till Kristi ankomst.

Alma och Amulek befriades från fängelset i Ammonihah som svar på sin bön, och deras förföljare dödades.[27] Men tidigare hade samma förföljare kastat troende kvinnor och deras barn i en rasande eld. Alma, som bevittnade den fasansfulla scenen i vånda, hölls tillbaka av Anden för att inte utöva Guds kraft att ”rädda dem från lågorna”[28] så att de kunde tas upp till Gud i härlighet[29].

Profeten Joseph Smith försmäktade i fängelset i Liberty i Missouri, alltför maktlös för att hjälpa de heliga som plundrades och drevs från sina hem i den bittert kalla vintern. ”O Gud, var är du?” ropade Joseph. ”Hur länge ska din hand hållas tillbaka?”[30] Som svar lovade Herren: ”Dina motgångar och dina lidanden ska endast vara ett ögonblick, och därefter ska Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden. … Du är ännu inte som Job.”[31]

I slutändan kunde Joseph förkunna med Job: ”Se, [Gud] får döda mig, jag hoppas ändå på honom.”[32]

Äldste Brook P. Hales berättade om syster Patricia Parkinson, som föddes med normal syn men hade blivit blind vid elva års ålder.

Äldste Hales berättade: ”Jag har känt Pat i många år och berättade nyligen för henne att jag beundrade det faktum att hon alltid är positiv och glad. Hon svarade: ’Men du har inte varit hemma tillsammans med mig, eller hur? Jag har mina stunder. Jag har haft ganska svåra slängar av depression, och jag har gråtit mycket.’ Men hon tillade: ’Från den tid när jag började förlora min syn – det var märkligt, men jag visste att min himmelske Fader och Frälsaren var med min familj och mig. … Till dem som frågar mig om jag är arg för att jag är blind svarar jag: ’Vem skulle jag vara arg på? Min himmelske Fader är med mig i det här. Jag är inte ensam. Han är med mig hela tiden.’”[33]

I slutändan är det välsignelsen av ett nära och varaktigt förhållande till Fadern och Sonen som vi eftersträvar. Det gör all skillnad i världen och är för evigt värt priset. Vi ska med Paulus vittna om ”att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår”[34]. Jag vittnar om att oavsett vad vår jordiska upplevelse kan komma att medföra, kan vi lita på Gud och finna glädje i honom.

”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.

Räkna med honom på alla dina vägar, så ska han jämna dina stigar.”[35]

I Jesu Kristi namn, amen. ■

Amy A. Wright
andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

Kristus helar det som är trasigt

Han kan läka trasiga relationer till Gud, trasiga relationer till andra och trasiga delar av oss själva.

För några år sedan, vid en familjesammankomst, frågade min dåvarande åttaårige brorson William vår äldste son Briton om han ville spela boll med honom. Briton svarade entusiastiskt: ”Ja! Det vill jag gärna!” När de hade spelat ganska länge tappade Briton kontrollen över bollen och råkade ha sönder en av sina morföräldrars antika krukor.

Briton kände sig hemsk. När han började plocka upp de trasiga bitarna, gick William fram till sin kusin och klappade honom kärleksfullt på ryggen. Sedan sa han tröstande: ”Oroa dig inte, Briton. Jag hade sönder något hemma hos mormor och morfar en gång och mormor lade armen om mig och sa: ’Det är okej, William. Du är bara fem år.’”

Madagaskar.

SLUTNOTER

1. Job 19:6–7 (nuBibeln).
2. Job 40:3.
3. Se Job 40:3 (nuBibeln).
4. Job 42:2–3, 6.
5. Job 42:12.
6. Mose 1:6; se även Läran och förbunden 38:2.
7. Jakob 4:10.
8. Kung Benjamin lärde att allt Gud kräver av oss är att vi håller hans bud, ”för om ni gör det välsignar han er omedelbart” (se Mosiah 2:22, 24). Men det innebär inte att alla välsignelser kommer snabbt. Guds välsignelser är omedelbara i den bemärkelsen att hans bud medför egna belöningar. Det innebär också att lydnad till hans bud ger oss välsignelsen att leva i hans närhet genom att ha hans Helige Ande hos oss (se Alma 36:30).
9. Se Läran och förbunden 82:10.
10. Se Läran och förbunden 88:6.
11. Se Matteus 28:18.
12. Se Läran och förbunden 130:20–21.
13. Brigham Young, ”Instructions”, *Deseret News*, 21 nov. 1855, s. 290; betoning tillagd.
14. Ether 12:4.
15. Se Mosiah 3:19; se även Dallin H. Oaks, ”Uppmaningen att bli något”, *Liahona*, jan. 2001, s. 40.
16. Romarbrevet 8:17.
17. Johannes 15:1–2.
18. Romarbrevet 8:17; betoning tillagd.
19. Se 1 Korintierbrevet 13:12.
20. Se Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, *Liahona*, nov. 2020, s. 92–95.
21. Läran och förbunden 45:3–5; betoning tillagd.
22. Se Abraham 1:7, 15, 20.
23. Se Abraham 2:11.
24. Abraham 1:11.
25. Romarbrevet 8:28.
26. Mosiah 13:9.
27. Se Alma 14:23–28.
28. Alma 14:10.
29. Alma 14:11: ”Anden hindrar mig att sträcka ut min hand. För se, Herren tar dem upp till sig i härlighet, och han tillåter dem att göra detta, eller att folket gör detta mot dem i enlighet med sina hjärtans hårdhet, för att de domar som han i sin vrede ska avkunna mot dem må bli rättvisa. Och de oskyldigas blod ska stå som ett vittnesbörd emot dem, ja, och ropa mäktigt emot dem på den yttersta dagen.”
30. Läran och förbunden 121:1–2.
31. Läran och förbunden 121:7–8, 10.
32. Job 13:15, se fotnot.
33. Brook P. Hales, “Bönesvar”, *Liahona*, maj 2019, s. 14.
34. Romarbrevet 8:18.
35. Ordspråksboken 3:5–6.

På vilket Briton svarade: ”Men William, jag är 23!”

Vi kan lära oss mycket av skrifterna om hur vår Frälsare Jesus Kristus hjälper oss att framgångsrikt navigera i det som är trasigt i våra liv, oavsett hur gamla vi är. Han kan läka trasiga relationer till Gud, trasiga relationer till andra och trasiga delar av oss själva.

Trasiga relationer till Gud

Medan Frälsaren undervisade i templet fördes en kvinna till honom av de skriftlärda och fariseerna. Vi känner inte till hela hennes berättelse, bara att hon ”greps när hon begick äktenskapsbrott”[1]. Skrifterna ger ofta bara en liten del av någons liv, och baserat på den delen tenderar vi ibland att upphöja eller fördöma. Ingens liv kan förstås utifrån ett enda storslaget ögonblick eller en enda beklagansvärd offentlig besvikelse. Syftet med de här redogörelserna i skrifterna är att hjälpa oss förstå att Jesus Kristus var svaret då, och han är svaret nu. Han känner till vår fullständiga berättelse och vet exakt vad vi genomlider, liksom vilka våra förmågor och sårbarheter är.

Kristi svar till denna dyrbara Guds dotter var: ”Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda nu inte mer!”[2] Ett annat sätt att säga ”gå och synda inte mer” kan vara ”gå vidare och förändras”. Frälsaren uppmanade henne att omvända sig: att förändra sitt beteende, sitt sällskap, hur hon kände för sig själv, sitt hjärta.

Tack vare Kristus kan vårt beslut att ”gå vidare och förändras” också göra det möjligt för oss att ”gå vidare och helas”, för han är källan som helar allt som är trasigt i våra liv. Som den store Medlaren och förespråkaren hos Fadern helgar och återställer Kristus trasiga relationer – viktigast av allt, vår relation till Gud.

Joseph Smiths översättning klargör att kvinnan *följde* Frälsarens råd och förändrade sitt liv, och att hon prisade Gud från den stunden och trodde på hans namn.[3] Det är olyckligt att vi inte känner till hennes namn eller andra detaljer om hennes liv efter detta ögonblick, för det skulle ha krävt stor beslutsamhet, ödmjukhet och tro på Jesus Kristus för att hon skulle omvända sig och förändras. Vad vi vet är att hon var en kvinna som ”trodde på hans namn” med insikten om att hon inte var utom räckhåll för hans oändliga och eviga offer.

Trasiga relationer till andra

I Lukas kapitel 15 läser vi en liknelse om en man som hade två söner. Den yngre sonen bad sin far om sitt arv, reste till ett avlägset land och slösade bort sina ägodelar med ett utsvävande liv.[4]

”När han hade gjort slut på allt, drabbades det landet av en svår svält och han började lida nöd.

Då gick han bort och tog tjänst hos en av landets medborgare, som skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin.

Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen gav honom något.

Då kom han till besinning och sade: Hur många arbetare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl!

Jag vill stå upp och gå hem till min far och säga till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig.

Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få bli som en av dina arbetare.

Och han stod upp och gick till sin far. Medan han ännu var långt borta, fick hans far se honom och förbarmade sig över honom. Fadern skyndade fram, omfamnade honom och kysste honom.”[5]

Det faktum att fadern skyndade fram till sin son, tror jag, är betydelsefullt. Den personliga smärta som sonen hade åsamkat sin far var säkert djup och intensiv. På samma sätt kan fadern ha varit uppriktigt generad över sin sons handlingar.

Så varför väntade inte fadern på att hans son skulle be om ursäkt? Varför väntade han inte på gottgörelse och förlikning innan han erbjöd förlåtelse och kärlek? Det är något som jag ofta har begrundat.

Herren lär oss att det är ett universellt bud att förlåta andra: ”Jag, Herren, förlåter den jag vill förlåta, men av er krävs det att ni förlåter alla människor.”[6] Att ge förlåtelse kan kräva oerhört mod och ödmjukhet. Det kan också ta tid. Det kräver att vi sätter vår tro och tillit till Herren när vi tar ansvar för vårt hjärtas tillstånd. Här ligger betydelsen av och kraften i vår handlingsfrihet.

Med skildringen av denne far i liknelsen om den förlorade sonen, betonade Frälsaren att förlåtelse är en av de ädlaste gåvorna som vi kan ge varandra och särskilt *oss själva*. Att befria våra hjärtan genom förlåtelse är inte alltid lätt, men genom

Jesu Kristi möjliggörande kraft är det möjligt.

Trasiga delar av oss själva

I Apostlagärningarna kapitel 3 lär vi oss om en man som föddes lam och som ”varje dag sattes … vid den tempelport som kallas Sköna porten för att tigga av dem som gick in i templet”[7].

Den lame tiggaren var över 40 år gammal[8] och hade tillbringat hela sitt liv i ett till synes oändligt tillstånd av brist och väntan, för han var beroende av andras generositet.

En dag såg han när ”Petrus och Johannes skulle gå in i templet [och] bad … om en gåva.

Då fäste de blicken på honom, och Petrus sade: ’Se på oss!’

Mannen såg uppmärksamt på dem och väntade sig att få något.

Men Petrus sade: ’Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I Jesu Kristi nasaréns namn: res dig och gå!’

Han grep honom i högra handen och reste honom upp, och genast fick mannen styrka i fötter och vrister.

Han hoppade upp och stod upprätt. Sedan började han gå och följde med dem in i templet där han gick runt och hoppade och prisade Gud.”[9]

Ofta kan vi, liksom den lame tiggaren vid templets port, tålmodigt – eller ibland otåligt – vänta på Herren[10]. Vänta på att bli botade fysiskt eller känslomässigt. Vänta på svar som tränger in i den djupaste delen av vårt hjärta. Vänta på ett mirakel.

Att vänta på Herren kan vara en helig plats – en plats för polering och förfining där vi kan lära känna Frälsaren på ett djupt personligt sätt. Att vänta på Herren kan också vara en plats där vi ställer frågan ”O Gud, var är du?”[11] – en plats där andlig uthållighet kräver att vi utövar tro på Kristus genom att avsiktligt välja honom om och om igen. Jag känner till den här platsen, och jag förstår den här typen av väntan.

Jag tillbringade oräkneliga timmar på ett behandlingshem för cancer,

USA.

förenad i mitt lidande med många som längtade efter att bli botade. Vissa överlevde; andra gjorde det inte. Jag lärde mig på ett djupgående sätt att befrielse från våra prövningar skiljer sig åt för var och en av oss, och därför bör vårt fokus vara mindre på *hur* vi befrias och mer på Befriaren själv. Vår *betoning* bör alltid ligga på Jesus Kristus!

Att utöva tro på Kristus innebär att inte bara lita på Guds vilja utan också på hans tidsplan. För han vet exakt vad vi behöver och precis när vi behöver det. När vi underkastar oss Herrens vilja får vi till slut avsevärt mer än vad vi hade önskat.

Mina kära vänner, vi har alla något i våra liv som är trasigt som behöver lagas, fixas eller helas. När vi vänder oss till Frälsaren, när vi förenar våra hjärtan och sinnen med honom, när vi omvänder oss, kommer han till oss ”med läkedom i sina vingar”[12] och lägger kärleksfullt armarna om oss och säger: ”Det är okej. Du är bara 5 – eller 16, 23, 48, 64, 91. Vi kan fixa det här tillsammans!”

Jag vittnar om att det inte finns något trasigt i ert liv som är bortom Jesu Kristi läkande, återlösande och möjliggörande kraft. I hans heliga och helgade namn som är mäktig att hela, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Johannes 8:4.
2. Johannes 8:11.
3. Se Joseph Smiths översättning av Johannes 8:11 i kyrkans utgåva av Bibeln på engelska (John 8:11, fotnot *c*).
4. Se Lukas 15:11-13.
5. Lukas 15:14–20.
6. Läran och förbunden 64:10.
7. Apostlagärningarna 3:2.
8. Se Apostlagärningarna 4:22.
9. Apostlagärningarna 3:3–8.
10. Se Isaiah 40:31 i King James Version; se även Jesaja 40:31.
11. Läran och förbunden 121:1.
12. 2 Nephi 25:13.

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kvorum

Älska, dela med sig, inbjuda

När vi älskar, delar med oss och inbjuder deltar vi i det stora och underbara verk som förbereder jorden för dess Messias återkomst.

Föreställ er för en stund att ni står på ett berg i Galileen och bevittnar undret och härligheten i den återuppståndne Frälsarens besök hos sina lärjungar. Så förunderligt det skulle vara att själv få höra dessa ord som han talade till dem, hans högtidliga uppmaning: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.”[1] Dessa ord skulle säkerligen ge kraft till, inspirera och beröra var och en av oss, liksom de gjorde med apostlarna. De ägnade faktiskt resten av sina liv åt att göra just det.

Intressant nog var det inte bara apostlarna som tog till sig Jesu ord. Medlemmar i den tidiga kyrkan, från den nyaste till den mest erfarna, tog del av Frälsarens stora uppmaning, att

Costa Rica.

Bolivia.

dela evangeliets goda nyheter med människor de mötte och kände. Deras beslutsamhet att dela med sig av sina vittnesbörd om Jesus Kristus hjälpte hans nyligen grundade kyrka till omfattande tillväxt.[2]

Som Kristi lärjungar är vi också inbjudna att hörsamma denna uppmaning i dag, som om vi vore där på berget i Galileen när han först proklamerade den. Detta uppdrag påbörjades igen år 1830, när Joseph Smith avskilde sin bror Samuel som tidig missionär för Jesu Kristi Kyrka.[3] Sedan dess har över 1,5 miljoner missionärer rest över hela världen och undervisat alla nationer och döpt dem som tar emot det återställda evangeliets glada budskap.

Detta är vår lära. Vår innerliga önskan.

Från våra små barn till de äldsta ibland oss längtar vi efter stunden då vi kan hörsamma Frälsarens uppmaning och dela med oss av evangeliet till världens nationer. Jag är säker på att ni unga män och kvinnor uppfattade en liknande kraftingivande utmaning från vår profet i går när han uppmanade er att förbereda er för en heltidsmission, precis som Frälsaren gjorde med sina apostlar.

Som löpare vid startblocken väntar vi förväntansfullt på vår officiella inbjudan, komplett med profetens underskrift vilket tillkännager att loppet kan starta! Denna önskan är ädel och inspirerande, men låt oss dock begrunda den här frågan: Varför börjar vi inte *alla* nu?

Du kanske undrar: ”Hur kan jag vara missionär utan namnbricka?” Eller så säger vi till oss själva: Heltidsmissionärerna blir avskilda för att utföra det här arbetet. Jag vill hjälpa till men kanske senare när livet har lugnat ner sig lite.

Bröder och systrar, det är mycket enklare än så! Frälsarens stora uppmaning kan tack och lov utföras med enkla, lättförståeliga principer som vi alla har fått lära oss sedan barndomen: älska, dela med dig och inbjud.

Älska

Det första vi kan göra är att älska såsom Kristus gjorde.

Våra hjärtan är nedtyngda av människors lidande och de spänningar vi ser i världen i dessa tumultartade tider. Men vi kan också inspireras av det utgjutande av medkänsla och medmänsklighet som människor överallt har visat genom sina ansträngningar att nå ut till de marginaliserade – de som har fördrivits från sina hem, separerats från sina familjer eller upplevt andra former av sorg och förtvivlan.

Nyligen rapporterade nyhetskällor hur en grupp mödrar i Polen utifrån omsorg om desperata, flyende familjer lämnade fullt utrustade barnvagnar på en tågperrong i en prydlig rad, redo och väntande på de flyende mödrar och barn som skulle behöva dem vid gränsövergången när de klev av sitt tåg. Vår himmelske Fader ler säkerligen över osjälviska kärlekshandlingar som dessa, för när vi bär varandras bördor uppfyller vi ”Kristi lag”.[4]

Närhelst vi visar vår nästa kristuslik kärlek predikar vi evangeliet – även om vi inte säger ett enda ord.

Kärlek till andra är det talande uttrycket för det andra stora budet att älska vår nästa[5]; det visar den Helige Andens förädlingsprocess som pågår i våra egna själar. Genom att visa andra Kristi kärlek kan vi få dem som ser våra goda gärningar att ”prisa [vår] Far i himlen”.[6]

Vi gör detta utan att förvänta oss något i gengäld.

Vår förhoppning är naturligtvis att de ska ta emot vår kärlek och vårt budskap, men hur de reagerar ligger inte inom vår kontroll.

Men det har vi definitivt över vad vi gör och vilka vi är.

Genom kristuslik kärlek till andra predikar vi de härliga, livsomvälvande egenskaperna i Kristi evangelium,

och vi deltar verkligen i uppfyllandet av hans storslagna befallning.

Dela med dig

Det andra vi kan göra är att dela med oss.

Under de första månaderna av covid-19-pandemin kände broder Wisan från Thailand sig manad att dela med sig av de känslor och intryck han fick när han studerade Mormons bok på sitt konto på sociala medier. I ett av sina särskilt personliga inlägg delade han en berättelse om två missionärer i Mormons bok: Alma och Amulek.

Hans bror Winai blev, trots att han var fast rotad i sin religiösa övertygelse, rörd av inlägget och frågade helt oväntat: ”Kan jag få den boken på thai?”

Wisan ordnade klokt nog så att ett exemplar av Mormons bok levererades av två systermissionärer som började undervisa hans bror.

Wisan deltog i lektioner på nätet, och delade då med sig av sina känslor för Mormons bok. Winai lärde sig att be och studera i en anda av sanningssökande, att acceptera och omfamna sanningen. Inom några månader döptes Winai!

Wisan sa senare: ”Vi har ett ansvar att vara ett redskap i Guds händer, och vi måste alltid vara redo så att han kan utföra sitt verk på sitt eget sätt genom oss.” Deras familjemirakel skedde eftersom Wisan helt enkelt delade med sig av evangeliet på ett normalt och naturligt sätt.

Vi delar alla med oss av saker till andra. Vi gör det ofta. Vi berättar vilka filmer och vilken mat vi gillar, om roliga saker som vi ser, platser vi besöker, konst vi uppskattar och citat som inspirerar oss.

Hur kan vi enkelt lägga till saker i listan på sådant vi redan delar med oss av om det vi älskar med Jesu Kristi evangelium?

Äldste Dieter F. Uchtdorf förklarade: ”Om någon frågar hur helgen har varit, tveka då inte att berätta vad du upplevt i kyrkan. Berätta om de små barnen som stod framför församlingen och sjöng ivrigt om att de gärna vill likna Jesus. Prata om en grupp ungdomar som tog sig tid att hjälpa de äldre i vårdhem att sammanställa personliga historier.”[7]

Att dela med sig handlar inte om att ”sälja” evangeliet. Du behöver inte skriva en predikan eller rätta någons felaktiga uppfattningar.

När det gäller missionsarbete behöver inte Gud dig som sin polis, men han ber dig dock att dela med dig.

Genom att dela med oss av våra positiva evangelieupplevelser till andra deltar vi i uppfyllandet av Frälsarens stora uppmaning.

Inbjuda

Det tredje du kan göra är att inbjuda.

Syster Mayra är en ny medlem från Ecuador. Hennes glädje i evangeliet ökade dramatiskt direkt efter hennes dop eftersom hon bjöd in vänner och närstående genom sina konton på sociala medier. Många familjemedlemmar och vänner som såg hennes inlägg svarade med frågor. Mayra fick kontakt med dem och bjöd ofta hem dem till sig så att de kunde träffa missionärerna tillsammans.

Mayras föräldrar, syskon, moster, två kusiner och flera av hennes vänner döptes eftersom hon så modigt inbjöd dem att ”komma och se”, ”komma och hjälpa till” och ”komma och känna sig hemma”. Genom hennes normala och naturliga inbjudningar har över 20 personer tagit emot hennes inbjudan att döpas som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka. Detta skedde eftersom syster Mayra helt enkelt bjöd in andra att uppleva den glädje hon kände som medlem i kyrkan.

Det finns hundratals inbjudningar vi kan ge andra. Vi kan inbjuda andra att ”komma och se” ett sakramentsmöte, en församlingsaktivitet eller en video på internet som förklarar Jesu Kristi evangelium. ”Kom och se” kan vara en inbjudan att läsa Mormons bok eller besöka ett nytt tempel under dess öppet hus, innan invigningen. Ibland kan denna inbjudan vara något vi riktar inåt – en inbjudan till oss själva som ger

Malaysia.

oss medvetenhet och förmågan att se möjligheterna omkring oss och handla efter dem.

I vår digitala tidsålder delar medlemmar ofta budskap genom sociala medier. Det finns hundratals, om inte tusentals upplyftande saker som kan vara värda att dela med sig av. Det här innehållet ger inbjudningar att ”komma och se”, ”komma och hjälpa till” och ”komma och känna sig hemma”.

När vi inbjuder andra att lära sig mer om Jesu Kristi evangelium tar vi del av Frälsarens uppmaning att verka i hans uppdrag.

Avslutning

Mina älskade bröder och systrar, i dag har vi talat om tre enkla saker – lätta saker – som alla kan göra. Saker *du* kan göra! Du gör dem kanske redan – utan att egentligen inse att du gör det!

Jag uppmanar dig att begrunda hur du på olika sätt kan älska, dela med dig och inbjuda. När du gör det kan du känna stor glädje i vetskapen att du hörsammar vår älskade Frälsares ord.

Det jag uppmanar er att göra är inte något nytt program. Ni har hört de här principerna tidigare. Det här är inte ”nästa stora grej” som kyrkan ber er göra. Dessa tre saker är bara en förlängning av det vi redan gör som lärjungar till Jesus Kristus.

Det krävs ingen namnbricka eller något brev.

Det krävs ingen formell kallelse.

När dessa tre saker blir en naturlig del av vilka vi är och hur vi lever blir de till ett automatiskt, otvunget uttryck för genuin kärlek.

Liksom de Kristi lärjungar som samlades för att lära av honom i Galileen för 2 000 år sedan, kan också vi ta till oss Frälsarens uppmaning och gå ut i hela världen och predika evangeliet.

När vi älskar, delar med oss och inbjuder deltar vi i det stora och underbara verk som förbereder jorden för dess Messias återkomst.

Att vi må hörsamma Frälsarens uppmaning och sträva efter att engagera oss i hans storslagna befallning är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matteus 28:19.
2. Vad orsakade den tidiga kyrkans tillväxt? En historiker säger: ”Det första som skulle ha lockat fram en seriös förfrågan om trons natur var personlig kontakt med andra troende. … Att leva och arbeta sida vid sida med dem som följde Jesus, att bevittna deras beteende på nära håll och att lyssna medan de talade om evangeliet mitt i sina vardagliga aktiviteter var att konfronteras med beviset på förändrade liv. I den här bemärkelsen kan den kristna trons dragningskraft inte ha bestått så mycket av offentliga tillkännagivanden från dess mest framstående representanter som av de lågmälda vittnesbörden från vanliga tillbedjare av Kristus som vittnade om trovärdigheten i deras hängivenhet grundad på deras integritet, trofasthet och öppenhet mot andra” (Ivor J. Davidson, *The Birth of the Church: From Jesus to Constantine, 30–312 e.Kr.* [2005], s. 108–109).
3. Se Lucy Mack Smith, History, 1845, s. 169, josephsmithpapers.org.
4. Galaterbrevet 6:2.
5. Se Matteus 22:39.
6. Se Matteus 5:16.
7. Dieter F. Uchtdorf, ”Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat”, *Liahona*, maj 2019, s. 17.

Äldste Michael T. Ringwood
i de sjuttios kvorum

Så älskade Gud oss

Så älskade Gud oss att han utgav sin enfödde Son, inte för att döma oss, utan för att frälsa oss.

”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv” (Johannes 3:16). Första gången jag uppmärksammade den här versen var inte i kyrkan eller på en hemafton. Jag tittade på ett idrottsevenemang på tv. Vilken kanal jag än tittade på och vilken match som än spelades, höll minst en person upp en skylt med texten ”Johannes 3:16”.

Jag har kommit att älska vers 17 lika mycket: ”Gud har inte sänt sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen ska bli frälst genom honom.”

Gud sände Jesus Kristus, sin ende Son i köttet, att ge sitt liv för var och en av oss. Detta gjorde han för att han älskar oss och utformade en plan så att vi var och en kan återvända till honom.

Men detta är inte en generell, allomfattande, slumpartad typ av plan. Den är personlig, framlagd av en kärleksfull himmelsk Fader som känner våra hjärtan, våra namn och vad vi behöver göra för honom. Varför tror vi på detta? Eftersom vi undervisas om det i de heliga skrifterna.

Mose hörde om och om igen vår himmelske Fader uttala orden ”min son Mose” (se Mose 1:6; se även v. 7, 40). Abraham fick veta att han var ett barn till Gud, att han utvaldes till sin uppgift redan innan han föddes (se Abraham 3:12, 23). Genom Guds försyn gavs Ester en inflytelserik position för att rädda sitt folk (se Ester 4). Och Gud anförtrodde en ung kvinna, en tjänarinna, uppgiften att vittna om en levande profet så att Naaman kunde bli botad (se 2 Kungaboken 5:1–15).

Speciellt förtjust är jag i den där gode mannen, kort i växten, som klättrade upp i ett träd för att se Jesus. Frälsaren visste att han var där, stannade till, såg upp mot grenarna och uttalade dessa ord: ”Sackeus, skynda dig ner” (Lukas 19:5). Och vi får inte glömma 14-åringen som gick till skogen och fick veta hur personlig planen verkligen är: ”[Joseph], *denne är min älskade Son. Hör honom!*” (Joseph Smith – Historien 1:17).

Sydafrika.

Bröder och systrar, vi står i fokus för vår himmelske Faders plan och är anledningen till vår Frälsares mission. Var och en av oss, på individnivå, är deras verk och deras härlighet.

För mig illustrerar ingen skriftbok det här tydligare än vad mina studier i Gamla testamentet har gjort. I kapitel efter kapitel upptäcker vi exempel på hur innerligt engagerade vår himmelske Fader och Jehova är i våra liv.

Vi har nyligen lärt oss om Josef, Jakobs älskade son. Från sin ungdom var Josef högt gynnad av Herren, men ändå upplevde han stora prövningar på grund av sina bröder. För två veckor sedan blev många av oss rörda av hur Josef förlät sina bröder. I *Kom och följ mig* läser vi: ”På många sätt kan Josefs liv jämföras med Jesu Kristi liv. Även om våra synder orsakade Frälsaren stort lidande erbjuder han oss förlåtelse, och frälser oss alla från ett mycket värre öde än svält. Vare sig vi behöver ta emot eller ge förlåtelse – och vi måste alla förr eller senare göra båda – leder Josefs föredöme våra tankar till Frälsaren, den sanna källan till helande och försoning.”[1]

En lärdom jag älskar i den berättelsen kommer från Josefs bror Juda, som hade en roll i Guds personliga plan för Josef. När Josef förråddes av sina bröder övertalade Juda dem att inte ta livet av Josef, utan att i stället sälja honom som slav (se 1 Moseboken 37:26–27).

Många år senare behövde Juda och hans bröder ta med sig sin yngste bror Benjamin till Egypten. Först motsatte sig deras far det. Men Juda

gav Jakob ett löfte – han skulle ta med Benjamin hem.

I Egypten sattes Judas löfte på prov. Den unge Benjamin blev falskt anklagad för ett brott. Juda, som höll fast vid sitt löfte, erbjöd sig att ta Benjamins plats i fängelset. Han sa: ”Hur skulle jag kunna resa hem till min far utan att ha pojken med mig?” (se 1 Moseboken 44:33–34). Juda var fast besluten att hålla sitt löfte och återföra Benjamin i trygghet. Känner du någonsin för andra så som Juda kände för Benjamin?

Är det inte så föräldrar känner för sina barn? Är det inte så missionärer känner för de människor de tjänar? Är det inte så primär- och ungdomsledare känner för dem de undervisar och älskar?

Oavsett vem du är eller vilka dina nuvarande omständigheter är, finns det någon som känner exakt så här för dig. Någon vill återvända till vår himmelske Fader tillsammans med dig.

Jag är tacksam för dem som aldrig ger upp hoppet om oss, som fortsätter att utgjuta själen i bön för oss, och som fortsätter att undervisa och hjälpa oss bli värdiga att återvända hem till vår himmelske Fader.

Nyligen tillbringade en god vän 233 dagar på sjukhus med covid-19. Under den tiden fick han besök av sin avlidne far som bad honom överlämna ett budskap till hans barnbarn. Till och med från andra sidan slöjan ville den här gode farfadern hjälpa sina barnbarn att återvända till sitt himmelska hem.

I ökande grad minns Kristi lärjungar alla ”Benjamin” i sina liv. Över hela världen har de hört uppmaningen till handling från Guds levande profet, president Russell M. Nelson. Unga män och unga kvinnor är engagerade i Herrens ungdomskår. Individer och familjer gör insatser i en anda av tjänande – genom att älska, dela med sig och inbjuda vänner och grannar att komma till Kristus. Ungdomar och vuxna minns och strävar efter att hålla sina förbund – de fyller Guds tempel, hittar namn på avlidna släktingar och tar emot förrättningar för dem.

Varför inbegriper vår himmelske Faders personanpassade plan för oss att vi hjälper andra att återvända till honom? Eftersom det är så vi blir som Jesus Kristus. Slutligen lär berättelsen om Juda och Benjamin oss om Frälsarens offer för oss. Genom sin försoning gav han sitt liv för att ta oss hem. Judas ord uttrycker Frälsarens kärlek: ”Hur skulle jag kunna resa hem till min far utan att ha [dig] med mig?” Som Israels insamlare kan de orden också vara våra.

Gamla testamentet är fyllt av underverk och ömsint barmhärtighet som är kännetecknet på vår himmelske Faders plan. I 2 Kungaboken 4 berättas det tre gånger att någon gjorde något ”en dag”, för att betona för mig att viktiga händelser skedde enligt Guds tidsplan och inga detaljer är för små för honom.

Min nye vän Paul vittnar om den här sanningen. Paul växte upp i ett hem där det ibland förekom våld och kränkningar och alltid intolerans mot religion. När han gick i skolan på en militärbas i Tyskland lade han märke till två systrar som verkade ha ett andligt ljus. På frågan varför de var annorlunda fick han svaret att de tillhörde Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Det dröjde inte länge förrän Paul började träffa missionärer och blev inbjuden till kyrkan. Söndagen därpå, när han klev av bussen, lade han märke till två män i vit skjorta och

slips. Han frågade dem om de var äldster i kyrkan. De svarade ja, så Paul följde med dem.

Under mötet pekade en predikant på flera personer i församlingen och uppmanade dem att vittna. I slutet av varje vittnesbörd slog en trumslagare en trumvirvel och församlingen utropade ”Amen!”

När predikanten pekade på Paul ställde han sig upp och sa: ”Jag vet att Joseph Smith var profet och att Mormons bok är sann.” Ingen trumvirvel eller något amen hördes. Paul insåg till slut att han hade gått till fel kyrka. Snart hittade Paul till rätt plats och blev döpt.

Dagen då Paul döptes sa en främling till honom: ”Du räddade mitt liv.” Några veckor tidigare hade den här mannen bestämt sig för att söka efter en annan kyrka och han hade närvarat vid mötet med trumvirvlar och amen. När mannen hörde Paul bära sitt vittnesbörd om Joseph Smith och Mormons bok, insåg han att Gud kände honom, såg hans inre kamp och hade en plan för honom. För både Paul och mannen hände detta verkligen ”en dag”!

Vi vet också att vår himmelske Fader har en personanpassad lycksalighetsplan för var och en av oss. Eftersom Gud sände sin älskade Son för vår skull, kommer de underverk vi behöver att inträffa just ”den dag” som är nödvändig för att hans plan ska kunna uppfyllas.

Jag vittnar om att vi i år kan lära oss mer om Guds plan för oss i Gamla testamentet. Denna heliga skrift undervisar om profeternas roll i tider av osäkerhet, och om Guds hand i en värld som var förvirrad och ofta stridslysten. Den handlar också om ödmjuka troende som trofast såg fram emot Frälsarens ankomst, precis som vi ser fram emot och förbereder oss för hans *andra* ankomst – hans sedan länge förutsagda härliga återkomst.

Fram till den dagen ser vi kanske inte med våra naturliga ögon Guds plan för alla aspekter av våra liv (se Läran och förbunden 58:3). Men vi kan minnas Nephis svar när han stötte på något han inte förstod: även om han inte visste vad allt betydde, visste han att Gud älskar sina barn (se 1 Nephi 11:17).

Detta är mitt vittnesbörd denna vackra sabbatsmorgon. Må vi skriva detta i hjärtat och låta det fylla själen med frid, hopp och evig glädje: Så älskade Gud oss att han utgav sin enfödde Son, inte för att döma oss, utan för att frälsa oss. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOT

1. *Kom och följ mig – för enskilda och familjer: Gamla testamentet 2022*, s. 51.

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kvorum

För att hela världen

Sår och meningsskiljaktigheter kan åtgärdas och till och med helas när vi hedrar Gud, allas vår Fader, och Jesus Kristus, hans Son.

Bröder och systrar, under denna härliga påskhögtid är vi så välsignade med att kunna träffas och ta emot råd och vägledning från Guds tjänare.

Helig vägledning och lärdomar från vår himmelske Fader hjälper oss att hitta rätt i livet i dessa farofyllda tider. Som förutsagts ödelägger ”eld och stormar”, ”krig, krigsrykten och jordbävningar på olika platser”, ”och alla slags avskyvärdheter”[1], ”plågor”[2] och ”svält”[3] familjer, samhällen och till och med nationer.

Ett annat gissel sveper över jorden: attacker på er och min religionsfrihet. Den här växande uppfattningen försöker ta bort religion och tro på Gud från det offentliga rummet, skolan, samhällets normer och det offentliga samtalet. Motståndare till religionsfriheten försöker begränsa uttryck för innerliga övertygelser. De till och med kritiserar och förlöjligar trostraditioner.

En sådan inställning marginaliserar människor, nedvärderar personliga principer, rättvisa, respekt, andlighet och samvetsfrid.

Vad är religionsfrihet?

Det är friheten att tillbe i alla konstellationer: mötesfrihet, yttrandefrihet, frihet att handla efter personliga trosuppfattningar och frihet för andra att göra detsamma. Religionsfriheten gör det möjligt för oss var och en att själva avgöra vad vi tror på, hur vi lever och handlar enligt vår tro och vad Gud förväntar sig av oss.

Försöken att begränsa sådan religionsfrihet är inte nya. Under historiens gång har troende utsatts för mycket lidande av andra. Medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är inte undantagna.

Från vår begynnelse drogs många som sökte Gud till den här kyrkan på grund av dess undervisning om gudomlig lära, däribland tro på Jesus Kristus och hans försoning, omvändelse, planen för vår lycka och vår Herres andra ankomst.

Motstånd, förföljelse och våld plågade vår första nutida profet, Joseph Smith, och hans följare.

Mitt i tumultet år 1842 publicerade Joseph 13 grundläggande lärosatser i den växande kyrkan, bland annat den här: ”Vi gör anspråk på förmånen att tillbe Gud den Allsmäktige i enlighet med vårt eget samvetes maningar och erkänner alla människors rätt till samma förmån, att tillbe hur, var eller vad de vill.”[4]

Hans uttalande är inkluderande, befriande och respektfullt. Det är kärnan i religionsfrihet.

Profeten Joseph Smith sa också:

”Jag vill klart deklarera inför himlen, att jag är lika redo att dö när det gäller att försvara de rättigheter som en presbyterian, en baptist eller vilken god man som helst från något annat samfund har. Det är nämligen så att samma princip som skulle trampa de … heligas rättigheter under fötterna, skulle kränka de romersk-katolskas eller andra trosåskådningars frihet,

samfund som kanske är impopulära eller för svaga att försvara sig själva.

Det är kärlek till friheten som inspirerar min själ – världslig och religiös frihet för hela människosläktet."[5]

Ändå attackerades och drevs kyrkans tidiga medlemmar tusentals kilometer från New York till Ohio till Missouri, där guvernören utfärdade en order om att kyrkans medlemmar "måste behandlas som fiender och måste utrotas eller drivas ut ur delstaten"[6]. De flydde till Illinois, men plågorna fortsatte. En pöbelhop mördade profeten Joseph, eftersom de trodde att om de dödade honom skulle kyrkan förgås och medlemmarna skingras. Men de trofasta höll stånd. Josephs efterträdare, Brigham Young, ledde tusentals i ett påtvingat uttåg 210 mil västerut till det som i dag är delstaten Utah.[7] Mina egna förfäder var bland dessa första pionjärer.

Ända sedan den tiden av intensiv förföljelse har Herrens kyrka stadigt vuxit till nästan 17 miljoner medlemmar, varav över hälften bor utanför USA.[8]

I april 2020 firade vår kyrka 200-årsdagen av evangeliets återställelse med ett tillkännagivande för världen som förberetts av vårt första presidentskap och de tolv apostlarnas kvorum. Det börjar: "Vi tillkännager högtidligen att Gud älskar sina barn i varje nation på jorden."[9]

Vår älskade profet Russell M. Nelson har vidare sagt:

"Vi tror på frihet, vänlighet och rättvisa för alla Guds barn.

Vi är alla bröder och systrar, var och en ett barn till en kärleksfull Fader i himlen. Hans Son, Herren Jesus Kristus, inbjuder alla att komma till honom, 'svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna' (2 Nephi 26:33)."[10]

Beakta med mig fyra sätt varpå samhället och enskilda har nytta av religionsfrihet.

För det första: Religionsfriheten hedrar det första och andra stora budet, och sätter Gud i fokus i våra liv. I Matteus läser vi:

"Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd."[11]

"Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv."[12]

Vare sig i kapell, synagogor, moskéer eller skjul med plåttak kan Kristi lärjungar och alla likasinnade troende uttrycka hängivenhet mot Gud genom tillbedjan av honom och villighet att tjäna hans barn.

Jesus Kristus är det fullkomliga exemplet på sådan kärlek och sådant tjänande. Under sin verksamhet vårdade han sig om de fattiga[13] och botade de sjuka[14] och de blinda[15]. Han mättade de hungriga,[16] öppnade sin famn för små barn[17] och förlät dem som felade mot honom och till och med korsfäste honom[18].

Skrifterna förklarar att Jesus "gick omkring och gjorde gott"[19]. Det måste också vi göra.

För det andra: Religionsfrihet främjar uttryck för tro, hopp och frid.

Som kyrka förenar vi oss med andra religioner som skyddar människor av alla trosuppfattningar och åsikter och deras rätt att uttrycka sin övertygelse. Det betyder inte att vi godkänner deras trossatser, och inte heller de våra, men vi har mer gemensamt än vi har med dem som vill tysta oss.

Jag representerade nyligen kyrkan vid G20:s årliga interreligiösa forum i Italien. Jag blev uppmuntrad, till och med upplyft, när jag träffade regerings- och trosledare från hela världen. Jag insåg att sår och meningsskiljaktigheter kan åtgärdas och till och med helas när vi hedrar Gud, allas vår Fader, och Jesus Kristus, hans Son. Allas store Helare är vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.

Jag hade en intressant upplevelse när jag avslutade mitt tal. De föregående sju talarna hade inte avslutat på någon trostraditions sätt eller i Guds namn. När jag talade tänkte jag: Säger jag bara tack och sätter mig, eller avslutar jag "i Jesu Kristi namn"? Jag kom ihåg vem jag var, och jag visste att Herren ville att jag skulle uttala hans namn för att avsluta

Portugal.

Nya Zeeland.

mitt budskap. Så det gjorde jag. När jag ser tillbaka var det min möjlighet att uttrycka min tro, och jag hade religionsfrihet och kunde bära mitt vittnesbörd om hans heliga namn.

För det tredje: Religion inspirerar människor att hjälpa andra.

När religion får utrymme och frihet att blomstra, utför troende enkla och ibland hjältemodiga gärningar. Det forntida judiska uttrycket ”tikkun olam”, som betyder ”att reparera eller hela världen”, återspeglas i dag i så mångas ansträngningar. Vi har samarbetat med Catholic Charities, kända som Caritas Internationalis, Islamic Relief, och ett antal judiska, hinduiska, buddhistiska, sikhiska och kristna organisationer som Frälsningsarmén och National Christian Foundation. Tillsammans tjänar vi miljoner behövande, senast genom att hjälpa krigsflyktingar med tält, sovsäckar och matförråd[20] och tillhandahålla vaccinationer, bland annat mot polio[21] och covid[22]. Listan över vad som görs är lång, men det är också behoven.

Utan tvekan kan troende människor som arbetar tillsammans göra betydande skillnad. Samtidigt går ofta tjänande från en person till en annan obemärkt förbi, men förändrar liv i det tysta.

Jag tänker på exemplet i Lukas när Jesus räckte ut en hand till änkan från Nain. Jesus, tillsammans med en grupp efterföljare, stötte på änkans ende sons begravningsprocession. Utan honom stod hon inför känslomässig, andlig och till och med ekonomisk ruin. Jesus såg hennes tårfyllda ansikte och sa: ”Gråt inte.”[23] Sedan rörde han vid båren som bar kroppen, och processionen stannade.

”Unge man”, befallde han, ”’jag säger dig: Stå upp!’

Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor.”[24]

Att uppresa de döda är ett underverk, men varje vänlig och omtänksam handling för någon som har det svårt är det förbundssätt på vilket var och en av oss också kan ”[gå] omkring och göra gott”, eftersom vi vet att ”Gud [är] med [oss]”[25].

Och **för det fjärde**: Religionsfriheten är en enande och samlande kraft för utformning av värderingar och moral.

I Nya testamentet läser vi om många som vände sig bort från Jesus Kristus och knotade över hans lära: ”Det här är en svår tanke. Vem står ut med att höra den?”[26]

Det ropet hörs fortfarande i dag från dem som försöker driva ut religion från samtal och inflytande. Om religionen inte är där för att hjälpa till med att forma karaktär och medla i svåra tider, vem kommer då att vara det? Vem undervisar om ärlighet, tacksamhet, förlåtelse och tålamod? Vem visar kärlek, medkänsla och vänlighet mot de bortglömda och förtryckta? Vem omfamnar dem som är annorlunda men värdefulla, liksom alla Guds barn? Vem öppnar sin famn för de behövande utan att söka någon lön? Vem vördar friden och lydnaden mot lagar som är större än dagens trender? Vem svarar på Frälsarens vädjan ”gå du och gör som han”?[27]

Det gör vi! Ja, bröder och systrar, det gör vi!

Jag uppmanar er att stötta religionsfrihetens sak. Den är ett uttryck för den gudagivna principen handlingsfrihet.

Religionsfriheten bringar balans mellan motsatta filosofier. Religionens nytta, dess räckvidd och de dagliga kärlekshandlingar som religionen inspirerar till förökar sig bara när vi skyddar friheten att uttrycka och handla efter grundläggande trosuppfattningar.

Jag vittnar om att Russell M. Nelson är Guds levande profet. Jag vittnar om att Jesus Kristus leder den här kyrkan. Han sonade våra synder, korsfästes och uppstod på den tredje dagen.[28] Tack vare honom får vi leva igen i all evighet, och de som vill får vistas med vår Fader i himlen. Den här sanningen förkunnar jag för hela världen. Jag är tacksam för friheten att kunna göra det. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste Hugo E. Martinez
i de sjuttios kvorum

Undervisa barn och ungdomar om oberoende

Låt oss följa vår Frälsare Jesus Kristus och hans evangelium genom att bli oberoende under hela livet och undervisa våra barn och ungdomar om detta.

Jag ska tala om oberoende och om hur det kan läras ut till barn och ungdomar. Oberoende kan uppfattas som ett ämne för vuxna. Jag har lärt mig att vuxna befinner sig som bäst på vägen mot oberoende när de har undervisats om Jesu Kristi evangelium och har tillämpat dess lärosatser och principer sedan barndomen och som ungdomar i hemmet.

Det illustreras bäst av detta fantastiska exempel ur verkliga livet. Wilfried Vanie, hans sju syskon och hans mor blev medlemmar i kyrkan i Abidjan i Elfenbenskusten när han var sex år gammal. Han döptes vid åtta års ålder. Hans far, som var familjens huvudsakliga försörjare, dog när Wilfried var elva år.

Trots att Wilfried var ledsen över familjens situation bestämde han sig för att fortsätta gå i skolan, med sin mors uppmuntran och med stöd från kyrkan. Han tog examen från gymnasiet och verkade som heltidsmissionär i Ghanamissionen Cape Coast, där han lärde sig engelska. Efter sin mission gick han vidare till universitetet och tog examen i redovisning och ekonomi. Även om det var svårt att få en anställning inom det området, hittade han jobb inom hotell- och turistbranschen.

Han började som kypare på ett femstjärnigt hotell, men hans passion för att förbättra sig drev honom att lära sig mer, tills han blev tvåspråkig receptionist där. När ett nytt hotell

SLUTNOTER

1. Mormon 8:29–31; se även 2 Timoteusbrevet 3:1–7, 12–13; Läran och förbunden 45:26–27.
2. Läran och förbunden 87:6.
3. Matteus 24:7.
4. Trosartiklarna 1:11.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 343.
6. Lilburn W. Boggs letter to John B. Clark, Oct. 27, 1838, Mormon War Papers, Missouri State Archives, Jefferson City, Missouri, sos.mo.gov/archives/resources/Mormon.
7. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), s. 3–68
8. Siffror från avdelningen för medlems- och statistikuppgifter för slutet av år 2021: 16,8 miljoner medlemmar totalt; USA och Kanada: 7 miljoner medlemmar; utanför USA och Kanada: 9,8 miljoner medlemmar.
9. ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet”, JesuKristiKyrka.org; lästes upp av president Russell M. Nelson som en del av hans tal på söndagsförmiddagens möte under den 190:e årliga generalkonferensen, 5 april 2020.
10. Russell M. Nelson, ”Jesus sade: älska alla”, *Vännen*, april 2021, s. 2.
11. Matteus 22:37.
12. Matteus 22:39.
13. Se Markus 10:21–22; 12:41–44; Lukas 16:19–25.
14. Se Lukas 4:40; 8:43–48.
15. Se Johannes 9:1–7.
16. Se Matteus 14:15–21; 15:32–38; Markus 6:31–44; 8:6–9; Johannes 6:1–14.
17. Se Matteus 19:13–15.
18. Se Lukas 23:33–34.
19. Apostlagärningarna 10:38.
20. Se Mary Richards, ”How the Church Is Helping with Humanitarian Aid in Eastern Europe”, *Church News*, 3 mars 2022, thechurchnews.com.
21. Se Sarah Ferguson, ”Wild Polio Eliminated in Africa: A Giant Step Closer to Eradication”, UNICEF, 22 okt. 2020, unicefusa.org.
22. Se Peggy Fletcher Stack, ”LDS Church Kicks in $20M toward Global COVID Vaccination Push”, *Salt Lake Tribune*, 26 feb. 2021, sltrib.com.
23. Lukas 7:13.
24. Lukas 7:14–15.
25. Apostlagärningarna 10:38.
26. Johannes 6:60.
27. Lukas 10:37.
28. Se 1 Korintierbrevet 15:4.

öppnade anställdes han som nattrevisor. Senare skrev han in sig på BYU–Pathway Worldwide och studerar för närvarande en kurs för att ta examen inom turism, hotell- och restaurangadministration. Hans önskan är att en dag bli chef för ett exklusivt hotell. Wilfried kan försörja sin eviga livskamrat, två barn, och hjälpa sin mor och sina syskon. Han tjänar för närvarande i kyrkan som medlem i stavens högråd.

Oberoende definieras som ”förmågan, åtagandet och arbetet med att sörja för sitt eget och familjens andliga och timliga behov”.[1] Vår strävan efter att bli oberoende utgör en del av vårt arbete längs förbundsstigen som leder oss tillbaka till vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. Detta stärker vår tro på Jesus Kristus och gör att vi med glädje förbinder oss med honom genom frälsningens och upphöjelsens förbund och förrättningar. Oberoende är en lärosats i Jesu Kristi evangelium – inte ett program. Det är en process som varar livet ut – inte en händelse.

Vi blir oberoende under hela livet genom att växa i andlig styrka, förbättra vår fysiska och känslomässiga hälsa, skaffa oss en utbildning och en anställning, och vara timligt förberedda.[2] Blir vi någonsin klara med den uppgiften under vår livstid? *Nej*, det är en livslång process av lärande, tillväxt och arbete. Det tar aldrig slut; det är en fortgående, daglig process.

Hur kan vi undervisa våra barn och ungdomar om lärosatserna och principerna för oberoende? Ett viktigt sätt är att regelbundet tillämpa principerna i programmet Barn och ungdomar. Föräldrar och barn lär sig Jesu Kristi evangelium, deltar i tjänande och aktiviteter och arbetar tillsammans inom fyra områden för

personlig utveckling som är unika för varje barn. Det är inte längre samma fastställda program för alla.

I *Handledning för barn* står det: ”När Jesus var i din ålder lärde han sig och utvecklades. Du lär dig och utvecklas också. Skrifterna säger: ’Jesus växte i vishet, ålder och välbehag inför Gud och människor’ (Lukas 2:52).”[3] Det här skriftstället syftar på tillväxt och lärande i den andliga aspekten: välbehag inför Gud; den sociala aspekten: välbehag inför människor; den fysiska aspekten: ålder; och den intellektuella aspekten: vishet. Dessa utvecklingsområden gäller oss alla, oavsett hur gamla vi är. När undervisar vi om dem? I 5 Moseboken 6:6–7 läser vi:

”Dessa ord som jag i dag befaller dig ska du lägga på hjärtat.

Du ska inskärpa dem hos dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp.”

Vi undervisar barnen om detta genom vårt goda exempel, genom att arbeta och tjäna tillsammans med dem, studera skrifterna och följa Jesu Kristi lärdomar så som de lärs ut av profeterna.

Jag har nämnt att i programmet Barn och ungdomar väljer barnen olika mål inom vart och ett av de fyra utvecklingsområdena. Det är viktigt att de skapar sina egna mål inom varje område. Föräldrar och ledare kan undervisa, ge råd och stötta.

Vårt barnbarn Miranda är till exempel mycket motiverad att växa andligen genom att dagligen delta i tidigt morgonseminarium. Hon blev intresserad genom att höra positiva kommentarer från andra seminarieelever i församlingen. Hennes mamma behöver inte väcka henne i tid för lektionen. På egen hand är hon uppe och uppkopplad genom videokonferens klockan 6:20 på morgonen eftersom hon har utvecklat goda vanor som hjälper henne att göra det. Mina egna föräldrar berättade nyligen för mig att Miranda nu pratar mer när hon besöker dem, eftersom hon har fått större självförtroende. Det här är lärdomar för livet och för tillväxt med märkbara resultat.

Föräldrar, far- och morföräldrar, ledare och vänner hjälper till med barnens tillväxt och utveckling. Fullt engagerade stödbröder och stödsystrar, tillsammans med församlingens prästadöms- och organisationsledare, ger stöd. I ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” står det:

Sverige.

”Enligt gudomlig plan ska fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. … Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.”[4] Den där sista raden gäller bland annat mor- och farföräldrar.

Under vårt tjänande i Västafrika har min fru Nuria på ett anmärkningsvärt sätt betjänat och hållit kontakten med vår familj och våra barnbarn på andra sidan havet. Hon gör det genom tekniken. Hon läser böcker för de yngre barnbarnen. Hon undervisar de äldre son- och dotterdöttrarna om ämnen som till exempel vår familjs historia, vetenskap, Puerto Ricos historia, Trosartiklarna och Jesu Kristi evangelium. Avstånd i dag hindrar oss inte från att ha kontakt med, känna samhörighet med, och tjäna och undervisa det uppväxande släktet i våra familjer. Jag deltar också med Nuria när jag kan för att undervisa våra dyrbara barnbarn, älska dem och skämma bort dem och få dem att skratta.

Ni bör lägga märke till de inspirerade likheterna mellan programmet Barn och ungdomar och att bygga upp oberoende. De fyra utvecklingsområdena i båda är mycket lika. Andlig styrka inom oberoende relaterar till det andliga inom Barn och ungdomar. Fysisk och känslomässig hälsa inom oberoende har samband med det fysiska och sociala inom Barn och ungdomar. Utbildning, anställning och timlig förberedelse inom oberoende liknar det intellektuella inom programmet Barn och ungdomar.

Låt oss avslutningsvis följa vår Frälsare Jesus Kristus och hans evangelium genom att bli oberoende under hela livet och undervisa våra barn och ungdomar om detta. Vi gör det bäst genom att

1. vara goda exempel i att tjäna andra
2. leva efter och undervisa om oberoendets lärosatser och principer
3. lyda budet att bygga upp vårt oberoende som en del av Jesu Kristi evangelium.

I Läran och förbunden 104:15–16 står det:

”Det är min avsikt att sörja för mina heliga, för allting är mitt.

Men det måste ske på mitt eget sätt, och se, detta är sättet varpå jag, Herren, har bestämt att sörja för mina heliga så att de fattiga kan upphöjas genom att de rika ödmjukas.”

Det här är Jesu Kristi kyrka. Hans evangelium välsignar familjer här på jorden och i evigheten. Det vägleder oss i våra liv när vi strävar efter att bli eviga familjer. Jag vet att detta är sant. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 22.0, JesuKristiKyrka.org.
2. Se *Allmän handbok*, 22.1.
3. *Personlig utveckling: Handledning för barn* (2019), s. 4.
4. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, JesuKristiKyrka.org.

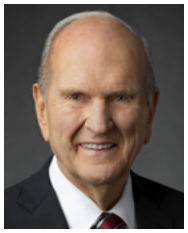

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Styrkan i andligt momentum

Jag vill föreslå fem specifika åtgärder vi kan vidta för att uppehålla ett positivt andligt momentum.

Mina kära bröder och systrar, jag älskar er. Jag gläds åt det här tillfället att tala till er i dag. Jag ber dagligen att ni ska vara beskyddade från motståndarens våldsamma attacker och ha styrkan att ta er igenom de utmaningar ni ställs inför.

Vissa prövningar är ytterst privata bördor som ingen annan kan se. Andra spelas upp på världens scen. Den väpnade konflikten i Östeuropa är en av dem. Jag har varit i Ukraina och Ryssland många gånger. Jag älskar de länderna, människorna och deras språk. Jag gråter och ber för alla som påverkas av den här konflikten. Som kyrka gör vi allt vi kan för att hjälpa dem som lider och kämpar för att överleva. Vi uppmanar var och en att fortsätta fasta och be för alla människor som skadas av den här katastrofen. Alla krig är fasansfulla brott mot allt som Herren Jesus Kristus står för och undervisar om.

Ingen av oss kan kontrollera nationer eller andras handlingar, eller ens det våra egna familjemedlemmar gör. Men vi kan kontrollera oss själva. Min uppmaning i dag, kära bröder och systrar, är att ni avslutar konflikter som härjar i *era* hjärtan, *era* hem och *era* liv. Gräv ner alla tendenser att skada andra – det kan vara sådant som ett häftigt humör, en skarp tunga eller bitterhet mot någon som har sårat er. Frälsaren befallde oss att vända andra kinden till[1], att älska våra fiender och att be för dem som illvilligt utnyttjar oss[2].

Det kan vara plågsamt svårt att släppa taget om ilska som känns så berättigad. Det kan verka omöjligt att förlåta dem vars destruktiva handlingar har skadat oskyldiga. Och ändå uppmanade Frälsaren oss att förlåta alla människor.[3]

Vi är alla Fridsfurstens efterföljare. Nu, mer än någonsin, behöver vi den frid som bara han kan ge. Hur kan vi förvänta oss att fred ska råda i världen när vi *individuellt* inte söker frid och harmoni? Bröder och systrar, jag vet att det jag föreslår inte är lätt. Men Jesu Kristi efterföljare bör vara föredömen som hela världen kan följa. Jag vädjar till er att göra allt ni kan för att avsluta de *personliga* konflikter som nu rasar i era hjärtan och i era liv.

Jag vill understryka min uppmaning till handling genom ta upp ett begrepp jag påmindes om nyligen när jag såg en basketmatch.

I den matchen bestod första halvan av en omväxlande strid fram och tillbaka. Sedan, under de fem sista sekunderna av första halvan, satte guarden i ena laget en snygg trepoängare. Med bara en sekund till godo snodde hans lagkamrat bollen på inkastet och gjorde ytterligare ett mål vid slutsignalen! Så laget ledde med fyra poäng när de gick till omklädningsrummet med en påtaglig känsla av ökat momentum. De kunde ta med sig denna känsla av momentum in i andra halvlek och vinna matchen.

Momentum är ett kraftfullt begrepp. Vi har alla upplevt det i en eller annan form – till exempel i ett fordon som ökar farten eller med en meningsskiljaktighet som plötsligt blir till ett gräl.

Så jag frågar: ”Vad kan utlösa *andligt momentum*?” Vi har sett exempel på både positivt och negativt momentum. Vi känner personer som följer Jesus Kristus, som blev omvända och växte i sin tro. Men vi känner också till personer som en gång var starka i sin tro, som fallit bort. Momentum kan svänga åt båda hållen.

Vi har aldrig behövt *positivt* andligt momentum mer än vi gör nu, för att

bromsa farten varmed ondskan och tidens mörka tecken intensifieras. Positivt andligt momentum för oss stadigt framåt, mitt i den rädsla och osäkerhet som skapas av pandemier, tsunamier, vulkanutbrott och väpnade konflikter. Andligt momentum kan hjälpa oss att trotsa motståndarens obevekliga, ondskefulla angrepp och omintetgöra hans försök att urholka vår personliga andliga grund.

Många handlingar kan skapa positivt andligt momentum. Lydnad, kärlek, ödmjukhet, tjänande och tacksamhet[4] är bara några få.

I dag vill jag föreslå fem specifika åtgärder vi kan vidta för att uppehålla ett positivt andligt momentum.

För det första: **Gå in på förbundsstigen och stanna kvar där.**

För inte så länge sedan hade jag en intensiv dröm där jag träffade en stor grupp människor. De ställde många frågor till mig, varav den mest förekommande handlade om förbundsstigen och varför den är så viktig.

I min dröm förklarade jag att vi går in på förbundsstigen genom att döpas och ingå vårt första förbund med Gud.[5] Varje gång vi tar del av sakramentet lovar vi *återigen* att ta på oss Fräsarens namn, att minnas honom och att hålla hans bud.[6] I gengäld försäkrar Gud att vi *alltid* ska ha hans Ande hos oss.

Senare ingår vi ytterligare förbund i templet, där vi får ännu härligare löften. Förrättningar och förbund ger oss åtkomst till gudomlig kraft. Förbundsstigen är den *enda* stig som leder till upphöjelse och evigt liv.

I min dröm frågade sedan en kvinna hur någon som har brutit sina förbund kan komma tillbaka till den stigen. Mitt svar på hennes fråga tar mig till mitt andra förslag:

Uruguay.

Upptäck *glädjen* i daglig omvändelse.

Hur viktigt är det med omvändelse? Alma lärde att vi ”inte [ska] predika något annat än omvändelse och tro på Herren”.[7] Omvändelse krävs av varje ansvarig person som önskar sig evig härlighet.[8] Det finns inga undantag. I en uppenbarelse till profeten Joseph Smith tillrättavisade Herren tidiga ledare i kyrkan för att de inte undervisade sina barn om evangeliet.[9] Omvändelse är *nyckeln* till utveckling. Ren tro för oss stadigt framåt på förbundsstigen.

Var inte rädd för och skjut inte upp din omvändelse. Satan gläds över dina kval. Gör slut på dem. Kasta ut hans inflytande ur ditt liv! Börja i dag med att uppleva glädjen i att lägga av den naturliga människan.[10] Frälsaren älskar oss alltid, men *särskilt* när vi omvänder oss. Han lovade att även om ”bergen viker undan och höjderna tas bort, ska *min godhet* inte vika ifrån dig”.[11]

Om du känner att du har irrat dig för långt bort från förbundsstigen eller för länge och inte kan återvända så är det helt enkelt inte sant.[12] Kontakta

din biskop eller grenspresident. Han är Herrens representant och hjälper dig att få känna den glädje och lättnad som omvändelse ger.

Men tänk på att när man återvänder till förbundsstigen så innebär det *inte* att livet blir lätt. Stigen är besvärlig och känns ibland som en brant uppförsbacke.[13] Men den här klättringen uppåt är utformad för att testa och undervisa oss, förfina vår karaktär och hjälpa oss att bli heliga. Det är den *enda* stig som leder till upphöjelse. En profet[14] beskrev ”deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. För se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen … [och får] vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka.”[15]

Vandringen på förbundsstigen, tillsammans med daglig omvändelse, underblåser andligt momentum.

Mitt tredje förslag: **Lär dig om Gud och hur han verkar.**

En av våra största utmaningar i dag är att skilja mellan Guds sanningar och Satans förfalskningar. Det är därför Herren uppmanar oss att ”alltid [be] … så att [vi] kan besegra Satan och … *undkomma Satans tjänares händer*, som stöder hans verk”[16].

Mose gav ett exempel på hur man skiljer mellan Gud och Satan. När Satan kom och frestade Mose upptäckte han bedrägeriet eftersom han just hade pratat med Gud ansikte mot ansikte. Mose insåg snabbt vem Satan var och befallde honom att gå bort.[17] När Satan envisades visste Mose hur han skulle kalla på Gud och få mer hjälp. Mose fick gudomlig styrka och tillrättavisade den onde *igen* och sa: ”Gå bort från mig, Satan, för endast denna enda Gud kommer jag att tillbe.”[18]

Vi borde följa det exemplet. Kasta ut Satans inflytande ur ditt liv! Följ honom *inte* ner i ”eländets och det oändliga lidandets avgrund”[19].

Med skrämmande hastighet kan ett vittnesbörd som inte dagligen får näring ”genom Guds goda ord”[20] förfalla. Motgiftet mot Satans ränker är således uppenbart: Vi behöver dagligen dyrka Herren och studera hans evangelium. Jag vädjar till dig att låta Gud råda i ditt liv. Ge honom en god del av din tid. När du gör det, lägg då märke till vad som händer med ditt positiva andliga momentum.

Förslag nummer 4: **Sök och förvänta dig underverk.**

Moroni försäkrade oss att ”Gud [inte] har upphört att vara en underverkens Gud”[21]. *Varje* helig skrift visar hur villig Herren är att medla i livet för dem som tror på honom.[22] Han delade på Röda havet för Mose, hjälpte Nephi att hämta mässingsplåtarna och återställde sin kyrka genom profeten Joseph Smith. Vart och ett av dessa underverk tog tid och var kanske inte exakt vad personerna ursprungligen bad Herren om.

Taiwan.

På samma sätt välsignar Herren *dig* med underverk *om* du har tro på honom, ”utan att tvivla”[23]. Gör det andliga arbetet med att söka underverk. Be Gud i bön att hjälpa dig utöva en sådan tro. Jag lovar att du själv kan få uppleva att Jesus Kristus ”ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka”[24]. Få saker accelererar ditt andliga momentum mer än insikten om att Herren hjälper dig att flytta ett berg i ditt liv.

Förslag nummer 5: **Avsluta konflikterna i ditt personliga liv.**

Jag upprepar min uppmaning att avsluta konflikterna i *ditt* liv. Utöva den ödmjukhet, det mod och den styrka som krävs för att både förlåta och att söka förlåtelse. Frälsaren har lovat att ”om [vi] förlåter människorna deras överträdelser, ska [vår] himmelske Far också förlåta [oss]”.[25]

Om två veckor firar vi påsk. Till dess uppmanar jag dig att försöka avsluta en personlig konflikt som har tyngt dig. Kan det finnas en mer passande tacksamhetsgärning till Jesus Kristus för hans försoning? Om förlåtelse för närvarande verkar omöjligt, vädja då om kraft genom Jesu Kristi försonande blod att hjälpa dig. När du gör det lovar jag dig personlig frid och ett andligt momentum som skjuter i höjden.

När Frälsaren sonade för hela mänskligheten öppnade han upp en möjlighet för dem som följer honom att få åtkomst till hans helande, stärkande och återlösande kraft. Dessa andliga förmåner är tillgängliga för alla som söker efter att höra och följa honom.

Mina kära bröder och systrar, jag vädjar till er av hela mitt hjärta att gå in på förbundsstigen och stanna kvar där. Upplev glädjen i daglig omvändelse. Lär er om Gud och hur han verkar. Sök efter och förvänta er underverk. Sträva efter att avsluta konflikterna i era liv.

När ni agerar efter dessa strävanden lovar jag att ni kan fortsätta framåt på förbundsstigen med ökat momentum, oavsett vilka hinder ni möter. Och jag lovar er större styrka att motstå frestelser, mer sinnesfrid, frihet från rädsla och större enighet i era familjer.

Gud lever! Jesus är Kristus! Han lever! Han älskar oss och hjälper oss. Om detta vittnar jag i vår Återlösare Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 3 Nephi 12:39.
2. Se 3 Nephi 12:44.
3. Se Läran och förbunden 64:10; se även v. 9.
4. Som aposteln Paulus sa: ”Tacka Gud i allt” (1 Tessalonikerbrevet 5:18). Ett av de säkraste botemedlen mot förtvivlan, missmod och andlig håglöshet är tacksamhet. Vilka saker kan vi tacka Gud för? Tacka honom för jordens skönhet, för evangeliets återställelse och för de oräkneliga sätt på vilka han och hans Son gör sin kraft tillgänglig för oss här på jorden. Tacka honom för skrifterna, för änglar som svarar på våra vädjanden till Gud om hjälp, för uppenbarelse och för eviga familjer. Och framför allt, tacka Gud för gåvan av hans Son, och för Jesu Kristi försoning som gör det möjligt för oss att uppfylla den mission för vilken vi har sänts till jorden.
5. För att förstå vad förbundsstigen är, är det viktigt att förstå att ett förbund är ett ömsesidigt åtagande mellan Gud och ett av hans barn. I ett förbund sätter Gud villkoren, och vi går med på de villkoren. I gengäld ger Gud löften till oss. Många förbund åtföljs av yttre tecken – eller heliga förrättningar – som vi tar del av i vittnens närvaro. Ett dop, till exempel, är ett tecken till Herren på att personen som döps har ingått ett förbund att hålla Guds bud.
6. Se Moroni 4:3; 5:2; Läran och förbunden 20:77, 79.
7. Mosiah 18:20.
8. Se Mose 6:50, 57.
9. Se Läran och förbunden 93:40–48.
10. Se Mosiah 3:19.
11. Se Jesaja 54:10, betoning tillagd; se även 3 Nephi 22:10. Det engelska ordet för *vänlighet* [kindness] har översatts från den hebreiska termen *hesed*, ett kraftfullt ord med en djup betydelse som omfattar vänlighet, barmhärtighet, förbundskärlek, och mer.
12. Det är möjligt att gottgöra vissa synder men inte andra. Om en person förgriper sig på eller överfaller någon, eller om någon tar livet av någon annan, kan fullständig gottgörelse inte ske. Syndaren i de fallen kan bara gottgöra till en viss del, och har en stor skuld kvar. Tack vare Herrens villighet att förlåta återstoden av skulden som ska betalas, kan vi komma till honom oavsett hur långt bort vi har förirrat oss. När vi omvänder oss uppriktigt så förlåter han oss. Den eventuella skulden som kvarstår mellan våra synder och vår förmåga att till fullo gottgöra dem kan enbart betalas genom att vi tillämpar Jesu Kristi försoning, varigenom han kan ge oss en nådegåva. Hans villighet att förlåta den skuld vi har att betala är en ovärderlig gåva.
13. Se 2 Nephi 31:18–20.
14. Den nephitiske profeten kung Benjamin.
15. Mosiah 2:41.
16. Läran och förbunden 10:5; betoning tillagd.
17. Se Mose 1:16; se även v. 1–20.
18. Mose 1:20.
19. Helaman 5:12.
20. Moroni 6:4.
21. Mormon 9:15; se även v. 19.
22. Aposteln Johannes förklarade att han skrev ner Frälsarens underverk ”för att [vi] ska tro att Jesus är Messias” (Johannes 20:31).
23. Mormon 9:21.
24. Jesaja 40:29.
25. Matteus 6:14.

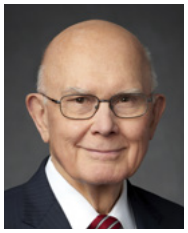

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Gudomlig kärlek i Faderns plan

Syftet med denna återställda kyrkas lära och riktlinjer är att förbereda Guds barn för frälsning i det celestiala riket och för upphöjelse i dess högsta grad.

Evangelieplanen visar vår himmelske Faders kärlek till alla sina barn. För att förstå detta måste vi försöka förstå hans plan och hans bud. Han älskar sina barn så mycket att han gav sin enfödde Son Jesus Kristus till att vara vår Frälsare och Återlösare, att lida och dö för oss. I den återställda Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har vi en unik kunskap om vår himmelske Faders plan. Den ger oss ett annat sätt att se på jordelivets syfte, den gudomliga domen som följer på det och den slutliga härliga bestämmelsen för alla Guds barn.

Jag älskar er, mina bröder och systrar. Jag älskar alla Guds barn. När Jesus fick frågan ”Vilket är det största budet i lagen?” lärde han detta: att älska Gud och att älska vår nästa är de första av Guds stora bud.[1] De här buden kommer först eftersom de manar oss att växa andligen genom en strävan att efterlikna Guds kärlek till oss. Jag önskar att vi alla hade en bättre förståelse av den kärleksfulla lära och de riktlinjer som vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus har fastställt i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det jag säger här är ett försök att förtydliga hur Guds kärlek förklarar den läran och kyrkans inspirerade riktlinjer.

I.

Ett vanligt missförstånd om den dom som slutligen följer på jordelivet är att goda människor hamnar på en plats som kallas *himlen* och onda människor hamnar på en evig plats som kallas *helvetet*. Det här felaktiga antagandet att det endast finns två slutliga mål antyder att de personer som inte kan hålla alla bud som krävs för himlen av nödvändighet måste ha helvetet som evig destination.

En kärleksfull himmelsk Fader har en bättre plan för sina barn. Den uppenbarade läran i Jesu Kristi återställda kyrka är att *alla Guds barn* – med undantag som är alltför begränsade för att beaktas här – slutligen hamnar i ett *härlighetsrike*.[2] ”I min Fars hus finns många rum”,[3] lärde Jesus. Genom nutida uppenbarelse vet vi att dessa rum finns i tre olika härlighetsriken. I den slutliga domen blir var och en av oss dömd efter sina gärningar och sitt hjärtans önskningar.[4] Innan dess måste vi lida för de synder vi inte har omvänt oss från. Skrifterna är tydliga med det.[5] Sedan bereder vår rättfärdige Domare oss rum i ett av dessa härlighetsriken. Sålunda, som vi vet genom nutida uppenbarelse, ”ska [alla] dömas … och var och en ska efter sina egna gärningar ta emot sitt eget herradöme i de boningar som är beredda”.[6]

Herren har valt att uppenbara jämförelsevis lite om två av dessa härlighetsriken. Herren har däremot uppenbarat mycket om det högsta härlighetsriket, om vars härlighet Bibeln säger: ”Solen har sin glans.”[7]

I den ”celestiala” härligheten[8] finns det tre grader eller nivåer.[9] Den högsta av dessa är upphöjelse i det celestiala riket, varigenom vi kan bli som vår Fader och hans Son Jesus Kristus. För att hjälpa oss utveckla de gudomliga egenskaper och den förändring i vår natur som är nödvändig för förverkligandet av vår gudomliga

USA.

potential, har Herren uppenbarat lärosatser och upprättat bud baserade på evig lag. Det är det vi undervisar om i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, eftersom syftet med denna återställda kyrkas lära och riktlinjer är att förbereda Guds barn för frälsning i den celestiala härligheten och, i synnerhet, för upphöjelse i dess högsta grad.

De förbund som ingås och de välsignelser som utlovas de trofasta i Guds tempel är nyckeln. Detta förklarar vårt världsomfattande byggande av tempel som kören sjöng så vackert om. Det finns de som är förbryllade över den här betoningen och inte förstår att templets förbund och förrättningar leder oss mot att uppnå upphöjelse. Detta kan endast förstås mot bakgrund av den uppenbarade sanningen om *tre* härlighetsgrader. Tack vare vår himmelske Faders stora kärlek till alla sina barn har han gett oss andra härlighetsriken – som äldste Quentin L. Cook förklarade i går – som alla är underbarare än vi kan förstå.[10]

Jesu Kristi försoning gör allt detta möjligt. Han har uppenbarat att han ”förhärligar Fadern och *frälser alla hans händers verk*”[11]. Den frälsningen beviljas i olika härlighetsriken. Vi vet genom nutida uppenbarelse att ”alla riken är givna en lag”[12]. För att förtydliga:

”För den som inte kan hålla ett celestialt rikes lag kan inte uthärda en celestial härlighet.

Och den som inte kan hålla ett terrestrialt rikes lag kan inte uthärda en terrestrial härlighet.

Och den som inte kan hålla ett telestialt rikes lag kan inte uthärda en telestial härlighet.”[13]

Med andra ord, vilket härlighetsrike vi får i den slutliga domen avgörs av vilka lagar vi väljer att följa i vår himmelske Faders kärleksfulla plan. I den planen finns det flera riken så att alla hans barn kan tilldelas ett rike som de kan ”uthärda”.

II.

Lärdomarna och riktlinjerna i Herrens återställda kyrka tillämpar dessa eviga sanningar på ett sätt som endast helt kan förstås mot bakgrund av vår himmelske Faders kärleksfulla plan för *alla* sina barn.

Därför respekterar vi den personliga handlingsfriheten. De flesta känner till kyrkans stora ansträngningar att främja religionsfriheten. Dessa ansträngningar främjar vår himmelske Faders plan. Vår strävan är att hjälpa *alla* hans barn – inte bara våra egna medlemmar – att åtnjuta den dyrbara valfriheten.

På liknande sätt får vi ibland frågan varför vi skickar ut missionärer till så många länder, även bland kristna folkgrupper. Vi får också frågan varför vi ger enorm humanitär hjälp till personer som inte är medlemmar i vår kyrka utan att koppla detta till vårt missionsarbete. Vi gör det därför att Herren har lärt oss att se alla hans barn som våra bröder och systrar, och vi vill dela vårt andliga och timliga överflöd med alla.

Eviga lärosatser ger också ett särskilt perspektiv på barn. Med det perspektivet ser vi barnafödande och fostran av barn som en del av den gudomliga planen. Det är en glädjefylld och helig plikt för dem som fått möjlighet till det. Därför befalls vi att undervisa om och kämpa för principer och levnadssätt som ger bästa möjliga förutsättningar för alla barns utveckling och lycka inom Guds plan.

Filippinerna.

III.

Slutligen är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga helt korrekt känd för att vara en familjeinriktad kyrka. Men det saknas förståelse av det faktum att vårt fokus på familjen inte begränsas till jordiska relationer. Eviga relationer är också fundamentala i vår teologi. Den återställda kyrkans mission är att hjälpa alla Guds barn bli värdiga det Gud önskar ska bli deras slutliga bestämmelse. Genom den återlösning som ges genom Kristi försoning kan alla uppnå evigt liv (upphöjelse i

Frankrike.

det celestiala riket), som moder Eva förkunnade att ”Gud ger till alla de lydiga”[14]. Detta är mer än frälsning. President Russell M. Nelson har påmint oss: ”I Guds eviga plan gäller frälsningen den enskilde [men] upphöjelsen gäller familjen.”[15]

Grundläggande för oss är Guds uppenbarelse att upphöjelse endast kan uppnås genom trofasthet mot förbunden i ett evigt äktenskap mellan man och kvinna.[16] Denna gudomliga lära är anledningen till att vi undervisar om att ”kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift”.[17]

Det är också därför Herren har krävt att hans återställda kyrka ska motsätta sig sociala och rättsliga påtryckningar att backa från hans lära om äktenskapet mellan man och kvinna, att motsätta sig förändringar som ändrar skillnaderna mellan män och kvinnor eller förvirrar eller ändrar könstillhörigheten.

Den återställda kyrkans position vad gäller de här grundprinciperna väcker ofta motstånd. Vi förstår det. Vår himmelske Faders plan tillåter ”en motsats till allting”[18], och Satans mest energiska motstånd riktas mot det som är viktigast i den planen. Därför försöker han motsätta sig framskridande mot upphöjelse genom att förvränga äktenskapet, avskräcka från barnafödsel eller skapa förvirring om könstillhörighet. Men vi vet att i längden förändras inte vår kärleksfulle himmelske Faders gudomliga syfte och plan. Personliga omständigheter kan förändras, och Guds plan försäkrar oss om att i längden får de trofasta som håller sina förbund möjlighet att kvalificera sig för varje utlovad välsignelse.[19]

En unik och värdefull undervisning som hjälper oss att förbereda oss för evigt liv, ”den största av alla Guds gåvor”[20], är tillkännagivandet om familjen från 1995[21]. Dess uttalanden skiljer sig naturligtvis från en del nuvarande lagar, sedvänjor och åsikter, så som samboskap och samkönat äktenskap. De som inte helt förstår Faderns kärleksfulla plan för sina barn anser kanske att det här tillkännagivandet om familjen inte är mer än ett uttalande om riktlinjer som kan ändras. Vi framhåller däremot att tillkännagivandet om familjen, som är grundat på oåterkalleliga lärosatser, definierar de familjerelationer som kan möjliggöra den viktigaste delen av vår eviga utveckling.

Det är bakgrunden till de unika lärosatserna och riktlinjerna i den återställda Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

IV.

I många relationer och omständigheter i jordelivet måste vi var och en leva med olikheter. Som Kristi efterföljare som bör älska våra medmänniskor bör vi leva i fred med dem som inte tror som vi gör. Vi är alla barn till en kärleksfull himmelsk Fader. Han har förutbestämt liv efter döden och slutligen ett härlighetsrike för oss alla. Gud vill att vi alla ska sträva efter hans högsta möjliga välsignelser genom att hålla hans högsta bud, förbund och förrättningar, som alla kulminerar i att hans heliga tempel byggs över hela världen. Vi måste sträva efter att sprida dessa evighetens sanningar till andra. Men med den kärlek vi är skyldiga alla våra medmänniskor, accepterar vi alltid deras beslut. Som en profet i Mormons bok lärde måste

vi sträva framåt med ”kärlek till Gud och till alla människor”[22].

Som president Russell M. Nelson förkunnade under vår senaste konferens: ”Det har aldrig funnits en tid i världshistorien då kunskapen om vår Frälsare har varit viktigare för oss personligen och mer relevant för *varje mänsklig själ*. … Kristi rena lära är mäktig. Den förändrar livet för var och en som förstår den och försöker införliva den i sitt liv.”[23]

Må vi alla tillämpa denna heliga lära i våra egna liv, ber jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matteus 22:36–40.
2. Se Läran och förbunden 76:40–43.
3. Johannes 14:2.
4. Se Läran och förbunden 137:9.
5. Se 2 Nephi 9:10–12; Läran och förbunden 19:4, 15, 17; 138:57–59; Bible Dictionary, ”Hell”.
6. Läran och förbunden 76:111.
7. 1 Korintierbrevet 15:41; se även Läran och förbunden 76:96.
8. 1 Korintierbrevet 15:40–41; se även Joseph Smiths översättning av 1 Korintierbrevet 15:40.
9. Se Läran och förbunden 131:1.
10. Se Läran och förbunden 76:89.
11. Läran och förbunden 76:43; betoning tillagd.
12. Läran och förbunden 88:36.
13. Läran och förbunden 88:22–24.
14. Mose 5:11; se även Läran och förbunden 14:7.
15. Russell M. Nelson, ”Frälsning och upphöjelse”, *Liahona*, maj 2008, s. 10.
16. Se Läran och förbunden 131:1–3; ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, JesuKristiKyrka.org.
17. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, JesuKristiKyrka.org.
18. 2 Nephi 2:11.
19. Se Dallin H. Oaks, ”Den stora lycksalighetsplanen”, *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 69–72; se även *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 38.1.4, JesuKristiKyrka.org.
20. Läran och förbunden 14:7.
21. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, JesuKristiKyrka.org.
22. 2 Nephi 31:20.
23. Russell M. Nelson, ”Ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse”, *Liahona*, nov. 2021, s. 6.

Äldste Adeyinka A. Ojediran
i de sjuttios kvorum

Förbundsstigen: vägen till evigt liv

Vägen till fullkomlighet är förbundsstigen, och Jesus Kristus är kärnan i alla förrättningar och förbund.

En mäktig kung önskade att hans son skulle regera över ett av hans riken. Prinsen behövde lära och växa i visdom för att kunna sitta på tronen. En dag hade kungen ett möte med prinsen och berättade om sin plan. De kom överens om att prinsen skulle bege sig till en annan stad för att få erfarenhet. Han skulle möta utmaningar och likaså uppleva många goda ting där. Kungen skickade honom så till staden, där prinsen förväntades bevisa sin trofasthet mot kungen och visa att han var värdig att ta emot de privilegier och ansvar som kungen hade åt honom. Prinsen fick frihet att välja om han ville ta emot dessa privilegier och ansvar eller ej, beroende på hans önskemål och hans trofasthet. Jag är säker på att ni vill veta hur det gick för prinsen. Återvände han och fick ärva riket?

Kära bröder och systrar, var och en av oss är en prins eller prinsessa. Vi har sänts ner till jordelivet av en kärleksfull himmelsk Fader för att åtnjuta välsignelsen av att ha en kropp som ska bli odödlig genom Jesu Kristi försoning och uppståndelse. Vi förväntas förbereda oss för att återvända till Guds närhet genom att bevisa att vi kommer att ”göra allt

USA.

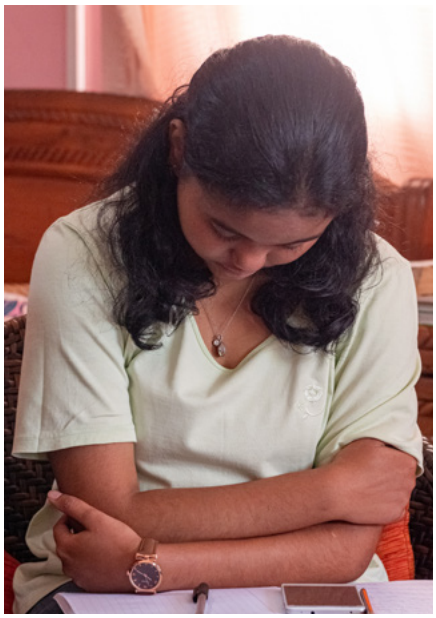

Madagaskar.

vad Herren [vår] Gud befaller [oss]" (Abraham 3:25).

Till vår hjälp kom Frälsaren för att återlösa oss och visa oss vägen tillbaka till Gud. Guds barn har inbjudits att komma till Frälsaren och bli fullkomnade i honom. I skrifterna ser vi inbjudan att komma till Herren upprepas över 90 gånger, och över hälften av dessa är personliga uppmaningar från Herren själv. Att acceptera Herrens inbjudan innebär att ta del av hans förrättningar och hålla våra förbund med honom. Jesus Kristus är "vägen, sanningen och livet" (Johannes 14:6), och han inbjuder oss "alla att komma till honom och ta del av hans godhet. Och han avvisar ingen som kommer till honom" (2 Nephi 26:33).

Våra studier i och vår undervisning om evangeliet fördjupar vår omvändelse till vår himmelske Fader och Jesus Kristus och hjälper oss att bli mer som dem. Även om inte allt har uppenbarats om "den exakta tidpunkten för när och sättet varpå upphöjelsens välsignelser [ska] förlänas", är vi ändå förvissade om dem (M. Russell Ballard, "Hopp i Kristus", *Liahona*, maj 2021, s. 55)

När högprästen Alma undervisade i Zarahemlas land, upprepade han en innerlig inbjudan från Jesus Kristus:

"Se, han sänder en inbjudan till alla människor, för barmhärtighetens armar är utsträckta mot dem, och han säger: 'Omvänd er, och jag ska ta emot er.'

Ja, han säger: 'Kom till mig, och ni ska få äta av frukten från livets träd'" (Alma 5:33–34).

Frälsaren själv uppmanar oss att komma till honom och ta på oss hans ok, så att vi kan finna ro i den här tumultartade världen (se Matteus 11:28–29). Vi kommer till Kristus genom att utöva tro på honom, omvända oss dagligen, ingå förbund med Gud när vi tar emot frälsningens och upphöjelsens förrättningar, och hålla ut intill änden genom att hålla dessa förbund (se *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 1.2.1, JesuKristiKyrka.org). Vägen till fullkomlighet är förbundsstigen, och Jesus Kristus är kärnan i alla förrättningar och förbund.

Kung Benjamin lärde att tack vare de förbund vi sluter blir vi söner och döttrar till Kristus som andligen har fött oss, och under hans namn har vi gjorts fria, för "det finns inget annat namn givet varigenom frälsning kommer" (se Mosiah 5:7–8). Vi blir frälsta när vi håller ut intill änden genom att "följa den levande Gudens Sons exempel" (2 Nephi 31:16). Nephi gav råd om att allt inte är gjort bara för att vi kommit in på den trånga och smala stigen; vi måste "sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor" (se 2 Nephi 31:19–20).

Kristi lära hjälper oss att finna och stanna kvar på förbundsstigen, och evangeliet är ordnat så att Herrens utlovade välsignelser tas emot genom heliga förrättningar och förbund. Guds profet president Russell M. Nelson förmanade oss i en utsändning den 16 januari 2018 att "stanna kvar på förbundsstigen. Din beslutsamhet att följa Frälsaren genom att ingå förbund med honom och sedan hålla dessa förbund öppnar dörren för varje andlig välsignelse och förmån som är tillgänglig för män, kvinnor och barn överallt. … Målet som var och en av oss eftersträvar är att begåvas med kraft i ett Herrens hus, beseglade som familjer, trofasta mot förbunden som ingicks i ett tempel och som gör oss behöriga att ta emot Guds största gåva: evigt liv" ("När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, april 2018, s. 7).

Gud kommer inte att överge sin relation till, eller hålla tillbaka sina utlovade välsignelser om evigt liv från någon som trofast håller sina förbund. När vi hedrar våra heliga förbund dras vi närmare Frälsaren. Äldste David A. Bednar undervisade oss i går om att evangeliets förbund och förrättningar fungerar i våra liv som en kompass som ger oss kardinalriktningen för att komma till Kristus och bli mer som han.

Förbund märker ut vägen tillbaka till Gud. Förrättningarna dop och att ta emot den Helige Andens gåva, ordination till prästadömet, samt sakramentet leder oss till Herrens tempel för att ta del av upphöjelsens förrättningar.

Jag skulle vilja nämna två saker som vår Frälsare betonade för att hjälpa oss att trofast hålla förbunden:

1. Den Helige Anden kan undervisa oss, påminna oss om Frälsarens undervisning och vara hos oss för alltid (se Johannes 14:16, 26). Han kan vara vår ständige ledsagare till att vägleda oss på förbundsstigen. President Russell M. Nelson har

lärt oss att ”i kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande” (”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96).

2. Frälsaren instiftade sakramentets förrättning så att vi alltid kan minnas honom och ha hans Ande hos oss. Dopet öppnar porten till evigt liv och sakramentet hjälper oss att ståndaktigt sträva framåt längs förbundsstigen. När vi tar sakramentet ska det vara ett vittnesbörd för Fadern att vi alltid minns hans Son. Och när vi alltid minns honom och håller hans bud ska vi ha hans Ande hos oss. I tillägg till detta löfte förnyar Herren löftet om syndernas förlåtelse när vi ödmjukt omvänder oss från våra synder.

I det att vi är trogna våra förbund ska vi sträva efter att alltid låta Anden förbereda oss för att värdigt ta del av sakramentet, och likaså tar vi del av sakramentet för att alltid ha Anden hos oss.

När vår dotter var fem år gammal hade hon en batteridriven leksaksbil och älskade att köra runt med den i huset. En kväll kom hon till mig och sa: ”Pappa, min bil kör inte längre. Kan vi ta lite bensin från din bil och fylla på så att den kan köra igen? Den kanske behöver bensin som din bil för att kunna köra.”

Jag såg senare att batterinivån var låg, så jag sa att vi skulle få den att köra om ungefär en timme. Med stor iver sa hon: ”Ja! Vi tar den till bensinstationen.” Jag kopplade bara batteriet till en elektrisk källa för laddning, och efter en timme kunde hon köra bilen, som drevs av det laddade batteriet. Efter det lärde hon sig att det är viktigt att alltid ladda batteriet igen genom att koppla det till en elektrisk källa.

Liksom vår dotter lärde sig om förhållandet mellan batteriet och kraften att köra hennes leksaksbil, så lär vi oss om Jesus Kristus, sakramentet och Anden. Vi behöver Anden till att hjälpa oss navigera genom jordelivet när vi trofast håller våra förbund, och vi behöver sakramentet till att ingjuta kraft i vår andliga varelse. Genom att förnya våra dopförbund och ta del av sakramentet drivs vår trofasthet mot alla andra förbund. Ett lyckligt slut är säkert när vi i en anda av bön studerar och hedrar Frälsarens inbjudan och åtnjuter hans utlovade välsignelser. Han sa: ”Och för att du mera fullständigt ska kunna hålla dig obefläckad av världen ska du gå till bönehuset och offra dina sakrament på min heliga dag” (Läran och förbunden 59:9).

Jag vittnar om att de som håller sina förbund lovas ”frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen” (Läran och förbunden 59:23). Jag vittnar om att när du regelbundet tar del av Frälsarens emblem genom sakramentet, ska hans Ande vägleda dig på förbundsstigen och du ska förbli trogen dina förbund. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Portugal.

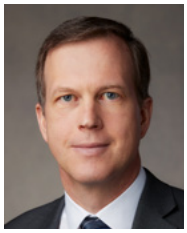

Äldste Jörg Klebingat
i de sjuttios kvorum

Modigt lärjungeskap i de sista dagarna

Låt oss vara självsäkra, inte ursäktande, modiga, inte blyga, trofasta, inte ängsliga när vi håller upp Herrens ljus i dessa sista dagar.

Handlingsfrihet är Guds enastående gåva till alla sina barn.[1] Vi är ”fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt.”[2] Gud *kommer inte* att tvinga oss att göra gott, och djävulen *kan inte* tvinga oss att göra ont.[3] Även om somliga kanske tror att jordelivet är en strid mellan Gud och motståndaren, räcker det med ett ord från Frälsaren ”och Satan tystas och förvisas. … Det är [vår] styrka som prövas, inte Guds.”[4]

I slutändan skördar vi därför det som våra livslånga val har sått.[5] Så vad säger summan av våra tankar, önskningar, ord och gärningar om vår kärlek till Frälsaren, hans utvalda tjänare och hans återställda kyrka? Betyder våra dop-, prästadöms- och templförbund mer för oss än världens beröm eller antalet ”gillamarkeringar” på sociala medier? Är vår kärlek till Herren och hans bud starkare än vår kärlek till något eller någon annan i detta liv?

Motståndaren och hans anhängare har alltid försökt förgöra Kristi och hans profeters verk. Frälsarens bud, om de inte har ignorerats helt och hållet, har rationaliserats till meningslöshet av många i dagens värld. Guds budbärare som undervisar om ”obekväma” sanningar avfärdas ofta. Till och med Frälsaren själv kallades ”frossare och drinkare”[6] och anklagades för att störa den allmänna opinionen och så split. Svaga och försåtliga själar ”gjorde upp planer för att snärja honom genom något som han sade”[7], och hans ”sekt” av tidiga kristna var ”motsagd överallt”[8].

Frälsaren och hans tidiga efterföljare hade att göra med allvarligt internt och externt motstånd, och vi upplever detsamma. I dag är det

Renoveringen fortsätter på Temple Square.

Kanada.

nästan omöjligt att modigt efterleva vår tro utan att ibland dra till sig några faktiska och virtuella föraktfullt pekande fingrar från de världsliga. Att med tillförsikt följa Frälsaren är givande, men ibland kan vi hamna i klorna på dem som förespråkar en ”ät, drick och var glada”[9]-filosofi, där tro på Kristus, lydnad och omvändelse ersätts av illusionen att Gud rättfärdigar en liten synd eftersom han älskar oss så mycket.

Talade inte Frälsaren om vår tid ”genom [sin] egen röst eller genom [sina] tjänares röst”[10] och sa att ”det ska komma en tid då människor inte längre står ut med den sunda läran utan samlar åt sig mängder av lärare efter sina egna begär” och att många ska ”vägra att lyssna till sanningen och vända sig till myter”[11]? Sörjde han inte över att ”deras vördnad för mig är meningslös, för lärorna de lär ut är människobud”?[12] Varnade han inte för att ”bland er själva ska män träda fram som förvränger sanningen för att dra över lärjungarna på sin sida”?[13] Förutsåg han inte att ”det onda [skulle kallas] gott och det goda ont”[14] och att ”var och en får sin familj till fiender”?[15]

Och vi då? Ska vi vara skrämda eller rädda? Ska vi leva efter vår religion på periskopdjup? Verkligen inte! Med tro på Kristus behöver vi inte frukta människors klander eller vara rädda för deras smädelser.[16] Med Frälsaren vid rodret och levande profeter som leder och vägleder oss, ”vem kan … vara emot oss?”[17] Låt oss vara självsäkra, inte ursäktande, modiga, inte blyga, trofasta, inte ängsliga när vi håller upp Herrens ljus i dessa sista dagar.[18]

Frälsaren klargjorde att ”den som bekänner mig inför människorna ska också jag bekänna inför min Far. … Men den som förnekar mig inför människorna ska också jag förneka inför min Far.”[19]

Följaktligen, även om vissa skulle föredra en Gud som kommer utan bud, låt oss frimodigt vittna med äldste D. Todd Christofferson att ”en Gud som inte ställer några krav är praktiskt taget detsamma som en Gud som inte existerar”.[20]

Även om vissa skulle föredra att vara selektiva i de bud de följer, låt oss med glädje ta emot Frälsarens inbjudan att leva ”av *varje* ord som utgår från Guds mun”.[21]

Även om många tror att Herren och hans kyrka har överseende med att göra ”vad [vårt] hjärta än önskar”[22], låt oss tappert förkunna att det är fel att ”följa mängden … i det onda”[23], eftersom ”inte ens en massa människor kan göra det till rätt som Herren har förklarat vara fel”[24].

”O, kom ihåg, kom ihåg … hur stränga [men befriande] Guds bud är.”[25] Att undervisa dem tydligt kan ibland ses som intolerant. Låt oss därför respektfullt visa att det inte bara är möjligt utan också nödvändigt att älska ett Guds barn som tar till sig trosuppfattningar som skiljer sig från våra egna.

Vi kan acceptera och respektera andra utan att stödja deras tro eller handlingar som inte stämmer överens

med Herrens vilja. Det finns ingen anledning att offra sanning på behaglighetens och den sociala önskvärdhetens altare.

Sion och Babylon är oförenliga. ”Ingen kan tjäna två herrar.”[26] Låt oss alla komma ihåg Frälsarens genomträngande fråga: ”Varför kallar ni mig, ’Herre, Herre’ när ni *inte* gör vad jag säger?”[27]

Låt oss visa vår kärlek till Herren genom helhjärtad, frivillig lydnad.

Om du känner dig fångad mellan ditt lärjungeskap och världen, kom då ihåg att din kärleksfulle Frälsare ”sänder en inbjudan … för barmhärtighetens armar är utsträckta mot [er], och han säger: ’Omvänd er, och jag ska ta emot er.’”[28]

President Russell M. Nelson har sagt att ”Jesus Kristus utför några av sina mäktigaste kraftgärningar under tiden från nu och fram till sin återkomst”[29]. Men han lärde också att ”de som väljer Herrens väg kommer sannolikt att lida förföljelse”.[30] Att anses ”värdiga att bli förnedrade för [hans namns] skull”[31] kan ibland vara vår lott när vi låter ”hans röst få prioritet över alla andra”[32].

”Salig är den”, sa Frälsaren, ”som *inte* tar anstöt av mig.”[33] På andra ställen lär vi oss att ”stor frid har de som *älskar* din undervisning, *inget* kan få dem på fall”.[34] Inget! Så låt oss fråga oss själva: ”Tror jag bara för en tid, men när jag möter lidande eller förföljelse för ordets skull, kommer jag då genast på fall?[35] Är jag fast byggd på Jesu Kristi och hans tjänares klippa?”

Moraliska relativister förespråkar att sanningen bara är en social konstruktion, att det inte finns några moraliska absoluta sanningar. Det de egentligen säger är att det inte finns någon synd[36], att ”vad människan än [gör] så [är] det inte något brott”[37], en filosofi som motståndaren stolt hävdar att han är författare till! Låt oss därför akta oss för vargar i fårakläder som alltid rekryterar och ofta använder ”sitt intellektuella avståndstagande för att släta över sitt beteende”[38].

Om vi verkligen vill vara modiga lärjungar till Kristus, finner vi ett sätt. Annars erbjuder motståndaren lockande alternativ. Men som trofasta lärjungar ”behöver [vi] inte be om ursäkt för det vi tror på och inte heller gå ifrån det som vi vet är sant”[39].

Avslutningsvis några ord om de femton Guds tjänare som sitter bakom mig. Medan de världsliga ”säger till siarna: ’Sluta med era syner!’ och till profeterna: ’Profetera inte’”[40] kröns de trofasta ”med välsignelser ovanifrån, ja, och med inte så få befallningar, och med uppenbarelser i deras rätta tid”[41].

Det är inte förvånande att dessa män ofta fungerar som åskledare för dem som är missnöjda med Guds ord så som profeterna förkunnar det. De som förkastar profeterna inser inte att ”ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen tolkning” eller till följd av människans vilja, ”utan ledda av den helige Ande har [heliga] människor talat vad de fått från Gud”.[42]

Liksom Paulus skäms dessa Guds män ”inte för vittnesbördet om vår Herre” och är hans ”fångar”[43] i den bemärkelsen att läran de undervisar om inte är deras utan hans som kallade dem. Liksom Petrus kan de ”inte hålla tyst med vad [de] har sett och hört”.[44] Jag vittnar om att första presidentskapet och de tolvs kvorum är goda och ärliga män som älskar Gud och hans barn och som är älskade av honom. Deras ord bör vi ta emot som från Herrens egen mun ”med största tålamod och tro. För om [vi] gör detta ska helvetets portar inte få överhand över [oss] … och Herren Gud ska skingra mörkrets makter framför [oss].”[45]

”Ingen ohelig hand kan hindra verket från att framåtskrida”;[46] det ska triumferande tåga framåt med eller utan er eller mig, så ”välj i dag vem ni vill tjäna”[47]. Låt er inte luras eller skrämmas av motståndets högljudda oväsen som utgår från den stora och rymliga byggnaden. Deras väldiga ljudvolym kan inte mäta sig med den stilla, milda röstens inflytande på brustna hjärtan och botfärdiga andar.

Sverige.

Wales.

Jag vittnar om att Kristus lever, att han är vår Frälsare och Återlösare, och att han leder sin kyrka genom första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, med försäkran om att vi inte ”kastas hit och dit och dras med av varje vindkast i läran”[48].

”Jesu Kristi sanna lärjungar”, lärde president Nelson, ”är villiga att synas, göra sig hörda och vara annorlunda än människorna i världen. De är oförskräckta, hängivna och modiga.”[49]

Bröder och systrar, det är en bra dag att vara god! I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Läran och förbunden 101:78.
2. 2 Nephi 2:27.
3. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 212.
4. Hugh Nibley, ”Beyond Politics”, *BYU Studies*, vol. 15, nr 1 (1974), s. 8.
5. Se 2 Korintierbrevet 9:6; Läran och förbunden 6:33.
6. Matteus 11:19.
7. Matteus 22:15.
8. Se Apostlagärningarna 28:22.
9. 2 Nephi 28:7.
10. Läran och förbunden 1:38.
11. Se 2 Timoteusbrevet 4:3–4.
12. Matteus 15:9.
13. Apostlagärningarna 20:30.
14. Jesaja 5:20.
15. Matteus 10:36.
16. Se 2 Nephi 8:7.
17. Romarbrevet 8:31.
18. Se 3 Nephi 18:24.
19. Matteus 10:32–33.
20. D. Todd Christofferson, ”Fria för evigt att verka av sig själva”, *Liahona*, nov. 2014, s. 18.
21. Läran och förbunden 98:11; betoning tillagd.
22. Helaman 13:27.
23. 2 Moseboken 23:2.
24. Neal A. Maxwell, ”Svaren mig”, *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 28.
25. Alma 37:13.
26. Matteus 6:24.
27. Lukas 6:46; betoning tillagd.
28. Alma 5:33.
29. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96.
30. Russell M. Nelson, ”Det är i dag vi måste förbereda oss”, *Liahona*, maj 2005, s. 17.
31. Apostlagärningarna 5:41.
32. Se Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, *Liahona*, nov. 2020, s. 94.
33. Matteus 11:6; betoning tillagd.
34. Psaltaren 119:165; betoning tillagd.
35. Se Matteus 13:20–21.
36. Se 2 Nephi 2:13.
37. Alma 30:17; se även Alma 1:4.
38. Neal A. Maxwell, ”Kommen ihåg huru barmhärtig Herren har varit”, *Liahona*, maj 2004, s. 45; se även Neal A Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), s. 110.
39. Se M. Russell Ballard, ”Hur är det med oss?”, *Liahona*, juli 2000, s. 40.
40. Jesaja 30:10.
41. Läran och förbunden 59:4.
42. 2 Petrusbrevet 1:20–21.
43. Se 2 Timoteusbrevet 1:8.
44. Apostlagärningarna 4:20.
45. Läran och förbunden 21:5–6.
46. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 439.
47. Josua 24:15.
48. Efesierbrevet 4:14.
49. Russell M. Nelson, ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, *Liahona*, maj 2017, s. 40–41.

Mark L. Pace
Söndagsskolans generalpresident

Omvändelse är vårt mål

Det finns ingen ersättning för den tid du tillbringar i skrifterna, med att höra den Helige Anden tala direkt till dig.

I lite mer än tre år har vi nu varit på en resa tillsammans som medlemmar i Herrens kyrka. Det var i oktober 2018 som första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum uppmanade oss att lära oss om Jesus Kristus genom att studera skrifterna på ett nytt och inspirerande sätt, med materialet *Kom och följ mig* till vår hjälp.

På alla resor är det bra att stanna upp då och då för att bedöma vår utveckling och se till att vi fortfarande rör oss mot vårt mål.

Omvändelse är vårt mål

Betänk de här insiktsfulla orden från inledningen till *Kom och följ mig*:

”Syftet med alla evangeliestudier och all evangelieundervisning är att fördjupa vår omvändelse till vår himmelske Fader och Jesus Kristus …

Men det slags evangelielärande som stärker vår tro och leder till omvändelsens underverk sker inte på en gång. Det sträcker sig bortom klassrummet och in i våra hjärtan och hem. Det kräver konsekventa dagliga ansträngningar att förstå och leva efter evangeliet. Evangelielärande som leder till sann omvändelse kräver den Helige Andens inflytande.”[1]

Det är det underverket vi söker – när en person har en upplevelse i skrifterna[2] och den upplevelsen välsignas med den Helige Andens inflytande. Den sortens erfarenheter är dyrbara grundstenar i vår omvändelse till Frälsaren. Och som President Russell M. Nelson nyligen påminde oss så måste andliga grunder hela tiden förstärkas.[3] Långvarig omvändelse är en livslång process.[4] Omvändelse är vårt mål.

För att vara mest effektiva måste dina upplevelser med skrifterna vara dina egna.[5] Att läsa eller höra om någon annans upplevelser och insikter kan vara till hjälp, men det ger inte samma kraft till omvändelse. Det finns ingen ersättning för den tid *du* tillbringar i skrifterna, med att höra den Helige Anden tala direkt till *dig*.

Vad undervisar den Helige Anden mig om?

Varje vecka när jag öppnar min lektionsbok *Kom och följ mig* skriver jag den här frågan högst upp på sidan: ”Vad undervisar den Helige Anden mig om den här veckan när jag läser de här kapitlen?”

När jag studerar skrifterna begrundar jag den frågan om och om igen. Och utan undantag kommer de andliga intrycken, och jag antecknar dem i min lektionsbok.

Så hur vet jag när den Helige Anden undervisar mig? Det sker vanligtvis på små och enkla sätt. Ibland verkar ett skriftställe stå ut från sidan och fånga min uppmärksamhet. Vid andra tillfällen känns det som om mitt sinne blir upplyst av en bredare insikt om en evangelieprincip. Jag känner också den Helige Andens inflytande när min fru Anne Marie och jag samtalar om det vi läser. Hennes perspektiv inbjuder alltid Anden.

Japan.

Chile.

Profeten och påskhögtiden

I år studerar vi Gamla testamentet – heliga skrifter som fyller våra själar med ljus. När jag läser Gamla testamentet känns det som om jag tillbringar tid med pålitliga ledsagare: Adam, Eva, Enok, Noa, Abraham och så många andra.

Den här veckan, när vi studerar 2 Moseboken kapitel 7–13, lär vi oss om hur Herren befriade Israels barn efter århundraden av fångenskap i Egypten. Vi läser om nio plågor – nio imponerande manifestationer av Guds makt – som farao bevittnade utan att uppmjuka sitt hjärta.

Sedan berättade Herren för sin profet Mose om en tionde plåga – och hur varje familj i Israel kunde förbereda sig för den. Som en del av en ritual som de skulle kalla påskhögtiden, skulle israeliterna offra ett felfritt lamm av hankön. Sedan skulle de markera dörrkarmarna till sina hem med lammets blod. Herren lovade att alla hem som var märkta med blodet skulle skyddas från den fruktansvärda plåga som skulle komma.

I skrifterna står det: ”Och Israels barn … gjorde så som Herren … befallt Mose” (2 Moseboken 12:28). Det finns något väldigt kraftfullt i detta enkla uttalande om lydnad.

Eftersom Israels barn följde Moses råd och handlade i tro, räddades de från plågan och befriades med tiden från sin fångenskap.

Vad undervisade då den Helige Anden mig om i dessa kapitel den här veckan?

Här är några tankar som blivit kvar hos mig:

- Herren verkar genom sin profet för att beskydda och rädda sitt folk.
- Tron och ödmjukheten att följa profeten föregick beskyddets och befrielsens underverk.
- Blodet på dörrkarmen var ett yttre tecken på en inre tro på Jesus Kristus, Guds Lamm.

Profeten och Herrens löften

Jag är imponerad av jämförelsen mellan hur Herren välsignade sitt folk i den här berättelsen i Gamla testamentet och hur han också välsignar sitt folk i dag.

När Herrens levande profet, president Nelson, introducerade *Kom och följ mig* som ett sätt att studera skrifterna, uppmanade han oss att förvandla våra hem till trons helgedomar och centrum för evangelielärande.

Sedan lovade han fyra specifika välsignelser:

1. *Era* sabbatsdagar kommer att vara en fröjd.
2. *Era* barn kommer att tycka att det är spännande att lära sig om och leva efter Frälsarens lärdomar.
3. Fiendens inflytande i *ert* liv och i *era* hem kommer att minska.
4. Förändringarna i *er* familj blir dramatiska och stärkande.[6]

Vi har inga dagboksanteckningar från dem som upplevde påskhögtiden med Mose i Egypten. Men vi har många vittnesmål från heliga som, med samma tro, följer president Nelsons råd i dag och får de utlovade välsignelserna.

Här är några sådana vittnesmål:

En ung mor sa: ”Vi talar om Kristus och vi gläds i Kristus i vårt hem. För mig har det varit den största välsignelsen – att mina barn kan växa upp med de här evangeliesamtalen i hemmet som för dem närmare Frälsaren.”[7]

En äldre broder kallade sina studier av skrifterna genom *Kom och följ mig* ”en kanal fylld med gudomligt ljus som hjälper oss att se evangeliets lära som är nödvändig för vårt andliga välbefinnande”.[8]

En ung hustru beskrev välsignelserna i sitt äktenskap: ”Jag har lärt känna min mans hjärta djupare, och jag har kunnat öppna mitt hjärta mer för honom när vi studerar tillsammans.”[9]

En mor till en stor familj lade märke till hur hennes ansträngningar att undervisa sin familj förändrades. Hon berättade: ”När jag ser tillbaka var det som om jag spelade piano med handskar på. Jag gick igenom det rutinmässigt, men musiken lät inte helt rätt. Nu är handskarna borta, och även om min musik fortfarande inte är perfekt så hör jag skillnaden. *Kom och följ mig* har gett mig vision, förmåga, fokus och mening.”[10]

En ung make sa: ”Mina viktigaste prioriteringar hemma har blivit tydligare sedan *Kom och följ mig* blivit till en regelbunden del av mina morgnar. Studierna får mig att tänka mer på det som betyder mest för mig, som templet, min relation till min fru och mitt ämbete. Jag är tacksam för att mitt hem är en fristad där Gud kommer först.”[11]

En syster berättade: ”Mina dagliga upplevelser med *Kom och följ mig* är sällan anmärkningsvärda, men med tiden kan jag se hur jag förändras av sådana ständiga, fokuserade skriftstudier. Sådana studier ödmjukar mig, undervisar mig och förändrar mig lite i taget.”[12]

En återvänd missionär berättade: ”Programmet *Kom och följ mig* har fört mig närmare den nivå av skriftstudier jag hade på min mission, och jag har kunnat gå från en inställning där skriftstudier varit en del av en checklista till verkligt berikande stunder där jag lär känna Gud.”[13]

En broder sa: ”Jag känner att den Helige Anden bjuds in mer i mitt liv och jag känner Guds uppenbarade vägledning när jag ska fatta beslut. Jag har fler djupgående samtal beträffande det vackra i Kristi enkla lära och hans försoning.”[14]

En sjuåring berättade: ”Jag ska döpas snart, och *Kom och följ mig* förbereder mig. Jag och min familj pratar om dop och nu känner jag mig inte nervös inför mitt dop. *Kom och följ mig* hjälper den Helige Anden att komma in i mitt hjärta och jag känner mig varm när jag läser skrifterna.”[15]

Och slutligen, från en flerbarnsmor: ”När vi studerat Guds ord har han hjälpt vår familj att gå från oro till kraft; från prövning och utmaning till befrielse; från stridighet och kritik till kärlek och frid; och från motståndarens inflytande till Guds inflytande.”[16]

Dessa och många andra trofasta Kristi efterföljare har symboliskt satt Guds Lamms blod på ingången till sina hem. De visar sin inre beslutsamhet att följa Frälsaren. Deras tro föregår underverket. Det är underverket där en person har en upplevelse i skrifterna och den upplevelsen välsignas med den Helige Andens inflytande.

När vi studerar skrifterna finns det ingen andlig hungersnöd i landet. Som Nephi sa: ”De som hörsammar Guds ord och håller fast vid det, de ska aldrig förgås. Inte heller ska motståndarens frestelser och brinnande pilar slå dem med blindhet för att leda dem till undergång” (1 Nephi 15:24).

När Israels barn i forna tider följde Herrens vägledning som de fick genom profeten Mose, välsignades de med trygghet och frihet. När vi i dag följer Herrens vägledning som vi får genom vår levande profet president Nelson, välsignas vi på samma sätt med omvändelse i våra hjärtan och beskydd i våra hem.

Jag vittnar om att Jesus Kristus lever. Det här är hans kyrka, återställd på jorden genom profeten Joseph Smith. President Russell M. Nelson är Herrens profet i dag. Jag älskar och stöder honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Haiti.

SLUTNOTER

1. *Kom och följ mig – för enskilda och familjer: Gamla testamentet 2022*, s. vii.
2. ”Vi är var och en ansvariga för vår egen andliga tillväxt” (Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 8).
3. Se Russell M. Nelson, ”Templet och din andliga grund”, *Liahona*, nov. 2021, s. 93–96.
4. Det här är en viktig anledning till varför president Nelson vädjat till oss att ”ta er tid för Herren! Gör er egen andliga grund fast och tålig nog att motstå tidens tand genom att göra det som får den Helige Anden att *alltid* vara med er” (”Ta dig tid för Herren”, *Liahona*, nov. 2021, s. 120).
5. ”Oavsett vad andra kanske säger eller gör kan ingen ta ifrån dig det vittnesbörd som burits till ditt hjärta och förstånd angående vad som är sant” (Russel M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95).
6. Se Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona*, nov. 2018, s. 113. President Nelson upprepade den här uppmaningen i april förra året: ”Din beslutsamhet att göra ditt hem till din tros *främsta* helgedom bör *aldrig* upphöra. Allteftersom tro och helighet minskar i denna fallna värld kommer ditt behov av heliga platser att öka. Jag uppmanar dig att fortsätta göra ditt hem till en verkligt helig plats ’och … *inte [låta dig] rubbas*’ [Läran och förbunden 87:8, kursivering tillagd] från detta viktiga mål” (”Det vi lär oss och aldrig kommer att glömma”, *Liahona*, maj 2021, s. 79).
7. Personlig korrespondens; se även 2 Nephi 25:26.
8. Personlig korrespondens.
9. Personlig korrespondens.
10. Personlig korrespondens.
11. Personlig korrespondens.
12. Personlig korrespondens.
13. Personlig korrespondens.
14. Personlig korrespondens.
15. Personlig korrespondens.
16. Personlig korrespondens.

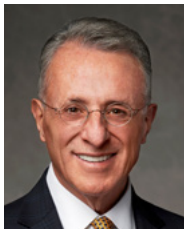

Äldste Ulisses Soares
i de tolv apostlarnas kvorum

I förundran över Kristus och hans evangelium

Må minnet av vad våra ögon sett och våra hjärtan känt öka vår förundran över Frälsarens försoningsoffer.

Jag har en kär vän som är en briljant pensionerad universitetsprofessor, produktiv författare och, framför allt, en hängiven Jesu Kristi lärjunge. Han har besökt det heliga landet dussintals gånger för att delta i konferenser, utföra akademisk forskning och leda rundturer. Han säger att varje gång han besöker landet där Jesus vandrade, så förundras han eftersom han alltid lär sig något nytt, häpnadsväckande och fascinerande om Frälsaren, hans jordiska verksamhet och hans älskade hemland. Den hänförelse min vän visar när han pratar om allt han lär sig i det heliga landet är smittsam, och denna förundran har varit grundläggande för hans stora bedrifter och akademiska ambitioner i livet.

När jag har lyssnat på hans berättelser och känt hans entusiasm, har jag funderat över hur mycket större andlig förundran, så att säga, vi kan och bör känna för Jesu Kristi evangelium, och vilken skillnad det kan göra i vårt lärjungeskap och på vår färd mot evigt liv. Den förundran jag talar om är förnimmelsen av sinnesrörelse, vördnad eller hänförelse som är gemensam för alla som helhjärtat gör Frälsaren och hans lärdomar till det centrala i sitt liv och som ödmjukt erkänner hans närvaro i sitt liv. En sådan känsla av förundran, som inspireras av den Helige Anden, stimulerar entusiasmen över att med glädje följa Kristi lära.[1]

Skrifterna innehåller flera exempel på hur den här förnimmelsen yttrar sig. Profeten Jesaja, till exempel, uttryckte sin djupa tacksamhet för Herren genom att glädjas i honom.[2] De som hörde Jesus predika i synagogan i Kapernaum blev överväldigade av hans lära och den kraft han undervisade dem med.[3] Det var samma känsla som fullkomligt genomträngde den unge Joseph Smiths hjärta när han i Bibeln läste Jakobs brevs första kapitel, vilket fick honom att söka Guds vishet.[4]

Syskon, när vi verkligen känner förundran över Jesus Kristus och hans evangelium är vi gladare, vi har mer entusiasm för Guds verk och vi känner igen Guds hand i allting. Dessutom blir våra studier av Guds ord mer meningsfulla, våra böner blir mer fokuserade, vår tillbedjan mer vördnadsfull, vårt tjänande i Guds rike mer omsorgsfullt. Alla dessa handlingar bidrar till att vi oftare känner den Helige Andens inflytande i våra liv.[5] På så vis blir vårt vittnesbörd om Frälsaren och hans evangelium stärkt, vi håller Kristus levande inom oss,[6] och vi lever våra liv ”rotade och uppbyggda i honom och grundade i tron. … Och [vi låter vår] tacksamhet flöda över.”[7] När vi lever på det sättet blir vi mer andligt motståndskraftiga

Australien.

USA.

och beskyddas från att gå i fällan att bli andligt apatiska.

En sådan apati kännetecknas av en gradvis förlust av vår iver över att engagera oss helt i Herrens evangelium. Det börjar oftast när vi känner att vi redan har förvärvat all kunskap och alla välsignelser som behövs för att vara lyckliga i det här livet. Denna liknöjdhet, så att säga, får oss att ta evangeliets gåvor för givna, och från den stunden riskerar vi att försumma både vår regelbundna fördjupning i det väsentliga i Jesu Kristi evangelium[8] och de förbund vi slutit. Följaktligen distanserar vi oss gradvis från Herren, så att vår förmåga att ”höra honom”[9] försvagas, och vi blir likgiltiga och okänsliga för storheten i hans verk. Tvivel om de sanningar vi redan har fått kan tränga in i vårt sinne och hjärta, vilket gör oss sårbara för fiendens frestelser.[10]

Pastor Aiden Wilson Tozer, en berömd författare och tapper kristen, skrev att ”liknöjdhet är en livsfarlig fiende till all andlig tillväxt”.[11] Var det inte precis det som hände Nephis folk kort efter Kristi födelse? De ”började bli mindre och mindre förvånade över ett tecken eller ett under från himlen, … [och tvivlade] på allt som de hade hört och sett”. På så vis ”förblindade [Satan] deras ögon och förledde dem att tro att Kristi lära var något dåraktigt och fåfängt”[12].

Mina älskade bröder och systrar, i sin fullkomliga och oändliga kärlek och med vetskap om vår mänskliga natur[13] har Frälsaren fastställt hur vi kan undvika att gå i den andliga apatins fälla. Frälsarens inbjudan ger oss ett bredare perspektiv, särskilt när det gäller den komplexa värld vi lever i: ”Lär av mig och lyssna till mina ord. Vandra i min Andes ödmjukhet, och du ska ha frid i mig.”[14] När vi tar till oss Frälsarens uppmaning visar vi vår ödmjukhet, vår önskan att vara läraktiga och vårt hopp om att bli mer som han är.[15] Denna inbjudan omfattar också att tjäna honom och att betjäna Guds barn av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka.[16] Kärnan i vår strävan på denna resa utgörs naturligtvis av de två stora buden: att älska Herren vår Gud och att älska vår nästa som oss själva.[17]

Detta slags levnadssätt utgör en del av Jesu gudomliga natur och var uppenbar i allt han gjorde under sin jordiska verksamhet.[18] När vi därför medvetet och uppriktigt hänger oss åt att vända oss till honom[19] och lära oss av hans fullkomliga föredöme, lär vi känna honom bättre. Vi får en större entusiasm och önskan att införliva den högsta normen för hur vi ska leva, det föredöme vi bör vara och buden vi ska följa. Vi får också mer insikt, vishet, gudomligt sinnelag och välvilja mot Gud och vår nästa.[20] Jag kan försäkra er om att vår förmåga att känna Frälsarens inflytande och kärlek kommer att intensifieras i våra liv, förstora vår tro, vår vilja att handla rättfärdigt och motivationen att tjäna honom och andra.[21] Dessutom kommer vår tacksamhet för välsignelserna och utmaningarna vi upplever i jordelivet att befästas och bli en del av vår sanna tillbedjan.[22]

Mina kära vänner, allt detta stärker vår andliga förundran rörande evangeliet och får oss att med glädje hålla de förbund vi slutit med Herren – till och med mitt i de prövningar och

utmaningar vi upplever. För att detta ska ske behöver vi självklart fördjupa oss med tro och ärligt uppsåt i Frälsarens lärdomar[23] och sträva efter att införliva hans egenskaper i vårt sätt att vara[24]. Dessutom behöver vi närma oss honom genom vår omvändelse,[25] söka hans förlåtelse och hans återlösande kraft i våra liv och hålla hans bud. Herren själv lovade att jämna våra stigar om vi förtröstar på honom av hela vårt hjärta, räknar med honom på alla våra vägar och inte förlitar oss på vårt förstånd.[26]

En man jag träffade nyligen, som heter Wes och som deltar i konferensen i dag, antog Kristi inbjudan att lära av honom och hans evangelium, och började uppleva en förundran över Kristi kärlek efter att i 27 år ha distanserat sig från förbundsstigen. Han berättade att han en dag blev kontaktad på Facebook av en missionär, äldste Jones, som tillfälligt hade tilldelats Wes område innan han skulle resa till den mission han ursprungligen kallats till i Panama. När äldste Jones såg Wes profil, utan att i förväg veta att Wes redan var medlem i kyrkan, kände han den Helige Andens vägledning och visste att han genast skulle kontakta Wes. Han agerade raskt på den här ingivelsen. Wes blev förvånad över den här oväntade kontakten och började inse att Herren var medveten om honom, trots hans avstånd från förbundsstigen.

Äldste Jones och hans kamrat tjänade Wes och gav honom andliga budskap varje vecka, vilket hjälpte honom att på nytt förundras över Frälsaren och hans evangelium.

Från den stunden inledde Wes och missionärerna en tät kontakt. Äldste Jones och hans kamrat gjorde något för att hjälpa Wes varje vecka och ge honom andliga budskap som hjälpte honom att få tillbaka sin förundran över Frälsaren och hans evangelium. Detta tände åter gnistan i hans vittnesbörd om sanningen och om Frälsarens kärlek till honom. Wes kände den frid som kommer från Hjälparen och fick den styrka han behövde för att återvända till fållan. Han berättade att den här upplevelsen andligt och känslomässigt förde honom tillbaka till livet och hjälpte honom att få bort de bittra känslor han hade samlat på sig med åren på grund av de svåra upplevelser han haft.

Som min förutnämnde eftertänksamme vän professorn har sagt, finns det alltid något underbart och fascinerande att lära sig om Jesus Kristus och hans evangelium.[27] Herren har gett underbara löften som erbjuds alla dem, inklusive oss, som strävar efter att lära av honom och införliva hans ord i sina liv. Till Enok sa han: ”Se, min Ande [ska vara] över dig, därför ska jag rättfärdiga alla dina ord, och bergen ska fly för dig och floderna ändra sitt lopp, och du ska förbli i mig och jag i dig.”[28] Genom sin tjänare kung Benjamin förkunnade han: ”Ni ska nu kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar. För se, denna dag har han andligen fött er, för ni säger att era hjärtan har förändrats genom tro på hans namn. Därför är ni födda av honom och har blivit hans söner och hans döttrar.”[29]

Därför, när vi uppriktigt och ständigt strävar efter att lära av Frälsaren och följa hans exempel, så lovar jag er, i hans namn, att hans gudomliga egenskaper ska skrivas i våra sinnen och hjärtan[30], att vi ska bli mer som han är och att vi ska vandra med honom[31].

Mina älskade bröder och systrar, det är min bön att vi alltid ska känna förundran över Jesus Kristus och hans fullständiga, oändliga och fullkomliga kärlek. Må minnet av vad våra ögon sett och våra hjärtan känt öka vår förundran över Frälsarens försoningsoffer, som kan läka våra andliga och känslomässiga sår och hjälpa oss att komma närmare honom. Må vi förundras över de stora löften som Fadern håller i sina händer och som han har förberett för dem som är trofasta:

”Riket är ert och dess välsignelser är era, och evighetens rikedomar är era.

Och den som tar emot allt med tacksamhet ska härliggöras.”[32]

Jesus är världens Återlösare, och detta är hans kyrka. Jag vittnar om dessa sanningar i vår förunderlige, helige och upphöjde Frälsare Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Handledning för skriftstudier, ”Kristi lära”, Skrifterna.JesuKristiKyrka.org.
2. Se Jesaja 61:10.
3. Se Markus 1:22.
4. Se Joseph Smith – Historien 1:11–13.
5. Se Handledning för skriftstudier, ”Helige Anden, den”, Skrifterna.JesuKristiKyrka.org.
6. Se Galaterbrevet 2:20.
7. Kolosserbrevet 2:7; se v. 6–8.
8. Se Matteus 14:23; 1 Nephi 19:23; Helaman 3:35; 4 Nephi 1:12; Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona*, nov. 2018, s. 113–114.
9. Se Matteus 17:5; Lukas 9:35; 3 Nephi 11:7.

Äldste Randy D. Funk
i de sjuttios kvorum

Kom in i Guds fålla

I Guds fålla upplever vi den gode herdens vakande, vårdande omsorg och välsignas med att känna hans återlösande kärlek.

Som unga föräldrar lärde sig broder och syster Samad om Jesu Kristi evangelium i sitt enkla hem på två rum i Semarang i Indonesien.[1] Runt ett litet bord med ett dunkelt ljus som tycktes fylla rummet med myggor snarare än ljus, satt två unga missionärer och undervisade dem om eviga sanningar. Genom uppriktig bön och den Helige Andens vägledning kom de till tro på det de fick lära sig och valde att låta döpa sig och bli medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det beslutet, och deras levnadsmönster sedan dess, har välsignat broder och syster Samad och deras familj i varje aspekt av livet.[2]

De är bland kyrkans tidiga pionjärer i Indonesien. Senare tog de emot templets förrättningar och broder Samad verkade som grenspresident och sedan distriktspresident och körde över hela centrala Java för att fullgöra sina ansvar. Under de senaste tio åren har han tjänat som den första patriarken i Surakarta stav i Indonesien

Som en av missionärerna i det enkla, trosfyllda hemmet för 49 år sedan har jag sett i dem det som kung

Australien.

10. Se 1 Petrusbrevet 5:8.
11. A. W. Tozer, *The Pursuit of God* (2015), s. 23.
12. 3 Nephi 2:1–2.
13. Se Handledning för skriftstudier, ”Naturliga människan, den”, Skrifterna. JesuKristiKyrka.org.
14. Läran och förbunden 19:23.
15. Se Handledning för skriftstudier, ”Ödmjuk, ödmjukhet”, Skrifterna. JesuKristiKyrka.org.
16. Se Läran och förbunden 4:2.
17. Se Matteus 22:36–40.
18. Se Handledning för skriftstudier, ”Jesus Kristus”, Skrifterna.JesuKristiKyrka.org.
19. Se Läran och förbunden 6:36.
20. Se Lukas 2:52.
21. Se Handledning för skriftstudier, ”Rättfärdig, rättfärdighet”, Skrifterna. JesuKristiKyrka.org.
22. Se Handledning för skriftstudier, ”Tacksam, tacksamhet, tacksägelse”, Skrifterna.JesuKristiKyrka.org.
23. Se 2 Nephi 32:3.
24. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 115–128.
25. Se Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 67–69.
26. Se Läran och förbunden 11:12–14; se även Ordspråksboken 3:5–6.
27. Se Läran och förbunden 89:19; 121:42; 130:19.
28. Mose 6:34.
29. Mosiah 5:7.
30. Se 2 Korintierbrevet 3:3.
31. Se Handledning för skriftstudier, ”Vandra, vandra med Gud”, Skrifterna. JesuKristiKyrka.org.
32. Läran och förbunden 78:18–19.

Fårens säkerhet och välbefinnande är beroende av deras villighet att komma in i fållan och stanna kvar i fållan.

Benjamin lärde i Mormons bok: ”Jag önskar att ni betänker deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. För se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt.”[3] De välsignelser som flödar in i deras liv som följer Jesu Kristi exempel och lärdomar, som väljer att räknas bland hans lärjungar, är talrika, glädjerika och eviga.[4]

Guds fålla

Almas inbjudan till dopförbundet till dem som samlats vid Mormons vatten börjar med följande ord: ”Eftersom ni nu önskar komma in i Guds fålla.”[5]

En fålla, eller fårfålla, är en stor inhägnad, ofta byggd med stenmurar, där fåren skyddas om natten. Den har bara en öppning. Vid dagens slut kallar herden på fåren. De känner igen hans röst och genom porten går de in i fållans trygghet.

Almas folk visste att herdar står vid den smala öppningen av fållan, så att när fåren kommer in räknas de[6] och deras sår och åkommor uppmärksammas och vårdas en efter en. Fårens säkerhet och välbefinnande är beroende av deras villighet att komma in i fållan och stanna kvar i fållan.

Bland oss kan det finnas några som känner att de befinner sig i utkanten av hjorden, som kanske tror att de är mindre behövda eller värdefulla eller att de inte hör hemma i fållan. Och liksom i fårfållan trampar vi ibland på varandras tår i Guds fålla och behöver omvända oss eller förlåta.

Men den gode herden[7] – vår sanne herde – är alltid god. I Guds fålla upplever vi hans vakande, vårdande omsorg och välsignas med att känna hans återlösande kärlek. Han sa: ”Se, jag har skrivit dig på mina händer. Dina murar står ständigt inför mig.”[8] Vår Frälsare har i sina händer skrivit in våra synder, smärtor, lidanden[9] och allt som är orättvist i livet.[10] Alla är välkomna att ta emot dessa välsignelser, allteftersom de ”önskar komma in”[11] och väljer att vara i fållan. Handlingsfrihetens gåva är inte bara rätten att välja; det är möjligheten att välja det rätta. Och fållans väggar är inte ett hinder utan en källa till andlig trygghet.

Jesus lärde att det finns ”en hjord och en herde”[12]. Han sa:

”Men den som går in genom porten är fårens herde …

och fåren lyssnar till hans röst … ,

och fåren följer honom eftersom de känner hans röst.”[13]

Jesus sa sedan: ”Jag är porten. Den som går in genom mig ska bli frälst”[14] och lärde därmed tydligt att det bara finns en väg in i Guds fålla och bara ett sätt att bli frälst. Det är av och genom Jesus Kristus.[15]

Välsignelser kommer till dem som är i Guds fålla

Vi lär oss hur vi kommer in i fållan genom Guds ord, som är den lära som Jesus Kristus och hans profeter undervisar om.[16] När vi följer Kristi lära och kommer in i fållan genom tro på Jesus Kristus, omvändelse,

ÅTERFUNNEN, AV GREG K. OLSEN

dop och konfirmation samt fortsatt trofasthet[17] lovade Alma att vi får fyra specifika, personliga välsignelser. *Ni* kan 1) ”återlösas av Gud”, 2) ”räknas bland dem som hör till den första uppståndelsen”, 3) ”få evigt liv” och 4) Herren ska ”rikligare … utgjuta sin Ande över er”.[18]

När Alma hade undervisat om de här välsignelserna klappade folket händerna av glädje. Här är orsaken:

För det första: Att *återlösa* innebär att betala av en skuld eller förpliktelse eller att befria från det som är svårt eller gör ont.[19] Ingen personlig förbättring från vår sida kan göra oss rena från de synder vi har begått eller hela från de sår vi genomlidit utan Jesu Kristi försoning. Han är vår Återlösare.[20]

För det andra: Tack vare Kristi uppståndelse kommer alla att uppstå.[21] När våra andar har lämnat våra dödliga kroppar ser vi utan tvekan fram emot när vi återigen kan omfamna dem vi älskar med en uppstånden kropp. Vi ser ivrigt fram emot att vara bland dem som hör till den första uppståndelsen.

För det tredje: Evigt liv innebär att leva med Gud och som han lever. Det är ”den största av alla Guds gåvor”[22] och för med sig glädjens fullhet[23]. Det är det yttersta syftet och målsättningen med våra liv.

För det fjärde: Sällskap av en medlem i gudomen – den Helige Anden – ger välbehövlig vägledning och tröst under jordelivet.[24]

Tänk på några orsaker till olycka: elände kommer av synd,[25] sorg och ensamhet av en älskad persons död, och rädsla från ovissheten om vad som händer när vi dör. Men när vi går in i Guds fålla och håller våra förbund med honom känner vi friden i att veta och lita på att Kristus ska återlösa oss från våra synder, att separationen mellan vår kropp och ande ska upphöra snabbare och att vi kommer att leva för evigt med Gud på det mest underbara sätt.

Lita på Kristus och handla i tro

Bröder och systrar, skrifterna är fyllda av exempel på Frälsarens majestätiska kraft och hans godhjärtade barmhärtighet och nåd. Under sin jordiska verksamhet kom hans helande välsignelser till dem som litade på honom och handlade i tro. Den sjuke mannen vid dammen Betesda kunde till exempel gå när han i tro följde Frälsarens befallning: ”Res dig, ta din bädd och gå!”[26] De som var sjuka eller lidande på något sätt i landet Ymnighet botades när de ”tillsammans [gick] fram”[27].

För att få de underbara välsignelser som utlovas åt dem som kommer in i Guds fålla krävs det också att vi gör just det – vi måste välja att komma. Alma den yngre lärde: ”Och nu säger jag er att den gode herden kallar på er, och om ni hörsammar hans röst för han er in i sin hjord och ni är hans får.”[28]

För flera år sedan dog en kär vän i cancer. När hans fru Sharon först skrev om hans diagnos, sa hon: ”Vi väljer tro. Tro på vår Frälsare Jesus Kristus. Tro på vår himmelske Faders plan och tro på att han känner till våra behov och uppfyller sina löften.”[29]

Jag har träffat många sista dagars heliga som Sharon, som känner den inre friden i att vara trygg inom Guds fålla, särskilt när frestelser, motstånd eller motgångar kommer.[30] De har valt att ha tro på Jesus Kristus och att följa hans profet. Vår käre profet, president Russell M. Nelson, har sagt: ”Allt gott i livet – varje potentiell välsignelse av evig betydelse – börjar med tro.”[31]

Kom helt och fullt in i Guds fålla

Min farfars farfars far James Sawyer Holman kom till Utah 1847, men han var inte en av dem som kom i juli med Brigham Young. Han kom senare det året och enligt släktuppteckningarna hade han ansvaret att ta med sig fåren. Han nådde inte Saltsjödalen förrän i oktober, men han och fåren klarade sig.[32]

Bildligt talat är några av oss fortfarande på slätterna. Alla kommer inte med den första gruppen. Mina kära vänner, fortsätt resan – och hjälp andra – att helt och fullt komma in i Guds fålla. Jesu Kristi evangeliums välsignelser är omätliga eftersom de är eviga.

Jag är djupt tacksam över att vara medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag vittnar om vår himmelske Faders och vår Återlösare Jesu Kristi kärlek och om den frid som endast kommer från dem – den inre friden och välsignelserna som finns i Guds fålla. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Liksom många andra indonesier i sin generation har broder Samad bara ett namn. Hans fru Sri Katoningsih och deras barn använder Samad som efternamn.
2. Broder och syster Samad berättar att minst 44 av deras släktingar nu är medlemmar i kyrkan. Många andra åtnjuter också evangeliets välsignelser tack vare deras exempel och tjänande.
3. Se Mosiah 2:41.
4. Se Läran och förbunden 59:23.
5. Mosiah 18:8.
6. Se Moroni 6:4.
7. Se Johannes 10:14; se även Gerrit W. Gong, ”Den gode herden, Guds Lamm”, *Liahona*, maj 2019, s. 97–101.
8. Jesaja 49:16.
9. Se Alma 7:11–13.
10. Se Dale G. Renlund, ”Upprörande orättvisor”, *Liahona*, maj 2021, s. 41–44.
11. Mosiah 18:8.
12. Johannes 10:16.
13. Johannes 10:2–4.
14. Johannes 10:9.
15. Se 2 Nephi 31:21; Helaman 5:9.
16. Se Henry B. Eyring, ”Kraften i att undervisa om läran”, *Liahona*, juli 1999, s. 85. När vi strävar efter att komma till Kristus måste vi komma enligt Kristi ord, ”för det finns en Gud och en Herde över hela jorden” (se 1 Nephi 13:40–41).
17. Kristi lära, enkelt uttryckt, är att alla människor överallt måste utöva tro på Jesus Kristus och hans försoning, omvända sig, döpas, ta emot den Helige Anden och hålla ut intill änden. Annars, som Frälsaren lärde i 3 Nephi 11:38, kan ni ”på intet sätt ärva Guds rike”.
18. Mosiah 18:9, 10.
19. Se *Merriam-Webster.com Dictionary*, ”redeem”; se även D. Todd Christofferson, ”Återlösningen”, *Liahona*, maj 2013, s. 109.
20. Se Alma 11:40.
21. Se 2 Nephi 2:8; 9:12.
22. Läran och förbunden 14:7.
23. Se 2 Nephi 9:18.
24. Se 1 Nephi 4:6; Moroni 8:26.
25. Se Mosiah 3:24–25; Alma 41:10.
26. Johannes 5:8.
27. 3 Nephi 17:9.
28. Alma 5:60. I Mose 7:53 sa Messias även: ”Den som kommer in genom porten och höjer sig genom mig ska aldrig falla.”
29. Sharon Jones, ”Diagnosis”, wechoosefaith.blogspot.com, 18 mars 2012.
30. *Preach My Gospel* definierar ”hålla ut intill änden” enligt följande: ”Att förbli sann mot Guds bud och vara trogen templets begåvnings- och beseglingsförrättningar trots frestelser, motstånd och motgångar under hela livet” ([2019], s. 73). Det tyder på att vi kommer att uppleva frestelser, motstånd och motgångar under hela livet.
31. Russell M. Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, *Liahona*, maj 2021, s. 102.
32. Se kortfattade biografier över James Sawyer Holman och Naomi Roxina LeBaron Holman av deras barnbarn Grace H. Sainsbury i talarens ägo (Charles C. Rich diary, 28 sep. 1847, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City; Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 21 juni, 1847, s. 49, kyrkans historiska bibliotek). Holman var kapten för Charles C. Richs kompani 1847.

Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kvorum

Vårt uppriktiga allt

Om vi vill att Frälsaren ska lyfta oss mot himlen, så kan inte vår hängivenhet mot honom och hans evangelium vara likgiltig eller sporadisk.

Malaysia.

En offergåva till honom

Bara dagar innan han gav sitt liv för oss, var Jesus Kristus i templet i Jerusalem och observerade människorna som donerade till templets offerkista. ”Många rika gav mycket”, men så kom där en fattig änka ”och lade i två små kopparmynt.” Det var en så liten summa att den knappt var värd att registrera.

Och ändå verkade den här till synes obetydliga donationen fånga Frälsarens uppmärksamhet. Faktum är att den gjorde så djupt intryck på honom att ”han kallade till sig sina lärjungar och sade till dem: ’Jag säger er sanningen: Den här fattiga änkan gav mer än alla de andra som lade något i offerkistan.

Alla andra gav av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt som hon hade att leva på.’”[1]

Med den här enkla observationen lärde Frälsaren oss hur offergåvor mäts i hans rike – och det skiljer sig ganska mycket från hur vi vanligtvis mäter ting. För Herren mättes inte donationens värde i hur den påverkade offerkistans innehåll, utan i hur den påverkade givarens hjärta.

Genom att lovorda denna trofasta änka gav han oss en måttstock för att mäta vårt lärjungeskap i alla dess många uttrycksformer. Jesus lärde att vår offergåva kan vara stor eller liten, men oavsett vilket måste den vara vårt *uppriktiga allt*.

Den här principen genljuder i en vädjan från profeten Amaleki i Mormons bok: ”Kom till Kristus, som är Israels Helige, och ta del av hans frälsning och hans återlösnings kraft. Ja, kom till honom, och frambär hela er själ som ett offer åt honom.”[2]

Men hur är detta möjligt? För många av oss kan en sådan nivå av hel-själslig hängivenhet verka utom räckhåll. Vi räcker knappt till som det är. Hur kan vi hitta balansen mellan livets många krav och vår

Brasilien.

önskan att frambära hela vår själ som ett offer åt Herren?

Kanske består vår utmaning i att vi tror att balans betyder att fördela vår tid lika mellan konkurrerande intressen. Med det synsättet blir vår hängivenhet till Jesus Kristus en av flera saker vi måste stoppa in i våra fulltecknade scheman. Men det kanske finns ett annat sätt att se på det.

Balans: som att cykla

Min hustru Harriet och jag älskar att cykla tillsammans. Det är ett underbart sätt att få motion samtidigt som vi spenderar tid tillsammans. När vi cyklar – och jag inte flämtar och flåsar för mycket – njuter vi av den vackra världen omkring oss och kan till och med föra ett trevligt samtal. Det är sällan vi behöver fokusera på att hålla balansen på våra cyklar. Vi har cyklat så pass länge att vi inte ens tänker på det – det har blivit normalt och naturligt för oss.

Men när jag ser någon lära sig cykla för första gången, påminns jag om att

det inte är lätt att hålla balansen på de där två smala hjulen. Det krävs tid. Det krävs övning. Det krävs tålamod. Det krävs till och med att man ramlar en gång eller två.

Framför allt får de som lyckas balansera på en cykel lära sig följande viktiga tips:

Titta inte på dina fötter.

Titta framåt.

Håll ögonen på vägen framför dig. Fokusera på din destination. Och börja trampa. Att hålla balansen handlar om att röra sig framåt.

Liknande principer gäller när det kommer till att hitta balans i våra liv som Jesu Kristi lärjungar. Hur man fördelar sin tid och energi på sina många viktiga uppgifter varierar från person till person och från en period i livet till en annan. Men vårt gemensamma, övergripande mål är att följa vår Mästare Jesu Kristi väg, och återvända till vår älskade himmelske Faders närhet. Det målet måste förbli konstant och konsekvent, vilka vi än är och vad som än sker i våra liv.[3]

Lyftkraft: som att flyga ett flygplan

För dem som är entusiastiska cyklister är ju jämförelsen mellan lärjungeskap och att cykla en bra analogi. För dem som inte är det: oroa er inte. Jag har en annan liknelse som jag är säker på att varje man, kvinna och barn kan relatera till.

Lärjungeskap, liksom det mesta i livet, kan också jämföras med att flyga ett flygplan.

Har du någonsin tänkt på hur häpnadsväckande det är att ett enormt passagerarplan faktiskt kan lämna marken och flyga? Vad är det som gör att dessa flygmaskiner kan svinga sig elegant i skyn och färdas över oceaner och kontinenter?

Lite förenklat kan ett flygplan bara flyga när luft rör sig över dess vingar. Den rörelsen skapar skillnader i lufttrycket, vilket ger planet lyftkraft. Och hur får man tillräckligt med luft att röra sig över vingarna för att skapa lyftkraft? Svaret är drivkraft framåt.

Flygplanet vinner ingen höjd genom att stå stilla på startbanan. Till och med på blåsiga dagar skapas inte tillräckligt med lyftkraft om inte flygplanet rör sig framåt, med tillräcklig drivkraft för att motverka de krafter som håller det tillbaka.

På samma sätt som rörelse framåt håller en cykel balanserad och upprätt, hjälper rörelse framåt ett flygplan att övervinna tyngdkraft och luftmotstånd.

Vad innebär detta för oss som Jesu Kristi lärjungar? Det innebär att om vi vill få balans i livet, och om vi vill att Frälsaren ska lyfta oss mot himlen, så kan inte vår hängivenhet mot honom och hans evangelium vara likgiltig eller sporadisk. Liksom änkan i Jerusalem måste vi frambära hela vår själ åt honom. Vår offergåva kanske är liten, men den måste komma från hjärtat och själen.

Att vara en Jesu Kristi lärjunge är inte bara en av många andra saker vi gör. Frälsaren är den motiverande kraften bakom *allt* vi gör. Han är inte en rastplats på vår resa. Han är inte en naturskön turistväg eller ens en stor sevärdhet. Han är ”vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom [Jesus Kristus].”[4] Detta är Vägen och vår slutliga destination.

Balans och lyftkraft kommer när vi ”strävar framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor”[5].

Offer och helgelse

Men alla uppgifter och ansvar som gör våra liv så upptagna då? Att spendera tid med nära och kära, gå i skolan eller förbereda sig för ett yrke, försörja sig, ta hand om familjen, tjäna i samhället – var passar allt detta in? Frälsaren försäkrar oss:

”Er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta.

[Men] sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska allt detta tillfalla er.”[6]

Men det betyder inte att det är lätt.[7] Det krävs både *offer* och *helgelse*.

Det krävs att vi låter vissa saker *bero* och låter andra saker *gro*.

Offer och helgelse är två himmelska lagar som vi sluter förbund om att lyda i det heliga templet. Dessa två lagar är likartade men inte identiska. Att *offra* innebär att ge upp något till förmån för något som är mer värdefullt. Fordom offrade Guds folk förstlingarna i sina hjordar för att hedra den kommande Messias. I alla tider har trofasta heliga offrat personliga önskemål, bekvämlighet och till och med sina liv för Frälsaren.

Taiwan.

Vi har alla saker, stora och små, som vi behöver offra för att kunna följa Jesus Kristus mer fullständigt.[8] Våra uppoffringar visar vad vi verkligen värdesätter. Offer är heliga och antas av Herren.[9]

Helgelse skiljer sig från offer i minst ett viktigt avseende. När vi helgar något, lämnar vi det inte till att förtäras på altaret. I stället använder vi det i Herrens tjänst. Vi tillägnar det honom och hans heliga syften.[10] Vi tar emot de talenter som Herren har gett oss och strävar efter att föröka dem, mångdubbelt, för att bli till ännu större hjälp i att bygga Guds rike.[11]

Ytterst få av oss kommer någonsin bli ombedda att *offra* våra liv för Frälsaren. Men vi har alla fått inbjudan att *helga* våra liv åt honom.

Ett arbete, en glädje, ett syfte

När vi strävar efter att rena våra liv och vända oss till Kristus i varje tanke[12] börjar allt annat att falla på plats. Livet känns inte längre som en lång lista separata insatser som balanserar på en tunn tråd.

Med tiden blir allt ett och samma arbete.

En glädje.

Ett heligt syfte.

Det är arbetet att älska och tjäna Gud. Det är att älska och tjäna Guds barn.[13]

När vi tittar på våra liv och ser hundra saker att göra, känner vi oss överväldigade. När vi ser en sak – att älska och tjäna Gud och hans barn, på hundra olika sätt – då kan vi arbeta på dessa saker med glädje.

Det är så vi frambär hela vår själ: genom att offra allt som håller oss tillbaka, och helga resten åt Herren och hans syften.

Uppmuntran och vittnesbörd

Mina kära bröder och systrar och mina kära vänner, det kommer stunder då man önskar att man kunde göra mer. Din kärleksfulle himmelske Fader känner ditt hjärta. Han vet att du inte kan göra allt som ditt hjärta vill göra. Men du kan älska och tjäna Gud. Du kan göra ditt bästa för att hålla hans bud. Du kan älska och tjäna hans barn. Och dina ansträngningar renar ditt hjärta och förbereder dig för en strålande framtid.

Det var detta som änkan vid templets offerkista verkade förstå. Hon förstod helt säkert att hennes offergåva inte skulle förändra välståndet i Israel, men att det kunde förändra och välsigna *henne* – för även om det var lite, så var det hennes allt.

Så, mina kära vänner och älskade medlärjungar till Jesus Kristus, låt oss inte bli ”trötta av att göra gott, för vi lägger grundvalen till ett stort verk. Och av det ringa vi bidrar med kommer det som är stort.”[14]

Jag vittnar om att detta är sant, och jag vittnar också om att Jesus Kristus är vår Mästare, vår Återlösare och vår enda väg tillbaka till vår älskade Fader i himlen. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Markus 12:41–44.
2. Se Omni 1:26.
3. Våra barn och ungdomar uppmanas att tillväxa på ett balanserat sätt när de följer Jesus Kristus som, när han var en ung man, ”växte i vishet, ålder och välbehag inför Gud och människor” (Lukas 2:52).
4. Johannes 14:6.
5. Se 2 Nephi 31:20.
6. 3 Nephi 13:32–33; se även Matteus 6:32–33. Joseph Smiths översättning, Matteus 6:38 ger ytterligare insikter: ”Sök därför inte efter det som hör den här världen till, utan sök först efter att bygga upp Guds rike och att upprätta hans rättfärdighet.”
7. Ett exempel kommer från vår profet, president Russell M. Nelson. När han var på toppen av sin karriär som hjärtkirurg blev han kallad som stavspresident. Äldsterna Spencer W. Kimball och LeGrand Richards utfärdade kallelsen. Då de insåg vilka krav som ställdes i hans yrkesliv sa de till honom: ”Om du känner att du är för upptagen och inte borde acceptera kallet, så har du rätt till det.” Han svarade att hans beslut om att tjäna eller inte när han blev kallad hade fattats för länge sedan, när han och hans hustru slöt tempelförbund med Herren. ”Vi gjorde ett åtagande då”, sa

han, ”att först söka ’Guds rike och hans rättfärdighet’ [Matteus 6:33], och var övertygade om att allt annat skulle ges oss, såsom Herren hade lovat” (Russell Marion Nelson, *From Heart to Heart: An Autobiography* [1979], s. 114).

8. President Nelson talade nyligen om ”behovet vi var och en har av att med Frälsarens hjälp ta bort gammalt skräp i våra liv. … Jag uppmanar er att be”, sa han, ”om att få veta vilket skräp ni ska ta bort från livet så att ni kan bli mer värdiga” (se ”Välkomstbudskap”, *Liahona*, maj 2021, s. 6–7).
9. I skrifterna står det att våra offer är heligare för Gud än våra prestationer (se Läran och förbunden 117:13). Detta kan vara en anledning till att Herren värderade änkans små kopparmynt mer än de välbärgades bidrag. Det förra var en uppoffring, som fick en renande effekt på givaren. Det senare, även om det kunde ge mer rent penningmässigt, var inte en uppoffring, och lämnade givaren oförändrad.
10. Ytterst få av oss kommer någonsin bli ombedda att *offra* våra liv för Frälsaren. Men vi har alla fått inbjudan att *helga* våra liv åt honom.
11. Se Matteus 25:14–30.
12. Se Läran och förbunden 6:36.
13. På det sättet ser vi i våra liv en uppfyllelse av aposteln Paulus profetia om att i tidernas fullbordans utdelning ska Gud ”sammanfatta allt i himlen och på jorden i Kristus” (Efesierbrevet 1:10).
14. Se Läran och förbunden 64:33.

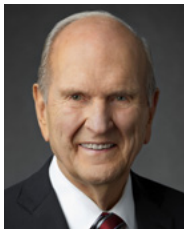

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Nu är stunden inne

Nu är stunden inne då vi kan lära. Nu är stunden inne då vi kan omvända oss. Nu är stunden inne då vi kan välsigna andra.

Mina kära bröder och systrar, denna konferens har varit historisk på många sätt. Vi har välsignats av bönerna, talen och musiken. Vi har inspirerats av Herrens tjänare.

Vi har fått viktig vägledning inför framtiden. Min bön är att Anden ska ha talat direkt till er om det Herren vill att *ni* ska göra.

Framtiden är alltid osäker. Vädret förändras. Ekonomiska kretslopp är oförutsägbara. Katastrofer, krig, olyckor och sjukdomar kan förändra livet snabbt. De här händelserna ligger i stort sett utanför vår kontroll. Men det finns några saker vi *kan* kontrollera, bland annat hur vi använder vår tid varje dag.

Jag tycker om den här dikten av Henry Van Dyke som är uppsatt på ett solur vid Wells College i New York. Den lyder:

Min skugga skiljer framtiden
från tid som inte fås igen.
Framför den finns vart ofött år
i mörker som du inte når:
Bakom den vilar gångna år,
de timmar du ej återfår.
En enda stund är din till slut:
det NU som skuggan märker ut.[1]

Ja, vi bör lära av det förflutna, och ja, vi bör förbereda oss för framtiden.

Uruguay.

Men det är bara *nu* vi kan göra något. *Nu* är stunden inne då vi kan lära. *Nu* är stunden inne då vi kan omvända oss. *Nu* är stunden inne då vi kan hjälpa andra och styrka ”kraftlösa händer”[2]. Som profeten Mormon rådde sin son Moroni: ”Låt oss … arbeta flitigt. …För vi har ett arbete att utföra medan vi vistas i detta tabernakel av lera så att vi kan besegra all rättfärdighets fiende och vila våra själar i Guds rike.”[3]

Motståndaren sover aldrig. Det kommer alltid att finnas motstånd mot sanningen. Jag upprepar min uppmaning från i förmiddags att göra sådant som ökar ert positiva andliga momentum, den lyftkraft äldste Dieter F. Uchtdorf talade om som får er att fortsätta framåt genom de utmaningar och möjligheter som kommer.

Vårt positiva andliga momentum ökar när vi tillber Herren i templet och växer i vår kunskap om den storslagna bredden och djupet av välsignelserna vi får där. Jag vädjar till er att stå emot världens sätt genom att fokusera på templets eviga välsignelser. Er tid där ger välsignelser för evigheten.

Allteftersom kyrkan tillväxer strävar vi efter att hålla jämna steg genom att bygga fler tempel. Fyrtiofyra tempel är för närvarande under uppbyggnad. Flera renoveras. Jag ber för de skickliga personer som arbetar med de här projekten över hela världen.

I en anda av tacksamhet i bön har jag glädjen att tillkännage våra planer på att bygga ett nytt tempel på var och en av följande platser: Wellington, Nya Zeeland; Brazzaville, Republiken Kongo; Barcelona, Spanien; Birmingham, Storbritannien; Cusco, Peru; Maceió, Brasilien; Santos, Brasilien; San Luis Potosí, Mexiko; Mexico City Benemérito, Mexiko; Tampa, Florida; Knoxville, Tennessee; Cleveland, Ohio; Wichita, Kansas; Austin, Texas; Missoula, Montana; Montpelier, Idaho; och Modesto, Kalifornien.

Dessa 17 tempel kommer att välsigna oräkneliga människor på båda sidor om slöjan. Jag älskar er, mina kära bröder och systrar. Och vad som är viktigare: Herren älskar er. Han är er Frälsare och Återlösare. Han styr och leder sin kyrka. Må vi vara ett folk som är värdigt Herren, som sa: ”Ni ska vara mitt folk, och jag ska vara er Gud.”[4]

Detta ber jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Henry Van Dyke, ”The Sun-Dial at Wells College”, *Music and Other Poems* (1904), s. 116.
2. Hebreerbrevet 12:12.
3. Moroni 9:6.
4. Jeremia 30:22.

Statistisk rapport för år 2021

Första presidentskapet har som information för kyrkans medlemmar utfärdat följande statistiska rapport om kyrkans tillväxt och ställning för året som avslutades den 31 december 2021.

ENHETER I KYRKAN	
Stavar	3 498
Missioner	407
Distrikt	520
Församlingar och grenar	31 315
KYRKANS MEDLEMSANTAL	
Medlemmar totalt	16 805 400
Ökning av barn med matrikelkort under 2021	89 069
Nyomvända döpta under 2021	168 283
MISSIONÄRER	
Undervisande heltidsmissionärer	54 539
Kyrkservicemissionärer	36 639
TEMPEL	
Tempel invigda under 2021 (Winnipeg, Manitoba och Pocatello, Idaho)	2
Tempel återinvigda under 2021	1
Tempel i verksamhet vid årets slut	170

Äldste Mark D. Eddy

generalauktoritetssjuttio

Sommaren före äldste Mark D. Eddys sista år på high school bad en seminarielärare honom och andra medlemmar i seminariets elevråd att läsa Mormons bok. Han hade läst den många gånger med sin familj, men det här var första gången han läste den själv.

Han bestämde sig för att be före och efter läsningen varje dag. Han hoppades att ett tydligt svar på om boken var sann skulle komma inom en vecka eller två. Efter att ha läst i över två månader hade han fortfarande inte fått den bekräftelse han förväntat sig.

Några timmar före en ”välkommen tillbaka”-seminarieandakt där han ombetts att bära sitt vittnesbörd, kom äldste Eddy tidigt för att hjälpa till med förberedelserna. Sedan hittade han en lugn plats där han kunde läsa Mormons bok och be.

”Då fick jag en tydlig och omisskännlig känsla av att den var sann”, säger han. ”Den kom precis i tid för att jag skulle kunna bära mitt vittnesbörd den kvällen. Känslan krävde tillräckligt med arbete att få och varade tillräckligt länge för att jag aldrig skulle glömma den.”

Äldste Mark David Eddy föddes i Long Beach i Kalifornien den 30 mars 1973 som son till Richard Cleighton Eddy och Mary Louise Savage Eddy. Han växte upp i Orem i Utah och gifte sig med Annette ”Annie” Allen i Provo tempel i Utah i augusti 1994. De har sex barn.

Äldste Eddy tog kandidatexamen i kommunikation vid Brigham Young University 1996 och tog doktorsexamen i juridik vid BYU 2001. Han har sedan dess arbetat som advokat och företagsledare.

Äldste Eddy har verkat som områdessjuttio, president för Uruguaymissionen Montevideo, rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, högrådsmedlem, rådgivare i ett biskopsråd, Unga mäns president på församlingsnivå och heltidsmissionär i Dominikanska republikenmissionen Santo Domingo Öst. ■

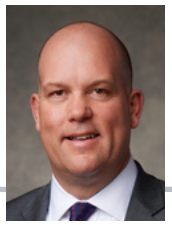

Äldste James W. McConkie III

generalauktoritetssjuttio

När äldste James W. McConkie III anlände till Tjeckoslovakien 1990 som ung missionär, var landet på väg ut ur kommunismen och redo att börja utforska uttryck för religion och tro igen. ”Jag var på rätt plats vid rätt tillfälle med rätt personer”, säger han.

Senare återvände han till området som ung yrkesman, var med och grundade en ideell stiftelse och verkade sedan som president för Tjeckien-/Slovakienmissionen.

När han var 12 år bad hans föräldrar honom studera böcker av kyrkans ledare och sedan berätta om vad han hade läst. ”Pappa och mamma trodde på vikten av att undervisa sina barn om evangeliet, som det föreslås i Läran och förbunden”, säger äldste McConkie. ”Kapitel 68 uppmanar föräldrar att undervisa sina barn om ’läran om omvändelse’ och ’tro på Kristus’ (v. 25). Mina föräldrar tog det på stort allvar.”

Hans känsla för evangeliets kraft att förändra människor etsade sig fast djupt in i hans själ. Han såg samma sak hända med de heliga i Tjeckien och Slovakien.

Äldste James Wilson McConkie III föddes i Salt Lake City i Utah den 27 augusti 1971 som son till James Wilson McConkie II och Judith Miller McConkie. Han gifte sig med Laurel Springer i juli 1995 i Salt Lake-templet. De har fyra barn.

Äldste McConkie tog kandidatexamen i historia vid University of Utah 1995 och tog juridikexamen 1999 från National Law Center vid George Washington University. Senast arbetade han som advokat vid Workman Nydegger och som chef för Wallace Toronto Foundation, som han hjälpte till att grunda.

Äldste McConkie verkade som stavspresident vid tiden för sin kallelse. Han har också verkat som biskop, högrådsmedlem, rådgivare i ett biskopsråd, missionsledare i en församling, rådgivare i ett äldstekvorumpresidentskap, lärare i en missionsförberedelsekurs, lärare i Evangeliets lära och Unga mäns president på församlingsnivå. ■

Äldste Isaac K. Morrison

generalauktoritetssjuttio

Äldste Isaac K. Morrison säger att han och hans fru inte har sovit så mycket sedan president Russell M. Nelson kallade äldste Morrison att verka som generalauktoritetssjuttio.

”Vi vet att det här kommer att bli en resa för oss”, säger han. ”Vi litar på att Herren visar oss vad vi ska göra.”

Äldste Morrison kallades som stavspresident 2014, områdessjuttio 2018 och president för Ghanamissionen Cape Coast 2020.

”Varje uppdrag har kommit vid en tidpunkt då jag minst förväntade mig det”, säger han. ”Men jag förlitar mig på Herren och inte på min egen förmåga.”

Äldste Morrison tog masterexamen i strategiskt ledarskap vid Kwame Nkrumah University of Science and Technology i Ghana. Han har arbetat för kyrkan i olika egenskaper sedan 2004, senast som ansvarig för support för ledare och medlemmar i Västafrika.

Isaac Kofi Morrison föddes den 25 november 1977 i Takoradi, Ghana som son till Joseph Kojo Morrison och Mary Efua Obua Sarfo.

Som barn gick äldste Morrison och hans familj på mötena i en annan kyrka. När han flyttade in hos sin morbrors familj för att gå på high school gick han på sista dagars heligas möten med dem och sedan på mötena i sin kyrka. En lärare för morgonseminariet bjöd in honom till seminariet, där han träffade Hannah Nyarko.

”Hon var mycket intelligent och hade bra saker att säga”, säger han. ”Det gav mig verkligen motivation att vilja studera mer.” Efter att ha studerat Mormons bok det året, säger han, ”var jag redo för dop”.

Den 18 december 2004 gifte han och Hanna sig i Takoradi och beseglades tre dagar senare i Accra tempel i Ghana. De har tre söner.

Förutom sina andra ämbeten har äldste Morrison verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, rådgivare i ett biskopsråd, äldstekvorumpresident, lärare i Evangeliets lära, seminarielärare och heltidsmissionär i Nigeria. ■

Äldste Ryan K. Olsen

generalauktoritetssjuttio

När äldste Ryan K. Olsen växte upp i Sandy i Utah i USA gick han aldrig hemifrån utan föräldrarnas avgörande påminnelse: ”Kom ihåg vem du är.”

”Det brukade göra mig galen när jag var ung”, säger han och skrattar. ”Men de orden hjälpte mig minnas min gudomliga identitet. De hjälpte mig minnas att jag har en himmelsk Fader som älskar mig och att Frälsaren är min bäste vän. Allt vi kan hoppas på att göra eller åstadkomma är bara genom honom.”

Den betryggande identiteten och hans föräldrars, medmissionärernas, kyrkans medarbetares och kloka företagshandledares exempel är dyrbara verktyg som äldste Olsen kommer använda när han börjar verka som generalauktoritetssjuttio.

Ryan Kirk Olsen föddes den 11 oktober 1974 och växte upp i Saltsjödalen i Utah, och är son till Kirk och Cathy Olsen.

Äldste Olsens kärlek till Latinamerika och det spanska språket befästes när han verkade som heltidsmissionär i Argentinamissionen Resistencia. Senare verkade han och hans fru Julie Dorrington Olsen tillsammans när han presiderade över Uruguaymissionen Montevideo Väst från 2016 till 2019.

Han och syster Olsen gifte sig den 20 november 1998 i Salt Lake-templet. De har fyra barn.

När äldste Olsen kallades som generalauktoritetssjuttio verkade han som områdessjuttio. Han har också verkat som stavspresident, stavsmissionspresident, högrådsmedlem, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och rådgivare i Unga mäns presidentskap på församlingsnivå.

Äldste Olsen tog examen i masskommunikation vid University of Utah och har arbetat inom olika affärsområden. Han var områdespresident för Arthur J. Gallagher & Co., ett globalt försäkringsföretag, tills han kallades som missionspresident. När han kallades till de sjuttios kvorum arbetade han som firmans vice president för området. ■

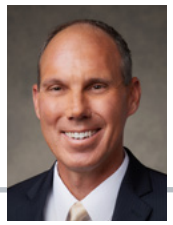

Äldste Jonathan S. Schmitt

generalauktoritetssjuttio

Äldste Jonathan S. Schmitt säger att ”tillgänglighet” är vad han tar med sig till sitt ämbete som nyligen inröstad generalauktoritetssjuttio.

”Det är allt vi har”, säger han. ”Vad ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande betyder är att du bara lägger ditt hjärta på altaret och låter Herren göra enligt sin vilja utifrån det.”

Äldste Schmitt tillägger: ”Herren kan ge oss styrkan, talangerna och gåvorna vi behöver för att utföra hans verk. Men om vi inte gör oss själva tillgängliga för honom, så väljer vi för egen del och ger honom inte möjligheten att välsigna oss i våra ansträngningar att tjäna honom.”

Jonathan Stephen Schmitt föddes den 16 april 1973 i Mesa i Arizona i USA som son till Robert Edward och Dianne Lyda Schmitt. Han växte upp i Yuma i Arizona. Den 21 juli 1995 gifte han sig med Alexis Swain Udall i Mesa tempel i Arizona. De har fyra barn.

Äldste Schmitt tog kandidatexamen i jordbruks- och resursekonomi 1997 och doktorsexamen i juridik 2000, båda vid University of Arizona.

Efter att ha verkat som notarie vid Arizonas högsta domstol arbetade han som advokat för den internationella advokatfirman Akin Gump Strauss Hauer & Feld LLP. Senare arbetade han som advokat och juridisk rådgivare för Baker Hughes Incorporated. Dessutom arbetade han som biträdande vice rektor vid Arizona State University.

Äldste Schmitt verkade som områdessjuttio i området Nordamerika Sydväst när han kallades som generalauktoritetssjuttio. Tidigare har han verkat som president för Kalifornienmissionen San Diego från 2014 till 2017, stavspresident, biskop, rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, äldstekvorumpresident, verkställande sekreterare i en församling, rådgivare i Unga mäns presidentskap i staven, högprästernas gruppledare, lärare i en förberedelsekurs för stavsmissionärer och heltidsmissionär i Kalifornienmissionen Fresno. ■

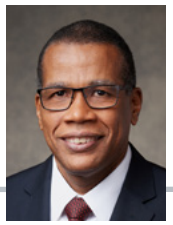

Äldste Denelson Silva

generalauktoritetssjuttio

Den 640 mil långa returresan från Luanda i Angola till São Paulo i Brasilien gav äldste Denelson Silva och hans fru Regina tid att brottas med en maning. Efter att ha verkat som missionspresident kände äldste Silva att han och hans fru inte borde köpa ett hus.

De hade sålt sin bostad innan de åkte iväg på mission. De planerade att köpa en ny bostad när de kom hem, men kände sig manade att vänta. ”Hus i Brasilien är inte en tillgång som du lägger ut till försäljning och sedan säljer omedelbart”, säger äldste Silva. ”Det kan ta dagar, månader eller år.”

Syster Silva säger att de fokuserade på det faktum att deras himmelske Fader hade väglett dem innan deras mission och att han skulle vägleda dem igen. ”Vi bestämde oss tillsammans för att vänta en tid”, säger hon. De valde att hyra en bostad i stället.

Liksom med att sälja ett hus i Brasilien kom svaret inte efter några dagar eller månader eller ens ett år. Svaret kom mer än två år senare när äldste Silva kallades att verka som generalauktoritetssjuttio.

”Vi behöver ha inställningen att om Herren ber oss göra något så är vårt svar alltid ja”, säger äldste Silva. ”Om svaret inte alltid är ’ja’, lämnar det plats för ’nej’ eller ’kanske’.” Men för Frälsaren, förklarar han, ”fanns det ingen plats för ’nej’ eller ’kanske’ i Getsemane.”

Denelson Urbano da Silva föddes den 4 juli 1965 i Recife, Brasilien som son till Domingos Urbano da Silva och Maria José de Almeida Silva. Han växte upp i Recife och beseglades till Regina Maria de Carvalho Silva i São Paulo tempel i Brasilien i maj 1987. Paret har två barn.

Han har en kandidatexamen i företagsadministration (databehandling). Han arbetade inom resebranschen i 30 år.

Från 2016 till 2019 verkade äldste Silva som missionspresident tillsammans med sin fru i Angolamissionen Luanda. Han har också verkat som områdessjuttio, stavspresident, biskop, högrådsmedlem och heltidsmissionär i Brasilienmissionen Curitiba. ■

Camille N. Johnson

Hjälpföreningens generalpresident

Camille N. Johnson har ”alltid känt sig hemma” i Hjälpföreningen.

”Jag fann systerskap bland kvinnor som var annorlunda än jag”, säger hon om sina upplevelser i Hjälpföreningen, bland annat över 30 år i familjeförsamlingar i USA och Peru. ”Jag älskar livskraften och visdomen hos kvinnorna i Hjälpföreningen.”

Hon har hittat mentorer och vänner i Hjälpföreningen, även några som är äldre och yngre än hon är.

”Vi är alla systrar med en gemensam upplevelse i vår önskan att återvända till vårt himmelska hem, men med olika upplevelser som vi kan använda oss av för att hjälpa varandra”, säger syster Johnson.

Syster Johnson har verkat som Primärs generalpresident under det senaste året. Hon börjar verka som Hjälpföreningens generalpresident den 1 augusti.

Ett av hennes favoritämbeten har varit att undervisa i Hjälpföreningen.

”Jag har älskat möjligheten att engagera systrarna och att undervisas av Anden och av varandra under den andliga timmen i Hjälpföreningen. Det är där vi talar om Kristus och gläds i Kristus och tar upp hjärtefrågor.”

Camille Neddo föddes i september 1963 som dotter till Hal och Dorothy Neddo i Pocatello i Idaho i USA. Hon gifte sig med Douglas R. Johnson den 31 juli 1987 i Salt Lake-templet. De har tre söner och fem barnbarn.

Hon tog examen i engelska vid University of Utah 1985 och vid University of Utah S. J. Quinney College of Law 1989. Hon har arbetat i över 30 år som advokat och var president för advokatfirman Snow Christensen & Martineau.

Syster Johnson, tidigare president för Unga kvinnor på församlingsnivå, har också verkat som medlem i Hjälpföreningens och Primärs presidentskap på församlingsnivå och som lärare i Evangeliets lära och i Hjälpföreningen. Hon verkade också tillsammans med sin man mellan 2016 och 2019 medan han presiderade över Perumissionen Arequipa. ■

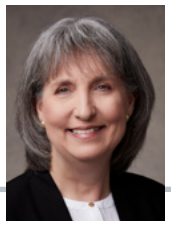

J. Anette Dennis

första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Efter att ha tillbringat sin barndom på olika platser i USA trodde syster Jeannie Anette Dennis att hennes drömmar hade gått i uppfyllelse när hon och hennes familj flyttade till Cottonwood Heights i Utah.

”Jag trodde att alla i Utah var medlemmar i kyrkan och att det skulle bli som en fristad här”, säger hon.

Under de första dagarna i nionde klass blev hon glad över en inbjudan till en fest. Men en tjej som blev hennes bästa vän varnade henne för att de som var på festen skulle använda droger.

”Jag lärde mig mycket snabbt att världen finns överallt”, säger hon. Men hennes vittnesbörd och ett evangelieinriktat hem höll henne stark under hela tiden i high school.

Jeannie Anette Herrin föddes i Provo, Utah i juni 1960 och är äldst bland Curtis Lamar och Patricia Joanne Herrins sju barn. Hennes fars yrke tog familjen till Mississippi, Tennessee, Iowa, Nebraska och Utah.

Hon studerade grundskolepedagogik och spanska vid Brigham Young University. Under en skolresa till Mexiko träffade hon Jorge Dennis, och de började korrespondera.

När han flyttade till Salt Lake City ett år senare för att studera engelska så började de dejta. Inom några månader var de förlovade. De vigdes i Salt Lake-templet den 4 september 1980. De har fyra barn och nio barnbarn. De bor i Bountiful, Utah.

Syster Dennis, som inröstas den 2 april, börjar verka som första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap den 1 augusti. Hon sitter i Primärs rådgivande råd på generalnivå och med sin man i Davis Countys kommunikationsråd.

Mellan 2013 och 2016 verkade hon tillsammans med sin man när han presiderade över Ecuadormissionen Guayaquil Väst. Hon har också verkat som assistent till tempelvärdinnan i Guayaquils tempel i Ecuador, sekreterare i Hjälpföreningen på stavsnivå, Primärs president på församlingsnivå, rådgivare i Hjälpföreningens och Unga kvinnors presidentskap på församlingsnivå samt tempeltjänare. ■

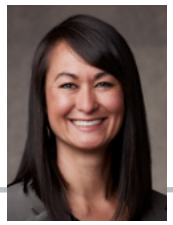

Kristin M. Yee

andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

I en värld som alltmer präglats av splittring och isolering har syster Kristin M. Yee sett helande botemedel mot dessa sociala problem genom Jesu Kristi evangelium och Hjälpföreningen.

”Hjälpföreningen förenar oss under honom”, säger hon. ”Vart jag än har rest i världen söker jag efter mina hjälpföreningssystrar, och jag känner mig genast älskad och känd. Det finns en gemensamhet i Kristus och i våra vittnesbörd om honom.”

Syster Yee, som hade verkat i Primärs rådgivande råd på generalnivå, närmar sig sin nya kallelse som andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap med visshet om att hon inte arbetar ensam.

”Herren har befälet och jag litar på honom”, säger hon. ”Jag känner också starkt att vi behöver alla i hans verk. Vi har alla en roll att spela, och vi kan vara en del av det här verket tillsammans. Jag är så tacksam för möjligheten att tjäna.”

Kristin Mae Yee föddes den 5 maj 1981 i Sacramento, Kalifornien som dotter till Ryan R. Yee och Jaydean Fox McKay. Senare flyttade hon till Idaho och sedan till Utah.

Hon upptäckte i tidig ålder både kärlek till och talang för konst, vilket har väglett hennes utbildnings- och yrkesbanor. Hon har examina i konst från Brigham Young University–Idaho och Brigham Young University. År 2019 tog hon masterexamen i offentlig förvaltning vid BYU.

Syster Yees konstnärliga färdigheter och fokus ledde henne till en position som konstnär och producent på Disney Interactive Studios, där hon arbetade i 13 år. Nu är hon ledare för kyrkans animationsteam. Hennes målningar med evangelietema inbegriper bland annat avbildningar av Frälsarens jordiska verksamhet.

Syster Yee har verkat i många ämbeten i kyrkan, bland annat som Hjälpföreningens president på stavsnivå, rådgivare och lärare i Hjälpföreningens presidentskap på församlingsnivå, Unga kvinnors president på församlingsnivå, lärare i Evangeliets lära, församlingsmissionär och förrättningstjänare i templet. ■

Susan H. Porter

Primärs generalpresident

”Något som vi har tänkt på under det gångna året är: Hur kan vi stärka barnen andligen?” säger syster Susan H. Porter. ”När vi talar om att stärka det uppväxande släktets tro måste det börja i Primär.”

Syster Porter ser välsignelserna som kommer till döpta barn när de deltar som förbundsmedlemmar i kyrkan.

”Det är ofta när vi gör något och tjänar som våra vittnesbörd växer”, förklarar hon. ”Barn kan lära sig att söka inspiration från himlen.”

Innan president Porter kallades som Primärs generalpresident hade hon verkat som första rådgivare i Primärs generalpresidentskap i ett år.

Hon säger att många barn inte kunde delta i Primär under covid-19-pandemin. Hon såg och vet också vilka utmaningar ensamstående kvinnor ställdes inför. Hennes make, äldste Bruce D. Porter i de sjuttios kvorum, avled 2016.

”Det var många söndagar när jag inte fick sakramentet”, säger hon.

När hon har berättat om sina upplevelser har andra kvinnor sagt till henne: ”Det faktum att du tjänar i kyrkan ger mig en bättre vision om att kyrkan behöver mig med.”

Susan Elizabeth Holland Porter föddes den 31 juli 1955 i Ponca City, Oklahoma, USA som son till Hans J. och Charlene Coleman Holland och växte upp i New York.

Hon gifte sig med äldste Porter den 2 februari 1977 i Washington D.C. tempel. De fostrade sina fyra barn i östra USA, Tyskland och Utah och fullgjorde uppdrag för kyrkan i området Europa Öst.

Syster Porter tog kandidatexamen i kemi vid Brigham Young University. Hon har arbetat som laboratorieassistent vid Massachusetts Institute of Technology och som matematiklärare. Hon har också varit volontär i olika samhälls- och medborgarorganisationer.

Syster Porter har verkat i Hjälpföreningens rådgivande råd på generalnivå, och hennes andra tidigare ämbeten är bland annat som rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap på stavsnivå, Hjälpföreningens och Unga kvinnors president på församlingsnivå, lärare i Evangeliets lära och sångledare i Primär. ■

Amy A. Wright

första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Syster Amy A. Wright minns en kväll för flera år sedan när hon genomgick en behandling för äggstockscancer i stadium IV. Hon hade så ont att hon inte orkade känna mer. Trots sitt vittnesbörd och sin tro på sin himmelske Fader, Frälsaren och frälsningsplanen var hon i nöd.

Som liten hade syster Wright fått lära sig av sin mor och sina primärledare att när hon kände sig rädd, ensam eller behövde Anden så skulle hon sjunga en primärsång.

”Men det är för barn”, tänkte hon nu. ”Gäller det verkligen mig?”

Sedan kom svaret – och sången.

”Jag är också ett Guds barn”, mindes syster Wright. ”Så inom mig började jag sjunga ’Himmelske Fader, är du alltid där?’[1]

Jag kom inte längre än så. Hela min varelse var omsluten av Guds kärlek. Det var påtagligt, vilket var konstigt eftersom jag inte kunde känna något annat. Jag visste att han var där, att han visste precis vad jag gick igenom och att han var en kärleksfull Gud.”

Amy Eileen Anderson föddes den 6 januari 1972 i Salt Lake City i Utah som dotter till Joy Bailey och Robert Anderson. Hon gifte sig med James McConkie Wright den 24 juni 1994 i Salt Lake-templet. De har tre söner.

Hon tog en kandidatexamen i utvecklingspsykologi och familjestudier vid University of Utah år 1998. Hon arbetade på mediaavdelningen för studenter vid Marquette Universitys College of Communication medan hennes man utbildade sig till tandläkare.

Syster Wright har verkat som andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap under det gångna året och i Unga kvinnors rådgivande råd på generalnivå i tre år innan det. Tidigare ämbeten innefattar Primärs president på stavs- och församlingsnivå, rådgivare i Hjälpföreningens och Primärföreningens presidentskap på församlingsnivå, lärare i Hjälpföreningen, lärare i Evangeliets lära och scoutledare. ■

SLUTNOT

1. ”Barnets bön”, *Barnens sångbok*, s. 6–7.

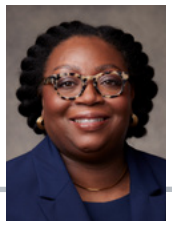

Tracy Y. Browning

andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

Tracy Y. Browning var omkring 15 år när hennes mor såg en reklam för Mormons bok på teve sent en kväll och beställde ett kostnadsfritt exemplar.

Inom kort knackade sista dagars heliga missionärer på hennes dörr, gav henne en Mormons bok och började undervisa henne om Jesu Kristi evangelium.

På den tiden bodde Tracy i New Jersey i USA med sin far, men hon besökte ofta sin mor i New York. När Tracy besökte sin mor iakttog hon nyfiket hur hennes mor närmade sig dopet i sin utveckling.

Tracy hade gått i en kristen kyrka med sin farmor, där hon fick lära sig grundläggande kristna trosuppfattningar. Inom kort började Tracy gå på sista dagars heligas söndagsmöten tillsammans med sin mor.

Den kulminerande upplevelsen kom när mor och dotter gick på föreställningen Hill Cumorah. Att stå i den heliga lunden, gå i kyrkan och lyssna på evangeliets budskap på nya sätt berörde henne. Tracy berättade för sin mor att hon var redo att lära sig mer om kyrkan.

”Hon satte mig framför missionärerna mycket snabbt efter det”, säger syster Browning.

Tracy Yeulande Browning föddes i New Rochelle i New York den 9 oktober 1976 som dotter till Clive Adams och Sharon Cox. Hon växte upp i Jamaica, New Jersey och New York. Hon gifte sig med Brady Browning i Salt Lake-templet den 2 maj 1997. De har två barn.

Syster Browning studerade vid St. John’s University. Hon har arbetat med ekonomiska tjänster i 15 år och är nu chef för kyrkans publiceringsavdelning. Syster Browning har också varit volontär i National Multiple Sclerosis Society, Habitat for Humanity och United Way’s Day of Caring.

Syster Browning har verkat som rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap på församlings- och stavsnivå, som lärare i Hjälpföreningen och Söndagsskolan och i Unga kvinnors organisation. Hon verkade i Hjälpföreningens rådgivande råd på generalnivå när hon kallades till Primärs generalpresidentskap. ■

President Nelsons tjänande

Med hjälp av andaktsutsändningar och inlägg på sociala medier fortsätter president Russell M. Nelson att inbjuda alla människor att komma till Kristus och lära av honom.

Under en andaktsutsändning uppmanade president Nelson kyrkans medlemmar i Oklahoma och Kansas i USA att fokusera på ”en av de största gåvor som vår himmelske Fader har gett oss för att centrera våra liv på honom och hans älskade Son”, sa han. ”Det är Mormons bok jag talar om. Den är en gåva från Gud till oss. Den är vår religions slutsten eftersom den innehåller själva hjärtat, det centrala i hans lära.”

När president Nelson talade till medlemmar i Kalifornien i USA under en annan utsändning gav han tre uppmaningar: 1) sök sanning genom bön, genom att utforska skrifterna och studera profeters, siares och uppenbarares ord; 2) öka den andliga kraften och urskillningen genom att ingå förbund med Gud och hålla dem; och 3) delta aktivt i Israels insamling.

Och i en utsändning till 48 länder påminde president Nelson de europeiska heliga: ”Många av era vänner försöker förstå varför de är här på jorden. De vill veta om livet har någon mening och något syfte. De vill göra skillnad i världen. De undrar vem de kan lita på. Inser ni att ni har de svar som dessa vänner söker?”

På sociala medier uppmanade president Nelson oss att inte bara känna tacksamhet utan också visa tacksamhet. Han uppmanade oss att ge plats i hjärtat för dem ”som kanske har svårt att se Frälsarens ljus och känna hans kärlek”. Han uppmanade oss att ”arbeta tillsammans och gå i spetsen för att överge fördomsfulla inställningar eller handlingar”. Och han vittnade om att ”det finns en källa som vi alla kan vända oss till för att antingen förhöja den kärlek vi känner för andra eller för att läka våra hjärtan när de är trasiga – Frälsaren Jesus Kristus”. ■

President Russell M. Nelson talar till sista dagars heliga i Europa från en studio på Temple Square.

Tempelnytt

President Russell M. Nelson tillkännagav planer på att bygga ytterligare 17 tempel, vilket innebär att 100 tempel tillkännagetts sedan han blev kyrkans president.

Tempel ska byggas i eller nära Wellington, Nya Zeeland; Brazzaville, Republiken Kongo; Barcelona, Spanien; Birmingham, Storbritannien; Cusco, Peru; Maceió och Santos, Brasilien; San Luis Potosí och Benemerito i Mexico City, Mexiko; och i USA – Tampa, Florida; Knoxville, Tennessee; Cleveland, Ohio; Wichita, Kansas; Austin, Texas; Missoula, Montana; Montpelier, Idaho och Modesto, Kalifornien.

Ytterligare uppdateringar

Sedan förra generalkonferensen har tempel invigts eller återinvigts, öppet hus tillkännagetts och första spadtagsceremonier planerats runt om i världen.

Winnipegs tempel, Manitoba (Kanada) och Pocatello tempel, Idaho (USA) invigdes, och templet i Mesa, Arizona (USA) återinvigdes. Datum för invigning eller återinvigning och öppet hus tillkännagavs för templen i Yigo, Guam; Praia, Kap Verde; Rio de Janeiro, Brasilien; Washington D.C., USA och Tokyo, Japan.

Första spadtagsceremoni hölls för Caspers tempel, Wyoming (USA); Pago Pago tempel, Amerikanska Samoa; Bacolods tempel, Filippinerna och Freetowns tempel, Sierra Leone. Första spadtagsceremonier är planerade för tempel på följande platser i USA: Grand Junction, Colorado; Lindon, Utah; Farmington, New Mexico; Elko, Nevada; Burley, Idaho; Yorba Linda, Kalifornien och Smithfield, Utah.

Platser tillkännagavs och konstnärsåtergivningar tillhandahölls för Cape Towns tempel, Sydafrika; Querétaro tempel, Mexiko och Ephraims tempel, Utah.

Renoveringar

Byggnations- och renoveringsarbetet fortsätter på ett antal tempel världen över, bland annat renoveringen av Salt Lake-templet och dess omgivning, inklusive platsen framför kyrkans kontorsbyggnad. Under projektet förhöjs,

Till vänster, uppifrån: President Ballard talar vid hörnstensceremonin för Pocatello tempel i Idaho; president och syster Oaks vid Mesa tempel, Arizona; äldste och syster Gong med deltagare på en andakt för ungdomar vid Winnipegs tempel i Manitoba, Kanada.

uppdateras och förskönas templet och dess omgivning, föråldrade system ersätts och säkerhetsproblem och seismiska problem åtgärdas.

Templet förstärks för att kunna stå emot en jordbävning med magnituden 7,2. Grunden stärks och stabiliseras seismiskt, el- och avloppssystem uppdateras, nya ingångar till templet byggs. På området framför kontorsbyggnaden har skadad betong ersatts och trädgården gjorts om för att minska jordens tryck på underjordiska strukturer. Dessutom ska tempelområdet och platsen framför kontorsbyggnaden omformas för att skapa en mer öppen och välkomnande miljö. Renoveringen, som påbörjades 2020, planeras att bli klar under 2025.

Renoveringar fortsätter också på templen i Hamilton, Nya Zeeland; Hongkong, Kina; Columbus, Ohio, USA samt S:t George och Manti, Utah, USA. För byggnadsstatus gällande andra tempel, se länken nedan.

Återgång till det normala

I ett brev till kyrkans ledare daterat den 15 mars 2022 tillkännagav första presidentskapet att templen över hela världen gradvis kommer att återgå till mer normal verksamhet. Det innefattar eliminering av ansiktsmasker och kapacitetsbegränsningar, beroende på lokala omständigheter. Implementeringen för varje tempel avgörs av tempelpresidenter och områdespresidentskap i samråd med Tempelavdelningen. ■

Se president Nelsons tal på sidan 126. Lär dig mer om tempel på ChurchofJesusChrist.org/temples.

Till höger: Renoveringsarbetet vid Salt Lake-templet med omgivningar fortsätter.

FOTOGRAFI AV HÖRNSTENSCEREMONI: DREW NASH, *DESERET NEWS*; RENOVERINGSFOTO: RICHARD M. ROMNEY

Systrar stärker och tjänar

På sociala medier och personligen fortsatte Hjälpföreningens generalpresidentskap sitt arbete med att stärka familjer och enskilda och att tjäna Guds barn över hela världen.

I mars 2022 talade president Jean B. Bingham om 180-årsjubileet av Hjälpföreningens grundande. I dag, sa hon, finns det sju och en halv miljon systrar som lindrar lidande, räddar själar och uppfyller samma syften som Hjälpföreningen grundades på år 1842.

President Bingham och Syster Sharon Eubank, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap och president för Latter-day Saint Charities, besökte flera länder i Mellanöstern. I Kairo i Egypten sa president Bingham att hon var imponerad av ”den äkta kärlek som de heliga hyste för varandra”. President Bingham och syster Eubank besökte också ett flyktingläger i Kurdistan där kyrkan har hjälpt till att tillhandahålla bostäder.

Syster Reyna I. Aburto, andra rådgivare, besökte Spanien tillsammans med syster Michelle D. Craig, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap. ”Guds frid är varaktig och står över allt som är ont i världen”, sa syster Aburto under en andakt för barn och ungdomar.

Via sociala medier lade Hjälpföreningens generalpresidentskap ut budskap om barns näringsbehov, välbefinnande och hälsa, samt samordnade det med kyrkans Välfärds- och oberoendeservice för att få ut budskapet till föräldrar om fördelarna med tvättning av händer, rent dricksvatten, sunda matval, amning, vaccination, hygien och läkarbesök.

Presidentskapet har också uppmuntrat systrarna att dela med sig av sina känslor om vad som skulle motivera dem att delta mer fullständigt i Hjälpföreningen och om hur Hjälpföreningen kan bli mer inkluderande och stöttande. ■

Syster Bingham och syster Eubank besöker systrar i Kairo, Egypten.

Ett ljus för världen: gåvoautomater i New York City, USA.

Viktiga förnödenheter som samlats in av kyrkan i staden Milano är redo att skickas till Ukraina.

Kyrkan ger hjälp och bistånd

Över hela världen är sista dagars heliga aktivt engagerade i hjälpverksamhet för flyktingar. I Europa hjälper de till att tillhandahålla mat, kläder, babyartiklar, husrum och mer för att hjälpa flyktingar. Kyrkan donerade nyligen 2 miljoner dollar till FN:s flyktingkommissariat och ytterligare 2 miljoner dollar till Världslivsmedelsprogrammet. Donationerna hjälper Världslivsmedelsprogrammet att tillhandahålla mat till omkring 11 000 personer under fyra månader.

”Vi har medlemmar i alla berörda länder”, säger syster Sharon Eubank, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap och president för Latter-day Saint Charities. Eftersom kyrkan har en reservfond kunde mat och vatten placeras ut före krisen i Ukraina, säger hon och tillägger att kyrkan avser att tillgodose långsiktiga behov i de drabbade länderna.

I Paraguay och Peru bidrog kyrkans medel till att tillhandahålla medicinsk utrustning till sjukhus, och i Peru levererade kyrkan fläktar, lampor, möbler, bänkar, hjälpmedel och sju bärbara datorer till organisationer som betjänar barn och äldre, ett interreligiöst råd och ett kvinnohärbärge. I Colombia användes fasteoffermedel till att förse behövande med 1 200 lådor mat och förnödenheter. I Panama donerade kyrkan utrustning som bevarar covid-19-vacciner.

Personer i tio städer i USA besökte en av gåvoautomaterna som sattes upp under kampanjen ”Ett ljus för välden” julen 2021 och donerade tillsammans 5,8 miljoner dollar. Automaterna gör det möjligt för en person att köpa saker (som kläder, måltider, rent vatten och boskap) som senare distribueras genom 44 välgörenhetsorganisationer i USA samt fem globala organisationer.

Kyrkan hjälpte också dem som drabbats av tornador i mellanvästern i USA, en tyfon i Filippinerna samt ett vulkanutbrott och en tsunami i Tonga. ■

För mer om kyrkans humanitära insatser, se äldste Ronald A. Rasbands tal på sidan 91.

De når ut till hela världen

Medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum fortsätter med sin verksamhet som profeter, siare och uppenbarare och vittnar över hela världen om evangeliets återställelse och välsignelserna av att följa Frälsaren. Här är bara en del av det de har åstadkommit sedan förra generalkonferensen.

Medlemmarna i första presidentskapet

För en sammanfattning av president Russell M. Nelsons verksamhet sedan förra generalkonferensen, se sidan 135.

I ett tal vid ett universitet i Rom sa president Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, att religionsfrihet ger samhället många fördelar, och han uppmuntrade troende att ”hitta sätt att lära av varandra och förstärka de gemensamma insikter som håller oss samman”.

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum

President M. Russell Ballard, tillförordnad president, och äldsterna Jeffrey R. Holland och Quentin L. Cook reste runt i hela Storbritannien och träffade missionärer och medlemmar i kyrkan. Alla tre verkade som missionärer i Storbritannien när de var unga, och äldste Holland och äldste Cook var missionärskamrater.

Äldste David A. Bednar talade under en andakt i Jordanien. I Förenade Arabemiraten träffade han ledarna för Abu Dhabi stav och besökte expoområdet där ett tempel en dag ska finnas. I Bahrain träffade han medlemmar i Manamas församling och höll en andakt för ungdomar.

Äldste D. Todd Christofferson blev den förste aposteln att besöka republiken Gambia. Han träffade republikens president, första dam och vice president och diskuterade ett samarbete mellan kyrkan och första damens stiftelse för att hjälpa de behövande. Äldste Christofferson besökte också Elfenbenskusten, Nigeria och Ghana.

Under möten och utbildningar i Colombia och Ecuador talade äldste Neil L. Andersen om de många medlemmar i kyrkan som har gått bort på grund av covid. Han träffade missionärer, 36 missionspresidenter och deras hustrur samt stavsledare, och pratade ofta spanska. Under en andakt i Colombia talade han om hur man stärker äktenskap och familjer.

I Panama blev äldste Gary E. Stevenson den förste aposteln att besöka ön Carti Tupile i San Blas skärgård som ligger i Guna Yalas distrikt med infödda, omkring två och en halv timme från Panama City.

Äldste Gerrit W. Gong talade med ungdomar i Filippinerna om att fatta kloka beslut och om att ta på sig Jesu Kristi namn. Han träffade missionärer och talade till unga ensamstående vuxna under en utsändning i Filippinerna.

I sitt hemland Brasilien rådde äldste Ulisses Soares unga vuxna att göra Frälsaren till det centrala i sina liv. Han sa till missionärerna att utöva tro på Jesus Kristus och hålla sig förankrade i sanningen. Några månader senare återvände äldste Soares till Brasilien för att tala vid ett symposium

President Oaks i Rom, Italien.

Det här fotot, sedan uppifrån och ner: Äldste Christofferson, äldste Uchtdorf, äldste Stevenson, president Ballard, äldste Gong och äldste Bednar genomför uppdrag världen över.

FOTO AV PRESIDENT BALLARD: JEFFREY D. ALLRED; *DESERET NEWS*

om religionsfrihet. Han träffade också Dominikanska republikens vicepresident och den kubanske ambassadören för det landet. Kyrkan har ett distrikt och fyra grenar i Kuba.

På distansmöten talade äldste Dieter F. Uchtdorf till ungdomar, missionärer och ledare i kyrkan i Asien; äldste Quentin L. Cook till unga vuxna i områdena Europa, Europa Öst, Afrika och Mellanöstern; äldste D. Todd Christofferson till portugisisktalande unga vuxna; äldste Neil L. Andersen till unga vuxna i Latinamerika och Spanien; äldste Ronald A. Rasband till engelsktalande unga vuxna, och äldste Dale G. Renlund till fransktalande unga vuxna. ■

Nya resurser

Resurser har nyligen gjorts tillgängliga för att hjälpa medlemmar leva efter evangeliet, stärka sina familjer och förvalta ansvar i kyrkan.

Berättelser ur Gamla testamentet

Den här bilderboken har nu uppdaterade illustrationer och text som kan hjälpa familjer i sina hemstudier. Den reviderade boken har över 350 nya illustrationer. Alla ursprungliga berättelser har skrivits om, nio berättelser har lagts till och boken har översatts till 63 språk. Animerade videor och ljudberättelser har skapats på 10 språk för varje berättelse. Berättelser ur Gamla testamentet och tillhörande videor finns på scripturestories.ChurchofJesusChrist.org, i apparna Evangeliebiblioteket och Gospel for Kids [Evangeliet för barn] samt på YouTube. Den tryckta versionen kan fås via store.ChurchofJesusChrist.org eller på distributionscenter.

Muslims and Latter-day Saints: Beliefs, Values, and Lifestyles [Muslimer och sista dagars heliga: Trosuppfattningar, värderingar och livsstilar]

Den här nya broschyren introducerar muslimer (islams anhängare) och sista dagars heliga för varandra. Den presenterades för första gången av äldsterna David A. Bednar och Gerrit W. Gong i de tolv apostlarnas kvorum under en konferens om islam vid Brigham Young University i oktober 2021. Häftet finns i Evangeliebiblioteket (på ChurchofJesusChrist.org eller i mobilappen) på arabiska, engelska, farsi, franska, tyska, ryska, spanska och turkiska. Gå till Books and Lessons i Evangeliebiblioteket på engelska och öppna sedan Interfaith Relations.

Stipendiemöjligheter

BYU–Pathway Worldwide erbjuder nu varje elev ett stipendium, baserad på behov. Det finns inget akademiskt prestationskrav för att kvalificera sig för stipendiet. Elever inskrivna i PathwayConnect fyller helt enkelt i en informationsmodul.

En pojke läser boken Berättelser ur Gamla testamentet *med sina föräldrar.*

Finding Strength in the Lord: Emotional Resilience [Finna styrka i Herren: känslomässig motståndskraft]

Den här oberoendekursen finns nu på albanska, danska, engelska, franska, italienska, japanska, kinesiska, koreanska, nederländska, portugisiska, ryska, spanska, tjeckiska, tyska och ungerska.

Handledningar för ämbeten

Nya handledningar för ledarämbeten hjälper Unga kvinnors ledare att vara mentorer för ungdomar. För att hitta handledningarna i Evangeliebiblioteket, gå till Handböcker och ämbeten, följt av församlings- eller grensämbeten och sedan till Unga kvinnor. Mer information finns på UngaKvinnor.JesuKristiKyrka.org.

Kontaktinformation

Sista dagars heliga som verkat som missionär sedan år 2000 kan nu dela sin kontaktinformation med sina tidigare missionsledare via en ny missionsförteckning i appen Medlemsverktyg. Genom att välja att delta tillåter en tidigare missionär att missionsledare ser hans eller hennes namn och kontaktinformation. Missionsledare kan sedan använda den här informationen för att kommunicera med missionärer, både enskilt och som grupp.

Evangeliet för barn [Gospel for Kids]

Den här YouTube-kanalen finns nu på engelska, portugisiska och spanska. Den nya delen av Evangeliebiblioteket som heter Barn gör det möjligt för barn att ta del av berättelser, videor och interaktiva aktiviteter.

Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

De senaste revisionerna finns nu på engelska. Andra språk följer under 2022. ■

Kom och följ mig

Undervisa om, lär dig av och tillämpa budskap från generalkonferensen

Ukraina.

Äldstekvorum och hjälpföreningar har en avgörande roll i frälsningens och upphöjelsens verk. Under sina söndagsmöten samtalar de om hur de kan tillämpa lärdomarna i de senaste generalkonferenstalen på sina ansträngningar i det här verket. Äldstekvorumets och Hjälpföreningens presidentskap väljer ut ett konferenstal att lära sig av under varje söndagsmöte, baserat på medlemmarnas behov och Andens vägledning. Ibland kan biskopen eller stavspresidenten också föreslå ett tal. Ledarna bör i allmänhet välja tal av medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Men vilket tal som helst från den senaste generalkonferensen kan användas.

Lärarna fokuserar på hur de kan hjälpa medlemmarna att tillämpa generalkonferenstalens lärdomar i sina liv. Ledare och lärare hittar sätt att uppmuntra medlemmarna att läsa de utvalda talen före mötena.

För mer information om äldstekvorumets och Hjälpföreningens möten, se *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 8.2.1.2, 9.2.1.2, JesuKristiKyrka.org.

Planering inför undervisningen

Följande frågor kan hjälpa lärare när de planerar att använda ett generalkonferenstal i sin undervisning. Vid behov rådgör lärarna med äldstekvorumets eller Hjälpföreningens presidentskap när de begrundar de här frågorna.

- Varför valde äldstekvorumets eller Hjälpföreningens presidentskap det här budskapet att samtala om? Vad hoppas de att medlemmarna ska veta och göra efter att ha samtalat om det här budskapet?
- Vad vill talaren att medlemmarna ska förstå? Vilka evangelieprinciper undervisar han eller hon om? Hur kan dessa principer tillämpas på mitt äldstekvorum eller min hjälpförening?
- Vilka skriftställen använde talaren som stöd åt sitt budskap? Finns det andra skriftställen medlemmarna kan läsa som kan fördjupa deras insikt? (Du kan hitta några i talets slutnoter eller i Handledning för skriftstudier [Skrifterna.JesuKristiKyrka.org].)
- Vilka frågor kan jag ställa som kan hjälpa medlemmarna att begrunda och tillämpa lärdomarna i talet? Vilka frågor kan hjälpa dem förstå hur de här lärdomarna är relevanta för dem, för deras familjer och i Herrens verk?
- Vad kan jag göra för att bjuda in Anden till vårt möte? Vad kan jag använda för att förbättra samtalet, till exempel berättelser, liknelser, musik eller konst? Vad gjorde talaren för att hjälpa medlemmarna förstå hans eller hennes budskap?
- Gav talaren någon uppmaning? Hur kan jag hjälpa medlemmarna att känna en önskan att handla efter de uppmaningarna?

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt för lärare att hjälpa medlemmarna lära av och tillämpa generalkonferenstal. Här är några exempel. Lärare kanske har andra förslag som fungerar bättre för deras äldstekvorum eller hjälpförening.

Sydafrika.

- ***Tillämpa sanningar i våra liv.***
  Be medlemmarna gå igenom konferenstalet och titta efter sanningar som kan hjälpa dem utföra det verk som Gud har gett dem som enskilda eller som äldstekvorum eller hjälpförening. Vad lär vi oss till exempel som kan hjälpa oss som tjänare, som föräldrar eller som medlemsmissionärer? Hur påverkar det här budskapet våra tankar, känslor och handlingar?

- ***Samtala i grupper.***
  Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de hittade och hur den kan tillämpas på dem. Du kan också skapa grupper bestående av medlemmar som har studerat olika delar av budskapet och låta dem berätta för varandra vad de hittade.

- ***Sök efter svar på frågor.***
  Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra? Eller gör några egna frågor som uppmuntrar medlemmarna att tänka djupt på talet eller tillämpa sanningarna som det undervisar om. Låt medlemmarna välja en av de här frågorna och hitta svaret i talet.

- ***Läs stycken från talet.***
  Be medlemmarna dela med sig av stycken i konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningens och upphöjelsens verk. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av styckena för att hjälpa någon, till exempel närstående eller någon de är stödbroder eller stödsyster till.

- ***Använd åskådningsundervisning.***
  Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet kan man be medlemmarna förklara hur föremålen relaterar till budskapet och hur budskapet kan tillämpas på deras liv.

- ***Förbered en lektion att hålla hemma.***
  Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. De kan besvara frågor som de här: Hur kan vi göra budskapet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela det här talet till dem vi är stödbroder eller stödsyster för?

- ***Berätta om upplevelser.***
  Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.

- ***Hitta en fras.***
  Be medlemmarna att söka i konferenstalet efter fraser som betyder något för dem. Be dem återge fraserna och berätta vad de kan lära sig av dem. Be dem berätta hur de här lärdomarna hjälper dem att utföra Herrens verk. ■

För fler förslag på hur man studerar och undervisar från generalkonferenstal, se ”Ideas for Learning and Teaching from General Conference”. (Klicka på ”Ideas for Study” under ”General Conference” i Gospel Library.)

HELARE, AV KELSY OCH JESSE LIGHTWEAVE

”Tack vare Kristus kan vårt beslut att ”gå vidare och förändras” också göra det möjligt för oss att ”gå vidare och helas”, för han är källan som helar allt som är trasigt i våra liv. Som den store Medlaren och förespråkaren hos Fadern helgar och återställer Kristus trasiga relationer – viktigast av allt, vår relation till Gud.”

– Amy A. Wright, ”Kristus helar det som är trasigt”

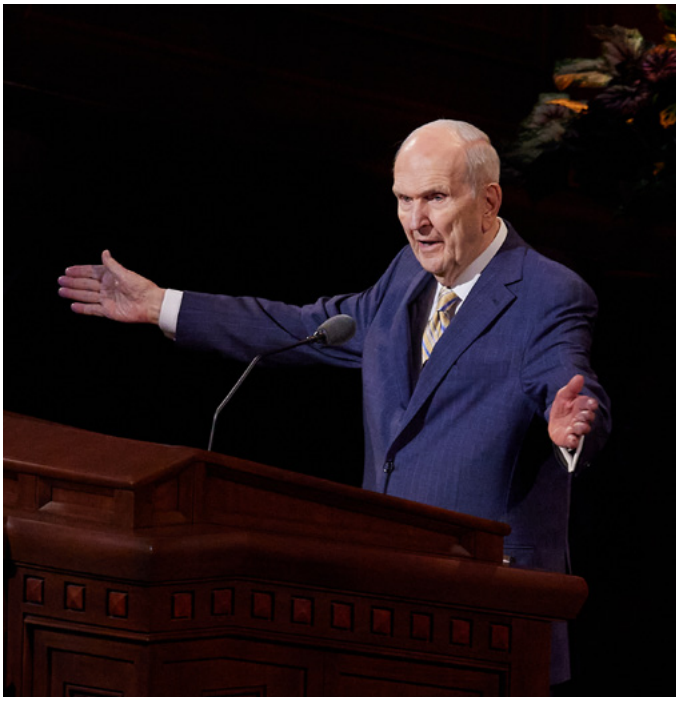

”Vi har aldrig behövt *positivt* andligt momentum mer än vi gör nu, för att bromsa farten varmed ondskan och tidens mörka tecken intensifieras”, sa president Russell M. Nelson under kyrkans 192:a årliga generalkonferens. ”Positivt andligt momentum för oss stadigt framåt, mitt i den rädsla och osäkerhet som skapas av pandemier, tsunamier, vulkanutbrott och väpnade konflikter. Andligt momentum kan hjälpa oss att trotsa motståndarens obevekliga, ondskefulla angrepp och omintetgöra hans försök att urholka vår personliga andliga grund.”

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH
4 021835 11807